

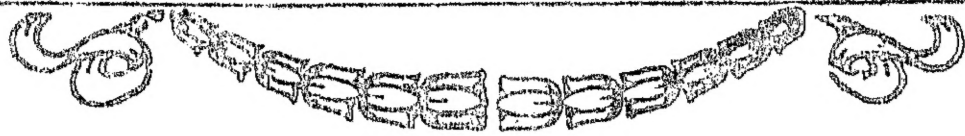

கடவுள் துணை.

அகஸ்தியமுனிவரூளிச்சேய்த
பஞ்சகாவியத்திற் குருநாஸென்னும்

ஆயுறுவேதமாகிய

சௌமியசாகரம் - 1200.

1772

I. துரைசாமி முத்தலியாரவர்களால்.

சென்னை-ஆனை,

“பெரியநாயகியம்மன்” ஆச்சுக்கட்டத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ரிஜிஸ்டர் கார்டை]

1935

[விலை ரூபை 1.

4 வித்துவ கணித சோதிடர் C. S. ஜோதிவேல் நாயனார் இயற்றிய

சுயராச்சியமதிக தூரமில்லை தேரீவீர் என்ற மெட்டு.

1. பண்டாரி புரநாதா பக்தரக்ஷக போதா
பாலன் ஜோதிவேல்கருள் தாதாஹீதா பண்
2. தொண்டர்தொழும் வைகுந்தா துதித்தே நச்சுதா நந்தா
தொல்லல்வந்தணுகாம லென்னைவந்தாள் முகுந்தா
மண்டலம்புகழ் கோவிந்தா மானிடர்போற்றும் செந்தா
மலர்பதமே பணிந்தேன் வந்தாள் நந்தா பண்
3. பார்ப்பாயென் முகம் நோக்கி பரந்தாமா அரி நாமா
பற்குணர்க்குபதேசம் செய்திட்ட ரெகுராமா
கார்ப்பாயுன் னடியேனை கண்யமுடனே பூமா
காக்ஷிகொடுக்க நேரில் வந்திடும்திரு நாமா பண்
4. அலைகடல் துயின்றவனே ஆரண்யம் சென்றவனே
அரக்கர் குலமழிக்க அவதரித்த ராமனே
துலைக்க இரணியனை தூணில் உதித்தவனே
துஷ்டர் களையடக்கும் சிஷ்ட பரி பாலனே பண்
5. பாண்டவர் துணைவனே பணிந்தே னுந்தனை நானே
பாலகவி ஜோதிவேல் பாட உன் னடியேனே
ஆண்டருள் நந்தனே அவனியி லெந்தனே
ஆதரிப்பாய் மைந்தனே அச்சுதா முகுந்தனே பண்

நா நம்பு தேவ தே என்ற மெட்டு.

1. நமப்பார்ப தீபதே நான் போற்றும் தேவதே
எமதுளத்தில் நின்றிதே எடுத்துரை இப்போ திதே நம
2. ஜானகி மனோக ராசர்வத்திர நாக சேக ரா
வானவர் குருபரா வரமருள் தியாக ரா நம
3. லக்ஷ்மி சமேதரா நம்பினேன் தாமோத ரா
இக்ஷணம் கிருபாகரா ஏழைக்கருள் திவாக ரா நம
4. வோதி ரத்தின மாமிதே போதித்தா ரென் குருவிதே
ஜோதிவேல் சங்கீர்த வித்துவ தாஸ நான் உரைப்பதே நம

வேலும் மயிலும் துணை.

குரு வாழ்க.

வழி நடை திருப்புகழ் லாவணி ஓடி சந்தம் ஆண்பெண் வினா விடை
அண்டபகிரண்டம் புகழ் என்ற மெட்டு.

- 1 ஆண்
திரிலோகத்தார்க் கதிபன் னென் திருப்புகழ்க்கே மகிழ்வன்

திருமால் மருகன் தன்னை தேடு தேடு—அப்பன்
திருத்தணி வேலன்றுதி பாடு பாடு—சிவ

திரிபுரன் புதல்வனை அரிதிரு மருகனை
தேரிசனை வேலனை புரிஞுவோம் பெண்மாளை —காட்டில்
தேடிவள்ளியம்மை தன்னை கண்டவன்—பதி
தாடி என்றே தேன்தினை மா உண்டவன்

2

ஆண்

அண்டச ராசாமென்னும் மண்டலமீரேழும் புகழ்
பண்டார வேல்முருகன்—பக்தி பக்தி—தினம்
கொண்டாட்டம் செய்பவர்க்கு முத்தி முத்தி—ருகன்
கரி முகர்க்கிளையவன் வரும்துயர் தீர்ப்பவன்
அருமுக சரவணன் அரக்கர்வோருப்பவன் பெண்ணே
ஆண்டவன் காவடி எடுத்தாடுவோம் அப்பனை
வேண்டியே அரோகரத்தை போடுவோம்

3

ஆண்

எந்தையே சிவ ஷண்முகா வந்தெனை நீ யாள்வாயென்று
தந்தனன் தான் வென கோடியே யான்
சந்தமும் உந்தன் துதி பாடியே மனம்
மைந்தன் மிகவும் வாடி உந்த நருளை தேடி
சிந்தை மகிழுவோடி வந்தே நுனையே நாடி அப்பா
எந்தனை நீ கார்க்க வென்ன தொல்லையா கந்தா
உந்தநிட மனம் கல்லோ சொல்லையா

4

ஆண்

பிரணவ மந்திர மெனக்குத் தருணமே யருள்வாயப்பா
சரணமே புரிவேனையா கந்தப்பா சிவ
அரனிட மகனை எந்தன் சொந்தப்பா நான்
சரகண வென்றேனே—காம் பணிரெண்டோனே
அரோகரா வென்றேனே—அரக்கனை கொன்றோனே உன்
பிரணவ பொருளென் செவிக் கேற்றப்பா புவியில்
அருணகிரியார் போலென்னை தேற்றப்பா

5

ஆண்

நசனுக்கு வோதிவைத்த வாசகத்தை என்செவியில்
பாசமுடனே கால் வாசி யாவதே அப்பா
தாசன் ஜோதிவேல் கருளிப்போதே யான்
கருதிய வாமதும் திருவருள் புரிவதும்
உறுதியாய் தருவதும் இருவினை யொழிப்பதும் உலகில்
உன்னையன்றி வேறே தெய்வம் யேதப்பா முன்
சொன்னதை இப்போ வந்தெனக் கோதப்பா

6 வித்துவ கணித சோதிடர் C. S. ஜோதிவேல் நாயனார் இயற்றிய

6

ஆண்

வையாபுரியோனே உன் தெய்வானை வள்ளியோடு
ஐயா வந்தே என்மனம் ஆரவே இப்போ
செய்வாய் கிருபை கடை தோவே அப்பா

வையகமீதிலே ஐயினை நீக்கிட

தெய்வமும் வேரில்லை மெய்யனே உனைவிட தினம்
வந்திடும் நான் தெரிசனை செய்திட நானும்
கந்தவேளே உந்தன் தானே போற்றிட

7

ஆண்

வல்லபை வினாயகனே அல்லலை யகற்றி யாள்
தொல்லையோ இது உமக்கு சொல்லையா இதிரே
கல்மலையோ வாவழி யில்லையா சிவ

சத்திக் கணபதி முத்தமிழ்க்கே நிதி

சித்தமே வைத்ததி பக்தனே உன்கெதி இப்போ
வந்துமே திருப்புகழை ஏற்றியே பாட
மைந்தனுக்கருள் கொடுத்து கார்த்திடே

8

ஆண்

நாடகசங்கீர்த வித்வர் பாடவேயறிந்த வல்லோர்

ஆடவர்கள் யாவருமே கந்தனை யான்

பாடவே ஷங்கீகரிப்பீர் வந்தனை நீங்க

ளிற்றமிழிசையினில் சொர்ப்பிழையுற்றிடில்

பெற்றதோர் மைந்தனின் உற்றதோர் பாலனாய் நான்

பாதுகாரென் றுங்களடி தானுமே இப்

போதுயான் பணிந்தேன் ஜோதிவேலுமே

9

பெண்

சத்தி யுமையாள் மகனே வெத்தி மயில் வேலவனே

நத்தியே நானுந்தன் பாதம் நாடி நாடி யான்

பக்தியோடு உன்னுதியை பாடி பாடி உன்

பதியதை தேடியே கதிஎன நாடியே

எதிரினி லோடியே பதிகமே பாடியே இப்போ

சந்ததம் உந்தன்மேல் ராம சாமியே பாட

வந்தருள் கொடுப்பாய் கந்தசாமியே

10

பெண்

சங்கரன் ஈன்றமகனே ஐங்கரற்கினயவனே

பங்கமொன்றும் நேருமலே உந்தனை பாட

தங்கவே லருள் கொடுப்பாய் வந்தனை உன்

உ
சி வ ம ய ம்.

பதினெண் சித்தர்களில் மஹா மகுத்துவம்போருந்திய
அகத்தியமுனிவர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய
பஞ்சகாவியத்திற்குருடலென்னும்

ஆ யு று ன் றே வ த ம ர கி ய
ச ள மி ய ச ர க ர ம்
த உ ரா.

இ ஃ து

மதுரை - புதுவை - சென்னை - இச்சங்கங்களில்

தமிழ்த் தலைமை புலமை நடாத்திய

களத்தூர் வேதகிரி முதலியார் குமாரர்

க ந் த ச ர மி மு த லி ய ர ர ல்

பற்பல எட்டுப்பிரதிகளைக்கொண்டு ஆராய்ச்சிசெய்து

மதுரை புதுமண்டபம் புஸ்தகவியாபாரம்

இராமசாமிக்கோன் அவர்கள் விருப்பத்தின்படி,

சென்னை:

த. துரைசாமி முதலியாரால்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ரிஜிஸ்டர் காபிரைட்]

1935.

[விலை ரூ. 1-8-0

கடவுள் துணை.

இந்நூல் திருத்தி அச்சிட்டவர்களுக்கும்

மாட்சிமை பொருந்திய சினேகிதரே !

இவ்வுலகின்கண் வசித்திருந்த இதழ் மகாபுருஷர் வரலாறோதெனில், மகாமகுத்துவம்பொருந்திய நாற்பத்தெண்பெயர் முனிவர்களும்கூட, பதினெண்சித்தர்களும், நவகோடி ரீஷிகளும் தங்கள் தங்கள் ஜீவகாருண்ணியத்தினால் திருவாய்மலர்ந்தருளிய மூன்றுலட்சங் கிரந்தங்களில் தற்காலம் கிடைத்த சில கிரந்தங்களில் கோர்வைகிடையாமல் வகுப்பன்றிசுமார் 2-வயித்தியங்களை அச்சிட்டேன் அன்றியும் புராதன சங்கதியாவன முன்னோர்சொன்ன மூன்றுலட்சங்கிரந்தங்களில், வயித்தியகிரந்தம் 2-லட்சமென்றும் வாதக்கிரந்தம் 1-லட்சமென்றும் பெரியோர் ரீஷிகள்சொல்லி யிருக்கிறார்களல்லவா அப்படியிருந்தும் இன்னம் அடியேனுக்கு கிடைத்தமாதிரித் தன்வந்திரியர்-அகஸ்தியர்-சட்டமுனி-மச்சமுனி-கோரக்கர்-வாரிஷி-புலிப்பாணி-பூகிமுனி-சிவவாக்கியர்-கருவூரார்-தேறையர் - இன்னஞ் சிலசித்தர்களின் சான்றிரக்கோர்வை சுமார் எமதிடம் (160) கோர்வைகள் பெறுநாலும் சிறுநாலும் கிடைத்திருந்தும் தற்காலத் திரவிய சகாயமட்டாயிருப்பதினால் அப்போதைக்கப்போது ஒவ்வொரு கிரந்தங்களாய் அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தப்படும். மேலும் பஞ்சகாவியமாகிய வயித்தியகாவியம்-வாதகாவியம்-இலட்சணகாவியம்-பூரணகாவியம் - மாந்திரியகாவியம்-என்னும் இப்பஞ்சகாவியத்திற்கு குருநாலாகிய-சௌமியசாகரமென்னும் ஆயுதவேதமாகிய இச்சாத்திரக்கோர்வையை பண்டிதர்களுக்கே குபயோகமாக இக்குருநாலை அச்சிடத்துணிந்தேன். அன்றியும் இச்சௌமியசாகரக்கோர்வைகளில் இந்நூலே முதநூலென்றும் இதைச்சார்ந்த கோர்வைகளில் 1500-என்றும், 500-என்றும், 300-என்றும் கூறப்படும் அச்சாத்திரங்களையும் பின்னால் ஒவ்வொரு தொகுப்பாய் அச்சிடப்படும்.

இந்நூல் அச்சிட்டவர் கருத்து

முற்றிற்று.

கடவுள் துணை.

சௌமியசாகரத்தின்

பொருளடக்க அகராதி.

பொருள்	பக்கம்.	பொருள்	பக்கம்.
அண்டவுற்பத்தி	6	ஆறுதாரக்குறி	39
அண்டக்கல்லு	7	ஆறுப்பின்பெயர்	68
அண்டசுத்தி அண்டமெழுது	10	ஆன்பனிநீர்	93
அண்டம்பனிநீரு	11	ஆறுதாரபூசை	128
அதிகாலம்பெற்ற	14	இரண்டாமுப்பு	12
அமுர்தசஞ்சீவி	24	இந்தச்செயநீருக்குப்பூசை	22
அமுர்தசஞ்சீவிப்பு	"	இருபக்கதைந்தெழுத்து	25
அமுர்தமிருப்பிடம்	27	இச்சுண்ணத்தில	31
அயச்செம்பில்	31	இந்நூல்சௌமியசாகர	32
அபத்தங்கம்	32	இதற்குவுயிர்தாதம்	"
அமுர்தவிந்தாமுலம்	"	இந்தநதிகந்திவி	33
அமுர்தமகுகற்பம்	35	இன்னூல்குறிப்பறிய	"
அடையாளம்	38	இன்னூல்பாலொருநூலில்லை	40
அகத்தியர்சொல்	41	இந்நூல்கோடிவித்தை	50
அட்டமாரணக்கரு	52	இரசபாகம்	81
அண்டசுவர்க்காரவுப்பு	61	இரசமணிபதிஞறு	"
அகத்தினுப்பு	63	இரசமெழுது	83
அயச்செம்பு	72	இரளிமுப்பு	87
அயச்சுத்தில்அயவெட்டு	79	இரளிமெழுது	89
அசுவனிதேவர்	84	இரவிசெயநீர்	89
அமுர்தம்	102	இரவியில்வைக்க	95
அகோரகாலாக்னி	108	இந்துவைப்பு	146
அண்டகாயாதிகற்பம்	111	இந்தசுவ்வீரத்தின் பெயரறி	163
அண்டசவ்வு அண்டகோகார	"	இடைக்காடாவெள்ளைபாஷா	76
அசுவனிதேவருண்டமெழு	119	இந்நூலிற்பாடியபொருளது	86
அடிவாரதித்தார்	123	இந்நூல்கருக்க-300-பார்க்க	206
அண்டசுவர்க்காரமெட்டுஇங்	121	இடைக்காடா	154
அண்டமாக்கரு	135	உருகுதல்	10
அண்டப்பிசின் அண்டசுவர்க்	126	உப்பின்பெயர்	11
அழகண்ணர்	134	உப்புளறிய	33
அழகண்ணர்குளரிபாஷா	178	உப்பசெயநீர்	"
அஷ்டகர்மச்சிலை	205	உப்புசெயநீர்	36
அஷ்டமாத்தயிலை	206	உடர்கருவிந்து	38
ஆத்தானைப்பூசிக்க	30	உப்புபிங்கானெட்டு	142

பொருள்	பக்கம்.	பொருள்	பக்கம்.
உரோமசெயரீர்	70	காந்தகிண்ணத்தில்சஞ்சிவி	34
உத்திராடமதிங்கள்	93	காரீயத்தங்கவேதை	71
ஊசிசெயரீர்	74	காந்தசுத்தி	80
ஊசிசெயரீர்மெழுகு	25	காந்தமெழுகு	81
எழுத்துரோகை	67	காந்தமசுருக்குத்தாக்குதல்	111
எண்ணைகழட்ட	83	காயத்தியமுர்தம்	130
எண்ணைகழட்ட	125	கசிவிறுக்க	139
எட்டாந்திங்கள்	155	காரவைப்பு	183
எமநாட்டுச்சித்தர்	182	காந்தாசக்குளிகை	189
எமநாட்டுச்சித்தாந்தாசவை	7	காலேசிவயோகம்	199
எழுதுல்கோர்வை	26	காயகண்டநலைமுளைசுண்ண	40
ஐங்காயமறிய	42	காவியமைந்திற்கும்	54
ஐங்காயத்திலுப்பு	121	குருவுடன்சீஷன் தர்க்கம்	67
ஐந்துருத்தபிலம்	143	குழித்தபிலம்	86
ஐந்துமாதக்கடுஞ்சூலாணிக்	148	குருசெயரீர்	100
ஐங்கோலரீர்	19	குறைச்சார்பு	101
ஐங்கோலத்தைலம்	23	கும்பகசித்தி	102
ஐங்கோலமாவு	35	குருசெயரீர்மெழுகு	113
ஐங்கோலமெழுகு	50	குகையரவியில்வைக்கவும்	115
கலுவமாகும்	67	குன்றிமணிப்பிரமாணம்கோ	131
கட்டுத்தெனிவு	84	குருசெயரீர்ஊசிசெயரீர்	153
கற்பலேகியம்	85	குருவின்மகிமை	76
கல்லுப்புத்திராவகம்	93	குருகும்பமுனி	175
கஷ்திராவகம்	86	கெந்தமெழுகு	124
கல்லுப்புக்கம்பியுப்பு	109	கெந்திரசக்கட்டு	19
கங்குலத்தேசம்	112	கெற்பங்கழட்ட	104
கண்டிகதிர்காமதேசம்	130	கைபாகம்செய்பாகம்	150
கல்லுப்புநாலுதிசைசித்த	133	கைலாசசித்தி	152
கடுகாய்த்தூள்	135	கைலாசசட்டைமுனி	170
கடுகாய்த்தூள்	153	கொங்கணர்	190
கற்பலேகியம்	174	கொங்கணர்வாலேசவைப்பு	155
கற்பபூசையமுர்தபூசைமவுன	193	கொட்டைப்பாக்குவெற்றி	9
கசிவிறுக்க	185	கோரக்கர் சித்தர்களுக்கு	141
கலசம்தானியம்		முதன்மையானவர்	6
கருநாய்மை		கோலானதுசௌமியசாகரம்	8
கருவூரார்		கோழிமுட்டைமனிதர்	23
கருவூரர்கெந்திரசவைப்பு		சத்திராதவிடு	
கன்னிபிண்டமாக்கருவு		சகலநூலில் மறைத்தசூட்சம்	
கோர சொக்குப்பொடி		சத்திமாரணம்	

பொருள்	பக்கம்.	பொருள்	பக்கம்.
சஞ்சீவிகற்பம்	34	சிவமுப்பு	98
சலாந்தியின்மை	57	சிவமுப்புச்சாபநிவர்த்தி	99
சவர்க்காரநீறு	58	சிவமுப்புத்திராவகம்	"
சவர்க்காரமெழுது	59	சிவமுப்புத்திராவகத்துக்கு	97
சவர்க்காரவுப்பு	"	சிவமுப்புச்சுண்ணம்	101
சத்திதசதீட்சை	64	சிவமுப்புசெந்தூரம்	104
சவ்வீரமெழுது	74	சிவமுப்புசெந்தூரவுண்டை	105
சாபநிவர்த்தி	85	சிவசத்திமுப்புசெந்தூரம்	106
சலகங்கையமுர்தம்	94	சிவகேந்திரபூபதிசுண்ணம்	107
சத்திப்பூரீ	95	சிவகேந்திரபூபதிகற்பம்	108
சத்திப்பூரீசலம்	97	சிவயோகவாசி	109
சத்திமுப்புச்சாபநிவர்	100	சவனகொல்லமகேட்க	112
சத்திமுப்புத்திராவகம்	"	சிவன்கொண்டகற்பம்	114
சவர்க்காரம்பசுமைநிறப்பூரி	121	சிவசத்திகொண்டகற்பம்	115
சவ்வியவேதை	124	சிவயோகம்பூசித்தடிபணிந்	118
சவர்க்காரவுண்டை	129	சிவயோகபூசை	120
சலவிந்து	130	சீலைபாகம்	20
சரக்குவைப்புமுறை	131	சுத்தசலம்	13
சதூர்முகசித்து	142	சுழிநாட்டம்	26
சட்டமுனி தருசுவைப்பு	157	சுழிமுனையின்கனவு	27
சத்திசிவம்சித்திக்க	195	சுத்தசலத்தெளிவு	43
சாதினிகமெழுது	70	சுண்ணநிறமறிய	45
சாபநிவர்த்தி	94	சுண்ணத்தில்வாலைகற்பம்	"
சாபநிவர்த்தி	95	சுண்ணவங்கத்தில்தங்கவே	51
சாபநிவர்த்தி	96	சுனைமுனையில்வாசியொட்டி	75
சாபநிவர்த்தி	85	சுந்தரானந்தர்வெள்ளை	158
சாபநிவர்த்தி	102	சுசுபானந்தர்கெந்திரபாஷாண	160
சாபநிவர்த்தி	85	சுவாசதம்பனநாழிகை	190
சாபநிவர்த்தி	116	சுத்தசமதியானம்	192
சாபுச்சியபதவி	117	சுண்ணத்தால்தாம்பரமம்	201
சாதினிகமெழுதுகற்பம்	120	சுண்ணநிறம்	113
சாதிக்காய்த்துள்	140	செயநீர்பூசை	26
சாரவைப்பு	6	செயநீருக்குசெபவெழுத்து	192
சிவவிந்துவிடு	28	செந்தூரவர்ணம்	105
சிவமாரணம்	41	சோருபானந்தரிஷி	151
சிவயோகபூசைஐம்பூத	84	சோதிரிஷி	"
சிவயோகபூசை	93	சோதிரிஷிகவ்வீரவைப்பு	162
சிவிசத்திகங்கை	95	சௌமியசாகரத்திற்கருக்கா	80
சிவசத்திப்பூரீ	95	சௌமியசாகரம்சிவனுமை	90
சிவமுப்பு			

பொருள்	பக்கம்.	பொருள்	பக்கம்.
ஞானகாவியத்திலுள்ள	31	நவகோடிசித்தர்	83
தலைச்சுடவிவேக	44	நவகோடிசித்தி	92
தலைப்பிள்ளைநாமம்	93	நமனுக்குநமனுவாய்	113
தலைச்சன்பெண்பனிக் குடம்	94	நந்தீசர்கொண்டகற்பம்	116
தன்வந்திரியுண்டகற்பம்	117	நந்தீசர்கற்பம்	"
தாழிசை	69	நவகோடிசித்து	137
தாம்பரத்தங்கம்	65	நந்திகலைஞானம்	149
தாளகமெழுகு	69	நாதவிந்து	5
தாம்பரசுத்தி	"	நாதமெழுகு	1
தாம்பரத்தில்தங்கவேதை	"	நாதாக்கள்தவம்	38
தியானம்	63	நால்வகைச்சாதி	41
திராவகத்துக்குசாபநிவர்த்தி	98	நாதசத்தியூரீர்	95
திரிஞ்சலெரு	105	நாதசத்தியுப்பு	97
திருமூவர்	152	நாதசத்தியுப்பின்சாபநிவர்த்த	97
திருமூலர்சாதிவிங்கவைப்பு	167	நாதசத்தியுப்புத்திராவகம்	98
துருகமெழுகு	72	நாதசத்தியுப்பு	99
துருககட்டு	173	நாதசத்தியுப்புச்சுண்ணம்	103
துருகின்பெயர்	158	நாட்டுசலசுத்தி	125
துன்மார்க்கருக்குதுலியாதே	91	நிலவுப்பு	66
தெரிசனம்	25	நிலத்தும்பைப்பூண	87
தெளிவுஅறிவுபருவம்	92	பத்துநாளிவ்விதமாய்	11
தெய்வலோகத்தயிலம்	191	பஞ்சபூதவிபரம்	21
தெய்வலோகச்சொக்குபோ	196	பஞ்சஅமர்தமென்பது	26
தேவிமாரணமூலம்	28	பஞ்சபூததெரிசனம்	"
தேராதபேர்களுக்கு	51	பஞ்சபூதநிலை	36
தேசிசெயரீர்	72	பத்தியமறிய	46
தொண்ணூற்றுதுதத்துவம்	36	பதினெட்டுலட்சங்காப்பு	82
தொழுகண்ணர்	155	பதினைந்துநாள் பனியில்லை	84
கொழுகண்ணர்தொட்டிபா	180	பதினைந்துநாள் பனியுண்டு	85
நவரீதசஞ்சீவி	24	பனிரீர்வெள்ளைக்கல்	86
நவரீதவைங்காயமெழுகு	29	பஞ்சகாவியச்சு	90
நவரீதசுண்ணம்	30	பஞ்சநாதாக்கள்	114
நல்வினை தீவினை	33	பரிமளவாடை	125
நவரீதம்	40	பத்மினிசாதியில்நாதம்வாங்	128
நவரீதலேகியம்	45	படிகாரவைப்பு	144
நரைதிரை	46	பராசரிஷிதொட்டிபாஷாண	149
நவரீததிராவகம்	47	பாகங்கள் கிளிஞ்சிசெயரீர்	76
நஞ்சக்கொடிசுண்ணம்	58	பாஷாணமெழுகு	77
நவரீதமெழுகு	62	பிண்டயெழுத்து	42

பொருள்	பக்கம்.	பொருள்	பக்கம்.
பிரானாயமுலம்	96	பேரண்டம்ஏரண்டம்	37
பிரானாயபூசை	122	பேரகரிவி	151
பிண்டசவர்க்காரம்	123	பேரகரிவிநாகவைப்பு	169
பிண்டக்கருசவர்க்காரவுண்	126	மதியுப்புச்செயநீர்	16
பிண்டசவர்க்காரம்	153	ஷெ மெழுகு	16
பிண்ணுக்கீசர்	159	மதிமெழுகு	88
பிரமரிவிகெந்திபாஷாணம்	198	மனோன்மணிவாலை	29
பிண்டசத்தி	200	மதியாமூர்தம்	73
பிரமதியானம்	171	மதியுப்பு	87
பிடிநாக்கீசர்லிங்காசவைப்	20	மதிசெயநீர்	88
புடபாகம்	44	மதிடனிரீர்	94
புடம்	47	மதுசலம்	98
புத்திதேறுதல்	92	மதனப்பால்	109
புணர்ச்சி	103	மகேசுரதேரிசனம்	109
புடபாகம்	102	மவுனபூசை	110
புடபாகம்	106	மண்டலமுண்ணை	118
புடநிறம்	107	மண்டலமிருபோதுண்ணை	114
புருவெச்சம்	128	மலைபாடிதுருகம்	126
புவனைமும்முலத்தியானம்	24	மஞ்சணிறப்பூமி	126
பூசைகள்செய்யமுறை	59	மறைப்புமை	136
பூமிக்குழி	62	மச்சமுனி	153
பூரணசந்திரோதயம்	77	மச்சமுனிதுருக	172
பூரணசெந்தூரம்	78	மவுனகேசுரக்குளிகை	177
பூரணதிகற்பம்	86	மாக்கரு	12
பூவுக்குச்சிவயோகபூசை	92	மாசணபீடம்	27
பூரகம்கும்பம்	94	மாசணமெட்டுடெட்டு	30
பூரீரெடுக்கும்பூமி	96	மானிடருக்குப்புத்தி	47
பூரீரெண்ணைகழட்ட	96	மாந்திரிகமட்டசித்து	52
பூரீர்திராவகம்	105	மாந்தோலில்மாம்சமூலம்	54
பூரணசித்தி	122	மாளவபிரமகுலநாதம்	133
பூரீதுஷுமாதப்பிண்டம்	127	மாவிற்கு	133
பூரீதுநாதம்	133	மிறுதார்திக்குக்கு	165
பூரவைப்பு	134	முப்புமுறை	4
பூரவைப்பின்பெருமை	138	முதலுப்பு	11
பெரியோர்க்கிடஞ்சென்ற	75	முப்பூவுக்கு	18
பொதியைபாகம்	137	முப்பூவுக்குச்சிவயோகபூசை	93
பொதிடைகிரிச்சரால்	144	முப்புசுண்ணம்	18
பொட்டுப்புவைப்பு	197	முப்புசுண்ணத்துக்குப்பூசை	21
பொடிக்குத்தியானவைமுத்		முப்புசெந்தூரம்	21

பொருள்	பக்கம்.	பொருள்	பக்கம்.
முப்புசெந்தூரம்செயநீர்	22	வாலேலெகியம்	46
முப்புசண்ணசெயநீர்	22	வாதகானியத்திற்குத்திறவு	49
முன்சொன்னவுப்	44	வாதசத்துளிடை	54
முச்செயநீர்	83	வாலேமூலவுப்பு	66
மும்மூலரேசகம்	98	வாலேநியானபாகம்	87
முப்புத்திராகவசாபநிவர்த்தி	101	வாலேநியானம்	103
முப்பூவின்மார்க்கம்	140	வாலேரசம்	115
முன்சொன்னத்துக்குதியா	199	வாலேபூசைமிதுனராசி	131
முன்சொன்ன வாலேசண்ண செந்		வாசிகித்தி	136
தூரபாக	201	வாலேபூசை	138
முடுகவிருத்தம்	81	வாதகானியம்ஞானகானியம்	150
மூன்றாமுப்பு	16	வாகதேவர்	156
மூலமதாரம்	25	வாலேசண்ணம்	201
மூலநியானம்	123	வாசிப்பார்க்கும்வகை	190
மூன்றுதிங்கள்	127	வாசியெழுத்து	"
மெய்ஞ்ஞானப்பதி	79	வாசிக்குமூலமந்திரம்	191
மெய்ஞ்ஞானக்கரு	"	விந்துநாதம்	9
மெய்ஞ்ஞானப்பரகேதி	139	வியாதிவிவரம்	90
மெழுகுவகை	106	விண்ணுக்குகருவறிய	156
மேல்கருவிமுறையான	141	வெடியுப்புத்திராவகம்	49
மை	105	வெடியுப்புவைப்பு	143
ரவியுப்பு	13	வெள்ளிசெந்தூரம்	63
ரவிமெழுகு	"	வெள்ளிசெந்தூரவேதை	65
ரவிமனமரேசகம்	91	வெள்ளிவித்தை	74
ரேசகம்	104	வெள்ளிபொன்வட்டு	77
லிங்கக்கட்டு	172	வெண்காரவைப்பு	138
லிங்கசாரணை	172	வண்காரப்பலகை	"
லெபியுள்ளோர்	30	வெண்காரவைப்பு	138
வறுமைவருங்காலத்தில்	32	வேதையுப்பு	29
வடகலைஇடகலை	33	வேதைகாண	30
வழலை	36	வேகாத்தலைசாகாத்தலை	41
வட்டு	63	வேதரிஷி	151
வந்துதெளிவு	102	வேதரிஷிமிருதார்சிங்கு	164
வளைகிழப்பு	147	வைப்புமுறை	57
வாதமுறை	12	வைகாதி	92
வாலையப்பணிதல்	20	வைசியகுலம்	136
வாலேமுக்கோணம்	28	வைசியகுலபத்மினி	
வாலேபூசை	45	பனிக்குடம்	192

பொருளடக்கவகராதி முற்றுப்பெற்றது.

சிவமயம்.

அகல் தியமுனிவரருளிச்சேய்த
பஞ்சகாவியத்திற் குருநாலென் னும்

ஆயுறுவேதமாகிய

சௌமியசாகரம் - தூடா.

ஆதியெனும் பூரணமாய் வெனியாப்பின்ற
யகண்டசதா சிவத்தினுட வருளேபோற்றி
நாதியெனஞ் சுழிமுனையாய் பிறவையான
ஞானசௌமிய சாகரத்தி னருளேபோற்றி
வேதியெனும் பாவெனியாய் விளங்குஞ்ஞான
வேதாந்தப் பரப்பிரம்மசா ஜோதிபோற்றி
வாதியெனும் வற்பவீத்த னாதவிந்தின்
வகண்டகண பதியிநிட பீடங்காப்பே.

(1)

காப்பான வேதாந்த பரமெய்ஞ்ஞான
கருவிகா னாதிபுட கருவேகாப்பு
மூப்பான தர்ப்பரத்தின் கருபமான
மூதண்டப் பதிபாசயுப நிடமேகாப்பு
யாப்பான மெய்ப்பொருளாய் ருபமான
யந்தமென்ற கருக்குருவி னருளேகாப்பு
தாப்பில்லா சௌமியசா கரங்களான
சராசரங்கள் சூழ்ந்தகுண் டலிகாப்பாமே.

(2)

குண்டலியெ சுழிணையிலே கூர்ந்துவொட்டிக்
குருவான பராபரத்தைப் பணிந்துநாமும்
யண்டமெல்லாம் பிண்டமதாய் மேவுஞ்சத்தி
யருள்பெருகும் சின்மயத்தை யடிபணிந்து
யண்டலங்கள் மூன்றுரவி மதியால்கண்டு
மாயிதிரோ தாயிணையநாம் பூசித்தப்பால்
பிண்டமென்ற கருக்குருவை யறிவாற்கண்டு
பேரொளியே தெய்வமென்று பேசினோமே.

(3)

பேசினோம்சௌமிய சாகரந்தானின்னூல் பேரண்டமான
தொரு பிறபல்லியத்தால், தூசினோந்தொண்ணூர்த்தாற் கருவியான
துதிபெறவேசடலமென்ற கருவைக்கண்டோம், மாசினோமண்டரண்
டங் கண்டோம்பாரு மதுக்கப்பாலாயிரத்தெட் டண்டங்கண்டோம்,
பாசினோம்பரப்பிரம் சுருபங்கண்டோம் பரிவானபசுபதி பாசங்கண்
டோமே. (4)

கண்டோமேபசுபதியை மனக்கண்ணுலே காட்சியெல்லாமதி
னூலே கண்டோம்விண்டோம், யண்டோமேயதுக்கப்பால் சராசரங்
கள் அச்சராசரங்களிலே யனேகங்காலம், பூண்டோமேபூரணத்தி
னூதையங்கண்டோம் பூறுவத்தில்சௌமியசா கரங்கள்கண்டோம்,
மாண்டோமேமௌனசிவ யோகங்கண்டோம் மதிபிறையைக்கண்டு
மன மகிழ்ந்தோம்பாரே. (5)

மகிழ்ந்தோமேயாதாரம் மேலாதாரம் மகிஷியுடனிரண்டி னுட
பீடங்கண்டோம், யகழ்ந்தோமேயதுரிலையை மனத்தாற்கண்டோ
மாராறுபனிரெண்டு வறையேகண்டோம், துகழ்ந்தோமேதுரியந்துரி
யாதீதங்கள் துருவவரைமேல்வரைகள் கீழரையுங்கண்டோம், சுகழ்ந்
தோமேசௌமியசா கரங்கள்தன்னில் சச்சிதானந்தவெனி சலங்கண்
டோமே. (6)

கண்டதொருபருவமென்ற சுருபங்கண்டோங் கணக்கில்லாதீப
வொளி பிறவைக்கண்டோம், தொண்டரென்றநிலைகண்டோம்மண்ட
லங்கள்கண்டோம் துரியாதீதத்தலத்தில் சோதிகண்டோம், விண்ட
தொருகாவியந்தானஞ்சும்பாடி விரித்தபொருளனந்தமெல்லாம் விள
ங்கினோம்பார், வண்டபிராந்தொண்டுமையாள் கொண்டேயென்னை
வறைதோறுங்கறைதேரி வரைக்கண்டோமே. (7)

வறையானமேலாறுவறையுங்கண்டோம் மகத்தான துறைமீழாறு
துறையுங்கண்டோம், பறையானப்பறைகண்டோம் பரமெய்ஞ்ஞா
னம் பாடினோமாயிரந்தான் ஞானஞ்சொன்னோம், துறையானமாந்தி
ரிகமாயிரந்தான்சொன்னோம் துருவானவயித்தியமாயிரந்தான்சொன்
னோம், எறையானலட்சணத்தி லாயிரந்தான்சொன்னோம் யெடுத்
தோமேவாத காவியந்தான்பாரே. (8)

பாரப்பாபுலத்தியனையஞ்சுனாறு பாடினதோர்காவியந்தா னைந்
தும்பார்த்து, ஆரப்பாசௌமிய சாகரந்தானின்னூ லாயிரந்தாந்திற
வுகோ லைந்துக்குத்தான், காரப்பாகடலதிக சாத்திரமென்றும்பேர்

கருவான நூலி நூதா ஓர்தான் சொன்னார், வேர்ப்பாயிந் நூலு சகலத் திற்கும் விதித்த விதியுள்ளவர்க்கு யிந் நூலாமே. (9)

ஆமென்ற யிந் நூலி லாமும் வித்தை யருளுகிறோம்புலத்தியனே யருளுகிறோம்நாம், சோமென்ற சுந்தரமே யகத்தினுனுஞ் சொல்லுகிறேன் தொகுப்பினுட சூட்சங்கேளு, வாமென்றவாதவித்தை யனே கஞ்சொல்வோம் வழலைமுறைமுப்புனுட வளங்கள் செல்வோம், மாமென்ற சுண்ணங்கள் செயநீர் சொல்வோம் மகத்தான திராவகங்கள் வளஞ்சொல்வோமே. (10)

சொல்வோமே செந்தூரங்கோடாகோடி சுண்ணத்திலவெகுகோடி செயநீரில்கோடி, வெல்வோமே வேதையிலே யனைசங்கோடி விளங்கினதோர்கட்டுகனி லனைகங்கோடி, செல்வோமே திராவகத்தி லனைகங்கோடி செயலான பற்பங்களனைகங்கோடி, பல்வோமே யமுர்தபனி நீர்களுக்கோடி பாடலெல்லாஞ்சுருக்கியிந் நூற் பாடினோமே (11)

பாடினோஞ்சுந்தரமேவைப்புக்கோடி பரிவானவைப்புகளில்கட்டுகோடி, சாடினோஞ்சரக்குகளில் அனந்தங்கோடி, சமர்த்தானகட்டு சுண்ணஞ் செந்தூரங்கோடி, தேடினோம்கட்டில்செய நீர்களுக்கோடி தெளிவான திராவகத்தி லனந்தங்கோடி, மூடினோம்போடாமலத் துலக்கமாக முப்பூவினுப்புவகை கோடிதானே. (12)

தானென்ற சாத்திரங்களனந்தங்கோடி தருவான சக்கரங்கள்பூஜைகோடி, யானென்ற யஷ்டசித்தி லனந்தங்கோடி யறுபத்தாநூலுசித்து மனந்தங்கோடி, மானென்ற மயேந்திரத்திலனந்தங்கோடி, மளவில்லா யிந்திரசால மனந்தங்கோடி, தேனென்ற செக்கரணம் கோகரணங்கோடி செப்பினோஞ்செப்படி வித்தைதானே. (13)

தானான சொக்குபாடி மோடினோடி தருவான மைதிலர்தம் வாடைகோடி, தேனானதைலமதிர்கோடாகோடி தெளிவான திருவுருவின் கருவில்கோடி, மானான யோகவித்தையனே கங்கோடி மாய்கையிலேசதாகோடி ஞானங்கோடி, யேனான வித்தையெல்லா மிந் நூலித்தா னியம்பினோம்புலத்தியனே யியம்பினோமே. (14)

இயம்பினதோரென்னவென்றால் புலத்தியனேகேளு யிசுரந்தா னுமையவளுக் கெடுத்துரைத்தார், வியம்பினதோருமையவளும் நந்திக்குச்சொன்னாள் யுருகியுடனந்திதர்மந் திரிக்குச்சொன்னார், இயம்பினதோர்தர்மந் திரி யசுவினிக்குச்சொன்னார், அருளிஞாருபதேச மருளக்கேளு, மயம்பினதோரகத்தியனான் யெந்தனுக்கு மருளிஞாசுவனியு மருளிஞாரே. (15)

மருளிஞர்சௌமிய சாகரந்தானிந்நூல் மகத்தானபொருள்க
ளெல்லா முபதேசித்தார், வருளிஞர்வாமகனே யறுவுள்ளோனே வா
வழைத்துவலதுபக்க மாசனமேயிட்டு, குருளிஞர்ஞணங்குறிகள்
நன்றாய்க்கேட்டு குருகுலத்தில்மிகுதிசுலங்குண வானென்றும், மருளி
ஞருபதேசம்யெந்தனுக்கு யப்போதுபுலத்தியனையருள்கண்டேனே

அருளானசின்மயத்தின் குறிப்புகேட்டேன் அக்துறியினிதான
மெல்லா மடவாய்ச்சொன்னார், மருளானமவர்பதத்தில் பணிந்தே
னப்பா மகத்தானவுபதேச மளித்தாரப்பா, வருளானவுபதேசம்
சொன்னாரப்பா, மகத்தானமண்டரண்ட சராசாங்களெல்லாம், தெரு
ளானதெளிவதனால் திசைதிகள்கண்டோம் தேவிபுமைவாழையனும்
தெரிசித்தோமே. (17)

தெரிசித்தோமவள்பதத்தில் பூசிக்கோம்நாம் தெளிவாகயெந்த
னுக்குத் தேவியாளும், வருவித்தாள்சகலகலைக் கியானமெல்லாம
வாமகனேயென்றுசொல்லி வசனித்தாளப்பா, பரிட்சித்தாள்சகல
சித்துக் குருவேசொன்னாள் பணிந்தோம்நாமவள்பதத்தில் முடிதான்
தட்ட, யுரிவித்தாளுபதேச மெனக்கேசொன்னா னுலகமெல்லாமொ
ருனாடிக்கு ளாண்டோம்பாரே. (18)

பாரப்பாபுலத்தியனே யையாவையா பாரோமுவளுடைய இரு
பையாலே, யூரப்பாகந்தரமே யுபதேசித்தோம் யுடன்கொந்தகருக்
குருவாலுபாதிபெற்றோம், வாரப்பாவாதமென்றக் கடலின்புழி மகத்
தானகடைனோட்டம் சௌமியத்தில், காரப்பாகடைகொள்வா ரிந்
நூல்தன்னில் காசினியில்கோடியிலே யொருவர்தானே, (19)

நானென்றசௌமிசா கரத்திலிந்நூல் சதாக்கோடிநூல்கள் சொ
ன்னோ மிதுபோலுண்டோ, யேனென்றயிந்தநூலா யிரந்தான்மைந்
தா யியம்பினோமசுவனியி னுபதேசத்தால், யானென்றயின்னூலி
லனேகங்கோடி யறிவறிந்துசித்தர்கள் தான்தேறிஞர்கள், வானென்ற
வாக்கினால் சொல்லப்போமோ வையகத்தினின்னூல் கண்டோர்
பதனம்பண்ணே. (20)

முப்பு முறை.

பண்ணுவதோர்காவியந்தா னஞ்சுமைந்தா பரிவானசௌமிய
சாகரத்தோடாறும். யெண்ணுவதோரெண்ணாறு மிதுக்கெல்லாந்தா
னியம்பினோநிகண்டோடே யேழுமைந்தா, மண்ணுவதோ பரிதுக்கெல்
லாமதிதக்கோர்வை மைந்தனேஞ்ஞந்திரங்கள் வலுவாய்ப்பீயும், பண்ணு
வதோரித்தனையும் பதனம்பண்ணி பாயிதிரோதாயியைந்தான் பணி
ந்துபோற்றே. (21)

யணின்துநீயவன்பதமே போற்றிசெய்து பழுதில்லாசௌமிய
சாகரத்தைமெந்தா, யணின்துநீபூசைசெய்து வித்தையெல்லா மாடு
வாய்புலத்தியனே யாடக்கேளு, வணின்துநீவாதமென்ற குருவைக்
காண வசனிப்போயின்னூல் வரிசையாகக், கணின்துநீகருக்குருவை
யறிவால்காணு கற்பூரதிபமதில் கருத்துவையே. (22)

கருத்தில்கைத்துவொருமனதால்கருகுருவைக்காணு கருத்தில்
லாவித்தையெல்லாங் காடாய்ப்போகும், யுருத்தமதாய்ச் சொல்லு
கிறோம்புலத்தியானேன், வொருமனதாய்நின் றையென்றால் வாதஞ்
சித்தி மருத்துவதுசௌமியசாகரந்தானின்னூல், மானிலந்திற்காண்ப
தரி தின்னூல்மெந்தா வருத்தமில்லாச்சொல்லுகிறே முப்புவித்தை
வாழ்வோர்க்கிவையாகம் மவுனத்தோர்க்கே. (23)

மவுனமென்றமவுனமப்பா யார்க்குந்தோன்று மகத்தானமவுன
மடா யார்தான்காண்பார், கெவுனமென்றகெவனமப்பா யெவர்தான்
காண்பார் கிருபையென்றகெவுனமதைக்கண்மருனூல், சவுனமப்பா
வெஞ்சவுனமதித்தித்தை சற்குருவின் கடாட்சமதால் தானேதோற்
றும், கவுனமென்றகவுனமதை சொல்லக்கேளு காட்டுகிறோம்பாகம
தாய் மாட்டுகிறோமே. (24)

மாட்டுகிறோமாதியடா யனந்தமைந்தா மவுனமந்தமாதியொளி
தனிலேகாணும், யாட்டுகிறோமவ்வெனியில்சோதிமின்னல் பார்பரிக்
குச்சாரையடா பலையோமோதும், வாட்டுகிறோமவ்வலையைத் தாண்
டிப்போனூல் வடதெற்குமேற்கிழக்கு வதிதங்காணும், நாட்டுகிறோம்
நால்திசையும் திக்நெட்டுந்தான் நலமானக்கேணம்பதினுறுங்காணே.

காணப்பாயிக்கோணம் கண்டாயானூல் கண்மணியேயிருளமாய்
கைகப்புங்கப்பும், மானப்பாமவுனமதி னறத்தால்வெட்டி மாய்கை
யதைக்கடந்தப்பால் சோதிகாணும், யாணப்பாயருபமென்ற சுருபங்
காணும் மச்சுருபங்கண்டையென்றால் மாய்கைபோச்சு, நாணப்பா
நாம்சொன்னோமிக் குரியைக்காணு நானிலத்திலார்சொல்வார் நாம்
சொன்னோமே. (26)

நாதவிந்து.

சொன்னமென்றுமலையாதே புலத்தியானேன் சுருபமென்றயருப
மடா லிந்துவிந்து, நண்ணோமேமாய்கையது நாதம்நாதம் நலமாகவிந்
ததுவே னுதத்திட்டால், யெண்ணோமேயிளக்கியது லிந்துசாவும், என்
மகனெசெத்துதென்றால் வாணவாலை, யண்ணோமெய்வாலையடா யாண
யாண யண்டமெல்லாங்கொல்லுமடா யறந்தாநாமே. (27)

அறமானவாளெடுத்து வசியஞ்செய்தால் அருளிஞ்ஞமெமன்நம
ந்தன் விவசிப்போவான், புறமானயில்வாளைச் சுண்ணமாக்கி யுள்
ளுக்குகொண்டுவிட்டால் நீயோகர்த்தன், சரமானசாவேது மறுபிறவி
யாச்சு தானந்தசிவயோக வாழ்வுமாச்சு, புறமானபரமனுக்கு யீடுண்
டோபார் பரவொளியாய்நின்றபீர்ம நீயாவாயே. (28)

ஆவாயேசித்தியுண்டோற் கிதுவேபோதும் அளவற்றசாத்திரங்
கள் பாரார்மைந்தா, யேவாயேயிதுவறிந்தோனீசனீசன் யேமமென்ற
பரியேமமிதனிலாச்சு, சாவாயேயிதுக்குத்தான்சதாகோடினாறு சாத்
தினதோர்சேதியெல்லாமிதுதான்பாரு, தாவாயேயிதனுடையகொடுக்
கந்தன்னை தாம்விரித்துயொவ்வொன்றாய் நவிலுவோமே. (29)

சிவம் விந்துவீடு.

நவிலுவோம்விந்துதித்தவிடேனோ நகாரபிறதிட்டையுடபீடங்
கேளு, யவிலுவோம்அகாரமடா வித்தின்பேரு மவ்விந்துக்குயிரது
தான் யெழுத்தேயாகும், யொவிலுவோம்நாதமடி சத்திநாதம் வோ
கோகோநாதவீடுபிரேகேளு, வவிலுவோம்உகாரமென்ற யெழுத்த
தாகும் வாலையடாயதனா? லிந்துவாச்சே. (30)

சத்திநாத வீடு.

ஆச்சடாநாதசத்தி சிவமேவிந்து யப்பனேயிருவர்குடி வீடே
கேளு, யோச்சடாஓங்காரமானவீடு யுலகமெல்லாமதுக்குள்ளேசமை
ந்தவீடு, வாச்சடைவாட்டமென்ற கோட்டைக்குள்ளே மகத்தான
சருகதுதான்மே லப்பையாகும், மாச்சடாமதுவிந்தை விந்துகற்கம்
மக்களேநாதவிந்தை நாதங்கார்க்கும். (31)

நாதமென்றசத்தியடா விந்துகார்க்கும் நாதாந்தநாதமதை சிவ
மேகார்க்கும், வேதமென்றபீர்மமடா சருகுமேலே விளங்கியதோர்
கிரிவளர்ந்து வடமேராகும், யாதமில்லைபாதமில்லை யுருகையாகியண்ட
மென்றும் போதமென்றும்பளவதாகி, சேதமொன்றும்வாறாது சிவ
முஞ்சத்தி சிவப்பீர்மமமுன்றுபேர்ச் செயலதாமே. (32)

அண்டவுற்பத்தி.

செயலானயண்டமென்று மதற்குப்பேருசெனித்துதடிசெனித்த
விடமெங்கேயென்றால், யயலானயண்டமதாய் வெள்ளைக்கல்லாய் யா
ருக்குந்தோன்றாத பூருவக்கல்லு, யெயலானபீர்மக்கல் மதற்குப்பேரு
யெல்லாருங்காண்பதரி தாகுங்கல்லு, வெயலானவெள்ளைக்கல் லுற்ப
வித்த விதமெல்லாஞ்சொல்லுகிறோம் விதமாய்க்கேளே. (33)

எழுநூல்கோர்வை இந்நூல் நுணுக்கங்காணுதல்.

கேளப்பாபுலத்தியனே யிந்நூல்மைந்தா கிடைக்கிறதாயிர்தப்பா
கிட்டாதப்பா, யேளப்பாயிந்நூல் யென்னுலப்பா யெவர்கொன்னார்
சௌமியசாகரம்போலப்பா, ஆளப்பாயென்கோர்வை பதினாறுலட்
சம் யதையெல்லாங்கருக்கிமுனுலட்சமாக, வாளப்பாபாடிவைத்தோ
மதுக்கெல்லாந்தான் வசனித்தோம்காவியந்தான் வாததூலே. (34)

நூலானநூலப்பா யிந்நூல்காவியம் நுணுக்கங்கள் கண்டெரிந்தா
லவனேயோகி, யாலானயிர்தப்பா கோர்வைதூலும் யப்பனேபார்க்
கும்படி சொன்னேன்பாரு, மாலானமறைத்தபொரு ளேதென்றாக்
கால் மகத்தானகாவியத்தில் முகிந்துதையா, கோலானகோலப்பா யத்
தடியேகொண்டு கோர்வைனூலென்னவென்றால் யேழுநூலே. (35)

நூலென்றயேழுநூல் கோர்வைபார்த்து நுணுக்கங்கள் கண்டறி
வாய் னுண்மையாகும், பாலென்றபசும்பாலு யிந்நூல்மைந்தா பாடி
னோம்சௌமிய சாகரந்தானின்னூல், மூவென்றமுன்னூலு காவியத்
துக்காக முதண்டக்கடகினூல் முறையைச்சொன்னோம், காலென்ற
காலப்பா தலைபும்வாலுங் கருக்குருவுமிரண்டாச்சுக் கண்டுபாரே. ()

அண்டக்கல்லு.

கண்டுபார்முன்சொன்ன யண்டக்கல்லு காணரிதுபிரமமடா
யரிதானக்கல்லு, தெண்டுபார்க்கல்லுதித்த நேர்மைகாணும் சொல்லு
கிறோம்புலத்தியனே ஐயாஐயா, யண்டுபாரண்டத்தில் மேகந்தானும்
யாகாரவானமது வருவிக்கும்பார், பெண்டுபார்பிரபவத்தோ டறவத்
துக்குள் பேரானதிக்குகளில் சொல்லக்கேளே. (37)

சொல்லக்கேள்சௌமிய சாகரத்தில்மைந்தா சொல்லுகிறோம்
மறைத்துவைத்த சூட்சந்தன்னை, அல்லக்கேள்கல்மழைதான் தேங்
காய்ப்போலே அண்டத்திலிருந்தல்லோ வருவிக்கும்பார், வெல்லக்
கேளக்கல்லும் மனிதர்பேரில் விழுந்துதென்றால்லைபுடைந்து சேத
மாவார், மல்லக்கேள்கருங்கல்லுப் போலேமைந்தா மண்டையிடி
யிடித்துமே பொழியுந்தானே. (38)

தானென்றநாடெல்லாஞ் சேதமாகி தவறுதலை வருகும்பா தன
தாய்ச்சொன்னோம், ஆனென்றசித்திரை னுத்திரத்தில் யாகாரபூர்வ
பட்ச பருவந்தன்னில், வேனென்றகக்கிரனூல் கடும்புடும் விதமான
கல்மழைதான் அண்ணருள்தன்னில், மானென்றயம்மழைதான் சொறி
ந்துமாறி வருட்சித்துவிடும்போது மார்க்கங்கேளே. (39)

கேளப்பாயம்மழைதான் விடுத்தாலாகும் கிருபையென்றவேளை
தன்னில் யூரில்மேவும், வேளப்பாவிகெனி லடங்கிருந்து விதமானக்
கோழியது வந்துமேயும், தேளப்பாதேங்காய்ப்போ லிருந்தக்கல்கள்
சிறுநெல்லின்மணிபோலே காசிறுக்கும்பாரு, வேளப்பானமனுக்கு
வயதுபோல்மைந்தா விந்துபோலிருக்கின்ற கல்லிதாமே. (40)

சகல நூலின் மறைத்தகுட்சம் சௌமிய சாகரத்திற்
சொல்லுதல் சிறுமணிக்கல்லுண்டாகுதல்
விபரம் காவிய மைந்திற்குத் திறவு.

கல்லானகல்லதனை யிக்கோழிகான் கண்டவுடனெடுத்துஅதை
விழுங்கும்பாரு, அல்லானஅக்கல்லை விழுங்கினாக்கா லதுகெற்பமுண்
டாகு மப்பாற்கேளு, மல்லப்பாவாரமதுக் குள்ளேமைந்தா மகத்
தானகருவுபற்றி யுருளையர்கி, வல்லானமறுவார மதனுக்குள்ளே மக
த்தானவுருளையதா யண்டமெல்லே. (41)

எல்லானமன்னுமப்பா சுக்கிரவார மென்மகனேயவையத்தி
லடங்கும்பாரு, பல்லானநால்நான்கு பதினாறுதான் பரிவானவண்ட
மறை யீன்றினாக்கால், அல்லானஅவையத்தில் வைத்துப்பாரு அப்
பனேபாரித்ததுவு மடக்கினாக்கால், வல்லானபரிட்சையது தான்
பாரு வசனித்தோம்நாற்சாதி வண்மைபாரே. (42)

வண்மையென்றபாரித்தவிடை பார்த்தாயானால் வதித்தமென்
றூல்காதிவதி யிதுதானாகும், முண்மையென்றமுன்னான்கு மத்தினி
சாதித்தான் முதண்டபின்னான்குஞ் சங்கினியேயாகும், செண்மை
வறுநான்குஞ் சித்தினிநானாகுஞ் செயமானவதற்குப்பின் பத்தினிநா
னாகும், உண்மைபதாய்நாம்சொன்னோம் நாலுசாதி யுறுதியென்ற
சாதியைத்தான் ஒகோகோகேளே. (43)

கேளடாபுலத்தியனே யிந்துல்மைந்தா கிருபையென்ற சௌ
மிய சாகரந்தானாகும், காளடாகாவியந்தா னைந்துக்கும்பார் கடலதிக
மானதோர் திறவுகோல்தான், மாளடாமகேசக்கல் முருவமான மகத்
தானகல்லினிட மார்க்கமெல்லாம், வாளடாவசனிப்போம் பழுதில்
லாமல் மச்சக்கல்லுற்பவித்து வளங்காண்பாரே. (44)

வளமானஅத்தியின் ருடையேகேளு வசனிப்போமாதமைந்து
வளர்ந்துதானால், அளமானஆண்கூண்டு வைத்தமாதம் அவர்கூடியான
பின்பு அறையக்கேளு, வெளமானசுரோணிதத்தில் விந்துவீழ்ந்து
விசிதமுடன்கறுப்பற்றி பிண்டமாகி, மளமான அண்டமுட்டை கோ
ழியின்னு மச்சக்கல்முறுவத்தின் மகிமைபாரே. (45)

பாரப்பாபுலத்தியனே யிருபத்தைந்த பரிவான அண்டமதை
யெடுத்துக்கொண்டு, போரப்பா அத்தினியின் விடைசாதியில் புருஷ
ஹுடன்சேருகிற பக்குவத்தில், ஆரப்பா அவதரித்த மச்சவந்து அதி
ஹுடையகிருபையினால் புருவுக்கல்லு, ஏரப்பா அக்கல்லு வுயர்ந்திருக்
கும் என்னசொல்வோமணியூர பீடந்தானே. (46)

கோலான து சௌமியசாகரமென் றறியவும்
விந்து பிடாகேசரியின்வர்னம்.

தானென்றபீடமடா விந்துபீடந் தருவானவிர்திருக்கும் வீட்
டில்மைந்தா, தானென்றபுலத்தியனே பூர்வைப்பைத்தான் பண்மை
யென்றபைதலிலே வுடல்சல்லுத்தான், ஆனென்றவைந்துகல்லு
வுயர்ந்திருக்கும் அக்கல்லுமுடிப்பச்சை யாகும்பாரு, தானென்ற
அக்கல்லுவிபாங்கேளு மச்சயிம்மழைக்கல்லின் விர்தாலாச்சே. (47)

ஆச்சப்பா அவ்விதந்தாலானகல்லு ஆரறிவார்பிரமக்கல் வெள்
ளேக்கல்லு, பாச்சப்பா பலவிதமாய்த் தோன்றுங்கல்லு பஞ்சவர்ணக்
கல்லென்று மதற்குப்பேரு, மாச்சப்பா மச்சக்கல்லாலத்தினிசாதிக்கு
வளர்ந்துதப்பா முக்குமேல் சதைதானாகும், ஏச்சப்பா மச்சவிர்தால்
விரல்பத்தாகும் என்னசொல்வேனத்தினிவெண்ணிறந்தான் பாரே. (48)

நிறமான தேகமெல்லாம் வெண்ணிறந்தான் ரோமம் நிகழ்த்தி
னோஞ் சடலமெல்லாம் பச்சையாகும், பறமான கல்லதனை யெடுத்
துக்கொண்டு பாங்கானவண்டமதை யுடைத்து நீயும், வெறமான
விந்துநாதம் வெவ்வேறேவாங்கி வேதாந்தரசப்பிங்கான்மதனிலிட்டு,
நறமான நாதமதையோட்டிலிட்டுநலமானவிந்துவைப்பிங்கானில்லாரே

விந்துநாதம் வெவ்வேறே வாங்குதல்.

வாரப்பா விர்திருந்தமோடுடுத்து மைந்தனே சௌபோக்கி
சிலைதன்னில, ஆரப்பா சிலைதன்னிலோடேவைத்து அப்பனைகினியாக
அளவாய்க்கட்டி, வேரப்பாவிர்ததிலே யோர்நாழிவைத்து விளங்கவே
நாமதிலோர் நாழிவைத்து, ஏரப்பாயெடுத்ததனை ரவியில்சாமம் என்ன
சொல்வோம் வைத்ததனை யெடுத்துப்பாரே. (50)

எடுத்துப்பார் கினியதனையவிழ்த்துநீயும் என்மகனே கல்வத்தி
லிட்டுக்கொண்டு, வெடுத்துநிற்பார் விந்தைவிட்டு ஆட்டுவாய்நீ விபா
மென்ற நாதமதாலரைச்சாமநாட்டு, மெடுத்துப்பார் கண்டையிலே
மெழுகாயோடும் மேலான மெழுகுகனில்பாலேகொண்டு, கொடுத்துப்
பாரண்டமெழுகதனாலப்பா குகைசெய்து வுடற்கல்லுவதற்குட்
போடே. (51)

**அண்டசுத்தி அண்டமெழுரு கவசம்
முன்சொன்ன கல்மணி.**

போடப்பா அண்டமெழுகதனல்மெந்தா புகழானகவசமெந்து சீலையேழு, சேடப்பாசெய்து முடிப்பித்துக்கொண்டு சித்திரைநாள் ரவிதனிலேயெட்டுசாமம், வாடப்பாவத்தனைமுன்மெழுகிற்பாதி மகத் தானமெழுமெடுத்து வில்லைசெய்து, பாடப்பாபதினாறு விர்தால்சீலை பரிவானகுகையருகேசெய்துவையே. (52)

வையப்பாவில்லையதைபகலில்தாக்கு மகத்தானமேற்கல்லு வது வாய்முடு, ஐயப்பாமண்சீலையேழுஞ்செய்து அடவானரவிதனிலே காயப்போடு, மெய்யப்பாகாய்ந்தகுகையெடுத்துநீயும் மேலானயெக் கரிதானானுலுந்தான், கையப்பாரிதுக்குள்ளே குகையைவைத்து கரு வானவில்லையதைதற்குள்வையே. (53)

உருகுபுகல் சுண்ணம் பூர்க்கும் அஞ்சு

உய்யப்பாயிரண்டையுந் தான்வலுவாய்ச்செய்து உத்தமனே துருத்திகொண்டுவேதுவாரீ, கொய்யப்பாகுகைக்குள்ளேயிருந்தகல்லு குருவானமச்சக்கல் கூறக்கேளு, உய்யப்பாஉருகியது வைந்துகல்லு மொன்றானவொளிமணியாய்க்கட்டும்பாரு, அய்யப்பா அகலில் வைத்த அண்டசுண்ணம் அப்பனேபூர்க்குமப்பாமடவைக்கானே. ()

காண்டாபுலத்தியனே சொல்லக்கேளு கருவான குகையெடுத் துப்பார்த்தாயானால், ஆண்டாஅக்குகையிலிருந்தகல்லு அதிசயந்தான் மெத்தவுண்டு ஆர்தான்காண்பார், மேண்டாவுருகினதோர் மணி யெடுத்து மேலான அண்டசுண்ணம்விராகன்றெண்டு, வேண்டாவிந்த தனால்குழைத்துநீயும் மேலானமணியதற்குக் கவசஞ்செய்யே. (55)

செய்துஅந்த அடல்மணியையாவியில்வைத்து திரும்பியதை யெடுத்துவிந்தாலேழுசீலை, வயதுயந்தமணியதனையிரண்டுநாழி வாக ராரவிதனிலேகாய்ந்துதென்றால், முய்துஅந்த முன்னகலில்வைத்து யிந்த மூதண்டமேற்கல்லுமுடுமுடு, மைதுஅந்தமண்சீலை, யேழுஞ் செய்து மகத்தானரவிதனிலேவைத்திடாயே. (56)

வைத்துப்பாரிரு நாழிகாய்ந்துதானால் வளமானமுன்கரிக்குள் வைத்தநீயும், துத்துப்பாந்துருத்திகொண்டு அரைச்சாமமுது அதி பெறவேலுதினதால் பூர்க்குஞ்சுண்ணம், கைத்துப்பாருடற்கல்லு சுண்ணாச்சு, சுண்மணியேயகலெடுத்து சீலைவாங்கிஅத்துப்பார்மணி யிடைகவசம்வாங்கி அக்கல்லுசுண்ணமதை சீசாவில்வையே. (57)

அண்டம் பனிரீரு சுத்தசலம் நாதரீரு வாதமுறை
அண்டத்தைச்சுத்தி மாக்கருவுபூர்க்கிற சுத்தசலம்
அதிகாலம் ரவியில் வைக்கவும்.

வையடாயென்மகனே புலத்தியனேயோகி மகத்தான கணபதி
தன்பூசைசெய்து, ஐயடா அண்டசண்ணு சீராதன்னில் அப்பனே
பூசைசெய்து வடக்கம்பண்ணு, மெய்யடாசொல்லிவிட்டோ மிந்நூல்
தன்னில்வேதாந்தஞ்சௌமிய சாகரந்தான்மைந்தா, ஐயடாகாவியந்
தான்வாதநூலு அதற்கிது நூல்திறவுகோலரிந்துபாரே. (58)

அறிந்துபாரத்தினியினண்டமைந்தா மப்பனேயைந்து வண்ட
மெடுத்துக்கொண்டு, பொறிந்துபார்பீங்கானிலுடைத்து விறதைப்
பேருமலிவ்விந்திலுடற்கற்சண்ணம், வெறிந்துபார் விராகனிலை
சண்ணம்போடு விளங்கவே அண்டசண்ணம் விராதன்போடு, மறிந்து
பாரெடுத்துப்பீங்கான் மதியில்வைத்தால் மகத்தானபனிரீர்தானாகும்
பாரே. (59)

பாரப்பாபனிரீரைகனேசற்குப்பூசை பரிவாதசெய்துநீ சீசா
வில்லைவந்து, பாரப்பாபநனமதாய் வைத்துநீயு மாயிதிரோதாயியைத்
தான்பணிந்து நீயும், ஆரப்பாவறிவார்கள் பனிரீர்லேகம் ஆத்தானே
வரங்கேட்டுவடக்கம்பண்ணி, வாரப்பாபனிரீரை நாமேசொன்னோம்
மகத்தானசுத்தசலமருளக்கேளே. (60)

பத்துநாளிவ்விதமாய்ச்சேர்த்தால் விஷம்போச்சுது.

மருளுகிறோஞ் சுத்தசலமண்டமைந்து மகத்தானனத்தினியி
னண்டங்கொண்டு, உருளுகிறோமுடைத்துவிறதை பீங்கானிலிட்டு
ஒகோகோநாதவிந்தை வெவ்வேறேவாங்கி அருளுகிறோமுடல்சண்ண
மண்டச்சண்ண மாகராவிராகனெடை ரெண்டுகொண்டு, வெருளு
கிறோம் விறத்திலேயிச்சண்ணம்போட்டு வேதாந்த பன்னீரில் விரா
கன்வாரே. (61)

வார்த்திதனைபனிதனிலேவைத்துநீயும் வளமாகயெடுத்திதனைப்
பார்த்தாயானால், கோர்த்திதனைச் சுத்தசலம்நீராய்நிற்கும் குருவான
அச்சலத்தை சீசாதன்னில், பார்த்திதனைப்பதனமதாய் முடிப்பித்துத்
தான் பரிவான கணேசன்பூசைபண்பாய்செய்து, ஆர்த்திதனையாயிதி
ரோதாயியைத்தானடிபணிந்து சுத்தசலமடக்கம்பண்ணே. (62)

முதலுப்பு அகாரவிந்து சூரியன் ரவி.

பண்ணப்பாபுலத்தியனே ராசானந்தம் பண்மையென்றயோக
சிவமவுனிகேளாய், சொன்னப்பாசுத்தசலநாமேசொன்னோஞ் சொற்

றவருசௌமியராப்சாகரந்தானின்னூல், கண்ணப்பாமுன்சொன்ன
இரண்டுநாதம் நலமான நாதமதையொன்றாய்ச்சேர்த்து, உண்ணப்பா
வுடற்கண்ணமண்டச்சண்ண மோகோகோவீதமப்பாவிராகந்நாணை

இரண்டாமுப்பு உகாரநாதமதி சந்திரன்.

காணுநீஇரண்டு சண்ணமதிலேபோட்டுக் கருவானஇரண்டுநீர்
விராகனிட்டு, காணுநீயதிகாலம் ரவிமுன்பாகநன்றாகிரண்டுநாழிகை
தான்ப்பா பாணுநீபார்த்தையானால் நாதநீறு பாணுவிதக்கொவ்வாத
ரவிகோடித்தான் ஆணுநீயின்னீரே சீசாதன்னிலதனிவிட்டுணைசன்
பூசையருளுவாயே. (64)

அருளானரவிஞரியன் மதித்தான்சந்திரன் அப்பளே யிரன்
டுடனக்கிலுமுன்றாச்சு, முருளானமுன்றையுந்தான் பதனம்பண்ணு
முன்னைவலன் வணங்கியருள்பதத்தைப்போற்றி, கருளானநாம்
சொன்னோமின்னூல்தன்னில் நாதாந்தயசுவனிதன்னருள் தரானுலே,
கருவானக்குருவருளால் முன்னீருச்சுக் கூறினோம்சௌமியந்தான்
கிடையாதென்றே. (65)

வாதமுறையண்டத்தைலச்சுத்தி

கிடையாதபொருளப்பாயாற்குக்கிடும் கிருபையென்றயோகி
களுக்கிடும்கிடும், யடையாதஞானியடாமவுனியண்டம் மாநற்குந்
தோனாதயதிதவித்தை, மடையாதமானிலத்தில் மனிதர்கட்கு மதி
யில்லாபத்தியினால் மயங்கினார்கள், கிடையாதசிவயோகச்சித்தியானால்
செயல்தருங்காண் வாதசித்திக்ஷணத்திலாமே. (66)

வாதமென்ற பூட்டதனைசொல்லக்கேளு மகத்தான நிறவுநீநால்
யின்னூல்தன்னில், யாதமென்ற யஸ்தினியினண்டமைந்தா யருள
கிரோமிருவத்தஞ்செடுத்துக்கொண்டு, பேதமென்ற காவியத்தில்
சொன்னோம்சத்திய பெருமானையந்துருளின் னைதலங்கொண்டு, நாத
மென்ற யண்டமதையிருளுழித்தான் நலமானதைலமதிவாறப்
போடே. (67)

மாக்கரு

போடப்பாபுலத்தியனே யண்டந்தாணும் புனிதமுடன்பூழினின்
றால் புகலக்கேளு, யேடப்பாயண்டமதை யெடுத்தநீதான் யென்ன
சொல்வோம் நாதநீறவாறப்போடு, வாடப்பாயிரண்டு நாழிகைசென்
றுக்கால் மைந்தனையெடுத்தனைவளமாய்நீயும், யாடப்பாசை லுறவிலண்
டம்போட்டு யருளுகிரோமிருப்புலக்கையதனால்தானே. (68)

தானென்ற நாதநீர்தன்னிலிட்டு தருவாசுவோர்சாமஞ்சாடுசாடு,
நான்சென்றநாதம்விட்டுசாடினாக்கால் நலமாகவெள்ளமாவு போலே
காணும், யானென்றயம்மாவைக்கண்டேயானால் ஆம்மாவில்நாதநீர்
பைம்பலந்தான்வாரு, சானென்றபன்னீரைவிட்டுநீயும் சாடுவாய்
புலத்தியனேசாடுவாயே. (69)

சாடக்கேள்மெழுகுபோல் கட்டும்பாரு சாமமட்டுஞ்சாடிநீமரு
படியுங்கேளு, நாடக்கேள்நாதமதையைம்பலந்தான் விட்டுநலமாக
சாமமதுநாட்டுநாட்டு, யாடக்கேள் தின்பிறகுசொல்லக்கேளு யண்ட
மெழுவொன்னிறமாயதீதமானும், யேடக்கேளெடுத்தனைப்பாண்டத்
திட்டுயென்மகனேபனிநீரு யெடுத்தவாரே. (70)

வாரப்பா புலத்தியனேயின்னீர்விட்டு மைந்தனேகலக்கியனத்
தெனியவைத்து, தேறக்கேள்தெளிவதனை மறுபாண்டத்திற் செயலா
கத்தெளிவதனையெடுத்துக்கொண்டு, யாறக்கேள்வடுப்பேற்றித் தீயை
மூட்டி வசனிப்போமப்பாண்டமடுப்பிலேந்தி, யேறக்கேள்யெவ்விறகா
நாலுந்தானென்மகனே எரித்திடுவாய்சாமந்தானே. (71)

தானாகயெரிக்கையிலே குழம்புபோலாம் தருவாளப்பதந்
தனிலேயிறக்கிக்கொண்டு, தேனாகத்தெனியவைத்துதெளிவேமைந்தா
செயலானாசப்பிங்கா நதனில்வார்த்து, மானாகமுன்தெனித்துதான்
மைந்தா மகத்தானாவிதனிலே வைத்திடாய்நீ, சோனானச்சந்தசெல
மறுபடியுங்கேளு சொல்லுகிறேந்தெனிவிருத்த பாண்டத்தில்வாரே.

சுத்தசெலம்

வார்த்திந்தச்சுத்தசெலங் கலைக்கிமைந்தா மகத்தானமதிதனிலே
சாமம்வைத்தால், தோத்திந்ததெனிவிறங்குந்தேவியாலே தெனிவான
தெனிவதனையிருத்திநீயும், யார்த்திந்தப்பாண்டமதை யடுப்பிலேற்றி
யகியானத்திமூட்டுசாமந்தானும், யோத்திந்ததீகொளுத்தி பதந்தான்
பார்த்துபயென்னசொல்வேனிறக்கியதை தெனியவையே. (73)

வைபடா யென்மகனே தெனியைக்கொண்டு மண்டாசபிங்கா
னில் வனமாய்வார்த்து, வைபடாவிதனிலே சுத்தநீர்கொண்டு நனின
மதாயெடுத்துவைப்பாய் நலமாய்நீயும், பொய்யடாசொல்லவில்லை
புலத்தியனேகேளு புகழானயடியில்நின்ற புளியேகொண்டு, மெய்
யடாநாதநீர்தன்னிலிட்டு விளங்கவேரைத்துநீ யடுப்பிலேத்தே.

எத்தியேயிமூட்டி புலத்தியனேபையா யென்னசொல்வேன்
கொதித்துபதமாகும்போது. கோத்துமேகுழம்பதுபோல் வருதல்

கண்டு கூறினோமெடுத்திறக்கித் தெளியவைத்து, யாத்தியேயண்ட
ரசப்பிங்கானில்வார்த்து யருள்பெருகுஞ் சின்மயத்தைப்பணிந்து
போற்றிநாத்தியே ரவிதனிலே மூன்றுமைந்தர நலம்பெறவே பத்து
முறைநவிலக்கேளே. (75)

அதிகாலம்பற்ற ரவியில் வைக்க

கேளடாயதிகாலமறவில்வைத்து கேள்மகனேயிருவத்தஞ்சனாழி
கைதான்மைந்தர, யேளடாயிருந்துதென்றால் யெடுத்ததனைநன்றாய்
யென்மகனைக்கசுவதனையிருத்திடாய்நீ, யாளடாரத்தம்போலிறங்கும்
பாரு யண்டயெண்ணைகக்குமப்பா யரைநொடியிலேதான் கோளடா
வாறுது யிறுத்துப்போடு கூறுகிறோம்பத்துமுறை யிவ்விதமாய்ச்
செய்யே. (76)

செய்யப்பா பத்துநாளிவ்விதமாய்ச்செய்தால் சிவன் சொன்னார்
விஷம்போச்சு செயந்தானாச்சு, பையப்பாமுன்பிங்கான் பனிநீருப்பு
படநுமப்பா வெள்ளுப்புபாறையுப்பு, ஐயப்பாகல்லுப்பு யடியுப்பா
கும் யாகாரமுடியுப்பு வெடியுப்பாகும், மெய்யப்பா சாரையுப்பிண்ட
வுப்பு மேலானபலவிதம்பேரிதுக்குமெய்யே. (77)

மெய்யப்பா சுத்தசௌமிரண்டாமுப்பு யென்னசொல்வோமதி
யுப்புசுத்தவுப்பே, யையப்பா யண்டவுப்பு யகண்டஞ்ஞமமான்
சொன்னார்வழலையுப்பு சவுக்காரவுப்பு, மெய்யப்பாசொல்லிவிட்டோம்
குட்சாகுட்சம் வெகுபேர்க னிந்நூல்பார்த்து வேதஞ்சொன்னார்,
சையப்பாசௌமியசாகரந்தான் கண்டால் சதாகோடித்தையெல்
லாம் கண்ணத்திலாமே. (78)

உப்பின் பெயர்

ஆமென்றமூன்றுவதுபுகேளு யருளுகிறோமக்கினியென்றயிர
வியுப்பு, காமென்றகழிப்புகாரவுப்பு கண்மணியேபடிக்காரவெடிக்
காரவுப்பு கேனென்றநாதவுப்புவேதாந்தவுப்பு செயலானநவப்பிண்ட
பிறவுப்புமாமேநாதவுப்பு, ஏமென்றயிதற்குப்பேர்யென்னால்மைந்தர
யெடுத்துரைத்தோஞ்சகலத்துக்கும் பேர்சொன்னோமே. (79)

பேரானமுதலுப்பு அகாரவிந்து பேசினோஞ்ஞரியன்தன் ரவி
யேயாகும், பூரானயிரண்டாவதுப்பேர்கேளு ஒகோகோ உகாரத்தின்
நாதம்நாதம், மாரானமதிசந்திரதுவேயாகும் மகத்தானயண்டசா
சரங்களாகும், மூரானமூன்றுமுப்பு ஒங்காரமாகும் முதண்டக்கரு
வப்பா பிண்டமாமே. (80)

ஆமென்றமுன்றுப்பு முடிந்தேயாச்சு அப்பனைவழியென்ற குருவேயாச்சு, ஒமென்றவுப்பெடுத்துச் சீசாதன்னி லோகோகோ கெணைசபூசைபாலைஞ்சை, பாமென்றபாழ்சை இவசத்திபூசை பரி வானபூசையெல்லாம் செய்துமைந்தா, வாமென்றவுப்பதனை பதனம் பண்ணுவளமான பூரணத்தை மனதிலெண்ணே. (81)

எண்ணவொண்ணாயிவ்வுப்பு எவர்தான்சொன்னார் என்மகனே யகத்தியனானியல்பாய்ச்சொன்னோம், நண்ணவொண்ணசௌமிய சாகரந்தானின்னூல் காடநிலையரிதப்பாயின்னூல்தானும் வண்ண வொண்ணாதுவிதுதானாற்றிக்கிடும் மகத்தானவியோகித்தர்க்கிடும், யண்ணவொண்ணாயனுபோகியவர்க்கேனும் மருளிளேனும் புலத் தியனேயருளினைமே. (82)

ரவியுப்பு வழலை செயநீர்

அருளிளேனும்வழலைபென்ற வுப்பேசொன்னோம் யாகார வழலை செயநீரைக்கேளு. யருளிளேனும்முதலுப்பு விக்துப்புத்தரன் ஓகோ கோரவிசெயநீர்விபரங்கேளு, மருளிளேனும்முப்பெடுத்துப்பிங்கானி லிட்டு மகத்தானபனிரீரிலைம்பலந்தானிட்டு, வருளிளேனும்சச்சகல்கண் ணம்போட்டு வளமானயண்டமெழுசீலையேழே. (83)

ஏழானசீலையதுயேழுஞ்செய்து யென்மகனேயடிதட்டில் துவா ரம்போக்கிக், காழானரசுக்கலசம்பூமிமேல்வைத்துக் கருவானபிங் காணையதின்மேல்வைத்து, கேழானசித்திரைநாள்முன்னேழநாள்செய லானநாள்தனிலையெடுத்துவைநீ, சூழானவோர்சாமம்வைத்தாயானு லதிவிறங்கும்ரவிசெயநீ ரடவைக்காணே. (84)

ரவிமெழுரு

கரணப்பா புலத்தியனேசெயநீர்வேகங் கருவானசெயநீரைத் தான்யார்தான்சொன்னார், யாணப்பாயிதைபெடுத்துக்கலசத்தில்நீயட வாகப்பார்த்தையென்றா சிந்திரகோபம், யூணப்பாவொவ்வாதுகடுகு பட்டரல்லோகோகோ கல்மலைகள்ரீரூய்ப்போகும், சேணப்பாசீசா வில் பதனம்பண்ணி சிவயோகபூசைசெய்து சிறந்திடாயே. (85)

சிறந்திடாய்ரசப்பிங்கான் சீலைவாங்கி சிவசிவாபார்த்தையென் றுல்மெழுநின்சோதி, அறந்திடாய்ரவிமெழுதுகாயடியில்நிற்கு மால காலமெழுகெடுத்துபானில்வைத்து, புரந்திடாய்கணைசன்பூசைவாலை புனிதமுடன்செய்துநீ பதனம்பண்ணு, நரந்திடாய்ரவிமெழுதைப் பத னம்பண்ணினினைமதாய்மதிபுப்பை நன்றாய்க்கேளே. (86)

மதிப்புப்பு செயநீர்

கோடாபுலத்தியனேமதிப்புப்புத்தான் கிருபையுடன் பலமெட்டு
நிறுத்திக்கொண்டு, ஆளடாரசுபிங்கான்மதனிலிட்டு அப்பனேமேல்
சுபிங்கானளவாங்குகொண்டு, மாளடாமச்சக்கல் சுண்ணமிட்டு மகத்
தானசுத்திசெலமன்பலந்தான்விட்டு, கோளடாவராதுமேல்பிங்கான்
மூடிக்கருவருளால் மெழுகேழுசிலைசெய்யே. (87)

செய்யப்பா சிலைசெய்துபடியில்கேளு செயமானசில்லுபோக்கி
செயலாநீய், மையப்பாபூமிமேற் கலசம்வைத்து யதின்மேலே பிங்
கானையெடுத்துவைத்து, செயப்பாசித்திரைநாள்கரோமான சைதன்
னியநாள்தனிலேசமத்தாய்நீயும், மையப்பாசொல்லிவிட்டோம் சாம
மைந்தர் விளங்கவேவைத்ததனை விரும்பிடாயே (88)

விரும்பிடாய் மதிசெயநீரிற்றங்கும்பாரு மேலானசெயநீருயென்
னாற்சொல்ல, நரும்பிடாய்நாவுமுண்டோ புலத்தியனேமையா நல
மானக்கலசமகையெடுத்துக்கொண்டு, பரும்பிடாய்பார்த்தையென்
றால் சந்திரனோகோடி பகல்போலேசோதிபதாய்ப் பரிவாய்க்கானு,
மரும்பிடாய்மதிசெயநீர் சீசாகொண்டு மருனினோம்பதனமதாயடக்
கம்பண்ணே. (89)

மதிமெழுகு

பண்ணப்பா மதிசெயநீர்களைசுண்புகை பரிவானசுவையோகப்
புகைசெய்து, மண்ணப்பாமதிசெயநீர்பதனம்பண்ணி, மகத்தான
குருபதத்தில் வணங்கியும், அண்ணப்பாரசுப்பிங்கான்சிலைவாங்கி
யருள்பெருகுமதிமெழுகைப்பார்த்தாயானால், கண்ணப்பாமதினோடி
கோடாகோடி களங்கமற்ற மெழுகதனைப்பரணில்வைப்பே. (90)

வையடாபுலத்தியேவாலைபுகை மகத்தானபுகைசெய்து பதனம்
பண்ணு மையமடாமதிசெயநீர் மெழுகேசொன்னோம் மானாக்கால்
தானறிவார்மனிதர்கானார், செயப்பாசௌமிய சாகரத்தில்நாமுஞ்
சைதன்னியமாகவல்லோ சமர்த்தாய்ச்சொன்னோம், வையடாயார்
சொன்னாரசுத்தியர்வாக்குயருளினோ மூன்றாவது செயநீரைக்கேளே.

மூன்றாமுப்புநாதசெயநீர்

கேளுநீநாதசெயநீரைக்கேளு கிருபையதாய் நாம்செல்வோம்
கேளுமைந்தா, மூளுநீமூன்றாவதுப்பைக்கேளுமுறையாகயென்பவர்
தான் யுப்பைவாங்கி, நானூநீரசுப்பிங்கானதனிலிட்டு நனிமதநாத
நீரென்பலந்தான்வாங்கி, வானூநீவார்த்ததிலே மச்சக்கற்கண்ணம்
மகத்தானசுண்ணமதில் விராகன்போடே. (92)

போடப்பாமேல்முடி பிங்கானிலிட்டுப் புகழானவிந்ததனால்
யேழுசீலை, சேடப்பாசெய்துமுடிப்பித்துக்கொண்டு செயமானகவச
மதைச்செயலாச்செய்து, ஆடப்பாரசக்கலசம் பூமிமேல்வைத்து யழ
காகயதின்மேலே பிங்கான்வைத்து, நடப்பாசித்திரைநாள் கரோமான
ரவிதனிலேவைத்திடாய் நலமாய்த்தானே. (93)

நாதமெழுகு

தானென்ற ரவிதனிலே சாமம்வைத்தால் தப்பாதுயிரவியென்ற
செயநீர்மைந்தா, யானென்றநாதசெயநீருதானும் யருளுகிறேன்
தானிறங்கும்ப்பாக்கேளு, மானென்றயக்கினிபோல் பொன்னிறமாய்த்
தானும் வசனித்தோமிறங்கும்ப்பா வளமாய்க்கேளு, ஏனென்றக்கலச
மதையெடுத்துப்பாரு என்னசொல்வோமிதுனெனியுமியம்பக்கேளே.

இயம்பக்கேளிச்செயநீர்க் கின்போல்மைந்தா யிருக்கும்ப்பாநாம்
சொன்னோமெடுத்துக்கொண்டு, செயம்பக்கேள்சீசாவில் பதனம்
பண்ணிசெயமானக்கணைசனிட பூசைசெய்து, வயம்பக்கேள் பா
பூசைகுருபூசைத்தான் வசனித்தோம் வாலையடாபூசைசெய்து, கொ
யம்பக்கேள் குருபூசை யடிபணிந்து கூறினதோர்செயநீரைப்பதனம்
பண்ணே. (95)

பண்டாரசப்பிங்கான் சீலைவாங்கி பரிவானமெழுகதனைப்பார்த்
தாயானால், அண்ணடாயருணநிறமதுபோற்காணு மப்பனையதை
யெடுத்து பரணில்வைத்து, மெண்ணடாமேல்பரணி பிரடைபோட்டு
மெய்ஞ்ஞானபூரணத்தின் பூசைசெய்து, கண்ணடாசகலசித்துமாடு
தற்கு சமர்த்தானமெழுகதனைப்போற்றிடாயே. (96)

போற்றிடாய் பூரணியேவாமகன்னி பூரணமாம்வாலையுடபுகழி
னாலே, ஆற்றிடாயாயிமாயிவள்தன்னாலே யாச்சுதப்பாமச்சக்கல் சுண்
ணஞ்சொன்னோம், பாற்றிடாய்பரம்பொருளாமஸ்தினியுப்புப் பாடி
னோஞ்செயநீர்கள்மெழுகுசொன்னோம், நாற்றிடாரவியுப்புரவிசெய
நீர்சொன்னோம் நளினமதாய்ரவிமெழுகை நாட்டினோமே. (97)

நாட்டினோமதியுப்புமதிசெயநீர்சொன்னோம் மகத்தானமதிமெ
ழுகேநாட்டினோம்பார், வாட்டினோம்நாதவுப்புயிரவியுப்பு நாதாந்த
நாதசெயநீர்சொன்னோம்பார், மாட்டினோம்நாதமெழுகருவேசொன்
னோம்மைந்தனையிவ்வளவுமாறினோம்காம், ஆட்டினோம்அதினுடைய
வுப்புனாலே அனேகம்வித்தைசொல்வோமப்பா யினிமேல்தானே. ()

தானென்றயஸ்தினியினுப்பைச்சொன்னோந் தருவானசுண்ண
மதைச்சாற்றக்கேளு, சானென்றசௌமியசாகரந்தானின்னூல் சகல

கலைச்சேதியெல்லாச்சாற்றக்கேளு, வேனென்றவாதகாலியத்துக்குத்
தான் விளங்கிநேயின் னூ லுவிளங்கினோம்நாம், யானென்றயன் னூ லு
மிந்நூ லுந்தான் அரகராபுலத்தியனேயருள் காண்பாயே. (99)

அருளானபொருள்களெல்லா மின் னூல்தன்னில் அருளுகிறேன்
சின்மயத்தினருள்தன்னாலே, பொருளானபொருளப்பா வாதங்கண்
டால்போகியென்றபேர்போச்சுபோகியாச்சு, தெருளானயோகிக்கு
தெரியும்பாரு செயலானபொருள்களெல்லாமவர்க்கேவினனும் மரு
ளானமகுத்துவங்கள்மவற்கேதோன்றும் மகத்தானசின்னமதைமாட்
டக்கேளே. (100)

மாட்டுகிறேன்புலத்தியனே மூன்றுப்புத்தான் மகத்தானரசபிற்
கானதனிலிட்டு, மூட்டுகிறேன்றவிரீருமதிருந்தான் மூர்க்கமென்ற
நாதிரீமூன் றுங்கொண்டு, நாட்டுகிறேன்மூன்றுரீ ரென்றாய்க்கட்டி
நளினமதாய் நாற்பலந்தான்யெடுத்துக்கொண்டு, ஆட்டுகிறேன்யுப்
பதிலேவிட்டுரீயு மாகராசிவயோகக்குகையில்செல்லே. (101)

செல்லடாபுலத்தியனேயோகவானே செயமான வுப்பெடுத்து
மேடைமீதில், அல்லடாவைத்ததிலேபிசைந்துரீயு மப்பனேயோக
சிவமண்டலமேசெய்வாய், நல்லடாகலந்தனிலேமூன்றுரீ றும் கண்
மணியேவிட்டதிலேகாத்தால் மைந்தா, வல்லடாவாரமட்டுமில்வித
மாய்ரீயும்வசனித்தோம் மண்டலந்தான்காருகாரே. (102)

முப்பூவுக்குப் பூசைசெய்ய யறியவும்.

காரப்பாமண்டலந்தான்யோகபூசைகருத்துவைத்துமவுனமதில்
செபித்தாயானால், தேரப்பாதெய்வபலமதனால் மைந்தாதெனிவா
பூர்க்குமடாமுப்புக்கேளு, பூரப்பாபூர்க்குகின்றமுப்புவாசம் பூலோக
மென்றபரிமளங்கள்விசும், ஆரப்பாயரிவார்கள்முப்பூகாணும் மதி
வர்ணசந்திரன்போல் விலாசந்தானே. (103)

தானென்றமுப்பூவும்பிங்கான்மேலே சருவாகப்பூத்ததுவும்பூப்
போல்மைந்தா, மூனென்றமுப்பூவுக்குயிர்தான்மைந்தா மூதண்டவாயு
வதுமூன்றைந்தாகும், ஆனென்றஅப்போதுசாராபோலே யப்பனே
சீறமடா யறிந்துபாரு, மானென்றபதுபாகம்கண்டாயானால் மைந்
தனேபிங்கானையெடுத்துக்கொள்ளே. (104)

முப்பூச்சுண்ணம் கிளியெழும்புகிற து.

கொள்ளடாமுப்பூவையெடுத்துமைந்தா குருசெயலாச்சிசாவி
பதனம்பண்ணு, அள்ளடாயகோரமென்றசெபத்தால்மைந்தா ய

பனெலெட்சமுருத்தியானஞ் செய்து மெள்ளடாயெடுத்துமேதான்
சுண்ணந்தன்னை மெதுவாகாவிசெம்பிலிட்டாயானால், அள்ளடா
வெகுதோடிவெணையாகும் அப்பனெழுசைவிதசெய்யனன்றே (105)

செய்யப்பாநாற்பத்தில்முக்கோணமேரு செயமானசிதம்பரசக்
கரத்தைவைத்து, பையப்பாபாபூசையலங்கிருதமாக பன்மையதாய்
முப்பூசைபரிவாட்செய்து, யுய்யப்பாமுப்பூசையடிபணிர்துயருளான
யகத்தினுடதியானஞ்செய்து கொய்யப்பாபூர்த்தமலரெடுத்துக்கொ
ண்டு, குருவானசுண்ணஞ்செய்யக்கூறக்கேளே. (106)

கூரக்கேள்புலத்தியனே வழலைமுப்பூ குருவானமுப்பூவைக்
கொண்டுசென்று, யாரக்கேளண்டோடு பலம்பத்தப்பா யருளான
சிப்பியோடு பலம்பத்தப்பா, வாரக்கேள்பேரண்டம் பலம்பத்தப்பா
மகத்தானண்டோடு பலம்பத்தப்பா தேறக்கேள்நத்தையோடு பலம்
பத்தப்பா தேகியென்றஞ்சோடுமஞ்சங் கொள்ளே. (107)

கொள்ளடா ஞானியென்றயண்டோடஞ்சங் கூறக்கேள் சமைது
வில்சத்திசெய்து, தெள்ளடாசீலையிலே கினியாய்கட்டி தெளிவானப்
பந்நீரிலிரண்டுநாழி, யள்ளடாயூரினபின்னெடுத்துமைந்தா யப்பனே
பூரூபலமஞ்சாகப், பள்ளடாபாண்டத்தில் தேசிரீர்கேள் படி
யொன்று வீதமதாய்ப்பாகங்கேளே. (108)

கலுவபாகம் செய்பாகம்.

பாகங்கேள் கரைத்ததனைதெனியவைத்து பரிவானத்தெளி
வதனைப்பாண்டத்திட்டு, யாகங்கேளடுப்பேற்றிக் கருங்காலிக்கொம்
பாலப்பனே வக்கினியையடவாய்மூட்டி, நாகங்கேள்பாண்டத்தை
யடுப்பிலேற்றி நனின்மதால்நாழிகையஞ்சடவாய்செய்து, மோகங்
கேள்கினியனைதெனிவிற்போட்டு முக்கியமாயெரித்திடுவாய் யெரிக்
கக்கேளே. (109)

கைபாகம் செய்பாகம்.

எரித்தவுடன்கொதிக்குமப்பா கொதிக்கச்சேதான் யெழும்பு
மப்பாகினியதுவு மென்னசொல்வேன், நரித்தகிவிவெளுத்துவரும்
பாகங்கண்டு யழகானபாண்டத்தையெறக்கிரீடும், கரித்தகினியவுத்
துபுண்டவேடெல்லாந்தான் கணிதமாய்ச்சுத்தசலமதனிற்போட்டு,
நரித்தயண்டவேடுமிகநன்றூயூரி நனின்மதாயிருக்குமது பாகங்
காணே. (110)

காண்டாபுலத்தியனேராசயோகிக் களிப்பானயூறினதோ ரண்
டங்கொண்டு, ஆண்டாகலுவத்திலண்டோடிட்டுயப்பனேசுத்தசெலம்

பன்னீர்விட்டு, சாண்டாசாமமதுயாட்டிஞாக்கால் சமர்த்தானமெழு
கதுபோலாகுமாகும், நாண்டமெழுகதுவைவழித்துக்கொண்டு நல
மானதேங்காய்ப்போல்குகைதான்செய்யே. (111)

சீலைபாகம் ரவிபாகம்.

செய்யப்பா குகையதுவைசெய்துமுடிப்பித்து செயலானவி
தனிலேகுகையைவைத்து, அய்யப்பாகாய்ந்தகுகை யெடுத்துநீயும்,
அம்பாள்செகமாயியைத்தான் றரிசித்துப்பார், பொய்யப்பாசொல்ல
யில்லை செளமியத்தில் புவனையைத்தான்பூசைசெய்து குகையைக்
கொண்டு, மெய்யப்பாமுப்பூவையதனிற்போட்டுமேலானவிந்ததனால்
சீலைசெய்யே. (112)

செய்யடாசீலையதுயேழுஞ்செய்து செயமானமெழுகதனால் கவ
சஞ்செய்து, அய்யடாரவிதனிலே முச்சாமம்வைத்து யருள்தருக
வேனுமென்றுகுகையேகொண்டு, மெய்யடாகாட்டுமுட்டையிரண்டு
கூடை விளங்கேவிப்பூமிதனிலுமியைக்கொட்டி, நய்யடாயுமியின்மே
லடுக்கிமுட்டை நளினமென்றமுட்டைக்குள் குகையைவைவே. ()

புடபாகமறிவது.

வைத்துநீயக்கினியைவலுவாய்முட்டி வளம்பெறவே கெசபுட
மாகச்செய்து, அத்துநீகாற்மேகத்தியைமுட்டி யருளானயிருசாமஞ்
சென்றுநானால், போத்துநீபுலத்தியனே முப்பூச்சுண்ணம் பூற்குமடா
குகைக்குள்ளேபுனிதமாகப், பார்த்துமேயிராதேநீதேவிவாலை பரி
வானமாதரைப்பணிந்திடாயே. (114)

பணிந்திவொயவள்பதத்திலடிபணிந்து பரிவானகுகைசீலைக்கவ
சந்தட்டி, அணிந்திவொயக்குகையைப்பார்த்தாயானால் அதற்குள்ளே
கோடாகோடிகளையோகாணும், நணிந்திவொயக்கூையைக் கண்டா
யானால் நாமென்னசொல்லமப்பாசித்தர்கோடி, வணிந்திவொய்திரு
நடனம்புரிவாரையா வாலையாற்பத்துமுக்கோணமென்றே. (115)

வாலையைப்பணிதல்.

என்றானமுப்புகண்ணஞ் சீராதன்னில் யென்மகனேபதன்
மதாய்வைத்துப்போற்றி, அன்றானசிதம்பரத்தின் வாலேபூசை யண்ட
கணபதிபூசை கந்தன்பூசை, நன்றானவிரபத்திரன் வைரவன்பூசை
நவசித்தாளாராதாமூலபூசை, சென்றன் பூசையெல்லாஞ்செய்து
முடிப்பித்து தெளிவானசுண்ணமதைப் பதனஞ்செய்யே. (116)

முப்புசுண்ணத்திற்கு பூசைமார்க்கம்.

பதனமதாய் முப்புசுண்ணந்தொழுதுபோற்றி பரபரத்தையுன்
மணதிற்பதிவாய்வைத்து, அதனமதாய்வழிகைண்ணமுடிந்துமாச்சு
அறுபத்துநாலுதித்துமடலாச்சு, விதனமதாயிரார்கள்தான் மகத்தாஞ்
சுண்ணம்விளங்கினோம் சௌமியசாகரமிந்நூல், குதனமென்றுநினை
யாதே குறுமுறைதானையா குருவானமுப்புசெந்தூரங்கேளே, (117)
முப்புசெந்தூரம் செய்பாகம் புடபாகம் நிறமறியவும்.

கேளப்பாமுப்புசெந் தூரஞ்சொல்வோம் கெடியானயிம்முறை
தானுண்டோபாரு, வாள்ப்பாமுன்சொன்ன குகையைக்கொண்டு
வசனிப்போமக்குகையில் முப்புவிட்டு, ஆளப்பாவிஷக்கல்லுசுண்ண
மிட்டு, அண்டசுண்ணம் பிண்டசுண்ணமாரப்பணந்தானிட்டு,
நாளப்பாசுத்தசலம் பனிநீர்விட்டு நளினமென்றபழச்சாறு நண்
பாய்வாரே. (118)

வாரடாபுலத்தியனே செய்பாகமாக வசனித்தோம் வரிசை
யதாய் கவசஞ்செய்து, வேரடாவிந்ததனாலேழுசீலை விபரமதாய்ச்
செய்துமுடிப்பித்துக்கொண்டு, நாரடாவிதனிலே யுலாவைப்பாய்
நவிலுவோம்சாமமது காய்ந்துதானால், ஆரடாயிப்பாகமறியப்போ
ரார் அக்குகையை நீயெடுத்து ஆடக்கேளே. (119)

ஆடக்கேள்புலத்தியனே அய்யாவையா அப்பனேமுன்போலே
புடந்தான்போடு, நாடக்கேள்ப்புடத்திலிக்குகையைவைத்து நன்மை
தரவேனுமென்று வாலேபூசை, ஏடக்கேள்சிதம்பரத்தின் பூசை
செய்து இடம்வலமாய்ச்சுத்திவந்து அடிபணிந்து, பாடக்கேளக்
கினியைவலுவாய்முட்டி பராபரியைத்தொழுது கெசுபுடந்தான்
போடே. (120)

போடப்பாகெசுபுடந்தான் போட்டாபானால் பூர்க்குமப்பா
குகையினுள்ளேமுப்புசெந்தூரம், ஆடப்பாயக்குகையை யெடுத்து
நீயு மதனுடையசீலையெல்லாமவிழ்த்துப்போட்டு, வேடப்பாகவச
மதைக்கழற்றெறிந்து விளங்கவேயக்குகையைப் பார்த்தாயானால்,
நாடப்பா கோளாதசெந்தூரசுண்ணம் நவிலுவோமிந்திரகோபமிதற்
கொவ்வாதே. (121)

பஞ்சபூத விபரம்.

ஒவ்வாதபூரணந்தான் பிரீதியியுமப்பு ஒகோகோநிராமயந் தேயு
வாய்வு, அவ்வாதயாகபாசஞ் சத்தத்தோடஞ்சு அருளினோமிந்தவஞ்

சினடவேகேனா, நவ்வாதபஞ்சபூதஞ்செந்தூரமாகும் நாம்சொன்னே
மாதாமதுவேயாகும், கவ்வாதகருவிசாணுதியெல்லாம் கருக்குரு
வாஞ்செந்தூரங்காணுங்கானே. (122)

முப்புசண்ணைச்செயநீர் நாழிகையறியவும்.

காணுகின்றமுப்பு செந்தூரஞ்சொன்னேனும் கருவிபென்றமுப்பு
சண்ணைச்செயநீர்கேனா, ஆணுகின்றவண்டத்தின் பிங்கான்கொண்டு
அதனுள்ளேயாகாசவுப்பேபோட்டு, நாணுகின்றபலம்பத்துபிங்கானி
லிட்டு நலமானபனிநீருசுத்தசலமைந்து, காணுகின்றவிரண்டுமே சரி
பாகச்சேர்த்து பதிவானவிப்பதனில்பண்மைகானே. (123)

இந்தசெயநீருக்குப் பூசைசெய்ய தேவர்கள் பெயர்.

காண்டாயுட்கண்ணம் விராகனிட்டுக் கருவானமுப்புகண்
ணம்விராகனிட்டு, சேண்டாசெந்தூரசண்ணம்விராகனிட்டு செயமான
யண்டசண்ணம்விராகனிட்டு, ஆண்டாயருளானகாயாதி சண்ணம்
அஞ்சுசண்ணம் பிங்கானிலடவாயிட்டு, பேண்டாபிசைந்ததனை
புண்டையாக்கிப் பேணியே *, ரவிதனிலேவைத்திடாயே. (124)

வைத்திடாய்புலத்தியனேயிருநாழிசென்றால் மகத்தானமுப்பு
சண்ணைச்செயநீரையா, எத்திடாயிந்திரகோபமதுபோல் மைந்தா
இறங்குமப்பா செயநீருயென்னசொல்வேன், நெத்திடாய்புலத்தம்போ
லிருக்குட்பாரு நிராமயமாய்நின்றஜெயநீரைக்கொண்டு, எத்திடாய்
சீசாவில்பதனம்பண்ணி யருளான சின்மயத்தைப்பணிந்துபோற்றே.

போற்றியேசிவயோகபூசைசெய்து புவன திரிபுரையினுட்பூசை
செய்து, நாற்றிசையும் வெண்ணுவாந்தாருமம்மா நாதாந்தகருப
சிரோன்மணியேயென்று, வெற்றிபெறயிந்தசெயநீரேதானும் விவேக
முள்ளசீசாவில் பதனம்பண்ணி, லாற்றியந்தான் பதினெண்வாத்தி
யத்தோடையா வாலைசுப்ரமண்யருட்பூசைசெய்யே. (126)

முப்புசெந்தூர செயநீர்

செய்யடாமுப்புசண்ணைச்செயநீர்சொன்னேனும் செயலானசெந்
தூரசண்ணஞ் செயநீர்தன்னை, வையடாசௌமியசாகரந்தானின்
னால் மகத்தானபொருளப்பாயார்க்குங்கிட்டா, வையடாயிம்புற
ையொருவருக்குச்சொன்னால் பாணுசதாநோடியிடினெய்க்கும்பாரு,
வையடாபுலத்தியனே விவேகவானே நாம் சொல்வோஞ் செந்தூரச்
செயநீர்கேனே. (127)

* ரவியென்பது சூரியன்.

உப்புகளறிய.

கேளப்பா முன்னொன்ன முப்புபலம்பத்து கெடியானவுப்புபலம் பதினைந்தாகும், நாளப்பாகல்லுப்புபலந்தாணந்து நனின்மென்ற பாரையுப்புபலந்தாணந்து வேளப்பாகம்பியப்புபலந்தாணந்து வெடியுப்புபலமைந்து அடியுப்பைந்து, கேளப்பாவாராதுமுடியுப்பைந்து குருவானபடிகாரம் பொட்டுலுப்பஞ்சே (128)

அஞ்சானசீனம் வெங்காரமைந்து அருளானவாகாசவகத்தினுப்பு, சஞ்சானசாரவுப்புபலமைந்தாகும் சமர்த்தானகாரவுப்புபலமைந்தாகும், வஞ்சானவகையெல்லாம் பிங்கானிலிட்டு வளமான முப்புசண்ணம்செந்தூரசண்ணம், மஞ்சானவண்டசண்ணங்காயாதிசண்ணம் மகத்தானபுடல்சண்ணம் விராகனஞ்சே. (129)

அஞ்சென்றவகையெல்லாம் பிங்கானிலிட்டு அப்பனைசுத்தசலம்பனிநீர்விட்டு, பெஞ்சென்றபிசைந்ததனை யுண்டையாக்கிப்பேசென்றரவிதனிலே யிரண்டுநாழி, நஞ்சென்றதுபோலவைத்தாயானால் நவநீதமிறங்கும்பா செந்தூரச்செயநீர், மஞ்சென்றசூரியன் குறொளியோகாந்தி மதிகோடிசவிசோடி வர்ணந்தானே. (130)

தானென்றசெயநீரை யெடுத்துக்கொண்டு தகுமானசீசாவில் பதனம்பண்ணி, வாவென்றயோகிசிவபூசைசெய்து, வாலேமனோன் மணியிடைபூசைசெய்து, ஆனென்றவாதாரபூசைசெய்து ஆயிதிரோதாயிபைத்தான் தெரிசித்தப்பால், நானென்றபுலத்தியனே செந்தூரச்செயநீர் நனின்றிட்டோமுப்புசெயநீரைக்கேளே. (131)

உப்புசெயநீர்.

கேளப்பா புலத்தியனேயுப்புசெயநீர் கெடியானமுறையப்பாயார்தான்காண்பார், வாளப்பா முப்பூவையெடுத்துநீயும்வசனித்தோம்பலம்பதினைந்துகொண்டு, நாளப்பாரசக்கலசமதினிலிட்டு நாதாந்தசுத்தசலம் பனிநீரைப்படிதான், வேளப்பாலிட்டதிலே கரைத்திட்டேநீ வெண்மைபெறத்தெளியவைத்துத் தெளியவைக்கானே. (132)

கட்டுத்தெளிவு.

காணப்பாயத்தெளியை ரவியில்வைத்தால் கலங்காமலிறுகியது கட்டிப்போகும், ஆணப்பாமெழுகதுபோலாகுமாகும் அம்மெழுகைநீயெடுத்துப்பிங்கான்றன்னில், வானப்பாவைத்தினைச்சுத்தசலம் பனிநீர் வகையாகவரைப்படிதான் வளமாய்விட்டு, சேணப்பாசிவந்தசண்ணச்செயநீர்பலமைந்து இதறமல்லிட்டுநீயு மதியில்வையே. ()

அமுர்த சஞ்சீவி.

வையடாபுலத்தியனே யிருநாழிவைத்தால் வளமாகக்குழம்பது
போலிருக்கும்பாரு, ஐயடாயக்குழம்பைபெடுத்துநீயு மதீதமென்ற
ரவிதனிலேபெடுத்துவைத்து, சையடாசாமமதுதைத்தாயானுல்சமர்த்
தானவமுர்தமதுயிறங்குமப்பா, மெய்டாயவ்வமுர்தஞ்சீசாதன்னில்
விவேகமதாய்வைத்தினைப்பணிந்திடாயே. (134)

பூசைகள்செய்யும்படி மதுரசஞ்சீவி.

பணிந்திடாய்புலத்தியனே சிவயோகத்தில் பரபூசை குருபூசை
வாலேபூசை, செணிந்திடாய்சிதம்பரத்தின் மவுனபூசை தெளிவான
பூசையெல்லாஞ்செய்துமுடிப்பித்து, அணிந்திடாயாதாரபூசைசெய்து
அடிபணிந்து தெரிசிப்பாயமுர்தந்தனனை, நடந்திடாய்பிங்கானிலடி
யில்நின்ற நாதாந்தவுப்புத் தெளிவதனைப்பாரே. (135)

பாரப்பாபிங்கானுக்கடியில்நின்றபாஞ்சோதிமகிமையைத்தான்
பகரொண்ணுது, மூரப்பாமுன்சொன்ன சுண்ணச்செயநீர் முதண்ட
செந்துரசுண்ணச்செயநீர் வேரப்பாபிங்கானிலரைப்படிதான்விட்டு
விளங்கவேகாமதுவால்கரைத்துநீயும், ஆரப்பாதெனியவைத்து மறு
பிங்கான்றன்னில் அப்பனேயிறுத்ததனைத்தெனியவைக்கேளே. (136)

கேளடாபுலத்தியனேயித்தெனியவைக்கொண்டு கெணிதமதாய்
ரவிதனிலேபத்துநாளு, எளடாயிந்தவிதம் ரவியில்வைத்தால் இறங்கு
மப்பாமதுரசஞ்சீவியாகும், ஆளடாயவ்வமுர்தம் சீசாவிற்குன் அர
காரபதனமதாயடக்கஞ்செய்து, நாளடாசிவயோக சிதம்பரத்தின்
பூசை நாதாந்தவாலேபுடபூசைசெய்யே. (137)

நவநீதசஞ்சீவி.

செய்தந்தப்பிங்கானைப்பத்துநாளுஞ் செயமாகழிவ்விதமாய்ரவி
யில் வைத்தால், ஐதுவதில் நவநீதம்பத்துநாளு மருனினேனுமிறங்கு
மப்பாநவநீதத்தை, எய்தந்தச்சீசாவில் பதனம்பண்ணு இருதயகமல
மதின்மவுனபூசை, வெய்தந்தசிதம்பரத்தின்வாலேபூசை விவேகமதா
ய்ச்செய்துமுடிப்பித்துக்கொள்ளே. (138)

அமுர்தசஞ்சீவியுப்பு.

கொள்ளவேயமுர்தசஞ்சீவியெல்லாம் குணமாகயிறங்கி பின்னடி
யிற்பிங்கான், பன்னடாவமுர்தசஞ்சீவியுப்புப்படருமப்பாவெள்ளைக்
கல்பரமவுப்பு, அள்ளடாயப்புக்கோடி அதன்வார்ணம்நாதனுலருளப்
போமோ மெள்ளடாயிந்தவுப்புபெடுத்துக்கொண்டு மேலானவாலே
புடபூசைசெய்யே. (139)

செய்யப்பா நாற்பத்துமுகக்கோணமேரு செய்து அடிவடகலைய
நல்கும்பித்தேகி, ஐயப்பாரேசகபூரகும்பகமுஞ்செய்து அரகரவீட
ருகிருத்தியுகாரவாசல், எய்யப்பாயடிபனிர்ண்டினிலேறி யெட்டி
முட்டிபொட்டியினிருத்திக்கும்பி, மெய்யப்பாமூலவெனிக்கப்பால்
நின்று மேவுமெய்ஞ்ஞானவி டிருபத்தஞ்சே. (140)

இருபத்தைந்தெழுத்து.

அஞ்சாணவீடதிலே மூலங்கேளு ஐயந்துவிருபத்தைந்தெழுத்
தைக்கேளு, மெஞ்ஞானதேகிகண் வாழ்மூலவாக்கியம் விரும்பிடம்
நயவசிமயேவிப்பாரு, மஞ்ஞானமூலவெனிக் கப்பால்நின்ற வசிமநய
பிறிதிவியோடப்பதாகும், எஞ்ஞானமாயிரந்தான்சகலமூலம்யவசிமந
வென்றவி டப்பாகேளே. (141)

கேளடாபுலத்தியனேவசிமநயவென்று கேள்மகனேயங்குநின்று
ஒங்காரவாசல், நாளடாதேயுவினேவாபுவேகும்பி சணத்திலேயங்கு
நின்று மயவசினவே, ஏளடாயாகாசம சத்ததிலேநிற்கும் யநமசிவ
யென்றுநீபேறுபேறு, கேளடாவாரா துகருநமசிவாயாகுருபானென்
சற்குருவே ஓம் ஆம் ஊம்மென்னே. (142)

எழுத்துரேகை சிவமூலம் சத்திமூலம்.

என்னவேயிருபத்தைந்தெழுத்துக்குள்தான் ரேகையதுயிருபத்
தைந்தெழுத்தைக்கேளு, நன்னவேயொவ்வென்றுரேகையெல்லாம்
நாட்டடாபுலத்தியனே சிவத்தின்மூலம் சென்னவேசிவமூலஞ்சொன்
னோமையாசிவசத்திமூலமதைச்செப்பக்கேளு, அன்னவே ஓம் ஐயும்
கிலியும் சவ்வும் அறியும் ஒவ்வும் இறியும் நவ்வும்கிறியுமவ்வென்னே.

மூலாதாரம்.

என்னடாயித்தியானமறைதோறிட்டுயிருந்ததடா ஓம் பூம் உரி
மென்றாக, அன்னடாயம்மூல மிம்மூலங்கொண்டு அரைதோறுமாறி
யகையடவாய்நீயும், ஒன்னடாமூலாதாரம்சுழினையொட்டி யோங்
கென்றுதம்பித்துயருட்டிப்பார்த்தால், நன்னடாமூலகணபதியிருக்
கும் நளினமென்ற சுழினையிலேநாட்டம்பாரே. (144)

தொரிசனம்.

பாடாயங்குநின்று தம்பித்தாக்கால் பாசவையுந்தோன்றுமடா
பரிவாய்க்கேளு, ஆரடாநயவசிம்யஞ்செழுத்தைக்கொண்டு அர்ச்சிப்
பாயம்மூலமதற்கப்பாலே, வாரடாவாயைவன் குடியிருக்குமகத்தான
பீடமதுதெரியும்பாரு, சாடாயங்குநின்றுதம்பித்தாக்கால் சமர்த்
தானயமுர்தசஞ்சீவிகாணே. (145)

சுழிநாட்டம்.

காணப்பாமும்மூல வெனியும்தோற்றங் கருவிகாணுதியென்ற
சிவமும்தோற்றம், ஆணப்பாயங்குறின்று பார்த்தாயானால் அமுர்த
மதுசொலிக்குமடாயவ்வமுர்தந்தானே, வாணப்பாவின்னாவாவண்
னாக்கொட்டி வாங்கடாகரகமது வால்வாங்கினாக்கால், சேணப்பா
வாலைசஞ்சிவிதானும் செணத்திலேயிறங்குமப்பாசெயமாய்த்தானே.

பஞ்சபூததெரிசனம் அமுர்தமிறங்குகிறது

நானென்றவமுர்தத்தைப் பிங்கான்தன்னில் தருவாகவாங்கி
யதைமுன்சொன்னவுப்பு, நானென்றவாக்கதனால் சுத்தசலம்பனி
னீர் நலமானவநீதமதனில்விட்டு, ஏனென்றவாலையைத்தான் தியா
னஞ்செய்து யென்மகனையதைதசைந்துமுப்புச்சுண்ணம், வேனெ
ன்றசெந்துரசுண்ணமுடற்கண்ணம் விவேகமுள்ள யண்டசுண்ணம்
காயாதியாமே. (147)

உப்புசெயநீர்.

ஆமேதான்கடுகுவிதமைந்துங்கொண்டு அருளாகமுன்பிசைந்த
வுப்பில்தாக்கி, வேமேதான்ரவிதனிலேபிரண்டுநாழி விவேகமதாய்
வைத்திதனைவிளங்கநீயும், நாமேதானிப்பாகம் பிசகாமற்றான் ரவி
யிருந்தவமுர்தத்தைப்பார்த்தாயானால், ஏமேதானிறங்குமப்பாயுப்பு
செயநீர் யெண்ணொண்ணாச்செயநீரை யெடுத்துக்கொள்ளே. ()

செயநீர்பூசை.

கொள்ளப்பாசெயநீரைச்சீசாதன்னில்குருபூசைசெய்துவதைப்
பதனம்பண்ணி, அள்ளப்பாயாத்தானைப்பூசித்தானீ யனுதினமுமறவா
மல்சிவயோகத்தில், நள்ளப்பாவைத்தினை ஒம் கிரியும்கிறியுமென்று
நாட்டா நூற்றெட்டுச்செபத்தைச்செய்து, வெள்ளப்பாசெய
நீரைப் பதனம்பண்ணி வேதாந்தியானால் விளங்கச்செய்யே. (149)

ஐங்காயமரியவும் பாடல் ஆயிரத்திருநூறு.

செய்யப்பா புலத்தியனே யுப்புசெயநீர் திறமாகச்சொன்னோ
மப்பாசெயலுள்ளானே, ஐயப்பாசௌமியசாகரந்தானின்னூல் அரு
ளிலேனும் உப்புசெயநீரைங்காயங்கேளு, மெய்யப்பாசொல்லுகிறே
மொளியாமற்றான்விவேகமுள்ளவாயிரத்திருநூறையா, கையப்பாயிற்
நூலைச்சித்தர்கண்டால் வசனித்தோம்விடாரையா வாழ்வேவார்கேளே.

பஞ்ச அமுர்தமென்பது யிரண்டுநீர்.

கேளடாபிறிதிவதானப்புத்தேய்வு கெணிதமென்றவாய்வுவாகா
சத்தோடைந்து, ஆளடாமூலவெனியகாரவுகார மருளிலேனும்பஞ்ச

முர்தம்சிரித்காணும், நாளடாயவ்வமுர்தங்கழற்றியீயுந் தருவான் பிங்
கானில்மெதுவாய்வாங்கி, நாளடாநவரீதவமிர்தசஞ்சீவிகருவானசுத்த
சலம்பனிநீரஞ்சே. (151)

அமுர்தமிருப்பிடம்.

அஞ்ஞானவமுர்தமிருப்பிடமேகேளு ஆத்மாவில் பஞ்சகர்த்
தாள் குடியிருக்கும், நஞ்சானவீடதுதான்முலவீடு நவரீதமிரங்கின
தோராதாரவீடு, மஞ்சானவவர்வீட்டில் பஞ்சகர்த்தாள் வாழ்மெஞ்
ஞானவவ்வீடு மமுர்தந்தானு, மிஞ்சாமல் நீயெடுத்தானிவேகங்காண
விளங்குகிறோம் பிங்கானில்விதமஞ்சே. (152)

அஞ்சென்ற பஞ்சமுர்தமொவ்வொன்றுக்கு அறைகிறோம்பல
மொன்று அடவாய்க்கொண்டு, நஞ்சென்றமுன்னொன்னவப்பில்
பலம்பத்து நலமானஐந்துசண்ணம் விராகஞென்று, பெஞ்சென்ற
பிங்கானிலிதுவெல்லாந்தான் பேராகப்பிசந்திதனை ரவியில்வைத்
தால், எஞ்சென்றவைங்காயமிரங்கும்பாரு யென்னசொல்வேன தன்
பெருமையிறவாய்ப்பாரே. (153)

மாரணபீடம் மையம்.

பாரடாயென்மகனே யிந்திரகோபம் வானுரவிசூரியன்போல்
பிரகாசிக்கும், ஆரடாயிதன்பெருமை யறியப்போரார் அகத்தியனா
ரரிந்தப்பாவைங்காயத்தை, மாரடாமாரணத்துக்காதிபீடமகத்தான
கருக்குருதான் வசனித்தோம்பார், வேரடாசகலத்திற்குமுயிர்தா
னிந்த வேதாந்தியானவர்க்கேபனிதந்தானே. (154)

தானுனைவங்காயம் பிங்கான்றன்னில் தருவானபஞ்சமுர்த
மதிலேகேளு, ஏனானயெடுத்திருத்துவமுர்தந்தன்னை யென்னசொல்
வேன தனுடைய ஆட்டமைந்தா, நானுனஞானியடா யண்டபிண்டம்
நவரீதஞ்சகலருக்கு முடியிற்காணும், வேனானவமுர்தமடாயார்ச்சுங்
கிட்டா வேதாந்தபஞ்சமுர்த வேகங்கானே. (155)

சுழிமுனைகனவு.

காணுமின்றவேகத்தை யாராய்ந்துபார்த்தேன் கனவேகமென்ன
சொல்வேன் கருத்துட்கொண்டே, காணுமின்ற சுழிமுனைதான்சுக்கு
மேலே நாராசமென்றபஞ்ச வாசலொன்றும், வேனுநீயிவ்வாசல்
பஞ்சவாசல் வேதாந்தத்தொனிமுழங்கும்விந்தவாசல், ஏனுநீ அகார
மிது உகாரவாசல் இருபுரமும்வடகலை தென் கலை யைப்பாரே. (156)

பார்ப்போர்கள் சிவஞானத்தவத்தோரையா படிப்படியாயே வழியவர்க்கேசொல்வோம், தீர்ப்போர்களின் னூல்தான் சௌமிய சாகரந்தேகிகட்குங்கிடையா துயரிதப்பாடுகள் சௌமியசாகரத்தைக் கொண்டு சதாசிவத்தின்கொடிமுடியில் மனதையுண்ணி, கார்ப்போர்களுடிகதவ செல்வத்தோர்கள் கருவிவைந்துவைங்காயங்கட்டே. ()

தேவிமாரணமுலம்.

கட்டடாவைங்காயம் கஸ்தூரிமஞ்சள் கொச்சிமஞ்சள்புழு குடனேகதம்பந்தானும், மாட்டடாவாசமெல்லாம்பொடித்துதூளாய் வடிகட்டித்துள்ளெடுத்து வைங்காயமையில், நாட்டடாயிவ்வாசல்மத னிற்கப்பா ஞானியென்ற சஞ்சீவிக்கு நளிணமாக, வாட்டடா ஓம் ஸ்ரீயும்கிறியும் மையும், மாடா இறியும்சவ்வும் ஆம் உளம்வென்னே.

என்னவேயாயிமாயி ஓம்மாரணாதேவி யநமசிவ தினியும் மவ்வும் நவ்வுமென்றோது, அன்னவே ஓங்காரவேதாளதேவி யம்பிகாசத்திவா ஓம்வாலைதேவிவாவா, நன்னவேறுவா வசிய யம்பாளாயி நாதாந்த வாழ்மயிலேநாயகியேவாவா, உன்னவேயாவாமிசிவகாமிவாவா உகாா விந்துநாதமடா யொன்றாலாச்சே. (159)

வாலைமுக்கோணம்.

ஒன்றானவாலையடாமுக்கோணபீடம் ஓங்காரவிந்துவடாகழியே பற்றி, அன்றானவப்பீடவழார்தபீடம் ஆருமறியார்களைரு வழார்த வாசல், நின்றானபிரமலபியிருந்தாலெய்தும் ஞானிகளையொன்று மறிந்தவரேயுண்மை, அன்றானமூலமடாயார்க்குத்தோண யண்ட பிண்டமாயிருந்த வறிவின்வாறே. (160)

சிவமாரணம்.

அறிவான வைங்காயமென்னசொல்வேன் அரகாவாலைமார ணத்தைக்கொண்டு, உருவான பஞ்சபூதத்தியானத்தாலே யுருவாகச் செபத்தியானம் நூற்றியெட்டு, நருவானமாரணந்தான்கொண்டு நடு வணையப்பிடித்து மாநூற்றியெட்டு, மருவானவைங்காயமகன் மேற்பூசி மாட்டடாயெதிரிபேதனத்தைத்தானே. (161)

சத்திமாரணம்.

தானென்ற பஞ்சகர்த்தாங்குருவிருக்குந் தலைச்சேர்வையாகு மடாசபித்தாயானால், ஏனென்றபிறர்க்களெல்லாமங்கேபோச்சு யிறு த்துமப்பா வாய்வுபத்துமிறப்பதில்லை, நானென்றமாயாசத்தியோடிப் போனால் நவிலுவோங்கிரியாசத்தி நாட்டம்போச்சு, ஏனென்றயோச சத்திஞானசத்தி யோகோகோமவுனசத்தியுறுதியாச்சே. (162)

ஆச்சடாபுலத்தியனே மாரணத்தினாலே யறுபத்துநால்வரை யுமடிக்கலாம்பார், பேச்சடாசொல்லவில்லையகத்தின்வாக்கியம் பேசினோம் சௌமியசாகரந்தானின்னூல், வாச்சடாவுந்தனுக்கு மாரணத்தின்மைதான் மவுனசிவயோகிகளே மாய்கைமைதான், நேச்சடா சகலபிதிர்க்களையெல்லாந்தான்நிமிஷத்தில்மாரணந்தானுக்கும்பாரே.

வேதையுப்பு.

பாரடாமைங்காயக் கருவேசொன்னோம் பாடுகிறேன்வேதை யுப்புபரிவாய்க்கேளு, ஆரடாமுன்னொன்னவழலைப்பு அருளான வுப்புபலமஞ்சதாரும், நாரடாயவ்வுப்பைப்பிங்கானிலிட்டு நடுவுப்பு கம்பியுப்புப்பாறையுப்பு காரடாகல்லுப்பு அண்டவுப்புகருவானவுப் பெல்லாம்பலமஞ்சாமே. (164)

நவநீதவைங்காயமெழுகு.

ஆமேதானிவையெல்லாம் பிங்கானிலிட்டு அருளானகத்தசலம் பனிநீர்படியொன்று, நாமேதானின்னீரைப்பிங்கானில்வார்த்துநளின மதாய்க்கரமதுவால் கரைத்திதுத்து, ஏமேதானிதுத்துபனிநீரைக் கொண்டுயென்மகளை ரவியஞ்சுநாள்தான்வார்த்து,வாமேதாநானீந்து மருவியப்பாயு மருவினதோர்வஸ்துவைத்தான் வசனிப்போமே.

வசனிப்போம் புலத்தியனே சொல்லக்கேளு வளமானவஸ்து வடாசகலத்திற்கும்,நசனிப்போமைந்துநாள்விடாதேபாயம்நாதாந்த நவநீதந்தொண்ணூற்றாறும், மசனிப்போர்த்ததுவந்தானிதுகிக்கட்டு மைங்காய நவநீதமிதுபோலுண்டோ, பசனிப்போம் பிங்கானில்நவ நீதத்தைப் பலமைந்துகண்ணமுந்தானதனிற்போடே. (166)

போடப்பா போட்டவுடனிளகிமைபோல் புனிதமாய்வரும் போது புழுகஸ்தூரி, நாடப்பாபுனுகு கொச்சிமஞ்சள்கூட்டி நளின மென்ற கதம்பமருக்கொழுந்துங்கூட்டி, ஆடப்பாகல்வத்திற்பொடித் துத்தாளாய் ஐங்காயநவநீதமதனிற்போடு, பாடப்பாபோட்டவுட னிதுகிப்போகும் பசுமையுள்ளவைங்காயமெழுகுதாமே. (167)

மனோன்மணிவாலைதியானம் பூசை செய்யவும்.

ஆமென்றயிம்மெழுகைச்சுரைப்பாண்டி லடக்கமதாய்வைத்து சிவயோகபூசை, நாமென்றவாலைபத்தியானஞ்சொல்வோம் நய வசிம் ஓம் இறியும்சிறியும்ஐயும், வாமென்ற வறிமகிலியும் சவ்வும் ஓமென்று மாட்டடா வாலையுடதியானத்தைத்தான், தேமென்றநீத் தியானமுருதுற்றியெட்டு செபஞ்செய்வாயைங்காய மெழுகுக்காமே.

மாரணம் எட்டெட்டுமாமும்.

ஆமென்றதுற்றெட்டுவுருவேசெய்து அட்டமாறித்துவறுபந்து
நான்கும், நாமென்றகோடி கித்துமாமும் நவரீதமைம்காயமெழுதி
தப்பா, ஏமென்றபூசைசெய்து மாரணஞ்செய்தாக்கால் எட்டெட்டு
மாடுமடாசிறைவாரீகேள், வாமென்றமுன்கைந்துநாணையுப்பு மகத்
தானபூபதிபோலார் செய்வாரே. (169)

லெபியுள்ளோர்கள் அறிபவர்விந்துப்பு.

செய்பவனென்றாக்கா லபியுள்ளோர்கள் சிவசிவாயமுர்தவுப்பு
யார்தான்காண்பார், அப்பவரேபரப்பிரமம்நீயேயாவாய் ஆதிபஞ்ச
கலசத்தினமுர்தமூளை, எப்பவரேதலையதுநானெடுத்துக்கொள்ளு
என்மேலேயாணைப்படிதலைச்சன்பிள்ளை, உப்பவரேயதித்தவுப்புமது
தன்னாலே புடனச்சேர்ந்த விந்துப்புவிதுவாமென்றே. (170)

என்றீரேயென்குருவேபஞ்சகர்த்தா னிருக்கின்றசலாந்திதான
முர்தமாச்சு, அன்றீரேயமுர்தமதால் வாதமாமோ ஐச்சுதப்பாபுலத்
தியனையதையார்காண்பார், நன்றீரேயிவ்வுப்புவுமுர்தவுப்பு நடுமுடி
யில்விளங்குகின்ற பிரமவுப்பு, வன்றீரேயிய்ந்நிடுவார்க்கிந்தவுப்புவா
சம் வசனித்தோம்பட்டுதென்றால் வாழ்வார்தாமே, (171)

ஆத்தானைப் பூசிக்கச்சித்து.

வாழ்வோர்க்குயிர்தவுப்பை வசனித்தோம்பார் மைந்தனேநீரா
விற்பதனம்பண்ணி, ஆழ்வோர்க்குயாதாரபூசைசெய்து ஆத்தானைத்
தினந்தொழுது யடிவணங்கி, மாழ்வோர்க்குயிர்தவுப்பில் பலமே
பத்துநலமான பிங்கானிலிவ்வுப்பிட்டு, மாழ்வோர்க்குவமுர்தமைம்
காயமைந்தா மதுநடுவில் கடுகுவிதம் வைத்துப்பாரே. (172)

நவரீதசுண்ணம்.

வைத்துப்பார் நவரீதச்சுண்ணங்கேளு மாட்டுகிறேன்புலத்தி
யனே சௌமியத்தில், அய்த்துப்பாரதைப்புப்பில்வைத்து அண்ட
மெழுகதனாலே கவசஞ்செய்து, வெய்த்துப்பார்விந்ததனா லேழுசிக்
கிவேகமதாய்செய்துவிழுகத்தில்நாழி, மைத்துப்பார்வைத்தெத்
துப் பிங்கானைத்தான் மைந்தனேகவசமது சிலைவாங்கே. (173)

வேதைகாண இக்குருவைச் சீசாவில் வைக்கவும்.

வாங்கியே பார்த்தையானால் நவரீதச்சுண்ணம் யாராலையாரு
மப்பா செய்யொண்ணாது, ஆங்கியேபூருவத்திலானவேண்டி யடிபந்
துஞ்சென்றுதென்றாலுளக்கேளு, மாங்கியேபூருவத்தின் தியான

மாணுல்மவார்செய்வார்நவரீதச்சுண்ணம்சுண்ணம், ஒங்கியேயிச்சுண்ண
மளவில்லாத ஒக்காகோ சீவகளைபுறுதியாமே. (174)

ஆமென்றாவிசுண்ணம் கராசாரம் அண்டபிண்டம்நிறைந்தா
வியாநியந்தம், நாமென்றசுண்ணமடாகோடாகோடி நாடாமல்வேதை
யிலேமனந்தங்கோடி, தேமென்றயிக்கருவால் சகவகித்துந் தெளி
வாச்சமகாவித்தை தொந்தங்கோடி, நாமென்றசுழிமூலமும்மூலந்
தான் சராசரங்கள்முதலாகிச்சமைத்தவாறே. (175)

ஞானகாவியத்திலுள்ள ஆதாரபூசை செய்யவும்.

வாறானசுண்ணத்தைச் சீசாகொண்டுவசனித்தேதார்பதனமதாய்
வைத்துநீயும், ஆறானஞானகாவியத்திலுள்ள ஆதாரபூசையைப்போ
லடவாய்ச்செய்து, நாறானசிதம்பார்தான்வாலைபூசை நவகித்தாள்
கந்தன்வீரன்வயிரவன்பூசை, பேறானபூசையெல்லாஞ்செய்து முடிப்
பித்து பிரியமதாய்த்தெரிசித்துப்பணிந்திடாயே. (176)

இச்சுண்ணத்தில் வேதையருளுகிறவிதம்.

பணிந்திடாய்வாலையைத்தான்புலத்தியனையயா பலகாலமறந்
திடப்போறாய்ப்பா, அணிந்திடாய் சுண்ணமதிலனேகவேதை யருளு
கிறோமயச்செம்புபதித்தனித்தை நணிந்திடாய்சேர்பத்துபெடுத்துக்
கொண்டு நனிமென்றபிங்கானில் நலமாய்வைத்து, வணிந்திடாய்
செயரீருசுண்ணச்செயரீர் மகத்தானசெந்துரசெயரீர்பலம்பத்தே.

பத்தானசுத்தசலம் பனிநீர் பலம்பத்து பரிவாகப்பிங்கானில்
பண்பாய்வார்த்து, உத்தானஅயச்செம்பை யிரண்டுநாழியூறவைத்து
பெடுத்ததனைக்குகையிற்றுகி, செத்தானவிறந்தினொற்சீலையேழு சிறப்
பானமெழுதனொற்கவசமேழு, வித்தானஅக்குகையைச்செய்துமுடிப்
பித்து விளங்கவேரவிதனிலே வைத்திடாயே. (178)

அயச்செம்பில் நவரீதகுருபோடவும்.

வைத்துநீயுலர்ந்தபின்பு பெடுத்துக்கொண்டு மகத்தான சீலை
யெல்லாம்வாங்கிப்போட்டு, எத்துநீகுகையெடுத்துதுருத்திகொண்டு
என்மகனே துருத்திவாய்நரியும்போட்டு, அத்துநீகரிக்குள்ளே
குகையைவைத்து அக்கினியைமுட்டிய யச்செம்பைமைந்தா, உத்து
நீயுருக்கப்பா வருகும்போது வேகோகோகோ நவரீதசுண்ணங்கடுகு
போடே. (179)

போடப்பாவுருக்குமுகம் நன்றாய்ப்பார்த்து புருமானசுண்ண
மதைப் போட்டாயானால், ஆடப்பாநவரீதமாடுமாடு மாயிரத்தெண்
மாற்றதுதானயத்தங்கங்கேரு நாடப்பாகுகையெடுத்து அண்டசலம்

விட்டு நனின்மதாய்ச்சாய்த்துநீன்றாய்த்தானும், எடப்பாயித்தங்க
மெடுத்துப்பார்த்தால் என்சொல்வேன்வாலையடா யென் னுந்தானே.

வறுமைவருங்காலத்தில் மாறிக்கொள்ளவும்.

தானானவாலையத்தானூர்தான்காண்பார் தபோபலத்தில்மிகுதி
யுள்ளோரவரோகாண்பார், ஏனையித்தங்கமென்ன சொல்லவேனிடை
குறையாமாற்றிதுதானீசன் சொன்னார், வானானசிவயோகபூசை
செய்து வைத்தினைச்சதாகாலமாச்சியப்பாரீ, கோனானகுருவினிட
சுருபையாலே கூறினோமயத்தங்கங்கோடிமாற்றே. (181)

அயத்தங்கம் பதனம்பண்ணவும்.

மாற்றானதங்கமதைப்பதனஞ்செய்து வறுமைவருங்காலத்தில்
மாறிக்கொள்ளு, மாற்றானவறுமையது அகன்றுபோகும் வருகாது
தரித்திரங்கனொருநாளுந்தான், ஆற்றானயோகிகட்குதாயாதையா
அண்டபிண்டமறிந்த மெய்ஞ்ஞானியோர்க்கு, கோற்றோநாம்சரம்
போலேசௌமியத்தில் குருவானவித்தையிதுபறிந்திடரோ. (182)

இந்நூல் சௌமிய சாகரம்பார்த்து இறக்கவேண்டாம்.

அறிந்திடர்புலத்தியனே சொல்லக்கேளு அருளுகிறேன்மானி
டர்களறியச்செய்யா, தெரிந்திட * ருலுத்தரென்றகாமு னர்க்குச்செய்
பாகமொருநாளுஞ்செப்பவேண்டாம், வறிந்திடர்வசனித்தசௌமியந்
தில்வாழலாஞ் சிவயோகமனந்தகாலம், இறந்திடவேவேண்டாமப்பா
யிந்நூல்பார்த்து இறவாதேசதாகாலங் கற்பங்கொள்ளே. (183)

அமுர்தவிந் துமூலம்.

கற்பமென்னவுடலுக்குவறுதிகேளு காயாதிநற்பமடாயண்ட
கற்பம் அற்பமென்றுநினைபாதே யண்டபிண்டம் ஆருக்குந்தேதான்
ருதயாதியந்தம் அற்பமென்னயகாரமடா உகாரம்விட்டாலம்மாய்கை
யெல்லாமற்றுவிடுங்கற்பத்தாலே, நிற்பமென்னகாயமடா தொண்
னுற்றாது திருநிகற்பவிந்துவடாநாதவற்பே. (184)

இதற்கு உயிர் நாதம்.

வற்பமென்னஓங்காரமகாயிரின்றமகத்தானசத்திநானந்தமாமே
சொற்பமென்று நினைபாதேகழினையான சூட்சுமடாதாரபீட பிரமம்
பிரமம், தெற்பமென்னதீபவொனியந்தமந்தம் தேவாரமானபதிஅழிக்
கப்பாலே, நற்பமென்ன நவரீதமருவிப்பாரயும் நாதாக் கன்ருடியிருப்
புவமுர்தமாமே. (185)

* ருலுத்தரென்பது - மூடர்கள்

இந்தநதிகள் தீவினையெய்யொழிக்காமல் வருகாது.

அமுர்தமென்ற விந்துவடாமூலமூலம் அந்தமென்றநாதமடா யதற்குயிரதாகும், வழர்தமென்றயவ்வுரைமைந்தாகாறு வசனித் தோம் பஞ்சகர்த்தாள்வாழும்வீடு, மமுர்தமென்றயவ்வீடுபெரியவீடு மாணாக்களிருக்கின்ற மெய்ஞ்ஞானவீடு, கொமுர்தமென்றனைகலாச மேருவீடுகூடருவிபாயுதடாசலமதாமே. (186)

ஆமேதானவ்வீட்டில் சலந்தியுமுண்டு அச்சலந்திதீர்த்தமருவிப் பாயும், மாமேதானப்பாய்கின்ற சலத்தைக்கேளு வசனிப்போம்சத்த சலம்பனிநீராகும், மாமேதான் மாநியடாயார்க்குந்தோ ஹுமவுனமடா செம்பந்தியோகதீர்த்தம், தேமேதான் தீர்த்தமதைக் காணவென்றால் தீவினையெய்ததானகற்றி நல்வினையைக்காணே. (187)

நல்வினை தீவினை மனக்கண்ணாற் பார்க்கவும்.

காண்டாநல்வினையை மனக்கண்ணாலே கண்டுபிழையருகை வாசிபூட்டி, ஆண்டாயநமசிவ வென்றுகும்பி அங்கென்றுதம்பித்து வங்கின்பாம்பத்து, மாண்டாமயேந்திரகிர்வலமாய்வந்து மகமேருகிரி யிடத்தில் வாசிபூட்டி, ஒண்டாலுங்காரமாகச்சத்தி யொருவிலையாய்க் கும்பித்துவறுதிகாணே. (188)

காணுகின்றநங்கதிலேவங்கென்றுதம்பி கசிந்தருவி கலந்ததுவு மோடிப்பாயும், காணுகின்ற அங்குவைத்துநாழிதம்பிநாதாந்த நவரீத மிறங்கும்பாரு, ஒணுகின்றமூலமடாசவாதிட்டான மோகுறுதிபிலத் துதடாயுலுத்தகாயம், வாணுகின்றயக்காயம் பஞ்சவாசல் வடகலைபு மிடகலையும் வசனிப்போமே. (189)

வடகலை இடகலை.

போமென்றபுலையருக்குக்கண்ணோட்டந்தான் புகழ்ந்தாவிசோ தியடாயறிவே ராகும், ஆமென்றயவ்வறிவு பூர்வக்கிபானம் அய் யிரண்பெத்திரண்பெனிரண்டாய்க்கடும், ஏமென்றகண்ணோட்டம் சித்தியானால் யேறலாமாவரையீராறுமட்டும், நாமென்றபனிர்ரண்டு கலைபுங்கடி கட்டமதாய்விமதிபோல் நல்குந்தானே. (190)

இந்நூல் குறிப்பறிய.

தானாகக்கலையிருக்கும் நிலையார்கண்டார் தவநிலையைமறந்திடார் தவறையா, நானானசௌமியத்தில் நன்றாய்ச்சொல்வேன் நன்மை தீமைபிரண்டினிடகறேசொல்வேம், வானானவப்பதியினிருந்துபாரு வளமாகச்சொல்லுவதை வணங்கிக்கேளு, ஆனானவமுர்தஞ்சொலிந் தருவிபாயந்த வழர்தநதிவாசல்கடந்தப்பாற்செல்லே. (191)

சஞ்சீவி கற்பம்.

செல்லடாவமுர்தங்கென்ற வாசல்சென்றுநீமணிபூரம் பிசையே
காணும், அல்லடாயங்குறின்று மங்கென்றேகும்பி மைந்துநாழினை
சென்றுவாழிபூட்டி, நல்லடாயவ்வாசியங்கேறின்று நளினமதாய்த்தம்
பித்தால் நவமுலங்காணும், எல்லடாநவமுலமிறவியாகும் யேறடா
மவுனகுனி யேணிபோட்டே. (192)

போட்டுநீயேறுகையில் சஞ்சீவிபாயும் போடப்பா கெவுனகுனி
சிங்கென்றேநீ, நாட்டுநீபோடயிலேயனாகதமும்காணும் நளினமென்ற
சஞ்சீவிப்பாலருவிபாயும், ஆட்டுநீ அங்குறின்று வைந்துநாழியருளி
னோங்கும்பித்துதம்பித்தார்தேள், சாட்டுறவுயில்லையடா சஞ்சீவியான்
பால் சகலசித்தின்மோட்சமுனக் கதிகந்தானே. (193)

காத்தக்கிண்ணத்தில் சஞ்சீவிப்பால் வாங்கவும்.

நானென்ற சஞ்சீவிகாயகற்பந்தாயைப்போலென்னுஞ் ச
மாய்வாழ, ஏனென்றயவ்வமுர்தமருவிப்பாயும் யேணிகொண்டுதெ
சிப்பாயிரவியாகும், நானென்றவாசியொட்டி யத்தலத்தில் நவநீதமிறந்
கும்ப்பா நாவதனூல்வாங்கி, மானென்றநடுவிரலிற் சுழியைக்கோர்த்த
வாங்கியந்தசஞ்சீவியை மாறக்கேளே. (194)

மாறக்கேள் புலத்தியனே காந்தக்கிண்ணம்மவுனசஞ்சீவியப்
பாலையதற்குள்வாங்கி, ஆறக்கேள்ப்பாநீ புலத்தியாகேள் அண்டவுப்
புச்செந்தூரமரைப்பலந்தானிட்டு, வாறக்கேள் முப்புசெந்தூரந்
கொண்டு மரைப்பலந்தான் விஷச்சுண்ணமரைப்பலந்தான்கேளு,
தேறக்கேளைங்காயமரைப்பலந்தானிட்டு செயமானரவிதனிலைவைத்
திடாயே. (195)

சஞ்சீவி கற்பஞ்சாப்பிடச் சகல வியாதிபும்போய்ச்
சட்டையுரியும்.

வைத்திடாயரைநாழிசஞ்சீவிப்பாலேமகத்தான ரவிதனிலைவைத்
தாலையா, அத்திடாய்லேகியம்போல்வருதல்கண்டு அப்பிங்கான்றனை
யெடுத்துப்பார்த்தாயானால், வைத்திடாயதிகற்பஞ் சஞ்சீவிதானாச்ச
னானிகட்குந்தோனாதவமுர்தமாச்ச, எய்த்திடாய்மவுனசிவபூசை
செய்து யென்மகனெனெல்லிபருப்பின் பாகங்கொள்ளே. (196)

கொள்ளடாநானிகட்கு அடுத்தகற்பம் கூரினோமெள்ளளவுந்
குறையாதையா, நள்ளடாமண்டலந்தான் சிவயோகத்தில் நளினமதா
புட்கொண்டால் நவாசமுஞ்சிந்தும், வள்ளடாவாசியநனூலேவந்த

வாதமென்பதுவும்போமிரண்டும்போகும், எள்ளளவுக்குறையாது
யிந்தகற்பம் யெடுத்தசடலத்திலுள்ள பித்தம்போமே. (197)

போமென்றபித்தமதுநார்ப்பதும்போம் புனிதமென்றரண்டான
விகற்பம்போகும், ஏமென்றசிலேற்பனமிருபத்தொன்றும்போகும்
யென்மகனேசடலத்தின் சூடெல்லாம்போகும், வாமென்றவந்தகர்ம
ஃமாடிப்போகும் வசனித்தோம்சஞ்சீவியின் கற்பத்தாலே, நாமென்ற
நோயெல்லோமோடிப்போக நனிமதாய்க்கற்பமதைநாட்டினோமே.

அமுர்த்தமதிகற்பம்.

நாட்டினதோரென்னவென்றால் புலத்தியனையையா நாராசமற்
றுதடாகற்பத்தாலே, மாட்டினோமிந்தகற்பமண்டலந்தான்கொண்டால்
மாள்வதில்லைசஞ்சீவிதான்சட்டைபோகும், ஆட்டினதோதுவேது
வென்றற்கேளு, ஆயிசுதான்கோடாகோடியளவிடாது, ஏட்டிலே
சொன்னதென்று யெண்ணவேண்டாம் பிரவாதேகற்பமதைபுண்டு
தேரே. (199)

தேரடாசிங்கிருந்து வங்கிற்பாய்ந்தால் சிவையோகக்குகையது
வுஞ்சணத்திற்காணும், வேரடாவிசுத்தியறு கோணங்காணும் விபர
முடன்வங்கிருத்திவாசிபூட்டி, ஆரடா யங்மங்கு ஷாயவென்று யைந்து
நாழிவாசியதினாலேகும்பி, கோரடாகும்பித்துத் தம்பித்தாக்கால் கோ
டாகோடிவிமதிப்பால் சிந்தாராமாமே. (200)

சிந்துகின்றமதிப்பாலைக்கண்டாயாலால் செடலசித்தி வாக்கமுர்
தப்போசித்தி, கந்துபாய்ந்தருவிவருஞ்சாடைகண்டு கரமென்ற நடு
விறலில்வாசிபூட்டி, அந்துசலம்னாவதனாமுர்தங்கக்கும் அவ்வமுர்தம்
பிங்கானிலடவாய்வாங்கி, முந்துநீதேறுதற்குபஞ்சவமுர்தம் முக்கிய
முள்ளபிங்கானிற் சொல்லக்கேளே. (201)

கற்பலேகியம்.

சொல்லக்கேள்பிங்கானிலமுர்தமதிவாங்கி சொற்பெரிபாலமுர்
தம்குத்தசலங்கொண்டு, அல்லக்கேளேந் துபலமிருநீர்கொண்டு அமுர்த
மதிபால்தனிலேயடவாயிட்டு, நல்லக்கேள்முர்தமதில் கற்பசுண்ண
மிட்டு நாதாந்தரவிதனிலேயொருநாழிவைத்தால், வெல்லக்கேள்
முர்தமெல்லாம் லேகியம்போலாகும் வெண்மைநிறமென்னசொல்
வேன் விளக்கமாமே. (202)

விளக்கமென்னலேகியத்தை யெடுத்துப்பார்த்தால் விசையான
மிதிநிலைகளோவிளங்கப்போமோ, களக்கமில்லாலேகியந்தான் மகத்தாங்
கற்பம் கருவிதொண்ணூற்றாறுமப்பாமண்டலத்திற், புளக்கமிதுவெகு
பெருமைசித்தருக்குப் புகழ்பெற்றமதியமுர்தகற்பமாகும், விளக்க
மெல்லாமிதினளவால் விளங்கவேணும் வேதாந்தமிந்நூற்குயெதிரில்லை
நானே.

(203)

நானென்றமதிகற்பம்சிவயோகபூசை சமர்த்தான சிதம்பரத்தின்
வாலைபூசை, நானென்றபூசையெல்லாஞ் செய்துமுடிப்பித்தநாதாந்த
லேகியத்தைப்பாகமாக, கோனென்றகுருபரனைத் தியானஞ்செய்த
கொண்டிடாய்நெல்லிக்காயுட்பருப்பின்பாகம், வானென்றகற்பத்தை
புட்கொண்டேதான் வளமாகயாக்கிணையிலேவங்கென்றுபூட்டே. ( )

பஞ்சபூதநிலையறிய.

பூட்டியேவாசியொட்டிக்கும்பித்தாயானால் புகழான மூலசுழி
பொங்கும்பாரு, நாட்டியேயங்குமின்று யம்மென்றுவைந்துநாழிமை
தான்தம்பித்தால்பஞ்சவாசல், ஆட்டியேதெரிசனமாமூலாதாரம் அரக
ராகவாதிட்டானமணியூர்தோற்றும், மாட்டியேமம்பென்றுகும்பித்
தாக்கால் மனாகதமும்விசத்தியாக்கிணையுந்தோற்றும்.

(205)

தோற்றுகின்றவாகாசஞ்சத்தமாகி இருவானவாயுவது காற்று
மாகி, தேற்றுகின்ற தேயுவதுநெருப்புமாகி இருவானவப்பதுவுஞ்
சலங்களாகி, நாற்றுகின்றபிறதினியுமண்ணுமாகி நவமூலமானவெளி
யுயிருமாகி, ஆற்றுகின்ற அகாரமது உகாரமாகி அதற்குயிருவேங்
காரவட்டமாச்சே.

(206)

தொண்ணூற்றாறு தத்துவம் கரணாதிகளறியவும்.

வட்டமென்றவுள்வட்டமுடியுமாகி மம்முடியிலாதாரமாயுமாகி,
அட்டகசத்துவாரபாலர்களாகி யவ்வட்டம்பஞ்சநர்த்தாளமுர்தமாகி,
நட்டமென்றகண்ணோட்டஞ்சுழிகையிலாகி நவசராசாங்களெல்லா
மதற்குள்ளாகி, கட்டவொண்ணுக்கருவிகரணாதியாகிக்கருவியென்ற
தொண்ணூற்றார் தத்துவமாமென்றே.

(207)

என்றானபஞ்சபூதமதற்குள்ளாகி யெண்ணொண்ணுப்பிதிர்க்க
ளெல்லாமதற்குள்ளாகி, தன்றானசச்சிதானந்தவெளியாகிச்சலவமுர்த
சலாநதியுமதற்குள்ளாகி, அன்றான ஆத்துமாவுமதற்குள்ளாகி யாதி
யந்தஞ்சோதியொளியதற்குள்ளாகி, தொன்றானதுரியந்துரியந்துரியா
திதமாகித் தொகுத்தகரணாதிகளாமதற்குள்ளாச்சே.

(208)

ஆச்சென்றதன்மொழிஞ் சொற்பனமுமாகி யருனினைதோர் கழுத்தி
முதலதற்குள்ளாமி, ஏச்சென்றாவிமதிபிரவிமதியியாகி பெண்ணவொ
ண்ணுச் சூரியசகைசந்திரனாகி, பாச்சென்றசாசாசமுஞ் சோதியாகிப்
பதினெண்பேர் நவமுலபிரண்டினாகி, நாச்சென்றசரியையொடுகிரியை
யாகி நனிவமென்ற யோகமெய்ஞ்ஞானமாச்சே. (209)

ஆச்சடாபனவில்லாநதிகளாமி யருளானகதிக்குள்ளே யைந்து
மாகி, பாச்சடாபஞ்சகர்த்தாள்முடியுமாகிப் பாம்பதவெனியாகியொ
ளியுமாகி, வாச்சடாவஸ்துவுடன் பாபமாகி யண்டபிண்டபிரண்டா
நிக் கடுஞ்சூலமாகி, ஏச்சடாயேநவநீதமாகி யிசைந்தநவ நீதமதில்
பிறனியாச்சே. (210)

பேரண்டம் ஏரண்டம் தலைமதனை.

ஆச்சடாயாண்பெண்ணுபதிவசத்தியாகி யம்மண்டலங்கள்மூன்
றுகியண்டமாகி, நாச்சடாயாணந்துததமாகி நாதாந்தப்பெண்ணைந்
துப்பிறனியாகி, பாச்சடாசாலேகசாநீயமாகிப் பகருகின்றசாருப
சாயுச்சியமாகி, பேச்சடாபெண்ணுணாய்ப் பிரபஞ்சமாகிப் பேரண்ட
மேரண்ட மாணவாதே. (211)

வாருணபேரண்டமார்தாந்கண்டார் வசனித்தயேரண்ட மார்
தாந்கண்டார், ஏருணயேளப்பால் நிறைந்தபோது பென்னசொல்
வோந்தலைப்பிள்ளையவரேயாகும், நாருணவவருடையமுடியில்நின்ற
நாதாந்தவிந் துவடாகாக்காக்கா, ஆருணயங்காக்காவத் துவாரமெல்
லாம் அருவியதுபாய்ந்ததுவும் விந்துவாச்சே. (212)

ஆச்சென்றவிந் துவடாபசனையாச்ச அன்னிந் துநாபியென்று குரு
வண்டாச்ச, நாச்சென்றதலைவிந் து யோகமாச்ச நலிலுவோமதி
மயம்பியதுவேயாச்ச, பாச்சென்றபதியாச்சபனிரோச்ச பரிசுத்தசல
விந் துவமுர்தமாச்ச, நாச்சென்றகருவி கொடியேவனியாச்ச கருவியென்ற
வெண்காசை யதுவேயாச்சே. (213)

ஆச்சென்று மதியாச்சயறிவுமாச்ச ஆகாரமாரச்ச ஆறுருயிறு
மாச்ச, தேச்சென்றுந் திகைப்பூடுமதுவேயாச்ச திரிமூன்றுபேராச்ச
மூன்றுப்பாச்ச, மூச்சென்றுமுப்பூவுமதுவேயாச்ச முதண்ட மும்மூல
மதுவேயாச்ச வாச்சென்று வழலைப்புசாகுதுப்பு வசனித்தோம்
வேகாவுப்பு ஆகாசவுப்பே. (214)

ஆகாசவுப்பென்றும்கத்துப்பென்றும் அகத்திலெகினைந்ததென்
றும் வேகாதென்றும், வாகாசவுப்பென்றுபூமியென்று மப்பூமிநாத

மென்றும்பூரீரென்றும் ஊகாசவுப்பென்றுமுமையென்றும் உடன்
சேர்ந்தகருவென்று அண்டமென்றும், பாகாசவுப்பென்றும் பனிரீ
ரென்றும் பங்குனிதான் சித்திரையின் பனியின்பேரே, (215)

உடற்கருவிந்து நாதம் கருக்குருவின் பெயர்.

பேரான பனியேதுமாசமேது பிண்டமென்றுமண்டமென்றும்
பேர்தானேது, ஆரணபூமியென்றும் பூரீரென்றும் அப்தூமிநாத
மென்றுமயந்தானேது, நாரணசவுட்டுப்பு வருப்புயேது நவிலுவோ
மதுகரைத்த சலந்தானேது, தேருனயென்குருவே யகத்தியசுவாமி
தேசிரீருசிரீ தெரிசிப்பிரே. (216)

தெரிவிப்பிரென்குருவே தெட்சனாயன் தேசியென்றவாரெறல்
லாந் தெளிவாய்ச்சொல்லும், அரிசித்தேனகத்தியரே வையாவையா
அண்டபிண்டமுற்பவித்த யடவேசொல்லும், நரிசித்தேன்புலத்தி
யனா னெளியேனுக்கு நவரீதவழலையுப்பை நல்குவீர்தான். பரிசுத்த
மாகவல்லோ புலத்தியனேகேரு பாடுகிறேன்சௌமிய சாகரந்தான்
கானே. (217)

அடையாளம்.

காண்டாபுலத்தியனே சௌமியத்தில் கருக்குருவாய்ச்சொல்லி
விட்டேன் காணுகாணு, ஆண்டாவைம்பூத மதற்குமுண்டு அருளி
னோம்பெண்ணுக்கு மதுதானுண்டு, மாண்டாபஞ்சறிவுமிரண்டுக்குந்
தான் மற்றவொருசீவனுக்கு யில்லையிலை, ஏண்டாயெறும்புமுதல்
மாங்கள்பூடு இயம்பினோம்பூதமஞ்ச யிறவாய்க்கேனே. (218)

இறவாமலிருப்பவர்க்குக் கற்பம்வேண்டும் லொன்மகனேயுடர்
க்குதான் விந்துநாதம், நிறவாமல்லிராமயமா மதுவேகர்மம் நிருவித
ற்பமதற்குப்பேர் சஞ்சீவிதானாதும், பறவாமலகையறிந்து கற்பமுண்
டால் பாணசதாகோடிகாலம் வாழலாகும், மறவாமல்லீகேரு புலத்தி
யனேயையா மாறாட்டமில்லையடா யின்னூல்தானே. (219)

நாதாக்கள் தவப்பலன்.

தானானதலையறிந்தா லவனேயோகி தலைப்பிள்ளைப்போதறிந்தா
லவனேவாதி, பேனாண்டிண்டமதை யறிந்தோன்ஞானி பேசினோ
மண்டமறிந் திடுவோன்மவுனி, கானானதலையறிந்தோன் வேதாந்தி
யாகும் கண்ணோட்டமறிந்தவனே தவசியாகும், ஊனானவுருவறிந்
தோன் சித்தன்சித்தன் உருவையென்றகல்லறிந்தோன் நிவிதான்பாரே

பாரப்பாயிவையெல்லா மறிந்தோன்கேளு பாரப்பிரமமென்ற
நிலை யறிந்தோனீசன், ஆரப்பாவறிவார் ளண்டபிண்டம் அடியென்
றுகொடியென்று மதற்குப்பேரு, தேறப்பாபஞ்சபூக வாழ்க்கைகொ
ண்டு தெளிந்தாக்கால்வாதியென்றும் திறமாவாய்நீ, கோரப்பாசற்
குருவைத் தபோபலத்தால் கொண்டவனேமெஞ்ஞானி குணமுள்
ளோன்றேதேற. (221)

ஆருதாரக்குறி.

தேறப்பாசெயசித்தி பெறுவதற்கு தேனருவிப்பாய்கின்ற வழர்
தங்கேளு, ஆரப்பாவம்மமுர்த மிருக்கும்பீடம் ஆயிரத்தின்கொடிமுடி
தா னுர்தான் காண்பார், ஏரப்பாவாசியதி னாலேயேறி பின்பாசியமுர்
தநிலை யிறவாய்க்கண்டு, வேரப்பாவிர்த்தினிடம் பருவங்கண்டு விவேக
முள்ளவாதாரம் காணுகாணே. (222)

வழலை இந்த சௌமியசாகரம் சித்தருக்கு
உயிராகியநூல்.

காண்டாயாதார தெரிசனமேயானால் காணலாம்பட்சமுர்த கரு
வியைத்தான், ஆண்டாபெண்வேண்டும் பெண்ணுங்காணு அல்லாட்
டாலொன்றுமில்லை யலைச்சலாகும், காண்டாபொடுக்கமெல்லாம் நன்
ருய்ச்சொல்லும் நவசித்தாள்சொன்ன நூற் கதிகமிந்நூல், கோண்டா
வாராதுஆருதாரம் கூறெல்லாஞ்சொன்னமப்பா குறிப்பாய்த்தானே.

குறிப்பானவழலையாடாயார்தான்சொன்னார் கூறினோமானுதியந்த
மந்தம், வழிப்பானவழலையென்ற குறிப்பைக்கேளு வசனிப்போம்
தலைப்பிள்ளை கொடியேகொண்டு, நறிப்பானமுழுதுடனே ரசம்போ
காமல் நவிலுவேவாமுலமது யெட்டோடையா, நறிப்பானகல்லுரலி
லிவ்வண்டமிட்டுக் கணபதியைமுந்திமுந்தி தெரிசிப்பாயே. (224)

தெரிசித்துயிருப்புலக்கைக் கொண்டுசாடு தேனருவிபாயுமடா
யிரண்டுசாமம், அசித்துச்சாடயிலே மாப்போலாகும் அம்மாவைத்
தோண்டியொரு பாண்டத்திட்டு, நாசித்து அப்பாண்ட மதிலேகேளு
நாதாந்தகத்தசலம் படிதான்ரண்டு, வெரிசித்து அச்சலத்தை யதிலே
விட்டு விபரமுடன்காமதுவால் கரைத்துக்கொள்ளே. (225)

கொள்ளடாயென்மகனே கரைத்துபுப் குருசொன்னுரிப்பாக
மந்நாள்முழுதும், நள்ளடாதெனியவைத்தால் மறுநாள் தன்னில் நவ
நீதமிரங்கிசுத்த தெனிலுதாகும், மள்ளடாயத்தெனியை மறுபாண்டத்
தில் மைந்தனே யிறுத்தனைச்சொல்லக்கேளு, அள்ளடாயப்பாண்ட
மதிப்பிலேற்றி யக்கினிதையமுட்டி யருள்காண்பாய்த்தானே. (226)

காவியமைந்துக்கும் இந்நூல் குருநூல்.

காணப்பாயிற்று மகத்தாம்பீடங் கருவானவாயிரத்திருநூரு
தான், ஆணப்ப சித்தருக்குவுயிர்தாமிந்நூல் அருளிஞோம்சௌமிய
சாகரந்தான்பாரு, காணப்பாகாவியமைந்துக்குமிந்த காதாந்தசர்வேத
பீடம்பீடம், கோணப்பாகுருநூலுசித்தருக் கூறிஞோந்திரவுகோல்
குருநூல்தானே. (227)

நவநீதம்.

தானானமுன்சொன்னவநீதங்கேளு, தனதாகச்சொல்லுகிறேன்
தவறில்லாமல், தானானசாமம்மாண்டு அக்கினியைமுட்டி நளின மென்ற
பாகமதாயெரித்தாயானால், கோணானகுருவருளால் பாகுபேபாலங்
குருவானேபாகிறக்கிக்கூறக்கேளு, மானானபாண்டமதை யிறக்கிரீடும்
வசனிப்போம் பிங்கானிலிறுத்திடாயே. (228)

இறுத்துநீயிரண்டுசப்பிங்கான்றன்னி லென்மகனேரவிதனிலே
பத்துநாள்தான், நிறுத்துநீனொன்முழுதும்வைத்து நேர்மைபெற
வதின்சுவையிறுத்துப்போடு, வறுத்துநீ மதிநிறங்கும் இந்திரகோப
மகத்தானயெண்ணையது கழன்றுபோகும், அருத்துநீயிப்படிபே
பத்துமுறையான லருளானபஞ்சபூத வப்புதாமே. (229)

குருவுடன் சீஷன் தர்க்கம்.

உப்பானஉப்புக்குபேர்தானென்ன ஒருமுலைப்பாலுருளையென்ற
பேர்தானென்ன, அப்பானஅப்புக்குப்பேர்தானென்ன அடிமுடியென்
நிதற்குப்பேராதியென்ன நப்பானவநீதமமுர்தமென்ன காதவென்
றும் விர்துவென்றும் பேர்தானென்ன, செப்பானமுலைமாதர் நால்வ
ரென்ன செனித்ததென்னவுதித்ததென்ன செப்புவினே. (230)

செப்பாதபொருளென்ன அண்டமென்ன செயலானபிண்ட
மென்ன கருதானென்ன, தப்பாதவறுதியென்ன தலைப்பேரென்ன
தருவானகடுஞ்சூலாய் நின்றதென்ன முப்பாதையொழிந்துமேலான
தென்ன மும்முலமுனைமுலமானதென்ன, எப்பாதையெந்தனக்கு
யருள்செய்வீர்தானென்குருவேசௌமியத்திலியம்புவினே. (231)

வீரானநாராசமுமையென்ன விதித்தவிதிவிட்டகுறைதொட்ட
குறையென்ன, மாரானமதியென்னவிதானென்ன மகத்தான்யிறவி
யென்னும்பேர்தானென்ன, காரானகம்பியுப்புகல்லுப்பென்ன கரு
வானபாரையுப்புகடுவுப்பென்ன, ஆரானஅடியுப்புகடுவுப்பென்ன
அருள்செய்வீரென்குருவே யருள்செய்வீனே. (232)

வேளாத்தலை சாஸங்கால் பஞ்சபுதம் விபரம் பெயர்கன்.

அந்நாளமுதல் இயென்ன சத்தியென்ன அதுபத்தாபத்து சித் து
மாணதென்ன, வெய்துளபுல நிலையென்ன வழந்தமென்ன வேளாத்தலை
பென்றபித்தாவென்ன, சமுதாசனபாபதகாலுமென்ன சந்தநவே
சண்டவென்னவாபுலென்ன, பஞ்சாணபனிநீருத்தகாலமென்ன பத
மாதபெரென்னபரிசைமற் சொல்லே. (233)

சொல்லையாபென்னுந்நிலையகத்தியகவாபி குட்கமென்ன தூல
மென்னதுதிதாபென்ன, சொல்லையாநுநிலிபுலுநிலென்ன கடுஞ்சுலா
யிறந்தபாசன்கேமந்தாவென்ன, சொல்லையாபெருவென்னபாட்காந்தா
வென்ன மேகத்தகமாபாசன்காபுலென்ன, சொல்லையாபெருவென்ன
அப்புவென்ன திருவென்னகுருவென்ன பரிதிவுதான்வானே. (234)

காதுபுதம்நடுநிலிபேயாடஞ்சமென்ன கனவென்னமவுளமெ
ன்னபோய்பென்ன, ஆறுநீரித்தமென்ன குளமென்ன அண்டசா
சாந்தனாபெந்தமென்ன, காணிலேயாதாபாணதென்ன கவசராசம
கனாடபெந்தமென்ன, மாதுநீமென்னென்னவினைதாவென்ன மாப
வைகாந்துகுழந்தகிந்த வாணாற்சொல்லே. (235)

நால்வகை சாதிவிபரம்.

சொல்லேதுஅய்வென்ன தூக்கமென்ன தூதாதுரைப்பாகை
பென்றதுருவமென்ன, அய்விலைமுன் அபுதுதுவாரென்ன அத்தினி
சங்கினிசத்தினி அத்தினிதாவென்ன, மல்லேதுமண்டமுட்டைடாதுவா
வென்னமார்ச்சமென்ன சாப்பாடலித்தான்வசனிப்பென்ன, கல்லேது
யதினவாபிதுடற் கல்லென்ன காதங்கோழிமுட்டைடாதால்வாதாமே.

ஆமென்ற ஆனிலேயோமேலென்ன அந்நிலிபேயென்ன கனி
ரென்ன மாமென் நான்கிரகத்திலென்ன மகத்தானசலாந்தின் காதி
நிலென்ன, காமென் தலெனிலென்ன கலமானகேசரிநீர்கடல்நிலென்ன,
வாபென்றபுநிலிபேயுயர்நிலென்ன மகத்தானசலநீருவசனிப்பீரே. ( )

அகத்தியம் சொல்லுதல் புலத்தியர் கேள்வி.

வாணிப்பிரென்னுந்நிலையகத்தியகவாபி வாகைநீர்பாலைவசனிப்
பென்ன, அகனிப்பிரென்னுந்நிலையகவாபென்ன ஆனிருபெண்ணிரு
அந்நிலிபென்ன, ககனிப்பிரென்னுந்நிலையகவாபென்ன நிற்
குணநீர்வாநிலென்ன, ககனிப்பிரென்னுந்நிலையகவாபென்ன நிற்
கனிவாதமென்னுந்நிலையகவாபென்ன கனிவென்ற செம்புந்தி
நிலென்ன, வாகைநீர்பாலைவசனிப்பிரென்ன பென்னுந்நிலையகவாபென்ன. (238)

கனிவாபென்னுந்நிலையகவாபென்ன கனிவென்ற செம்புந்தி
நிலென்ன, வாகைநீர்பாலைவசனிப்பிரென்ன பென்னுந்நிலையகவாபென்ன.

வணப்பொய்கைரோன்ன, அவினுவீர்பூபதியென்ன பத்தமென்ன
அருளானகுருவினடியானதென்ன, புவினுவீர் புஷ்பநதிதீர்த்தமென்
னப் புனிவமென்றபாவையெல்லாம் புகலுவீரே. (239)

புகலுவோம்புலத்தியனேராசானந்தயோகிபுஷ்பமதிதீர்த்தமெல்
லாம்புகலக்கேளு, அகலுவோமண்டபிண்டமாதிபந்தம் அடிமுடிதா
னிதுவஞ்சம்பஞ்சபூதம், மகலுவோமிதுவஞ்சாவெல்லாமாச்சு மாடு
கோழிமாஞ்செடிகள் மிருகமெல்லாம், வகலுவோஞ்சலந்தனிலே
வாழியிரெல்லாம் மைந்தனேவைந்துபூத மறுவஞ்சில்லை. (240)

இல்லையடாயெறும்புகடை பிரிதிவியில்லாமும் இயல்பான சிவ
னெல்லாமஞ்சபூதம், அல்லையடாயனந்தமுயிரானேகத்திற்கும் வைந்து
பஞ்சபூதமடாவையாகேளு, நல்லையடாசகலவுவிர்புல்லுபூடுமுதல்தான்
நவசராசாங்கனிலே யிருக்குமுயிரெல்லாம், வல்லையடாவைப்பூதம்
சகலத்திற்கும் மறைப்பிலாச்சௌமியத்தில் மாட்டக்கேளே. (241)

ஐங்காயத்திலுப்பு.

கேளப்பா புலத்தியனேமவுனயோகி கெணிதமதாய்ச்சொல்லுவி
றேன்கேளுமையா, ஆளப்பாயனந்தமுயிரானதெல்லாம் வைம்பூத
மென் துநாமருனிச்செய்தோம், நாளப்பாமனிதராயுதித்ததெல்லாம்
மாயாசத்திபெண்ணுதித்தவாரெல்லாம், ஏளப்பாவைம்பூதம்பஞ்
சரிவுமுண்டு என்முகேனையிதுமண்டு மியம்பிகேளுமே. (242)

இயம்பினதோர் சோதியென்றால் சொல்லக்கேளு இயல்பாகச்
சொல்வமப்பாயின்னங்கேளு, மயம்பினதோர்காயமடா வைங்காயந்
தான் அதிலெடுத்த அண்டவுப்புவதஞ்ஞைமந்தா, நயம்பினதோர்
நவப்பிரமமதற்குள்ளாச்சு நவசராசாங்கனெல்லா மதற்குள்ளாச்சு,
மயம்பினதோரைந்தமதற்குள்ளாச்சு மண்டபிண்டமாதிபந்தமதற்
குள்ளாச்சே. (243)

ஆச்சென்ன பஞ்சநிவுமதற்குள்ளாச்சு அடிமுடிதான் பாயமத்தா
வதற்குள்ளாச்சு, காச்சென்ற குருவிகாணுதியாச்சு கருங்குருவுமபஞ்
நதிபதற்குள்ளாச்சு, வாச்சென்ற வஸ்த்துவிலே பரிசண்டமபந்த வச
னித்தோம்சலகநிதீர்த்தமாச்சு, காச்சுதென்றவாண்பெண்ணாய்ப்
பிரபஞ்சமாச்சு காகிரீரால்கல்லுப்பு கம்பியாச்சே. (244)

பிண்டயெழுத்து முன்சொன்னவப்பிரலாடற்குறி.

ஆச்சப்பாபஞ்சமுந்தமதற்குள்ளாச்சு அண்டமபந்தமெல்லா
மதற்குள்ளாச்சு, எச்சப்பாநல்பேறு பிண்டமாச்சு, காகிரீரால்

செனித்தலை உடையவர்கள், உயர்ந்தவர்களைப் போல (நெருங்க) இனி
மதிமயிப்புடையவர்களைப் போல, உயர்ந்தவர்களைப் போல, உயர்ந்தவர்களைப் போல
வசனித்தோழர்களைப் போல (245)

[illegible][illegible]

ஆச்சடாயாதற் பரப்பிசை வந்தாநாச்சு ஆதற் பழங்கே மேரு
வென்றேறையாச்சு, மாச்சு, ஆதற் பரப்பிசை வந்தாநாச்சு மளவில்லாத்
தொன் னாற் பரப்பிசை வந்தாநாச்சு, மாச்சு, ஆதற் பரப்பிசை வந்தாநாச்சு
சுதையாச்சு மச்சுமேராணிதமுடன் மச்சுமேராணிதமுடன், ஏச்சடாயிசுக்குட
வந்திரமச்சு இயம்பிசைதோர் பிவதெயில்லாபிதிற் குள்ளாச்சு. (248)

1940-1941

ஆர்க்க தித்தவுடற் குழிகள் புண் கொள்ளவுரியில் அறங்கொன்னு
பாணப்பாதலர் அனாபம், கோர்க்க தித்தவுற் குழிகள் கொடா கோடி கூழி
னோயேவன் டமது குழம்போர்தான், வாய்க்க தித்தவு ற் குழியாலெல்லா
மாய்க் மனுவதென் னமதனாலை வழல்வாய்க், கோர்க்க தித்தநூலெல்
லாம் பாசியோர்க்கு, கூழி கொழுமண் லாபாய்க்க வந்தநாலை. (349)

பலிதமதுவருகுவென்றால் ராசியிலிலைன் பாவிகட்கு பெண்ண
சொக்குத்தெரியுதல்பாபர், கலிதமதுவருகுவென்றேனாநலமான
சாத்திரங்கொல்லாது, கலிதமதுவருகுவென்றால் மற்றபேற்
குக்குறொல்லாபலிதமதுவருகுவென்றால், பலிதமதுவருகுவென்றால்
லண்டங்கோழி மகத்தானவிகதுவாபா கத்தகலமாமை. (250)

ஆமென் நமத்தகலைத் தெனியவனாகேனா ஆராதாசத்தினுதலைப்
யன்படும்வான்றி, வாய்மென் நமலமதுதித்திரட்டாமல் மாத்தானதலைப்
பிண்டம்சண்ணையாகி, தேமென் நமத்தகலைமண்டலிற் போடத்தெனி
யும்பாநவநீதம்மேயலோபதும், மாமென் நவத்தனிலில் தலையண்ட
சண்ணம்போட்டால் அமந்தனேகோடாகோடி நிற்காயே. (251)

தலைச்ச னுடவிவேகத்தால் தன்னைத்தானறியவும்.

தாமென்ற தலைச்சனிடவிவேகத்தாலே தன்னைத்தானறியவேண்
டுத்தருவாய்ந்தான், தாமென்றசௌமியத்தில் நன்றாய்ச்சொன்னோம்
நவகோடித்தையெல்லாமினிமேல்மந்தா, வானென்றவிவேகத்தால்
விளம்பினோம்பார் மானிடரிலறிவுள்ளோர்வாதஞ்செய்வீர்,யானென்ற
நீதமெல்லாமம்பூதமாகு மாதாரமறிந்தவர்க்கே வாதஞ்சித்தே. ()

வாதமென்று அலைந்துகெட்டமாகுகளேகேனும் மகத்தானசாத்
திரங்களைந்தங்கோடி, போதமென்றபொன்னுவெள்ளிக் கதுவோ
பாடி போடயில்லைதூல்களெல்லாம் பொல்லாக்காயம், கேசமொன்
னும்வாராமலனந்தக்காலந்தேகித்திபெறுவதற்குவாதஞ்சொன்னோம்
ஆதமென்றகற்பமடா வாதகற்பம் அக்கற்பங்கொண்டவனெயரென்
பாரே. (253)

முன்சொன்ன வுப்புவித்தை யறியவும்.

பாடாபுலத்தியனே முன்சொன்னவுப்பு பாடுகிறேன்சௌமி
யத்தில் பரிவாய்நாமும், ஆரப்பாவறிவார்களைம்பூதவுப்பு அகாரவுப்பு
உகாரவுப்பு ஒங்காரவுப்பு, மாரப்பாமூன்றுப்பு மதன்பேரைக்கேளு
மகத்தானகம்பியுப்பு கல்லுப்பாகும், மாரப்பாபாறையுப்பு மூன்றுப்
பாச்ச மகத்தானபிங்கானி லெடுத்துக்கொள்ளே. (254)

கொள்ளடா புலத்தியனே யென்மகனேகேளு குருவானவுப்பி
னுட வர்னமென்றால், அள்ளடாசொல்லவுமோ நாவமுண்டோ அகத்
திலேவினைந்தவுப்பு ஆர்தான்காண்பார், நள்ளடாயெடுத்த அழைதப்
பார்த்தாயானால் நவநீதமுர்தமதுமருவிப்பாயும், கொள்ளடாருருவாக்
கியம்சிதம்பரத்தின்பூசைகோதையினமாமயில்தன்வாலைபூசைசெய்யே.

சிவயோகபூசை ஐம்பூதகண்ணம்.

செய்யடா சிவயோகபூசைசெய்து செயலானவுப்புகளைப் பத
னம்பண்ணு, அய்யடாயந்தவுப்பிலைந்துபலம்வாங்கி, அருளானவைம்
பூதகண்ணங்கேளு, மையடாயண்டமெழுகதனால்மந்தா மகத்தான
குகைசெய்து ரவியுலர்த்தி, மெய்யடாயச்சுகையிலைம்பூதவுப்பு வேதா
ந்தவுப்பநையதனிற்போடே. (256)

புடம்.

போடப்பாபுலத்தியனேயிந்தவுப்பிட்டு புகழானயதன்மெழுகதன்
மேற்கேளு, வாடப்பாகலசமது வலுவாய்ச்செய்து வளமானசிலை
யெழுமண்ணுஞ்செய்து, ஆடப்பாவிசாமமுலர்ந்தபின்பு அருளான

குறையெடுத்து ஐடக்கேளு, நாட்பாசாட்டுமுட்டை வலுவாய்க்
கொண்டு நவிலுவோங்கெசபுடந்தான் போடுவாயே. (257)

சுண்ணிறமறிய.

போடுவாய் கெசபுடந்தான் போட்டாயானால் புதுமனவைம்
பூதச்சுண்ணமைந்தா, நாடுவாய்புடமறியெடுத்துப்பாரு நானென்ன
சொல்வமப்பாயிந்தசுண்ணம், நாடுவாய்சுவச மெல்லாந்தட்டிப்போட்டு
சமர்த்தானசீலையேழுந்தட்டாய், ஆடுவாய்க்குறையைப் பார்த்தா
யானால் வைம்பூதச்சுண்ணமென்னுலறையப்போமோ. (258)

போமென்ற சுண்ணமதைப்பார்த்தாயானால் புவனமெல்லாந்
தங்கநிறம்போலேகாணும், ஆமென்றவந்தத்திலேவிளைந்தசுண்ணம் ஆரு
மறியார்களுண்மையண்டசுண்ணம், தேமென்றபிச்சுண்ணங்கோடா
கோடி திரிமூன்றுமூவுலகுஞ்சோதிகாணும், நாடுமென்றசுண்ணமதைச்
சீலாதன்னில் நவிலுவோம்பதனமதாய் வைத்துப்போற்றே. (259)

சுண்ணத்தில் வாலைகற்பமறிய.

போற்றடாயென்மகனே புலத்தியனேகேளு புதுமையென்ற
சுண்ணத்தில்கற்பங்கேளு, வாற்றடாவாலைகற்ப மார்தான்செய்வார்
மண்டலத்தில் மெய்ஞ்ஞானியவரேசெய்வார் ஆற்றடாயோகிசெய்
வார் மவுனிசெய்வார் அருளினைஞ்சித்தர்முதலனைவார்செய்வார்,
ஏற்றடாமண்டலந்தான் தினந்தோறுண்டால் என்னைப்போலாய்நொ
யிறவாய்க்கானே. (260)

நவநீதலேகியம்.

காணப்பாபுலத்தியனே சொல்லக்கேளு கருவானவாலைகற்பங்
கருத்தாய்க்கேளு, ஆணப்பாதலைபுப்பிலைந்துபலம்வாங்கி யருளான
சுண்ணமநிலவிராகனைந்துவாங்கி, பேணப்பாபிங்கானிலிதாண்டு
மிட்டு பேரானபனிரீருகந்தசலமைந்து, நாணப்பாயதலிட்நொயில்
வைத்தால் நவநீதமிரங்குமப்பா யென்னசொல்வேன். (261)

சொல்லவொண்ணாநவநீதமெடுத்துக்கொண்டு சொற்பெரியமது
பிங்கான்மதனிலிட்டு, அல்லவொண்ணாமதிதனிலேயொருநாழிவைத்
தால் அரகராநவநீதம்லேகியம்போலாகும், வெல்லவொண்ணாலேகி
யத்தைபெடுத்துப்பார் ததால்நிசிதமதாயிருக்குமப்பாவிதமாய்க்கேளு,
நல்லவொண்ணாலேகியத்துக்கணபதியின்பூசை நவிலுவோம்வாலைபுட
பூசைசெய்யே. (262)

வாலைபூசை.

செய்யப்பாசிவயோகஞ்செய்யும்போது செயலானவாலைலேகியத்
தைக்கொண்டு, அய்யப்பாநெல்லியுட்பருப்பளவாக அரகராநாவு

தட்டாமற்கொள்ளு, நையப்பாக்கொண்டுவேயுள்மூலத்தில் நனிந
மதாயக்கினியோமாண்டுபோச்சு, மெய்யப்பாமேகமிருபத்தொன்றி
னாலே விளங்கியதோர்பிரமூலமற்றுப்போச்சே. (263)

வாலேலேகியங் கொள்ளும் விபரம்.

போச்சப்பாபித்தத்தாலெழுந்தவாய்வு புகழான வாழ்வதாலெழு
ந்தபித்தம், ஒச்சப்பாயுடலைவிட்டுயோடிப்போச்சு வொன்றானவாதந்
தாலெழுந்தவாய்வு, வாச்சப்பாவாலேயுடலேகியத்தால் மாண்டுதடா,
வாதபித்த சிலேட்டுமும்போச்சு, ஏச்சப்பாமண்டலந்தான் பத்திய
மாய்க்கொள்ள இயம்புகிறேன்புலத்தியனே யியம்பக்கேளே. (264)

பத்தியாற்றியும் விபரம்.

கேளுநீ பித்தத்தாலெடுத்தகறியெல்லாம் கெணிதமென்றபுனி
யுடன் நல்லெண்ணைகண்ணம், ஆளுநீகாரமதுகடுகுநல்லரிசி ஆகாது
பச்சரிசியடுக்குமைந்தா, பேளுநீபுனியாரைகற்பூரகண்ணம் பேரு
கிறேன்மிளகுத்தூள்பசும்பால்நெய்தான், நானூநீயிவ்விதமாய்மண்ட
லந்தான்கொண்டால் நவரத்தேகவச்சிரமாகுந்தானே. (265)

நரைதிரை மாண்டுபோக.

தன்னென்றவாலையப்பா மண்டலத்துக்குள்ளே தருவானநரை
திரையுமாண்டுபோகும், ஏனென்றயிளம்பாலந்தலைச்சாலைப்போல்
இயம்பினோந்தவராதுபித்தற்கிண்டோ,பானென்றபாடல்பதினாறுபுலட்
சம் பாடினோஞ்சௌமியத்தில்பலனெல்லாந்தான், வானென்றபொரு
ளாகவசனித்தோம்பார் வாலேயுடகற்பமதை மாட்டினோமே. (266)

மாட்டினோம்புலத்தியனே மகத்தாஞ்சுண்ண மறைக்கனில்லை
பிதுகளெல்லாநுண்ணமையாக, சாட்டினோமம்புசாம்போலே யிந்துல்
சாடினோம்பொருள்களெல்லாந்தவறில்லாமல், நாட்டினோம்பொளமிய
சாகரந்தானிந்துல் நாதாந்ததித்தருக்குக்கருநூல்பாரு, ஏட்டிலே
சொன்னதென்று யெண்ணவேண்டாம் யென்மகனேலபியிருந்தா
லெய்தும்பாரே. (267)

பாடாமுன்சொன்னமூலவுப்புபரிவானதலைப்புசெயநீர்கேளு
ஆரடாவறிவார்களிந்தசெயர் அளவில்லா முறைகளெல்லாங்குரு
முறைதான்பாரு,வாடாபிங்கானில்சுத்தசலபனிநீர் வகையொன்றுக்
கைந்துபலம் நிறுத்துவிட்டு, பாடாமும்மூலவுப்புபலம்பத்து பரி
வானபிங்கானில் நிறுத்துப்போடே. (268)

புத்திதேறுதல்.

போடப்பாபுலத்தியனே ராசானந்தயோடு புநழானபிங்கானி
விந்தவகையெல்லாம், நாடப்பாகரமதுவால் பிசைந்துருட்டி நல்ல
ரவிதனிவொருநாழிகையேவைத்தால்வடப்பாசெயநீருயென்னசொல்
வேன் இறங்கும்ப்பாதையுப் செயநீர்தானும், ஆடப்பாசெயநீர்திக
காரம் அரன்சொன் னூரிந்தமுறையான் கண்டேனே. (269)

மாஸிடருக்குப் புத்திசொல்லுதல்.

கண்டதொருசெயநீகையெடுத்துக்கொண்டு கருவானசீசாவில்
பதனம்பண்ணி, அண்டர்தொழுஞ்சதாசிவத்தை மனதிலெண்ணி
யகண்ட செயநீரதற்குவாலைபூசை, மாண்டலங்கள் நீருமடாபதினென்
வாத்தியமகத்தான பூசைசெய்துமகிழ்ந்துபாற்றி, தொண்டென்று
பேறுபெறச்செயநீர்தன்னை துதிசெய்வாய்சதா காலமதியாற்றேரே.

தேறுவதுமதியாலே தேறவேண்டும் தெளியவதுமதியாலே
தெளியவேண்டும், கோறுவதுமதியாலேயறியவேண்டும் குருசெயலு
மதியாலேபுத்திவேண்டும், சேறுவதுமதியாலேசித்திவேண்டும் தெச
தீட்சைபெறுவதுந்தான் மதியால்வேண்டும், பேறுவதுமதியாலே
செல்வம்வேண்டும் பேசின்பச்சாத் திரத்தைப்பேணிப்பாரே. (271)

சாத்திரந்தான் பார்த்துத்தெளியாதபேர்க்குத் தந்தைதாய்கொடு
மைபென்றுதவத்திலாதோர், யாத்திரைதான் போனதனாலாவதென்ன
அறிவில்லாக்கொடுமைபதாலெரியாதையா, கோத்திரந்தான் விளங்க
விந்துதத்தாவத்தைகக்கண்டு குருவாதிரிகையளவுதானறிந்துபாத்திரம்,
தானிசக்கமில்லாப்பாபிகட்கு பார்த்துப்பாரினந்தோறுமலைவார்
தாமே. (272)

அலைவோர்க்குயென்னசொன்னாலாவதென்ன அறிவறிந்தபிள்ளை
களையன்பாய்க்கேனும், மலைவோர்க்குமாய்கையைத்தாண்டித் துத்
தள்ளிமாதாரதெரிசனத்தின்பொருளைக்கண்டு நலைவோர்க்குத்தன்
னைத்தான்தான்றானென்று நவரீதலைகியத்தை நாடோறு முன்னேசை.

நவரீததிராவகம்.

உண்டாநவரீத திராவகத்தைக்கேளு வறுதிபெறச்சொல்லு
கிறேனுண்மைபாக, நண்ணடாமுன்சொன்னவழியுப்பு நனி
மென்றபலமைந்துவெறுப்புப்பைந்து, கண்ணடாகம்பியுப்புல்லுப்
பைந்து கருவானபாறையுப்புபொட்டுப்பைந்து, மண்ணடாமதியுப்பு
ரவியுப்பைந்து மகத்தானபடி காரவுப்புபலமைஞ்சே. (274)

அஞ்சானவகையெல்லாம் பலமஞ்சாக அருளுகிறேன்மிடை
குறையாதெடுத்துக்கொண்டு, கஞ்சானரசக்கலசமதனிலிட்டுக் கரு
வானசுத்தசலம்பனிநீர்பலமைந்து, மிஞ்சாமலின்னீரைக்கலசத்திட்டு
மேன்மைபெற மெழுகதனாற்கவசஞ்செய்து, மஞ்சானவிந்ததனாற்
சீலையேழு மைந்தனேசெய்துமுடிப் பித்துக்கொள்ளே. (275)

கொள்ளடாயென்மகனே புலத்தியனையப்பா குருவானவண்ணு
னுட அடுப்புபோல, செள்ளடாசெய்துமுடிப்பித்துநீயும் செயலான
கலசமதையெடுத்துக்கொண்டு, அள்ளடாயடுப்புமேற் கவசம்வைத்து
அப்பனேகலசமதின்பக்கத்துவாரம், மெள்ளடாசில்லுபோக்கி யக்கி
னியைமூட்டி மேலானபாலைகொண்டு சொல்லக்கேளே. (276)

கேளடாயென்மகனேசில்லுசெய்த கெணிதமென்றதுவாரத்திற்
சரியாய்மைந்தா, பாளடாபாலையொன்றுசெய்துமுடிப்பித்துப் பரி
வானபாசமதாய்வைத்துநீயும், காளடாகாளமேகம்போலத்தீயைக்
கருணைதரவேண்டுமென்று கனிகூர்ந்தையா, தேளடாகொடுமுதல்
போல் திராவகத்தைமைந்தா தென்பாகநீயிறக்கியிறுத்துக்கொள்ளே.

கொள்ளப்பாமெளனரசனந்தயோகி கூறினோந்திராவகம்போன
லொன்றுமில்லை, அள்ளப்பாமறுசக்கலசந்தன்னி லப்பனையிறுத்த
தனைப்பதனமாக, நள்ளப்பாநவரீத்திராவகத்தை நாம்சொன்னோம்
சிதம்பரத்தின்வாழ்புகை, செள்ளப்பாசெய்துமுடிப்பித்துக்கொண்டு
செயல்தருகவேண்டுமென்று தெரிசிப்பாயே. (278)

செய்யப்பா திராவகந்தான தீதவித்தை தேகியென்றயோகிகளே
செய்வீனாயா, அய்யப்பாதிராவகத்தினாலேமைந்தா யளவில்லாக்
கோடிவேதைதானேயாரும், நய்யப்பாநவகோடிசித்துமாரும் நவசரா
சங்கனெல்லமெரிந்துபோகும், எய்யப்பாயிந்நூல்போலொருநூலுண்
டோ இயம்பினோஞ்சௌமியசாகரந்தான் பாரே. (279)

இந்நூல்போலொருநூலுமில்லை ஆயிரத்திருநூறில்
அறுபத்துநான்கு சித்துமாரும்.

பாரப்பாபுலத்தியனே சொல்லக்கேளு பாடுகிறேன்மாயிரத்திரு
நூறிந்நூல், அரப்பாவழிவார்களளவில்லாத அப்பனேவெகு கோடி
சித்தமாரும், தேறப்பாயிந்நூலினேகஞ்சித்தர் தேறினார்நாவதனால்
சொல்லப்போமோ, ஊரப்பாயிடன்கொள்ளாதிந்தநூலு ஒருகோடி
தவஞ்செய்தோர்க்கெய்துமாமே. (280)

எய்துமப்பா பிந்நூலுமகத்தாம்பீடம் யெண்ணவொண்ண
வொடுக்க மெல்லாயம்பினோமப்பா, வைதுமப்பாலாதகாவியத்தின்

பூட்டு மறைப்பெல்லாந்திறவுகோலாய்த் திறந்துவிட்டோம் மைது
மப்பாபஞ்சகாவியத்துக்கெல்லாம் மகத்தானவந்தீதபீடம்பீடம், ஐது
மப்பாயிந்து லுண்ணமபாக அரணையென்னுணையப்பாவின்டேனானே,
வாதகாவியத்திற்கு திறவுகோலிந்நூல்.

விண்டோமேபுலத்தியனையொவ்வொன்றாக விரித்தசொன்னோ
மாறியந்துயார்ப்போரில்லை, அண்டோமேயொவ்வொன்றுச்சோதித்
தாக்கால் அடிப்படுங்காண் பாபெட்டோர்க் கெல்லாமெய்தும், கண்
டோமேசாம்பொன்ன திறவுகோலு நனிமதாய்த்திறப்பார்களுநானி
ஞானி, கண்டோமேகருக்குருவையின் னூலில்லிண்டோம் கருவான
மொனரியென்றற்கா னுனவானே. (232)

வெடியுப்புத் திராவகம்.

காண்பதற்குத்திராவகத்தைக் கருவாய்ச்சொன்னோங் கடைத்
தேறும்போகிகட்குக்குருவைக்கேளு ஆண்பதற்குயின்னமொருதிராவ
கத்தைக்கேளு, அருளுகிறேன்இத்தர்களைபாய்ந்துபாரும், மாண்
பதற்குமகத்தானதிராவகந்தான் மைந்தாமருளுகிறேன் வெடியுப்புத்
திராவகத்தைக்கேளும், காண்பதற்கு நாம்சொல்வோம்வெடியுப்பு
பலம்பத்து கலமானபொட்டுப்பு கல்லுப்புபத்தே. (233)

பத்தானவாச்சாரம்சீனம்பலம்பத்து பரிவானபாறையுப்புக்கம்பி
யுப்புபலம்பத்து, கத்தானயிவ்வகைகள் கல்வத்திலிட்டு நனிமதா
யொருசாமந்துளதாக்கி, கத்தானதசக்காகமதனிலிட்டு கரோமென்ற
யண்டமெழுவசஞ்செய்து, தெத்தானாவித்ததனு லேழுசீலைசெய்து
செயம்பெறவேசில்லுபோக்கிச் செயமாய்த்தானே. (234)

நானென்றசுத்தசலம்பனிரீர்கேளு தண்மைபெறப் பலம்பத்து
நிறுத்தெடுத்து, காணென்றகாதத்தைநவிரிற்சாமம்வைத்து கருணைதா
வேண்டுமென்றுயெடுத்துநீயும், பாணென்றதுவாரமதில் பனிரீர்கத்த
சலம்விட்டு பரிவானவடுப்பேற்றிமுன்போற்றீயை, காணென்றபாலை
யடாயதுமையத்திலவைத்து நாதாந்தவக்கினியை மூட்டுவாயே. (235)

மூட்டுவாயக்கினியைக்காளமேகமாக முக்கியமுடன் தீமூட்டி
யெரித்தாயானால், ஏட்டுவாயிறங்குமப்பாவெடியுப்புத்திராவகம் என்ன
சொல்வேன் தன்பெருமையெவருஞ்சொல்லார், ஆட்டுவாயதையெடு
த்துசகவசீலைதட்டி அரகாகற்பத்தைப்பார்த்தாயானால், நாட்டிலே
யிப்படியாய்செய்யப்போரார் நாதாந்தவெடியுப்புத் திராவகந்தான்
கானே. (236)

இந்த நூலில் கோடிவித்தை.

காணப்பாபுலத்தியனே ராஜயோகிகபடில்லா நூலிதுதானிதுபே
லுண்டோ, தோணப்பாதிராவகத்தைச்சீசாவிற்குன் செயம்பெறவே
யெடுத்துவிட்டுச்செயலாய்ரீபும், காணப்பா பநனமதாய்வைத்துப்
போற்றி நாதார்தச்சிதம்பரத்தின்வாலைபூசை, சேணப்பாசெய்து
முடிப்பித்துரீபும் சிவயோகப்பூசைசெய்து தெரிசிப்பாயே. (287)

தெரிசிப்பாயென்மகனேபுலத்தியனேஐயா தெளிவானவெடியுப்
புத்திராவகத்தைப்போல, நாசிப்பாய்நாடதிலேசெய்வாரோதான் நாம்
செய்தோமகத்தியன்வாக்கமுர்தமாகும், அரிசிப்பாய்திராவகத்திலைந்
தங்கோடி யளவில்லாவேதையெல்லாமாடலாகும், பரிசிப்பாய்சௌம
யத்தில் பாடினோம்நாம் பாடுபடவேண்டாமப்பாபரிவாய்க்கேளே. ()

கல்லுப்புத்திராவகம்.

கேளடாவெடியுப்புத்திராவகத்தைச்சொன்னோங் கெடியானகல்
லுப்புத்திராவகத்தைக்கேளு, தாளடாகல்லுப்புபலமோபத்துநடுவான
பாறையுப்புபலமோபத்து, வாளடாமுப்பூவும்பலமோபத்து வருளு
கிறோம் வேதையுப்புப்பலமோபத்து, தாளடாதலையுப்புப்பலமோ
பத்து தருளானவுப்பெல்லாஞ் சரியாய்ச்சேரே. (289)

கல்லுப்புத்திராவகம்.

சேர்த்துநீயிடைகுறையாதெடுத்துக்கொண்டு செயமானகல்வந்
திலைதுவெல்லாமிட்டு, ஆர்த்துநீயொருசாமந்தாளாக்கி யத்துநீயெடு
த்துநீகலசத்திட்டு நார்த்துநீசுத்தசலம்பனிநீர்பலம்பத்து நன்றாககல
மதில்நண்பாய்வார்த்து, பார்த்திபனையண்டமெழு கவசஞ்செய்து
பரிவானவிர்த்திஞர்சீலைசெய்யே. (290)

செய்யப்பாசீலையேழு செய்துமுடிப்பித்து செயலானரவிதனிலே
காயப்போடு, மெய்யப்பாயக்கலசமெடுத்துக்கொண்டு மேலான வன்
னாண்டுப்பின்மேலேற்றி, துய்யப்பாகலசமதுதுவாரம்போக்கி துதி
பெறவேபாலைதற்கெதிரேவைத்து, அய்யப்பாயக்கினியைக்காளமே
மாக அப்பனேதீழூட்டியடவாய்ச்செய்யே. (291)

செய்யடாசாமமதுயெரித்தாயானால் திறமானகல்லுப்புத்திராவ
கந்தான்மைந்தா, எய்யடாயென்னசொல்வேனிற்றங்கும்பாலு யென்
மகனேபாலைநிலையியங்கேளு, மெய்யடாயிறங்கினதோர் பாலை
வைத்தான் மேன்மைபெறவைத்தனைச்சொல்லக்கேளு, வையடா
சீஷாவில்திராவகத்தைவிட்டு வசனிப்போம்சிதம்பரத்தின் வாலை
பூசைசெய்யே. (292)

சுண்ணவங்கத்தில் தங்கவேதை.

செய்துயிர்த்திராவகத்தைக்கடுவின்வீதம் திறமாகயெடுத்துக்கல்
லிற்றுசி, அய்துயிர்த்தபண்டமெழுநவசஞ்செய்து அப்பவேகோழி
யென்றபுடந்தான் போட்டால், தெய்துயிர்த்தக்கல்லெல்லாஞ்சுண்ணமா
குந் தெளிவானசுண்ணமதையெடுத்துக்கொண்டு, கொய்தமலர்வாச
மதுபோலேயையா கொடிதானவங்கமது சேர்தானெட்டே. (293)

எட்டானசேர்வங்க மெடுத்துக்கொண்டு எண்ணவொண்ணாக்
குதைதனிலேயின்பமாக, உட்டானவுடற்கண்ணம்விராகன்போட்டு
உருக்குமப்பாதுருத்திகொண்டு வருகும்போது, கட்டானகல்லுசண்
ணங்கடுகின்வீதங்கருணைதாவேண்டுமென்று போட்டாயாலுல், அட்
டானகைமப்பா மாற்றேறுசொல்வேன் ஆயிரத்தெண்மாற்றதுதான்
யாகும்வாரே. (294)

வாரானவங்கத்தின் தங்கந்தன்னை வசனிப்போமண்டயச்சில்
சாய்த்துநீயும், ஓரானவொருநாழிசென்றால்மைந்தா லொன்றானதங்
கத்தையெடுத்துக்கொண்டு, ஆரானசிதம்பரத்தின்வாலைபூசை ஆதா
பூசைசெய்துபதணம்பண்ணு, பேரானபேர்களெல்லாமிந்நால்மைந்தா
தேறலாஞ்சௌமியத்தில் தெளியலாமே. (295)

தேராதபேர்களுக்கு இந்நூல்வேண்டும்.

பொட்டுருப்புத் திராவகம்.

தெளிவதற்குவங்கத்தின் தங்கவேதைசொன்னோம் தேசியென்ற
யோகிகளெதன்பாய்க்கேளு, கனிவதற்குப்பொட்டுருப்புத்திராவகத்
தைக்கேளு கருவாகச்சொல்வமப்பா கனிகூர்த்தையா, வனிவதற்குப்
பொட்டுருப்புபலமோபத்து வசனிப்போமுப்பூவும் பலமோபத்து,
நனிவதற்குநவாச்சாரம்பலமோபத்து நனினமென்றசீனம்பத்துவெங்
காரம்பத்தே. (296)

பத்தென்றபடிகாரம்பலமோபத்து பரிவானபாறையுப்புபலமோ
பத்து, அத்தென்றவுப்பெல்லாமிடைவீதமாக அருளுகிறேன்கல்வத்தி
லடவாய்ப்போட்டு, நெத்தென்றததுபோசொமங்கொண்டு நீமகனே
துளாக்கியெடுத்துமைந்தா, அத்தென்றரசக்கலசமதனிலிட்டு அரு
ளானசுத்தசலம் பனிரீர்பலம்பத்தே. (297)

பத்தப்பாவிரண்டு நீர்கலசந்தன்னிலிட்டு பண்மைபெறவிச்சண்
ணம்வழகைச்சண்ணமைந்தா, வித்தப்பாவிகாரனெடைகலசத்திலிட்டு
வேதாந்தமெழுகத்தொற்கவசஞ்செய்து, நெத்தப்பாவிரந்ததினா லேழு

சீசைச் செய்து நீமேசை வியுளர்த்துயெடுத்துக்கொண்டு, அந்தமாயமுன்
எட்டுப்பிலைமேல்வைத்து அருளானகவசமதில் துவாரம்போக்கே.

போச்சின் துவாரமதினேரதாகப் புனிதமநாயப் பாலவைத்
தூய் புழாய்பீழும், மாக்குகின் றவக்கினியைக்காளமே மதம் பால்வைத்
தனே நீழுட்டிடுவாயையாநேனா, காக்குகின் றபிசைக்காளமதில்
யானால் கைகம்போலிரங்குமப்பாகாநானா, ஏக்குகின் றபாலவைத்
தானெடுத்துக்கொண்டு யென்மகனே சீஷாவில் திராவகத்தைவாரே.

வாரடாயன்மகனே புலத்தியனேதேனா வசனித்தேதாம் பபாட்
லுப்புத்திராவகத்தான், ஆரடாதெம்பாத்தின்வாலைபூசை அடவாகச்
செய்வுமுடிப்பித்தேநீகான், ஆரடாதெரிசித்த அடிபண்து பான்
சொன்ன திராவத்தைப்பூசைசெய்து தேரடாதினமதுவுத்தெரிசித்தா
யானால் தெனியலாந்திராவகத்தால் தேறலாமே. (300)

அட்டமாரணக்கரு.

தேரலாம்புலத்தியனே சொல்லக்கேனா தேனருவிபாபுகின் ற
தலைச்சன்பின்னே, ஊரெல்லாந்திரிந்ததனாலாவதென்னவுடன்சேர்ந்த
பிண்டமடாயண்டபிண்டம், சாரலாமுழுதண்டமுலத்தோடே சரகை
டுத்துக்கத்தசலம்பனிநீர்கொண்டு, ஏரலாமிரண்டுநீர்பலம் பத்தப்பா
யென்வசொல்லேன் ரசப்பாண்டமதனில்வாரே. (301)

வாரடாயென்மகனே சுந்தாமேனேனா வசனித்ததலைச்சண்டா
போய்ந் தக்கொண்டு, பாரடாபாண்டமதினிடநீயும் பரிவாணவெருத்தி
மஞ்சள்பலம்ரண்டாயா, ஆரடாபடி காரம்பலந்தான்ரண்டு அரைதி
றேன்வெண்காரம்பலந்தான்ரண்டு, சீசாடாசீனமதுபலந்தான்ரண்டு
செயமாகயிதுவெல்லாம் வாசங்கேனே. (302)

சௌப்பாசந்தாமேராசயோதி தெனிதமென்றபுழுதுபலங்
தூரியிடைபந்து, ஆளப்பாபிவ்வகைகள் சாக்கெல்லாத்தான் அருளி
னேயிதுவெல்லாங்கல்வத்திலிட்டு, தூளப்பாதுதிலபறவேதூளாதாச்
சிச் சொல்லுகிறேன்மஷ்டமாரணக்கருவைக்கேனா, எளப்பாயித்
தூளப்பாண்டத்திலிட்டு யென்மகனேபிசறிபோயிபலப்பாக்கேனே.

கேனேநீபுலத்தியனே ஸுயாவையா தெனிதமென்றபாண்டத்திற்
குச்சொல்லக்கேனா, வானேநீயண்டமெழுதவாஞ்செய்து வதன்மேனே
காண்க்கைவாய்ப்புமுடி, ஏனேநீயிப்பாண்டம்சீலைசேனா யென்மகனே
விர்த்தினுமேமுசீலை, கோனே தூர்வார தூளியில்சாமம்வைத்து குண
முடலை பாண்டத்தையெடுத்துக்கொள்ளே. (304)

எடுத்துவரீயிப்பாண்டம் பூரிதனிற்சேன இயல்பா முழுத்குழிதா
 னிறவாய்ச்செய்து, எடுத்துவரீபாண்டமதைக் குழிக்குள்வைத்து
 வதன்மேலேகையிட்டுமண்பாப்பி, நடுத்துரீகண்டவந்தான்சென்ற
 பின்பு நளினமதாய்ப்பாண்ட மறையெடுத்துப்பார்த்தால், மடுத்துரீ
 மண்டலமெல்லாஞ்சிவப்புநிறங்காணும் மகத்தானகவசஞ்சாணக்கை
 வாய்கே. (305)

பாங்கடாயென்மகனேபுலத்தியவேனையபா மகத்தானசீலையெல்
 லாம்பழற்றெரிந்து, பாங்கடாயாண்டத்தைப்பார்த்தாயானால் பாணரு
 ளாலட்டமபாணநவரீதந்தான், ஆங்கடாநவரீதமருவிபாழம் அருளா
 கப்பாப்பின்றவரீதத்தை, எங்கடாயெடுத்துவந்தாப்பிள்கான்றன்னில்
 இறுத்துரீவார்த்திடுவாநிறவாயென்னை. (306)

என்னவேபிள்காநிலிறுத்தநவரீதத்திலென்மகனேபேரண்டச்
 கண்ணப்பலமொன்று, அன்னவேபொட்டுப்புத்திராவகந்தான்கேனா
 அனாப்பலந்தா வீதத்திலடவாய்விட்டு, என்னவேவரீதனிலேயரை
 நாழிவைத்தால் நாதாந்தமெழுநதுபேல்கட்டும்பாரு, மன்னவே
 மெழுநெடுத்துப்பார்த்தாயானால் மதியென்னமிதற்குநிகரில்லைதானே.

மாந்திரிகமட்டசித்து.

நாடுவன்றமெழுநெடுத்துச்சிவயோகபூசை தருவானசிதம்பரத்
 தின்வாலைபூசை, தேவதென்றாணபதிதனகந்தன்பூசை தெளிவான வீர
 பந்திரன்னவாவன்றன்பூசை, நாடுவன்றவகித்தாள் பூசைசெய்து
 நாதாத்திபூசைசெய்துநலிலக்கேனா, ஏனென்றயவாவர்க்குலட்சமுருச்
 செய்து யென்மகனேயட்டசித்துமாடுவாரே. (308)

ஆடுவாயெட்டெட்டுஞ்சித்தியாகும் அறுபத்துநான்குசித்தியாடு
 மாடு, நாடுவாய்மாந்திரிகசித்தியெட்டும் நவிறுவோமுனைவிட்டுப்பிரி
 யானையா, தேடுவாரானைகம்பேர்கருவைக்காணார் தெளிவாகச்சௌமி
 யத்தில்தெரியச்சொன்னேனும், எடுவாய்மாந்திரிகஞ்சித்திபெறவென்
 றும் இக்கருத்தானுண்மையப்பா யெடுத்தாடுவாரே. (309)

ஆடவென்றாலென்மகனே சொல்லக்கேனா அட்டமாரணக்
 கருவையருளிச்செய்தோம், பாடவென்றாலிக்கருவைப் பாண்டிக்
 கொண்டு பரிவாகயதில்வைத்துப்பாண்டிமுடி, நாடவென்றால்பொட்
 டகத்திற்பதனம்பண்ணு நளினமதையென்மகனேநலிலக்கேனா, தேட
 வென்றால்மாணத்தின் கருவைக்கொண்டு தினந்தோருமடிபணிந்து
 தெரிவிப்பாரே. (310)

ஐந் துருத்தைதலம்.

தெரிசிப்பாய்ப்புலத்தியனே கருவைச்சொன்னேனும் தெளிவான
வைந்துருவின்றயிலங்கேனா, அரிசிப்பாயைந்துருவின் றிலிஞ்செல்
வோம் அதுபத்துநாங்குசித்தமாடுதற்கு, வரிசிப்பாயென்மனே
யுடன்கட்டையேரும் வஞ்சிதீப்பாய்ந்தவன் தான்மா துதலையன்டம்,
கரிசிப்பாய்கழுதுக்குங்கடும்பாலண்டங் கருவானமு முவண்டங் கடுஞ்
சூலாமே. (311)

வாசத்தாளிடை.

ஆமென்றதலைச்சனடாயண்டபிண்டம் அருளானமுமுலண்ட
மெடுத்துக்கொண்டு, நாமென்றயெட்டுக்குளிற்றந்தபாலன் நவிலுவோ
முருவெல்லாமாகும்மாகும், மாமென்றமஞ்சுக்குளிற்றந்தபாலன் மகத்
தானவுருவெல்லாமெடுத்துக்கொண்டு, வாமென்றமனிதாரவாம்படாத
யிடம்போய் மைந்தனேவைந்துவின்வகைசொல்வோமே. (312)

சொல்வோமேமாங்கிஷங்களெ லும்புமண்டை சொற்பெரியமாக
வேதான்வெவ்வேராக, நல்வோமேகண்டித்துப்படிக்காரம்பலமைந்து
கருவானசீனமைந்துவெடிகாரமைந்து, அல்வோமேவெடியுப்பு கம்பி
யுப்பைந்து அழகானபாறையுப்புவழலையுப்பு, நல்வோமேகவாச்சாரம்
பலந்தானந்து நவிலுவோங்கொச்சிமஞ்சள் பலந்தானஞ்சே. (313)

அஞ்சாணபுழுசுயிடைமூன்றதாகும் அப்பாணென்றதாரிபிடை
யஞ்சகாகும், மஞ்சாணதிதுவெல்லாங்கல்வத்திலிட்டு மைந்தனே தூளா
கப்பொடித்துக்கொண்டு, துஞ்சாமல்பிங் கானில்கத்தசலம்பலிநீர்
துதிபெறவேபலம்பத்துயிட்டுநீயும், நஞ்சாணபொடித்துளதனிலிட்டு
நலம்பெறவேகுழம்பாக முன்மாங்கிஷத்திற்பிரட்டே. (314)

மாந்தோலில்மாங்கிஷமூலம் அண்டமெழுநகவசம்.

பிரட்டியேமாந்தோலைதனிலிட்டுப் பேராகரவிமண்டலந்தான
லர்த்தி, சாட்டியேயுலர்ந்தசரகெடுத்துநீயும் சமந்தநாணசம்பலண்ட
மதனிலிட்டு, அரட்டியேயதன்மேலேசாணக்கைமுடி யாகாரமண்ட
மெழுகவசஞ்செய்து, தெரட்டியேவிர்த்ததினா லெழுநகவசத்து செய
லாகரவியுலர்த்திச்செப்பக்கேனே. (315)

குழித்தயிலம்.

கேளடாயென்மனேகணுக்காலாமும் செடியானகுழித்தோண்டி
பாண்டத்தைத்தான், ஆளடாயங்குழியில்கலசம்வைத்து அருளான
பாண்டமடிசில்லுபோக்கி, காளடாகலசமேற் பாண்டம்வைத்துக்
கருவானகாட்டுமுட்டைக்குழிராம்பல்வொட்டி, காளடாவக்கிளியாற்
தீயமுட்டி நவிலுவோங்குழித்தயிலமிறக்குவாயே. (316)

இறந்துவாய்புலத்தியனை சொல்லக்கேளுவன் சொல்வேனைந்நாரு
வின்றலிலமைந்தா, அறந்துவாய்கலாமதிலேறந்தும்பாரு அதனுடைய
மகத்துவத்தையென்ன சொல்வேன், நறந்துவாய்காமமூன்று சென்று
தானால் நவீனுலேவாய்பாண்டத்தைவெடுத்தீழும், கறக்குவாய்க்கலச
மகையெடுத்தாக்விண்ணு கருணைநாலைவென்றுமென்று பூசைசெய்யே.

செய்யப்பாசீசானிலெடுத்துவிட்டுச் செயல்பெறவே சிதம்பரத்
தினவாலைதகை, ஐயப்பாய்செய்துமுடிபிடுத்துகீழும். அருள்தருகவேண்டு
மென்றுதலிலத்தைத்தானே, அபயப்பாபதனமதாய் வைத்துப்பெர்ற்
றிய் பழிவாண்பொட்டாதத்தில்தனம்பண்ணு, அநயப்பாதிலத்தி
லாடும்கித்தை கிடுகத்திற்செய்க்கோடி சித்துநானே. (318)

தாலென நதயிலமதிலாடும்கேவதை சதாநோடி கண்ணத்திலதீதந்
கோடி, நாலெனன்றகட்டுவளி லனந்தங்கோடி நலமாணசாங்குகளிலனந்
தங்கோடி, சாலெனன்றசாங்குமளில் வேதைகோடி, சாக்குகளில்செய
கீர்க்க்கோடகோடி, வேலெனன்றசெயலில்நிரவகங்க்கோடி வெகு
கோடிசித்துகந்தான் விளம்பழிவாசீம. (319)

அளம்புமோ மின்னூல்தானதீதபீடம் வேநாந்தியோகிமுதல்
மவுனஞானி, அளம்புமேவாம்தவமுனிகளிரிஷிகள்கித்தர் அதிதமென்ற
நாதாக்கள்பெரிசோமார்பண்டோர், நளம்புமேவாம்வாகிசித்தர் வாதியா
லோர் நலினபென்றசற்சுநதான்சௌமியபீடம், புளம்புமேவாம்புண்
ணியகல்லோரானவர்க்கும் புனிதமென்றநானிதுதான்புகழ்ந்துபாரே,

புகழ்ந்துபார்புலத்தியனை சொல்லக்கேளு புதழ்பெரியகாவி
யந்தா னஞ்சுக்கூம்பார், அகழ்ந்துபாணாந்துக்கும் பொருளாய்நின்ற
ஆதாரபீடமப்பா டுபிரகரிந்துல், நகழ்ந்துபாராயிரத்து யிருநூறையா
நாதாக்கள்வாழ்க்கை சௌமியந்தான், மகிழ்ந்துபாரிந்துலைப் பூசை
செய்து மகத்தானபொருள்களெல்லா மாய்ந்துபாரே. (321)

பொருளான பொருள்களெல்லாந் சொல்வேமையா புண்ணிய
ராய்ப்பிறக்கரிது யான்சென்மந்தான், பொருளானபிறந்ததனா லாவ
தென்ன பென்மாய்கையிருக்குதப்பா தடையாகத்தான், அருளான
தேவதென்றால் மாயாசுத்தி அன்பானவிரியாசத்தி வாமசத்தி, மருளான
வந்துசத்தி சாமராசத்தி மகத்தானயாமனப்பஞ்ச சத்தியமே ( )

ஆவமன்றபஞ்சபூக மொருபூதமாக யதீதமென்றுபஞ்சசத்தி
யொருசத்தியாலி, மாலென்றவாராதா மாறுக்குத்தான் மாயாசத்தி
யாறுபெரிதப்பதில்லை, ஒவென்றயாகவிதின விரிவைக்கேளு மொரு

புத்தியறிவுடையோ ரறிந்துபாரு, நாமென்றசௌமியசாக ரந்தானிந்
தால் நவநீதவருகிய துபாயந்தானே. (323)

பாய்கின்றவருவியது தேன்சந்தான் பண்போர்களுயோகிகட்
கமுதசந்தான், ஆய்கின்றவதீதாச மெல்லாஞ்சேர்ந்து அறிதற்கெவு
ணக்குளிகையடா மவுண்போர்கள், மாய்கின்றபுரவியடா வாய்வுவாசி
வனார்த்தபிடமுலம்விட்டு மருவிப்பாயும், மாய்கின்றமுலம்விட்டால்
மேலேபனிரண்டு மதற்கடியில்பனிரண்டு நவிலுவேவாரே. (324)

நவிலுவோம்பிரிதிவுதா னப்புத்தேய்வு நாம்சொல்வோம் புலத்தி
யனே வாய்வுவாகாசம், மவிலுவோமாகாசஞ் சத்தயாகும் மாகவிது
ஆரோடே யாராகாரம், மெவிலுவோமேலாதாசஞ் சத்திபாதார மே
லானவலுவதற்கு வைந்துபூதம், எவிலுமிந்தப்படி யஞ்சமாக மேவுதா
சிவத்தோடே யாறதாகும், (325)

தாமென்றவாதுசத்தி மபமோ போக்கும் தவப்பெரியபுண்ணியர்
க்கு பெல்லாஞ்சித்தி, ஆமென்றவாண்சென்ன மாகமைந்தா அருளி
னோம்பிறக்கரிது பிறந்தாலென்ன, கானென்றகருவிகளைக் காணவே
ணும் காமவலையாசையைத்தான் தள்ளவேணும், நாமென்றபெரியோ
ரை யறிக்கவேணும் நாதாந்தசாத்திரத்தைப் பாருபாரே. (326)

பாரடாவிந்துபால் கட்டவேணும் பரிவானகற்பங்க ஞானவவே
ணும், ஆரடாயப்பிபாசஞ் செய்வேணும் அருளிஞோம்பாசிரிகை
யறிமவேணும், காரடாகாயாதி கற்பம்வேணும் கணவெற்றொற்ப
னத்தைக் காணவேணும், மாரடாயாதார தெரிசனமேவேணும் மான
தமாய்பூசை சிவபூசைகானே. (327)

காணப்பாமென்னமெஞ் ஞானபீடம் காவியந்தானுயிரத்தின்
சித்திலேணும், ஆணப்பாயதீதசித்தி மந்திரசித்தி யாதாசித்திபெற
வதீதம்வேணும், ஊணப்பாவுடல்தெரிச னந்தான்வேணும் வறுதி
பெறத்தத்துவத்தை யறியவேணும், பூணப்பாபூசையனுட் டானம்
வேணும் புகழ்பெருகசௌரியமும் வேணும்பாரே. (328)

பாபப்பாபின்னா லு யதிகபீடம் பரிவானசௌமியசாக ரந்தான்
மைந்தா, ஆரப்பாவறிவார்த ளகத்தியன்வாக்கியம் ஆயிரத்திருநூறு
யதிகபீடம், வேரப்பாசகலத்துக்கும் சற்குருதானின் னூல் வேதாந்த
நூலினைப் பகனம்பண்ணி, சீரப்பாபிசகாம லாய்ந்துபாரு செனித்த
பொருளறிதமெல்லாஞ் செய்வீர்தாமே. (329)

செய்வோர்க்குக் கருங்குருவா யிந்துல்லொண்ணோம் செயசித்தி
யாவதற்கு பின்னூல்சொண்ணோம், ஐவோர்க்குவதீதபொரு ளாகத்

சொன்னோம், எய்வோர்க்குச்சற்றுகுதா னிந்தநூலு யெமனொருநாள்
நாடாது யிந்தநூலு, மைவோர்க்குமவுனவே தாந்தபீடம் மகத்தான
யிந்நூலைத் தெரிசிப்பீரே. (330)

தெரிசிப்பாய்புலத்தியனே ராசயோகி தெனிவாகச்சொன்ன மை
யா யிந்நூலைத்தான், பரிசிப்பாய்சௌமியத்தைப் பதனம்பண்ணி
பாபுசைசிவபூசை வாகுபூசை, தெரிசிப்பாய்பூசைசெய்து பதனம்
பண்ணு நீமகனையடி பணிவாய் தினந்தோரையா, நாசிப்பாயிந்தநூலி
லனந்தருடாம் நாம்சொன்னோம்கூடியோகிகட்கு அடுத்தவாரே. (331)

வைப்புமுறை சவர்க்காரம்.

வாரானவைந்துருவின் ரயிலஞ்சொன்னோம் வசனிப்போம்வை
ப்புமுறை வணங்கிக்கேளு, ஆரானவேதாந்தஞ் சித்தர்க்கெல்லாம்
அருளினோங்காசியத்தோ டாறதாகும், நாரானகுட்சமெல்லா மாறுக்
குள்ளே நாம்சொல்லோம்புலத்தியனே நன்றாய்த்தானும், மாரான
யோகிகட்கு யடுக்குமிந்நூல் வாதிகட்குமெந்தநன்று வைப்பைத்
தானே. (332)

வைப்பானசவர்க்கார மதிதவைப்பு வையகத்தில்வாதிசெய்வார்
மற்றோர்செய்யார், ஐப்பானமில்லையா யாதியந்தம் அருளானஅகார
மடா உகாரந்தானும், கைப்பானபூரணம் மிராமயமாய்நின்ற ஒரு
வானவாத காலியத்திற்சொன்ன, கைப்பானகைப்பாகப் பெருளாக
த்தா நாம்சொன்னோமன்னுளில் வர்க்காரவைப்பே. (333)

வைப்பானையன்னுலுக் கின்னூல்வேனும் வாதியென்றால்கோர்
வைநூல் வையாய்ச்சேரும், ஐப்பானவைப்பெடுத்து யாதெற்கு
அறையக்கேளாதியென்ற யண்டபிண்டம், செப்பாதேயொருவருக்
குஞ்சிஷாகேளு செயலானதலைச்சா னுடமுடி வையவாங்கி, முப்பானமுழு
தண்ட மூலத்தோடே முதண்டமுடியெடுத்துச் சொல்லக்கேளே. ()

சலாந்தியின்பை.

சொல்லக்கேள்புலத்தியனே வையாவையா சொற்பெரியமூல
மதின் மேலேசாய்வு, சல்லக்கேளச்சவ்வைப் போக்கியுஞ் சம்பிரம
தாயக்கல்லுரளி விட்டுமைந்தா, எல்லக்கேளிருப்புலக்கை யதனாலையா
யிடித்ததனையொருசாமந் தூளதாக்கி, அல்லக்கேளுடன்சேர்ந்த மந்த
மந்தம் ஆதி யன்றசலாந்தியின் பைபையவாங்கே (335)

வாங்கியந்தப்பைபெடுத்துப் புலத்தியனேகேளு வசனிப்போம்
வகைவிபர மாகத்தானும், சாங்கியந்தச்சலாந்திதா னுர்க்குத்தோனா

சரணப்பொய்கையென்ற பனிரீரையா, வேங்கியந்தப்பிராணய
மொடிங்கிறின்ற பெண்ணடிதானுதியடா பிரியாதையா, ஒங்குவதுமத
னாலே நாடிபத்து மொடிங்கிறின்றதலமதுதா னாணிப்பாரே. (336)

நஞ்சுக்கொடிச் சுண்ணம்.

ஊனுவதுமதனாலே புலத்தியனேயையா பொடுங்குவதுமதனா
லே யோகோகேனா, பாணுவததும்பையறிவார் பெரியோர்சொன்ன
பெருந்தாப்பாளத்தின்கனே பரமஞானி, தாணுவதுந்தன்னுக்குள்
பிரியாநின்ற தவப்பெருமையரிந்தவனே தவத்தோனாகும், ஆணுவது
மடங்குவது மதுதன்னாலே யறிவார்கள்பெரியோர்க ளன்னீர்ப்பனே.

காணுகின்றபையெடுத்துச்சொல்லக்கேனா கருவானயண்டாசக்
கலசந்தன்னில், ஆணுகின்றவநீரைக் கலசந்தன்னில் அருளிநீனமெ
டுத்துவிட்டு வையாகேனா, ஓணுமென்றுயோருறுதி யாகநீயு முடன
வஞ்சிக் கோடிசுண்ணந்தன்னே, நாணுகின்றசுண்ணமதி விடைதான்
கொண்டு நல்லசுத்தசலந்தனிலே போட்டிடாயே. (338)

போட்டிடாய்போட்டவுடன் புலத்தியனேகேனா புதுமைபனிரீ
ரது சலமாய்ப்போகும், ஆட்டிடாசலத்திலரை சேர்கொண்டு அரு
ளானயண்டாசப் பிங்கான்றன்னில், ஏட்டிடாயின்னீரை யெடுத்துரு
ட்டு இயலானமுன்மாவை யதனிற்போட்டு, நாட்டிலுள்ளோர் செயம்
பெறவே கறத்தாற்கூட்டி நாற்பத்துமுக்கோணபூசை நண்பாய்ச்
செய்யே. (339)

சவர்க்காரநீறு.

செய்யப்பாபாலையுட தியானங்கொண்டு சேவிப்பாய்நீறுற்றெ
ட்டு செபமேசெய்தால், குய்யப்பாகூட்டிவைத்த பனிரீர்வேகங் கொ
திக்குமடாவக்கினிபோல் சுண்ணவேகம், ஐயப்பாயப்பாகள் கண்டா
யானால் அருளுகிறேன்ரவிதனிலே யெடுத்துநீயும், மெய்யப்பாசொல்
லுகிறேன் சௌமியத்தில் வேதாந்தசித்தர்களை விளங்கக்கேனே. ( )

கோளடாவிதனிலே யிரண்டுநாழி செணிதமதாய்வைத்துநீ
யெடுத்துப்பார்த்தால், நாளடாநாமென்ன சொல்வோமப்பா நாதாந்த
மகிமைசித்தர் நாட்டந்தன்னே, கோளடாவாதுபுலத்தியனேயையா
கறிகேனஞ்சவர்க்கார நீருய்நிற்கும், ஆளடாயநீரைமறு பிங்கான்
றன்னில் அருளிநீனமெடுத்துநீவிட்டுப் பாருபாரே. (341)

விட்டுநீபார்த்தையானு லதன்மகிமை விளக்கொணியின்பிபசுட
ரதுபோற்காணும், விட்டுநின்றசவர்க்காரமகிமைமெத்தமணியதுபேர

லிறக்கியது கட்டும்பாரு, அட்டியொன்றும்தப்பண்ணுதே யாயிபாதம்
அன்பதினாற்புகித்து யருளைக்காணு, சிட்டர்தொழுஞ்சவர்க்காரமணி
யெடுத்து செய்பாகஞ்செய்யுநின்ற சேதிகாணே. (342)

சவர்க்காரமெழுது.

காணுகின்றவனையென்ன புலத்தியனையையா கருவானபாறை
யுப்புகம்பியுப்பு, ஆணுகின்றகல்லுப்புமுன்றுங்கேரு ஆறுபலம்வகை
யொன்றுவிதமாக, சாணுகின்றசரியிடையா யெடுத்துக்கொண்டு தரு
வானவாயிபாதம் பணிந்துபோற்றி, காணுகின்றமுன்றுப்பு மணிபுங்
கொண்டு நனிலுவோம்கல்லமதில் நன்றாய்ப்போடே. (343)

போடப்பாபுலத்தியனே முன்சொன்னபனிர் புதம்பெறவே
பலமெட்டும் புனிதமாக, நாடப்பாமுன்றுவிசை பலநிரண்டாக நனி
னமதாய்வகைமூன்று சாமவிதம், ஆடப்பாவிட்டதிலே மெழுதுபோ
லாடி, ஆயிமேனான்மணிநுபையான்பிள்ளைவத்து, சாடப்பாயாட்டை
யிலே மெழுதுபோலாகும் சமர்த்தானமெழுவழித்துச் சாடக்கேளே.

கேளப்பாயண்டரசப்பாண்டத்திட்டுக் கிருபையதாய்ச்சுத்தசலம்
பனிநீரிட்டு, நாளப்பாகமதுவால்கூட்டி மத்தினினமதாய்க்கூட்டை
யிலே குழம்புபோலாம், ஆளப்பாயக்குழம்பில் முப்புபலமொன்று
அருவினோம்பொடித்ததனையதனிலிட்டு, நாளப்பாகற்பூவாச புகை
காட்டி கருணைநந்திபதம்போற்றிக் கருவாய்க்காணே. (345)

கருவானபாண்டமதின் மேலேகேரு கண்டணியேசாணக்கை
யதன்மேல்மூடி, அருவானயண்டமெழுகைசஞ்செய்து அருளுகிறேன்
விந்தநனாற்சீலையேழு, கருவானயச்சீலையேழுஞ் செய்து நனினமதாய்ப்
புற்றுமண்ணு சீலைசெய்து, மருவானபாண்டத்தைநனியிற்சாம மைந்
தனேவைத்ததனை யெடுத்துக்கொள்ளே. (346)

பூமிக்குழி.

கொள்ளடாபுலத்தியனே யையாவையா கூறுகிறேன்பூமிதனில்
குழிதான்மிண்டி, கள்ளடாகணுக்காலு ஆழக்குழிதான் கருவாகக்
கிண்டியதைக் கைப்பாகமாக, கள்ளடாவக்குழியில் பாண்டத்தை
விட்டு நனிலுவோமதன்மேலே பலகைமூடி, வள்ளடாயதன்மேலே
மண்பரப்பி மண்டலந்தான்சென்றுதென்றால் வகையாய்க்காணே.

சவர்க்காரவுப்பு.

காணுமதியுள்ளவரைகருவாய்ச்செய்தால் கைபாகந்தவறுதுகருத்
துள்ளோர்க்கு, காணுநிப்படிசெய்தோம்வா தியானேம் நவசராசரங்க

ளெல்லாஞ்செயமேபெற்றோம், ஓணுமதியுறுதிபெறப்பெய்தியவாழ்
ந்தோமுடன்சேர்ந்தகருக்குருவைமதியாற்கண்டேசம், ஆணுமதியறி
வுள்ளோர்செய்துபாரீர் ஆத்துமாவின்றனுக்குட் குருவைக்காணே.

காணுதற்குச்சௌமிய சாகரந்தானிந்நூல் கருவானவாயிரத்து
யிருநூறையா, ஓணுமென்றாலோருறுதி யாகக்காணு மொருமனதாய்
பாபெட்டா வெபிக்குமைந்தா, பாணுதற்குமண்டலந்தான் சென்று
லையா படரும்பாசவர்க்காரம் பரிவாய்க்கேளு, ஓணுதற்குச்சமாதி
யுப்பு மௌனவுப்பு வுடன்சேர்ந்தகல்லுப்பு சவர்க்காரவுப்பே (349)

உப்பானசவர்க்கார மிதுபோலுண்டோ வுடன்சேர்ந்தகருளிது
தா னிதுபோலுண்டோ, செப்பாதவப்புகைவக் கண்டாரானல் சித்த
வறுபத்துநன்குஞ் செயமாகும்பார், அப்பாபோன்புலத்தியினே
பாணங்கொண்டு * அண்டமெழுகவசமதின் சாணக்கைவாங்கி, முப்
பானசீலையேழுந் தட்டிப்போட்டு முயற்கிபெறப்பாண்டமதை பெடு
த்துப்பாரே. (350)

பாபப்பாசானந்த மவுனயோகி பாடுகிறேன்மிந்நூல்தான்
சௌமியத்தில், ஆரப்பாவறிவார்கள் வாதியானோர் அறிந்தவரை
கைவிட வேண்டாமையா, சேரப்பாசெய்குருதான் சகலசித்தாக்கஞ்
சித்திபெறவேண்டுமென்றால் சவர்க்காரவுப்பில், தேரப்பாவறித்தியந்
தா னதீதவித்தை செய்குருதானில்லாவிட்டால் சித்தரிப்போமே. ()

போமென்றபுலையருக்கு மனமங்கேது பொல்லாத கருவர்க்குப்
பொருளங்கேது, நாமென்றகசடருக்குக் கருவங்கேது ஞானியண்ட
மறியாதோர் நாவங்கேது, காமென்றகன்றிடத்துக் கருவங்கேது
கருவறியாப்பானிகட்குக் கருவங்கேது, தேமென்றதெனியறியார்
பொருளுங்கானோர் தெருத்தெருவாய்பாடுகன்போல் திரிவாங்கேனே.

திரிவோர்க்குயென்னபுத்திவந்தாலென்ன தெனியறித்தபெரியோர்
கள்செய்தநேர்மை, அறிவேயார்கனவராசாண்வொன்னுரையும் அறிவுரு
ருமனதாலேயறியவேண்டும், தறிவோர்கள் சௌமியத்தில் சொன்ன
தெல்லாம் ஞானிகளேயறிந்திடுங்கண்ணளி யமாம், பெரியோர்கள்வாந்
கிதுதான் பிழைவாறு பேணிப்பாரண்டபிண்டம் தன்னுக்குள்ளே.

தன்னுக்குள் தலமாறுங்கண்ணவேண்டும் தத்துவந்தான்மென் னுந்
ருதுமேலா அங்காணும், மண்னுக்குள்நின்றநேர்மைதவறாமாத்துமா
வில் பஞ்சபூத மறுவஞ்சகாணும், கண்ணுக்குள் மணிதிபருசோதி

காணும் கைலாசமுடி கௌமுழியிடைக்காணும், விண்ணுக்குள்வாதம்
நின்றநேர்மைகாணும் விட்டகுறைதொட்டகுறை விதங்காண்பாயே.

விதங்காணவழிவாசாண்வினங்கநன்முனிதம்படிக்குயறிவுறிந்முனிதங்
கண்டாக்கால், சதமாபுஞ்சுவர்க்காசமனந்தமரன் சதாநோடிவித்தை
யெல்லாங்கணத்திலாடும், சதங்காணவர்க்கா வுப்பைக்கொண்டு
நனிமதாய்ச்சீஷாவிதம்பதவாப்பண்ணி, சதமானகணபதிதன்கப்பிர
மணியன் கருணைவிராபத்திரன் விரிவாண்டான் பாணை. (355)

காண்ப்பாகால்வரிட நியாண்டுகை கருணைதாபேவென்றுமென்று
கனிந்துபேழ், ஆண்ப்பாயேகடுவழுவைசெய்து அடிபணிந்து சுவர்க்
காசமதை தினந்தீதாறுமையா வாண்ப்பாபூசித்தந் தூபைப்போற்றி
வறுமைவராமலெனைக் கார்த்துமட்டி, கோண்ப்பாலவென்றுசொல்லிக்
குருபதத்தில் உழிவேனும்சதாகாலம் பணிந்திடாயே. (356)

அண்டசுவர்க்காசுபாபு

பணிந்திடாய்சுவர்க்காசுவைப்பைச்சொன்னேனும் பாடுகிறேன்
மண்டசுவர்க் காரவுப்பு, அணிந்திடாயண்டசுவர்க் காரந்தன்னை
அருளுகிறென்புலத்தியனை யண்பாய்க்கேளு, நணிந்திடாய்காம்பொல்
வோமையாவையா நாதாந்தவண்டத்தின் பெருமைதன்னை, கணிந்
திடாயண்டவைப்பை யார்தான்காண்பார் கருவறிந்தபெரியோர்கள்
காண்பாரையா. (357)

காணவென்றால் புலத்தியனைசொல்லக்கேளு கண்ணிறோதா
யினிடகனிவினாலே, ஆணவென்று லண்டசுவர்க்காரமைந்தா ஆறறி
வார்மெய்க்குளானி யவரோகாண்பார், காணவென்றால் நாம்கண்ட
படியேசொல்வோம் நாதாந்தஞாதியண்டப் பெருமைதன்னை, பெண
வென்றால் பெண்ணுதான் மூலமூலம் பேராணத்தலையண்டமுழு
தண்டங்கேளே. (358)

கோண்ப்பாபுலத்தியனை ராசயோகி கெணிதமென்றயண்டமது
முழுதாய்வாங்கி, காண்ப்பாகல்லுரலிலண்டபிட்டுக் கருவானயிருப்
புலக்கையதனாற்சாமம், பாண்ப்பபேராதா முன்சொன்னபனிநீர்
பரிவாணபனிநீரில் சேர்தான்வாங்கி, முளப்பாமுன்றுகையாகவிட்டு
முன்கியமதாய்க்கிததத் தூளதாக்கே (359)

ஆக்கியேமாவெடுத்தா ரசப்பீஷமணிகிட்டு அருள்பெருகுஞ்சத்
தசலமதனில்சேரண்டி, பாக்கியேகட்டிமத்தித்துச்சொல்லப் பாண
வென்றாவிதனிலே வைத்திடாய், நாக்கியேபிரண்டு காழிசென்ற
லையா நனிமதாய்ப்பாலைப்போல் தூண்போலாகும், மாக்கியேயப்

பாகங்கண்டாயானால் மகத்தானகொடிசண்ணம் பணவிடைதான்
காணே. (360)

தாழிசை

காணும்விடைசண்ணம்மது சுழியாகியநஞ்சு காலாலதைக்கண்டு
களிகூறுமனப்பூவால், வேணுமொருநிலையாகிய குருவாகியநாயன்
வீதப்படியுணரும்மொழிமேல் சிற்றெருவாசல், ஒணுமொரு நிலை
பெற்றவர்கலையத்தனை கண்டோ ருலகந்தனிலரிதாகிய வெருமைப்
படுமறிவோர் தோணுமெனக்குருவாகிய வருளாகியவாசான் தொழி
லுமறிவாலறிசொல் நின்றிடமுமறியே (361)

அறிவாலறிகுருவின் மொழியுணர்வாலறிபாச மதுவாலறிபெரி
யோரிடவாசானிலையாகில், அறிவாலறிகொடிசண்ணமே முனையாகிய
தோர் அமரும்பதிகஞ்சாகியமவுனப்பதியாகில், அறிவாகியமனமான
தை யறியாருலகோர்கள் அறியப்படுமிந்நூலினி லறிவிலுணரறியும்,
அறிவாலறியிதுதாழிசை யறிவார்பெரியோர்கள் அருளுஞ்சௌமிய
சாகரமொழி நூலிதுபாரே. (362)

இதுதானிடமகிமைத்தனை யெவர்காணுவராகில் இல்லம்பலதச
தீட்சையி லியல்பார்சிவயோகி, இதுதானிடவுயிரத்தனை யியல்பாரொ
ருக்காலும் இயலும்பலகலைகண்டவர் மொழிவார்செயவாய்கு, இது
தானிடகுருவத்தனை மொழிவோஞ்செவிகேனி இனியப்படுந்தொனி
சங்கமுயின்பப்படுமாகில், இதுதானிட பேராதிடை குறையாதி து
வாகில் இதனைக்குறிகொடிநஞ்சுவின் குருசண்ணமும்நன்றே. (363)

வேறு

நவநீதமெழுகு மேற்படி சிமிளில்வைக்கவும்

நன்றான புலத்தியனைசுந்தாமேகேளு நவநீதபூபை நன்
பாய்க்கேளு, சென்றானமுன்சொன்ன முறையைக்கேளு செயசண்
ணம்பட்டவுடன் மெழுகாய்ப்போகும்; அன்றானவிதற்குப்பேர்நவ
நீதந்தான் ஆரறிவார்மெழுகிடவதீதப்போக்கு, குன்றாமலம்மெழுகை
யெடுத்துக்கொண்டு கூறுவோமப்பாண்டி லம்மெழுகைவையே(364)

குருவின்னருள்செயலும் படுமுழுவாகிதனாலே குறிப்பங்கு
மனவின் பமுங்குணமுமதியாகில், அருவின்கெதியுணரும்வெகு பருவ
நிலையறிவோர் தன்காபதிகதி காணுவாதனப் பதியாகில், அருவின்
முடலிதுவாகுதல்கருவத்தனையறிபு நதியக்குருயிதுவத்தனை மகிழ்
வார்பெரியோர்கள், பருவின்சடுவிதிநோயிதன் படுவாரறிவார்கள்
பாராதிதுயுணர்வோரிதின் பாவக்குறிகன்றே (365)

திரயானம்

வவத்ததனைச்சிவமூலத் திரயானந்தனை மைந்தனை சொல்லு
கிறேன் மருவிக்கேளு, வவத்ததனைமைந்தனை யகோரசிவநயவவெ
ன்று, மறியாடச்சிவத்தியாபுருநூற்றெட்டு, ஐந்ததனைச்சேவித்துப்
பிராணமொட்டியருள் பெருகச்சுழிக் கன்னில் மனதைவைத்து,
நத்தானைமனக்கணை லொட்டிப்பார்த்தால் நாராசமணிவாசத்தோற்
றும்பாரே (366)

தோற்றுமணிவாசல்கண்டால் சிவமூலதீட்சை தொண்ணூற்
றற் கருவிக்குமேகதீட்சை, வாற்றுநவமூலமெழுத்தியாச்ச வறுபத்து
நாலுசறங்குருகிப்போச்சு, நீற்றுமதுயிர்மெழுரு சதக்கெல்லாந்தா
னிலைத்துதையாவுருக்கிடங்கன்கே காடிக்காடி, சேற்றுதொந்தசறக்கெல்
லாமித்துருகொண்டையா செணத்திலென்றுவருமெழுகாகும்பாரே

வெள்ளிச்செந்தூரம் குப்பிமூசை

மெழுகானவெள்ளிசேர் வெருசாய்க்கொண்டு மேலானகுப்பி
தனில் விதமாய்வைத்து, சுழுகானசெந்தூர மிதுபோலுண்டோ ருன்
யமையாவெள்ளிவித்தை யதிகமாகும், பழுவானமெழுகுதனில் பண
விடைதானிட்டுப் பராபரியைத்தியானித்து வெண்கவசஞ்செய்து
தழுவானகுப்பிவாய் கிறுகச்செய்து சைதன்னியமாகவுநீமூசை
செய்யே (368)

செய்தந்தமூசைதனிற் குப்பிவைத்துச் செயமாகத்துருத்தி
கொண்டு கரியைக்கொட்டி, மைதுபெறக்கரிக்குள்ளே மூசைவைத்து
மானதமாம் பூசைசெய்து ஷுக்கினியைமூட்டி, பைதுபெறித்துருத்து
ருத்திவாய் பறக்கச்சாடி பசுமைநிசமதுபோலப் புகைத்தகான்வீசும்,
கெய்துநீயப்புகையைக் கண்டு குப்பியிதையெடுத்து நேராவின்மய
த்தி னொனியைக்காணே. (369)

வட்டு

காணப்பாவுருகியது வட்டமாய்போகும் கண்டுகண்வட்டெ
டுத்துப் பார்த்தாயானால், ஊணப்பாயென்றொல்வே னிறந்தான்
பச்சை யுலகமதிலிவ்வித்தையார்தான்செய்வார், நாணப்பாவட்டத்
தின்மேல் நஞ்சுகொடிசுண்ணம் நவமூலமெழுகுடனே யிரண்டுவகை
யாகில் பாணப்பாபணிவிடைதா னிரண்டுவகைகொண்டு பனிரீரற்
குழைத்துமே உதன்மேற்பூசே (37)

சத்திதசதீட்சை பதினொன்றாஞ்சத்தி.

பூசியோலியுலர்த்திக்குகைக்குள் ஈவத்துப் புதுமைபெறவதன்
மேலேழ்ச்சைசெய்து, தேசியொருக்கொண்டு புடத்தைப்போடு
செயலானபுடம்போட்டுயெடுத்தாயானால், வாசிபதம்பெருவதற்குக்
குகையெடுத்து மதன்சீலையேழுநீகழட்டுடலிந்து, ஆதியேயேன் பணிற்
போட்டதனைச்சேன அருணநிறமேலகிகமாகுந்தானே (371)

ஆகுமென்றசெந்தூரமதீதமாகும் அறுபத்துநாலுரம் கதிதம்
கொல்லும், வெருமென்றவேதையெல்லாரிதனாலும் சிவனைவித்தை
செந்தூரமாமெனும், நாகுமென்றசெந்தூரம் பதனஞ்செய்து நனிந
மாய்ப்பிரானாயவாசியொட்டி, சேகுமென்ற சிவநாமவென்று தூற்
றெட்டு செபித்திடவே மூலசுழிதிரனும்பாரே (372)

நிரலினதோர்சுழிமுனைதான் நிரண்டாலையா தொழிட்சைசத்
திபதினொன்றுஞ்சித்தி, அருலினதோர்செந்தூரம் பதனஞ்செய்து
ஆயிதிரோதாயிபதம் பணிந்துபோற்றி, பெருலினதோர்பிரானாய
சோதிகாணப் பெலத்ததொரு சிவயோகக்குகையிற்சென்று, வரு
லினதோர்வஸ்துவைத்தான் மனதிலெண்ணிவசனித்தோம்செந்தூர
மருவிக்கானே (373)

மருவியதோர்செந்தூரம் பணவிடைதான்கொண்டு மகத்தான
பனிநீரில்குழைத்துநீயும், அருலினதோர்திகாலம் பிரானாசித்தியாக
வென்றுகின்மயத்தைபுச்சாடித்தி, குருவியதோர்மனவிநற்பம் கொள்
ளாமற்றான் கொண்டடாவிருப்பாது நான்பத்துந்தான், பருவியதோர்
பத்தியமாய்க்கொண்டுதேறு பத்துநாளிருபோதுபரிவாய்க்கொண்டே

கொண்டடவேமூலசுழி திண்டுபோச்சு கூறினதோர்பிரானாய
மொடுங்கிப்போச்சு, விண்டடவேவிந்ததுவுங் கற்போலாச்சு விசற்ப
மெல்லாமெல்லாமொருமனதாய்க் கூடிப்போச்சு, மண்டடவேமாயா
சத்தி கிரியாசத்தி மயக்கமெல்லாமற்றுப்போய் மாய்கைபோச்சு, ஒன்
டிடவேசித்தியெல்லாம் பரித்தியாச்சு ஒங்காக்கம்பரிப்பெ லொடு
கிப்போச்சே. (375)

ஒடுங்கிடதோர்வாயுவெல்லா மூலப்புக்கி யொழுகித்தபாரிது
தான் பிரானாயஞ்செய்து, அடங்கிநிற்குமோங்காம மொண்டேவாசல்
அதுவழியானதுபோக்கு வருகலாகும், மடங்குதடைகிராதமே வத்
கிரகாயம் வசனித்தோமதேபல விதுக்கக்கட்டுர், கெடங்குழிமே
முண்டுணர்ந்த செந்தூரகற்பம் செயாரசுபதிபோல் வாழலாமே. ( )

வெள்ளிசெந்தூராவை.

வாழ்வதற்கு வெள்ளி செந்தூராவை வசனியேபோம்சௌமியத்
தில் வளமாக்கி ஒரு, வாழ்வதற்கு நகரானுமில்ல புலத்தியேனகேரு
தங்கமென்றபலபலமல்லா திதனாலாகும், வாழ்வதற்குத் தாம்பரந்தான்
சேர்ப்பதற்கும் கவிதையேயாவதை நுகர்ந்த பணியேயாவாகி, வாழ்வதற்குக்
கருங்கல்லு பலம்படுத்தப் பட்டானி னுங்கல்வமதி விட்டுத்தாக்கே. ()

தாம்பரத்தங்கம்.

தாம்பரம் வெள்ளி நுகர்ந்த தாம்பரம் சாடின பின்மெழுப்போ
வமெழுப்பித்து, துங்கியேயாவ்மெழுப்பை சாடின பின்மெழுப்போ
வியுலர்த்தி விடுத்தாக்கிவாங்கி, தோங்கியேதாம்பரத்தின் சுத்தி
செய்து தான் வாயதாய்முசையதற் குள்ளேவைத்து, வாக்கியேதாரி
த்திகொண்டு வியாவ்மெழுப்பி வதற்குள்ளேமுசையித்து வழங்கி
டாயே. (378)

வழங்கி வாய்முசையித்து யழுக்கண்ணிச்சார் வளமானசெம்பிரண்
டை நிறையங்கை, வழங்கிவாய்த்தாமணியஞ் சிலையுங்கொண்டு ஒரு
மையதாய்சாரிடித்துப் பலந்தான்முன்று, அழங்கிடாபலமுன்று மிடை
குறையா அருளித்தோர்முசையதற் குள்ளேவிட்டு, தழங்கிடாய்சாம
மதி சாடினாக்கல் சந்தேகமெழுப்பும் புகையதுபோற்காணே. ()

காணுமின்றபுகையதுபோலும் பாகம்பார்த்து கருவானசெந்தூர
மதில் விளக்கவைக்கொண்டு, காணுமின்றமுசையதில் போட்டா
யானல் குலையுமணியேயாவ்மெழுப்பி ஆடுமாமும், காணுமின்றவம்மணிபா
லாடுகேர்மை யதுகண்டுநிறக்கியண்டத்தில் சாய்த்தாயானல், காணு
மதி வாய்முசையதுபோலப்பாய்த்து வாய்முசையதின் தழங்கி காணுங்காணே.

காணுமின்றபரியேயை நிறக்கொவ்வாது கண்ணென்றமனக்கண்
னாற் கண்டாயானல், காணுமின்றமுசையதில் போட்டா
தொன்றுலகில்லியுமெழுப்பி நிறத்தனாவாய், ஒன்றுமென்றுநிறத்தங்கஞ் செய்
துக்கொண்டு வளமமதி வெளியேயார்போ விதத்துவாழ்வாய், வேணு
மென்றுமாய்க்கவிட்டு நிராமயத்தையெண்ணி விளங்கினுல்கலகலை
விளங்கும்பாடே. (381)

விளங்குவாய்மெயேயாகி வானபேர்க்கு விளங்குமின்னால்சௌமி
யந்தா னத்திடேயும், களங்குவாரொன்னுலை சகலத்தோர்க்கும் களங்க
மறுஞ்சித்தருக்கு ஞானத்தோர்க்கும், புளங்கிறேன்பெருமை புலகந்
தன்னில் பொதியையாருள் கையெனன்று பூரிப்பார்த்தான், அளங்குவார்
வெள்ளிசெந்தூரங்கொண்டு அனைதம்பேர்சித்தரென்று திரிவார்
பாரே. (382)

பூரணச்சந்திரோதய காசிதேசம் நிலகல்லுசிவந்தபூமி.

பாரப்பாபூரணச்சந்திரோதயந்தான்கேளு பாடுகிறேன்சௌமியத்தில் பண்மையாக, நோப்பாநிலக்கல்லுசிவந்தபூமி நோபாநாசிக்குமேற்கேகாதம், சோப்பாநான்குதிசைச் சித்தர்தானும் சிருவை வருங்காலமதிற் கட்டங்கடி, மாரப்பாமாசிபங்குனி மாதந்தான் வருசிக்குஞ்சித்திரை வைகாசிகாலமென்றே. (383)

என்றான்காலமதிற்சத்தமேகம் இயம்பினோமொருபித்து வென்றாய்ச்சீசர்த்து, வன்றானபனியதுதான் வருவிங்கும்பார் வசனித்தோ மாசமொன்று பதினைந்துநாள்தான், நன்றானமாசம் நாற்படியே யாகும் நனினைமன்றகாலமதி லுருவாய்ச்சென்றால், அன்றானசித்தர்களைநன்றாய்க்கேளும் அப்பூமிநிலக்கல்லுபாறையதைக்கேளே (384)

நிலவுப்பு

பாறையென்றநிலவுப்பு சவுட்டுப்பாறை படைபடையாய்ப்பூர்க்குமப்பாய்ப்பூத்தானும், பாறையென்றயப்பாறை போர்த்தாயானால் அரைமுழந்தான் பாறையதுபோலேபேரும், நிறையானபாறையதை வேணமட்டு நீமகனேகொண்டு மலையேறியேதான், சறையாமல்சரியாதேகுதைக்குள்ளேகி சைதன்னியமாக விதைப்பதனம்பண்ணே.

பண்ணுவது நிலவுப்புச்செய்யவென்றால் பாலகந்தான் கடுஞ் சூலிற்பனிரீர்வாங்கி, பண்ணுவதுபாண்டமதிற் பனிரீர்விட்டுப்படி மூன்று அளந்துவிதப்பாறமாக, பண்ணுவது நிலவுப்புபாறையடை மூன்று பாண்டமதிற்போட்டு நீயொருநாழிகைதக்கால், கண்ணுமது நீருகுங்கசைந்தேபோகுந் கண்டுகாமதனாலே ககாத்திடவே (386)

ககாத்திடாய் ககாத்திட்டு மறுபாண்டத்தில் கலக்கபில்லா திறத்துமேயிறுத்துக்கொண்டு, மறைத்திடாயதன்மேலேசாணக்கை மூடி மன்னுளுமுழுதும்வைத்து மறுநாள்தன்னில், நிறைத்திடாய்ப்பின்னுமொரு பாண்டந்தன்னி விறுத்துமேயெடுத்தகையடிப்பேற்றி, வகாத்திடாயக்கினிகொண்டவாய்மூட்டி வந்துவைத்தான் திடானித்து மனதிலெண்ணே. (387)

வாலேமுலம்உப்பு

எண்ணியேதிமூட்டி மொரித்தாயானால் விறுகியதுகிவந்திறியல்பாய்க்காணும், எண்ணியேயெல்லாவிலேதேவியைத்தான் மறத்திலெண்ணி கிவிபுங்கிறியும்மென்ன, உண்ணியேயுச்சரிந்துயுச்சாடித்தால்ஓர்கொதி

யெழும்புமையாவுதட்டி மக, வன்னியுடனெனையென்று யிறக்கி
வைத்து மகத்தானவன் தவகையறவைபே (388)

எண்ணெய்கழட்ட

ஆயினபின்னெடுத்தகளைப் பிங்கான்றன்னில் அளவாகியிரண்டு
பிங்கான்றன்னினிட்டு, மாழியிடெகொள்ளாமல்மாதமாத மகத்தான
சித்திரையின்ரவிநாலத்தில், தேநஞ்சித்திரிம்முறைகண்டு செய்தாரா
னால் சொணத்திலையாடுமடா நிலக்கற்பாறை, கோழிஞெழுண்மை
யிது நான்நான்பத்து கூறிலேமரலிசில்வைத்து யெண்ணெயதை
வாங்கிக. (389)

கல்லூப்பு கம்பிரப்பு-பாறைப்பு

வாங்கிடாவிதாலம் சிபில்வைத்து மதிநாலமெண்ணெயதை
யிறுத்துப்போடு, ஏங்கிடவேண்டாமையா புலத்தியனேகேளு மியம்
பிஞெ நான்பத்துரிதத்தாயானால், காங்கிடாவிஷப்பின் ககிவே
போச்சு கல்லூப்பு வதன்மேலே படரும்பாரும், தூங்கிடாயிந்தமுறை
சித்தர்செய்வார் துறைசாசூபதிபோர் செய்வார்தானே (390)

நானென்றமணிமணியாய்த்திரளும்பாரு தருமண்டலங்கால் பத்
துக்குவஸ்துவாகும், மானென்றபிங்கானே யெடுத்துப் பார்த்தால்
மணிமணியாய் திரண்டதுவங்கல்லூப்பாரும், கானென்றகம்பியுப்புக்
கடியிலாரும் கருவானவதற்கடியில் பாறைப்புப்பாரும், மூனென்ற
மூன்றுப்புமறைபறைபாய்ப் பூர்க்கும்மூலையகமடிவையுப்பதாமே(391)

உப்பானமூன்றுப்புவெவ்வேறேவாங்கி யுசிதமென்றபிங்கான்ற
னாய்க்கொண்டு, செப்பானவுப்பெடுத்து வெவ்வேறுய்த்தானும்
தெளிவானபிங்கானில் கன்றாய்ப்போட்டு, முப்பாகவேண்டுமென்று
தேவியைத்தான் மூலபிரசன்னத்தியானந்தனை, எப்போதுமனதி
வெண்ணிப்பனிநீகையா இயம்புகிறேன் பிங்கானில்பலந்தானெட்டே

எட்டி ரண்டும்பத்துடனே கால்மண்டலந்தானையா இயம்பின
தோர்பந்தனிட்டு மேடைபோட்டு, வட்டுவதுபோலாகா வாலேதேவி
வஸ்துவைத்தான் மனதிலெண்ணி மௌனங்கொண்டு, கட்டிவா
யிதர்க்கொல்லாமென்றுதாமே கைலாசமுடியறிந்து மேடைமீதில்,
செட்டுபலிமாதரசுகளேவாராமற் செயமானமேடைமீதில் பிங்கான்
வையே (393)

வைத்திற்தப் பிங்கான்றனாறுமெந்தா வசனித்தோமண்டலந்
தான் பனிநீர்கொண்டு, வைத்துவாராநாருசுகதேவிமாயி வையனே
யுன்பதனமையுஞ் சவ்வுமென்று, சித்துவறுபத்துநாலத்திதமாட்ச்

சிற் றி ஓம் கிளி யென்று செபிப்பாய்லட்சம், முத்துமழை பொழிந்தி
டுங்காண் பீங்கான்றன்னில் முனையானிலவுப்பு முப்புவாமே (394)

ஆமப்பாசந்தாமே புலத்தியனையையா ஆடலாபிதிற்கோடி
கோடாகோடி, வேமப்பாவேகாதயெல்லாமிதனாலும் விளங்கினதோர்
நிலவுப்பு பாரைபினாலே, நாமப்பாசொல்லிவிட்டோம் நுத்தர்நகல்
லாம் நவநிசையிலுள்ள மெய்ஞ்ஞானிகட்கெல்லாம், ஓமப்பாமுப்
பூவை பெடுத்துக்கொண்டு ஒன்றுனசீசாநிற்பதனம்பண்ணே (395)

ஆறுப்பின்பெயர்

பண்ணப்பாபாயாறுப்பின் பேரைக்கேளு பரிவானவகத்திலே
விளைந்தவுப்பு, நண்ணப்பாவேகாதசாகாவுப்பு கனின்மென்ற மல்லுப்
புகம்பிப்பு எண்ணப்பாபாறையுப்பு வெவ்வேறதாக மெடுத்துரைத்
தோமாறுப்பின் முப்பேசொன்னோம், கண்ணப்பாமனக்கண்ணோல்
மனதில்லைத்துக் காட்டியெல்லா முப்பூவாற்காணுகாணே (396)

காணுகின்றவாறுப்பு மெடுத்துக்கொண்டு கருவானசீசாநிற்பத
னம்பண்ணி, ஆணுகின்றசிவயோகக் குகைக்குளேகி யருளானபா
பரியைத்தியானஞ்செய்து, 'ஓணுகின்ற ஓமமடா யிதிரிகுனிவாவா
ஒங்காரவாலைமகமாயிவாவா, தோணுகின்ற யிரோமாயி சிறிபுங் கிளி
பும் ஓம் சிறிபும் சிமநயவவாவாவென்னே (397)

வென்னப்பா புலத்தியனேமூலமேகி விளங்கவே பிராணாயம்
வாகியோட்டி, மன்னவேவஸ்துவைத்தான் மனதிலெகண்ணி மனக்
கண்ணுல்தூரியமொட்டிப் பார்த்தாயானால், புண்ணையலர்போலவல்
லோபரிமணிக்கும் பூமலர்போல்தோற்றுமப்பா பிராணாயாட்டம், அன்
னமென்றகிங்குவையாக் கிராணமாகில் அதில்தோற்றும் பாகியொட்
டிக்கும் பித்துப்பாரே (398)

தோற்றுமப்பா பிராணாயங்கண்டாயானால் தோன்றுஞ்சூட்ச
சடாதார பீடந்தோற்றில், வேற்றுமைகளைண்ணுதே விசத்தியறு
கோணம் விளங்கியதோரநிற்கோதி விசமாகில், ஆற்றுமாமதில்
நினைவாலொட்டிப்பார்த்தால் அதிற்கோடிபிரையெயானி யதீதங்கா
ணும், கார்த்துநீதம்பித்தும்பாரு நிலையப்த்தானங் கதிரொளியைக்
கண்டுகனிகுறுவாயே (399)

அகத்தி னுட்புச்செயநீர்

கூறுநிறேன்புலத்தியனே யுப்புனேர்மை கூறினதோர்சாத்தி
ரங்கலி னுபோலுண்டோ, தேறுபெறச் சௌமியத்திற்கோலாரு
தெளிவதற்குவகத்தினுட் புச்செயநீர்கேளு, பேறுபெற்றோர்சித்த

ரவரனந்தங்கேடி பேரானசெயநீரி லனந்தம்வேதை, மாறுபாடாச் சொல்லவில்லைசெயநீர்வித்தை மாட்டுகிறேன்சித்தருக்குமாட்டுறோமே

மாட்டுகிறோமகத்திண்புச்செயநீர்கேளு மகத்தானமுப்பதிலே சேர்ப்பத்தப்பா, நாட்டுகிறேனுப்படுத்துப் பிங்கானிலிட்டு நல்லசுத்த சலம்மிட்டுக்கூட்டுமத்தி, வாட்டுகிறேன்காமதுவால் பிசைந்துருட்டு வளமானானிதனிலே வைத்தாயானால், கூட்டுறவாய்நின்றவுப்பு நீரா யோடுங் குருசெயநீரிதற் குப்பேபிறங்கும்பாரே

401

இறங்குமப்பாகுருசெயநீர்வான்னசொல்வே னியல்பானசீசாவில் விட்டுநீயும், இறங்கினதோர் செயநீரைப் பதனம்பண்ணி இயல்பான வாகைபுடையானஞ்செய்து, வறங்கினதோர்வடிவில்நின்ற முப்பு மைந்தா வசனித்தோங்குழம்பதுபோ லிருக்கும்பாரு, அறங்கின தோர்குழம்பையெடுத்துநீயும் அருளானானிதனிலே வைத்திடாயே

வைத்துப்பார்ப்புலத்தியனே வைத்தாயானால் வளமானகுழம்பு பதுவுமெழுதுபோலாகும், சைத்துமதைத்தானெடுத்துப் பாண்டில் வைத்து வாதன்னியத்தேவியைத்தான் மெழுதுபோற்றி, வைத்துப் பாரென்றாயே வாகைதேவி நனினமதாயென்பங்கி லாவாய்நீ, குற் றம்பொதுத்தெண்ணைரட்சி யம்பாளென்று குவிந்துமுடிசாய்ந்து நீ கூறிவாயே

(403)

தாளகமெழுது

கதுவாய்தாளகத்தின் மெழுதுகேளு குறிப்பானகுருசெயநீர் பலநிரண்டையா, தேதுவாய்செயநீரில்தோய்த்துத்தோய்த்துச் செய லாச்சுருக்கிடவே தெளிவாய்த்தானும், பாதுவாய்பத்துவிசை சுருக் குத்தாங்கப் பரிவானதாளகத்தின்மெழுதுதாகும், வாருவாய்பாண்டி தனில்மெழுதுவைத்து வாகைமேனான்மணியினிட பூசைசெய்யே ()

தாம்பரகத்தி

செய்யப்பாதாளகத்தின் மெழுதுசொன்னோஞ் செயமானயதில் வேதைசெய்யங்கேளு, கையப்பாதாம்பாஞ்சே ரோட்டுவாங்கித் தரு வானகுருசெயநீரி லூறப்போட்டு, கையப்பாநான்முழுது முறிற்றா னால் நல்லவதின்சுவிடுபோஞ் சுத்தியாகும், எய்யப்பா தாம்பரத்தை யெடுத்துக்கொண்டு இயலானமுலிகைவிதேயிதமாய்வையே (405)

தாம்பரத்தில் தங்கவேதை தங்கமாறிக் கொள்ளவும்

கையப்பாதுருத்திகொண்டு கரியைக்கொட்டி வருத்தகரி நடு விலையா முசைவைத்து, துய்யப்பாதுருத்தியால் சரித்துவாய்முடி

தொகுப்பாகச் சாமமதுசாடினாக்கால், உய்யப்பாவுநய்யது நீராய்ப்
பாயும், ஒகோகோயப்பாகங் கண்டாயானால், தையப்பாதானத்தின்
மெழுகிடைமூன்று தருவானபணவிடையாய்த் தருவாய்மூட்டே. (1)

மூடப்பாயன்னீரில் மெழுகுபாய்க்து முற்றமுலாணி போல வரு
விபாயும், நாடப்பாருட்டதனால் மூசையதைக் கொண்டு தனையிறக்கி
யண்டசதில் சாய்த்தாயானால், நாடப்பாகம்பிசையப்பா லநவிபாயும்
நலமாகவாரினபின் னெடுத்துக்கொள்ளு, வாடப்பாதானத்தின்
மெழுகதனால் வளமானதாம்பரத்தில் தங்கமாச்சே. (407)

ஆச்சடாபுலத்தியனே ராசயோகி அருளிஞெழுநகற்கெனியை
வருகுங்காலம், பாச்சடாவுளுந்தினிடை சடைபயருகொண்டு பரிபே
மதங்கமதை மதித்தாயானால், வாச்சடாமற்றதூதா னென்னசொல்
வேன் வசனிக்கவாயதனாற் சொல்லப்போமே, ஏச்சடாவித்தங்கக்
கோடாகோடி இடைகுறையாதிருக்குமப்பாயியல்பாய்த்தானே (408)

உரோமசெயநீர் ரோமமெழுது

தானென்றதானத்தின் மெழுகதனாலே தாம்பரத்தில் தங்க
மதைத்தருவாய்ச்சொன்னோம், தானென்றசாகாதமுப்பிலையா சாற்ற
கிறேன் ரோமசெயநீரைக்கேளு, மூனென்றமுப்பெடுத்துப் பிங்க
னிலிட்டு முனையானபனிநீரு பலமைந்திட்டு, நானென்றகாமதுவாற்
கூட்டிமத்தி நலமாண்டண்டையது போலச்செய்யோ (409)

செய்துராவிழுகத்தில்வைத்து யிருளாழிசென்றால் செயமான
ரோமசெய நீரிற்ங்குப்பாரு, செய்தந்தநீராவும் நிறந்தான்மைந்தா
செங்கற்றிழைவனமது போலேனானும், செய்தந்தச்சீசாவிற் செய
நீர்விட்டுச் சிற்பரையைமனதிலெண்ணித் தியானஞ்செய்து, கை
தொழுதுபதனமதாய் வைத்துப்போற்றி கருணைபெற வாடிநிலின்ற
குழம்பைவாங்கே. (410)

வாங்கடாபடியில்நின்ற குழம்பைத்தானும் மகத்தான ரவித
னிலே வைத்தாயானால், நோங்கடாரோமமெழுதுதுப்பாற்கட்டும்
நுண்மையதாய்ப்பதம்பார்த்துவெடுத்துக்கொள்ளுதாங்கடாயிம்மெழு
தைப்பரணில்வைத்துத் தாயானமேனாண்டலையிப் பூசைசெய்து,
ஏக்கரிதிரியாதே யிம்மெழுகினாலே யெடுத்தமுறைசகலத்தும் செய்
தும்பாரே. (411)

சாநிலிங்கமெழுது

எய்துகின்ற சர்திலிங்கமெழுதைக்கேளு இயம்புகிறேன் புலத்
தியனே யியம்பக்கேளு, நைதுகின்றசாநிலிங்கம் பலபெட்டையா

தேசிசெயநீர்

நவிலக்கேள் ராசானந்தயோகவானே நலமானதேசிசெய நீரைக்
கேளும், வெவிலக்கேள்வேகாத வுப்பதனைக்கொண்டு வினங்கியதோர்
பிங்கானிலுப்பதனைவிட்டு, ஷவிலக்கேள் சுத்தசலம் பனிநீர்சேரிட்டு
அடவானகரமதுவாற் கூட்டிமத்தி, மவிலக்கேளுண் டைசெய்து ரவி
யில்வைத்தால் மகத்தானதேசிசெய நீரிற்றங்கும்பாரே. (419)

பாரடாதேசிசெயநீர் சீசாகொண்டு பரிவானபனிநீரை யதனி
லிட்டு, காரடாவிபூசை குருபூசைசெய்து களங்கமறவாக்கையுட பூசை
செய்து, நோடாபதனமதாய் வைத்துப்போற்றி நீமகனேயடியில்
நின்றகுழம்பைக்கொண்டு, சோடா ரவிதனிலே வைத்தாயானால்
தேசிமெழுகாகுமிது தெளிந்துபாரே. (420)

துருகமெழுகு

பாப்பாசுந்தரமே புலத்தியனேகேளு பாடினோமெழுவழித்துப்
பரண்டில்வைத்து, காரப்பாகன்னிசிவ காமிபூசை களங்கமரத்தி
யானஞ்செய்து பணிந்துபோற்றி, ஆரப்பாவறிவார்களையாகேளு
அருளினோம் தேசிமெழுகழகாய்த்தானும், தூரப்பாசகியாதேதுடு
சின்மெழுகப்பா சொல்லுகிறேன்காயாதீத வித்தைகானே. (421)

காணுகின்றதுருசினிட பேரக்கைத்தானும் காணார்களுலகம
திற் கட்டுவாதி, காணுகின்ற துருசினிடவதீதப்போக்கு நாம்சொல்
வேம் ராசபூபதியைக்கேளு, ஆணுகின்றதுருசநிலே சேர்பத்கையா
அளினோமெடுத்ததனைச் சுத்திசெய்து, வாணுகின்றதேசிசெய நீரிற்
றானும் வளமாகப்படுத்துவிசை தோய்த்துவாட்டே. (422)

வாட்டியேசுருக்கிடவே துருசமெழுகாரு மாணாக்காள்செவ்வ
தரிதாருமாகும், ஆட்டியேயம்மெழுகைப் பரண்டிதன்னில் அடக்கம
தாய் வைத்துநீபதனமாக, கூட்டியேசிவயோகப்பூசைசெய்து குரு
பூசைமானதமாம் பூசைசெய்து, நாட்டிலேயிந்தப்படி யார்தான்செய்
வார் நாம்செய்ததுரிசினிட மெழுகதாச்சே. (423)

அயச்செம்புத்தங்கம்

ஆச்சப்பாதுருசினிட மெழுகைச்சொன்னோம் ஆரறிவாரதில்
வேதையாடக்கேளு, பாச்சப்பாயைப்பத்து சேர்தான்கொண்டு பரி
வானதேசிசெயநீரிற்றாக்கு, மாச்சப்பாநான்முழுது மூறிற்றானால் மறு
நாள்தானதையெடுத்துப் பார்த்தாலேயா, காச்சப்பாயயத்தகையெற்றுப்
போகுங் கசடற்றபோதையையாசெம்பதாச்சே. (424)

செய்ய வயர்செய்ய வார்தாண்டென்றார் செகத் லுள்ள வாதி
தனோசெய்யப்போனார், செய்பவன செய்துவிடுதலாகக்கொண்டிருந்
பனாகையானதி லெண்ணித் தியானஞ்செய்து, நம்பானசெய்யதுவை
முனைந்துள்ளவத்து நலமானதுதத்தி லெண்ணி கரியைக்கொட்டி,
விப்பானகரிசெயில் முனைசாயதைவத்து விளங்கவேயாக்கினியைமூட்டு
வாயே. (425)

மூட்டியே தாதுத்தியா ல் சாமனமந்தாடு மூர்க்குறடன் சாடிவரவு
ருகுப்பாக, சாட்டியேயுருகி லுதேவர் பதந்தான் தண்டு நலமான துரிசி
னிமெழுந்திற் கொண்டு, மூட்டியேயுருகி லுதேவர் பதந்தான் தண்டு நலமான துரிசி
பரப்பினை மனநி லெண்ணிப்பாடாக, சாட்டியேயுருகுமுகமடிலே
யையா லெண் டுக துரிசி துண்டி மெழுந்திப்போடே. (426)

மெழுந்தி மெழுந்தினைப் போட்டியானால் மேலாகவுருகிவரு
மயத்தெய்திற்றன், சாட்டியேயுருகி லுதேவர் பதந்தான் தண்டு நலமான துரிசி
தொருபுறப்பார்த்துமுனைசாயதைக்கொண்டு, சாட்டியேயுருகுமுகமடிலே
தாறனைத் துளையா லெண்ணிப்பாடாக, சாட்டியேயுருகுமுகமடிலே
வருவிப்போடேயுருகி லுதேவர் பதந்தான் தண்டு நலமான துரிசி துண்டி மெழுந்திப்போடே.

வாழ்வாயத்தங்க ளிதுபோலுண்டோ வசனித்தோஞ்சிவயோ
கஞ்செய்யப்போது, வாழ்வாயத்தங்க ளிதுபோலுண்டோ வசனித்தோஞ்சிவயோ
கோ வயத்தங்க ளிதுபோலுண்டோ, வாழ்வாயத்தங்க ளிதுபோலுண்டோ வசனித்தோஞ்சிவயோ
யேயிப்பரியா லெண்ணிப்பாடாக, சாட்டியேயுருகுமுகமடிலே
போளுகெய்தால் வசனித்தோஞ்சிவயோ யேயிப்பரியா லெண்ணிப்பாடாக, சாட்டியேயுருகுமுகமடிலே.

சுவர்கள் திரையிந்தா லெண்ணிப்பாடாக, சாட்டியேயுருகுமுகமடிலே
வசனித்தோஞ்சிவயோ கஞ்செய்யப்போது, வாழ்வாயத்தங்க ளிதுபோலுண்டோ வசனித்தோஞ்சிவயோ
காலம் வாழ்வாயத்தங்க ளிதுபோலுண்டோ வசனித்தோஞ்சிவயோ
மும்முனைக்கழிப்பின்புறம வசனித்தோஞ்சிவயோ கஞ்செய்யப்போது, வாழ்வாயத்தங்க ளிதுபோலுண்டோ வசனித்தோஞ்சிவயோ
பொருளத்திதாட்டி மனமறிவால் நிலக்கண்ணாடி மறித்திடுதட்டே.

சுமதியமுந்த மெய்ஞ்ஞானப்பதி

மூட்டியேமெய்ஞ்ஞான வாசல்கா ளாடி, வாழ்வாயத்தங்க ளிதுபோலுண்டோ வசனித்தோஞ்சிவயோ
பாற்றோனும், மூட்டியேயுருகுமுகமடிலே
கோதியுள்ளேயுருகி லுதேவர் பதந்தான் தண்டு நலமான துரிசி
விமெய்நாதிமுந்தித்தங்க ளிதுபோலுண்டோ வசனித்தோஞ்சிவயோ
யானால் சாட்டியேயுருகுமுகமடிலே காலம்வாழ்வே. (430)

சுமதியென்பது கத்திரன்.

தேசிசெயநீர்

நவிலக்கேள் ராசானந்தயோகவானே நலமானதேசிசெய நீரைக்
கேளும், வெவிலக்கேள்வேகாத வுப்பதனைக்கொண்டு கிளங்கியதோர்
பிங்கானிலுப்பதனைவிட்டு, அவிலக்கேள் சுத்தசலம் பனிநீர்சேரிட்டு
அடவானகாமதுவாற் கூட்டிமத்தி, மவிலக்கேளுண்டைசெய்து ரவி
யில்வைத்தால் மகத்தானதேசிசெய நீரிற்ருகும்பாரே. (419)

பாரடாதேசிசெயநீர் சீசாகொண்டு பரிவானபனிநீரை யதனி
லிட்டு, காரடாசிவபூசை குருபூசைசெய்து களங்கமறவாழ்புட பூசை
செய்து, நேடாபதனமதாய் வைத்துப்போற்றி நீமகனையடியில்
நின்றகுழம்பைக்கொண்டு, சேரடா ரவிதனிலே வைத்தாயானால்
தேசிமெழுகாகுமிது தெளிந்துபாரே. (420)

துருகமெழுகு

பாப்பாகந்தரமே புலத்தியனேகேளு பாடினோமெழுவழித்துப்
பரண்டில்வைத்து, காரப்பாகன்னிசிவ காமபூசை களங்கமரத்தி
யானஞ்செய்து பணிந்துபோற்றி, ஆரப்பாவறிவார்களையாகேளு
அருணினோம் தேசிமெழுகழகாய்த்தானும், தூரப்பாசநியாதேதுடு
சின்மெழுகப்பா சொல்லுகிறேன்காயாதீத வித்தைகானே. (421)

காணுகின்றதுருசினிட போக்கைத்தானுங் காணுர்களுலகம
திற் கட்டுவாதி, காணுகின்ற துருசினிடவதித்தப்போக்கு நாம்சொல்
வோம் ராசபூபதியைக்கேளு, ஆணுகின்றதுருசநிலே சேர்ப்பத்தையா
அளினோமெடுத்ததனைச் சுத்திசெய்து, வாணுகின்றதேசிசெய நீரிற்
ருளும் வளமாகப்படுத்துவதை தேய்த்துவாட்டே. (422)

வாட்டியேசுருக்கிடவே துருசமெழுகாரு மாணுக்காள்செவ்வ
தரிதாகுமாகும், ஆட்டியேயம்மெழுகைப் பரண்டிதன்னில் அடக்கம
தாய் வைத்துநீபதனமாக, கூட்டியேசிவயோகப்பூசைசெய்து குரு
பூசைமானதமாம் பூசைசெய்து, நாட்டிலேயிந்தப்படி யார்தான்செய்
வார் நாம்செய்ததுரிசினிட மெழுகதாச்சே. (423)

அயச்செம்புத்தங்கம்

ஆச்சப்பாதுருசினிட மெழுகைச்சொன்னோம் ஆறிவாரதில்
வேதையாடக்கேளு, பாச்சப்பாயைப்பத்து சேர்தான்கொண்டு பரி
வானதேசிசெயநீரிற்ருக்கு, பாச்சப்பாநான்முழுது முறிற்ருனால் மறு
நாள்தானையெடுத்துப் பார்த்தாலேயா, காச்சப்பாயயத்தையெற்றுப்
போகுங் கசடற்றபோதையையாசெம்பதாச்சே. (424)

செய்யவாய்ச்செய்யு மாய்தான்செய்வார் செருத் துள்ள வாதி
தனோசெய்யாச்செய்யார், செய்வான்செய்யாடுத்துசொல்லக்கேளு சிற்ப
பகையமனதி லெண்ணித் தியானஞ்செய்து, நம்பானசெய்பதுவை
முனைந்நுள்ளைத்து நலமானதுபுத்திகொண்டு கரியைக்கொட்டி,
விம்பானகரிசூலில் முனைபதைவைத்து விளங்கவேயக்கினியைமுட்டு
வாயே. (425)

முட்டியேதுநத்தியால் காமனைத்தாடு முர்க்கமுடன் சாடிவரவு
ருகுப்பதற்கு, ஊட்டியேயுருகுவின சீதம் பறந்தான் கண்டு நலமானதுரிசி
னிட்டுமெழுந்திடுகளு, ஊட்டியேயுருகுவின தான் முன்றுக்கொன்று
பாபரினை மனதி லெண்ணிப்பாபகார, ஊட்டியேயுருகுமுருகமதிலே
வையா விவாந்நுனை குறிசினுட லெழுக்கப்போடே. (426)

மெழுக்கான மெழுக்கான ப் போட்டாயானால் மேலாகவுருகிவரு
மயச்செய்திற்செய்து, கழுநாமற்கலக்கேயோர் மெழுக்கிதரம்பார் கலந்த
தொருபதம்பார்த்துமுனைசாயகதக்கேளு, கழுநானமுனைசாயதையெடுத்
தாறகைத்தொன்னை சொல்லிவனண்டயச்சிச்சாய்த்துப்பாரு,வழுநான
வருவிபதிலேயேயார்ந்துகைத்தொன்னைகம்பியைப்போல்கிண்கண்டவாரே

வாழுகவாயத்தற்கு பிதுபோதுண்டோ வசனித்தோஞ்சிவயோ
கஞ்சொழும்பேயது, வாழுகவாயக்கிண்கிணை வருங்காலத்தில் ஒகோ
கோ வயத்தக்கிண்கிணைந்நெய்வி, வாழுகவாயக்கிண்கிணை மே
யேவிப் பரிவானகைப்பார் தன்னிற்சென்று, வாழுகவாயக்கிண்கிணை
போஞ்செய்தால் கைத்தக்கிண்கிணைகோடாகோடி யீவார்பொன்னே. (428)

சுவார்க்குளியியந்தா னானத்தக்கோடி யீயந்ததொரு திரவியத்
தைவாங்கிப்பெய்ந்து, தேய்வார்க்குளியியாகச்செலவுசெய்து செல்
காலம் வறுக்கையன்பாரு பாரு, முய்வார்க்குளியியுடகாலங்கண்டு
மும்முலக்கழிப்பின் துமவகைப்பெய்ந்து, மாய்வார்க்குளியியொண்டு
பிரானுபத்தொட்டி மனமதிலிவாந்நிலக்கண்ணுடி மறிழ்ந்துபூட்டே.

* மதியமுறித் தெய்வஞ்ஞானப்பதி

பூட்டியேயெஞ்ஞான வாசல் காண்டி பூரணமாந்நிரியங்கண்டப்
பாற்றேயானால், ஊட்டியுருகுந்நுந்நுழியதுவுமக்கேகாணும் மவுணபிற
சோதியுமக்கேகாணும், பூட்டியேயுருகுந்நுந்நுழியதுவுமக்கேகாணும் அரு
விமென்றமதியுருகுந்நுந்நுழியதுவுமக்கேகாணும், ஊட்டியேயுருகுந்நுந்நுழியதுவுமக்கேகாண்டா
யானால் கார்த்திகைகோடி காலம்வாழ்வே. (430)

* மதியென்பது சந்திரன்.

ஊசிசெயநீர்

வாழ்கவென்று அபத்தங்கமைந்தாசொன்னேன் மகத்தானவூசி
செயநீரைக்கேளு, வாழ்கவென்று கல்லுப்புரிங்கானிலிட்டுக் கருவான
பனிநீருபலமஞ்சிட்டு, வாழ்கவென்று காமதுவாற் கூட்டிமத்தி தரு
வானவண்ணடைசெய்து பிங்கான்றன்னை, வாழ்கவென்றால் மனிதனிலே
யிருநாழிவைத்தால் நலமானவூசி செயநீரிற்ங்குப்பாரே. (431)

ஊசிசெயநீர்மெழுகு.

இறங்கினதோர்செயநீரைச் சீசாதன்னி வெடுத்துவிட்டுவெகு
பதனமாகச்செய்து, இறங்கினதோரடியிலின்ற குழம்புதானும்
யென்னசொல்வோம் மனிதனிலே வெடுத்துவைத்தால், இறங்கின
தோருசிமெழுகாகும்பாரு மியம்பினதோர்மெழுகழித்துப் பாண்டில்
வைத்து, இறங்கினதோர்வஸ்துவடா வாமியூசை இயல்பா வவயலைபுட
தியானஞ்செய்யே. (432)

சவ்வீரமெழுகு.

செய்யப்பாவுசிசெய நீர்மெழுகைச்சொன்னோஞ் செயலானசவ்
வீரமெழுகைக்கேளு, செயப்பாசவ்வீரஞ்சேர்பத்தையா சமர்த்தாகக்
கொண்டுவந்துசொல்லக்கேளு, உய்யப்பாவுசிசெய நீரிற்றுகக் கோர்
சாமஞ் சுருக்கிடவே மெழுகாய்ப்போகும், பையப்பாமெழுகித்
துப்பாலைபூசை பையாவதன்பூசைசெய்து பதனம்பண்ணே. (433)

வெள்ளிவித்தை.

பண்ணியேசுந்தாமே சொல்லக்கேளு பாடினோஞ்சவ்வீர மெழுகை
ச்சொன்னோம், அண்ணியேயதில்வேகைத சொல்லக்கேளு அருளு
கிறேன் வெங்கலத்தில்திதவெள்ளி, உண்ணியேவெங்கலத்தான் சேர்
பத்தையாபொருமைபதாய்க்கொண்டுவந்துசொல்லக்கேளு, உண்ணி
யேமயேஸ்பரியின் தியானஞ்செய்து கருவானவூசி செயநீரிற்றுகக்.

தாக்கியேபூறவைப்பா யோர்நானுந்தான் தனதாகவூயினபின்
மறுநாள் தன்னில், ஏக்கியேயெடுத்ததனைபார்த்தாயானுல் பென்சொல்
வேன்வெள்ளிசொக்க நிறம்போற்கானும், முக்கியேமூசையதற்
குள்ளேவைத்து முர்க்கமென்ற அருத்திகொண்டு மரியைக்கொட்டி,
ஆக்கியேயக்கிரீசுள் மூசைவைத்து வனல்திறத்திமுட்டிச் சாடு
சாடே. (435)

சாலொங்கந்தாமே சாமந்தானுஞ் சாடினா லநகிபது யருவிபா
யும், ஏவியாருக்குமுகம் கண்டாயானு லியல்பான சவ்வீரமெழுகு

தானும், மேடுவாய்விளக்கவெனடை மூன்றுகொண்டு மெழுகதனை
புருக்குழைநீர் விட்டுத்தாக்கு, நாடுவாய்வெங்கலமுபெழுருஞ்சேர்த்து
நலமானவெள்ளிசொக்கம் நவிலதாமே. (436)

பாகங்கள் திளிஞ்சிசெயநீர்.

நவிலக்கேள்புலத்தியனை சுந்தாமையையா நலமானவப்பாகங்
கண்டாயானால், முவிலக்கேள்முசையதை யெடுத்துநீயு முலமென்ற
யண்டயச்சில்லாய்த்துப்பாகத்த, அவினக்கேள்சாய்த்திடவே யருவிபாயு
மருவினோங்கப்பியது போலேநீயும், மவிலக்கேளக்கம்பி யெடுத்து
மைந்தா வாகைநிரிபுவனையுட நியானஞ்செய்யே. (437)

செய்துநீவெள்ளியனைதந்தான் பதனஞ்செய்து திவியோகஞ்செய்
யுமந்தம் காலந்தன்னில், செய்துநீயுனக்கனிமை வருதலாகில் தெளி
வானவெள்ளியனைத மாற்றிக்கொள்ளு, மைதுநீநிரி ரதே பிரானாய
யோக மதன்பிறகுநனயோக மடவாய்ச்செய்யும், கைதுயிந்தவெள்ளி
வேதை சொல்லிப்போட்டேடம் நாடதிலேவாதிருளே நண்பாய்த்
தேறே. (438)

தேறும்போர்கம்பியுப்புத் திறத்தைக்கேளுந் தெளிவானவுப்பெ
டுத்துப் பின்பானிலிட்டு, தேறுநிதின்கிளிஞ்சினீர் வகையைக்கேளுங்
கருபையென்றபனிரீரு பாலமாற்கொண்டு, ஊறுமுப்பில்பனிரீரை
நன்றாய்த்தாக்கி யுசிதமுடன்காமதுவாற் கூட்டிமத்தி, வீறுமுண்டை
செய்துநீ ரவியில்மைந்தா விளங்கவேயிருநாழி வைத்திடரே. (439)

வைதிடவேகிளிஞ்சிசெயநீ ரிறங்கும்பாரு வளமாகச்சிசாவிலந்
நீகாக்கொண்டு, எய்திடவேயெடுத்தனைச் சிசாவிலிட்டு என்மகனே
பதனமதாய் வைத்துநீயும், கைத்திடவேகிவியோகக் குகைக்குட்
சென்று காரியபிராபியைத்தான் நியானஞ்செய்து, முத்திபெறப்பிரா
னாய வாகியொட்டி முலசுழிமுனையருகே சும்பிப்பாடே. (440)

சுழிமுனையில் வாகியொட்டி தம்பிக்கமவுனம்.

சும்பித்துச்சுழிமுனையில் வாகியொட்டி குமுறவேபிரானாயத்
தங்கிநாட்டி, வம்பித்துவிடைகலையால் தம்பித்தாக்கால் வருவிக்குமதி
யமுந்த முண்ணுக்காலே, வெம்பித்துமதியமுந்த ருசினைக்கண்டு விளங்
கவேயவ்வமுந்த முண்டாலையா, கம்பித்துபிதிர்க்களெல்லா மேடிப்
போச்சு சுழன்றிடுங்காண் தொண்ணூற்றூற் சட்டைபோச்சே. (441)

சுழன்று போம்சட்டைபெல்லா மதியமுந்தத்தாலே சுழன்று
தென்றூற்காயம்பலப் பட்டுப்போச்சு, வழன்றுபோம்வச்சிரம்போல்

தேசமாச்சு மதியுறந்தமதனாலே சித்தியாச்சு, நதர் அறையிதம்பம்
மு மப்போசித்தி நாற்பத்துமங்கோண வாலைத்தி, அழைந்துபாப்
மவுனம்பிலப் பட்டுப்போச்சு ஆதாரமேலாதார மடங்கிப்போச்சே. ()

பொச்சென்றமினிஞ்சிசெய நீரைச்சென்றேனும் புழுவானவாழி
ரத்திரு நூறுபீடம், வாச்சுதப்பாபுலத்தியனே சிந்துலிப்பீடம் வச
னிப்போம்சௌமியசாக ரந்தான்பாரு, நாச்சுதென்றகாற்றிசையுந்
திரிந்தாலென்ன நலமானயிந்நூலுந் கெதிர்நூலுண்டோ, தேச்சு
தென்றசிவயோகிக் கிந்துலிபீட்டுந் தேசத்திப்பிசுத்திதார கிட்டா
தென்றே. (443)

கெந்தக மெழுகு.

என்றானகெந்தகத்தின் மெழுகுகேளு எடுத்தது அறையிதமெல்
லா மிதற்கிண்டோ, அன்றானகெந்தகந்தானெட்டுச் சேர்வாங்கி யட
வாகச்சுத்திசெய்து பெடுத்துக்கொண்டு, நன்றாகவேயெடுத்தும் கினிஞ்
சிச்செயநீர் நலமானசெயநீரில் சுருக்குத்தாக்க, சென்றும்வெந்தகத்
தைத் தாக்கினுக்கால் செயநீரின்வேகம்பட்டு மெழுகுதாச்சே. (444)

பொதியையகம் சும்பமெழுகு.

ஆச்சப்பாகெந்தகத்தின் மெழுகுதானும் மாறியப்போலுர்க
ளார்தான்செய்வார், நாச்சப்பாநாம்செய்தோம் பொதியைக்கண்
டோம் நலமானவேழுநிலைக் சும்பம்பாயந்தோம், வாச்சப்பாவுந்த
னுக்குக் கெந்தகத்தின்மெழுகு மகத்தானகோடாகேடிய சிவகையா
மும், பாச்சப்பாவெள்ளிசெய்பி லணாகடுமீயந்தால் பதினாயிரமாற்
றுப்பரி யேமமாமென்றே. (445)

ஏமமென்றயேமமெல்லா மிதிலேசொல்லோ மியல்பானசித்தர்
களே யின்னங்கேளு, ஏமமென்றபரியேம மிந்துலிற்சொல்வோம்
பெடுத்தொருமுலமெல்லா மிதிலேசொல்வோம், வாமமென்றவாயைபா
வாலைப்பென்றான் வாயியடாபத்துவய தானகன்னி, சேமமென்ற
சேமமதி விருந்தாலையா செகமுமுதுமவளுக்குத் தெளிந்தவாரே. ()

வாரானவாயியைத்தான் மவுனங்கொண்டு மவுன்பதமேயநுந்
பெற்றோ மனந்தகாலம், சீராசமவுனமிதிலெனைக் கண்டாபாயிரஞ்
சிவிசாயுச்சிய பதமேதந்தான், பேராசவவுன்பதத்தைப் புதித்தோம்
பார் பிரபல்பமாகவல்லோ வாழ்ந்தோகாரும், ஆரானபிராணமநீ
தஞ்சொன்னு ளாயிர்த்தெட்டிதழுவனில் யதுமுண்டோமே. (447)

உண்டதொருவழிந்தென்ன வென்றற்கேளு வித்தமர்ம ஏமல்லோ
சித்தமாகில், கண்டதொருநாட்டியெல்லா மனதாற்கண்டோம் கருவி

காணுதிபொல்லா மறிவாற் றண்டோம், தொண்டனென்றுபேருபெற்
றே மனதாலையா தொல்லுலகில்கித்த நம் குருவேயானேனும் அண்ட
மெல்லாம்பிறைநற் றுபின்ற குண்டலிபைந்கண்டோ மவர்பதமேழுகித்து
வடிபணிந்தோம் பாரே. (448)

பாஷாண மெழுது.

பார்ப்பபுலத்தியனை மாராசியோடு பாடுகிறேன்பாஷாண
மெழுதுகேளு, கோப்பாவெகுதுடா மெழுந்தாம்பார் நேரறிந்தகிவ
யோடு பெய்வாசையா, கோப்பாவறிவார்கள் பாஷாணஞ்சேரட்டு
அடவாணபாஷாண மனைதற்கொண்டுநீயும், கோப்பாகத்திசெய்து
யெடுத்துந் கொண்டு விளங் கவேமெழுதுசெய்யும் வித்தைகாணே. ()

காணுதிபொல்லா மறிவாற் றண்டோம், தொண்டனென்றுபேருபெற்
றே மனதாலையா தொல்லுலகில்கித்த நம் குருவேயானேனும் அண்ட
மெல்லாம்பிறைநற் றுபின்ற குண்டலிபைந்கண்டோ மவர்பதமேழுகித்து
வடிபணிந்தோம் பாரே. (448)

செய்யப்பாவெள்ளிகே ரெட்டுவாங்கி செயலானபிங்கானில்
வெள்ளியதைவிட்டு, உய்யப்பாவுகிசெயரீர் பலந்தானேந்து ஒகோகோ
கிளிஞ்சிசெயரீற் பலந்தான்மூன்று, கையப்பாவிட்டுவதில்ரவியிற்
சாமம்வைத்தால் கலமாணவெள்ளிபிறம்போய் பொன்னிறமேயாகும்,
பொய்யப்பாசொல்லலில்லை வெள்ளியதைக்கொண்டு பூணசெந்தூரம்
வைக்கு முறைபயக்கேளே. (451)

பூண செந்தூரம்.

கோளப்பாபூணசெந் தூரநேர்மை கெடியாகச்சொல்லுகிறேன்
கேளுகேளு, கோளப்பாசெல்லாதுவெள்ளியதைக்கொண்டு நவிலுவோ
மூசையதில் கண்பார்க்கைவத்து, தூளப்பாதுருத்தி கொண்டு கரியைக்
கொட்டி அதிபெறவேடிதானெனில் மூசையதைவைத்து, கோளப்பா
வாரது சாமமதுசாடு குருவின்செயலருள்பெறவே யுருகும்பாரே. ()

வெள்ளிபொன் வெட்டு.

குருகினைதார்மூசையதையெடுத்துப்பார்த்தால் ஒகோகோவெள்
ளிபொன் வட்டதாகும், முருகினைதார்மூசையதை யுடைத்துநீயு
மேலாணபூணத்தின் வட்டகடம்பொண்டு, அருகினைதார்வட்டுஅதின்
மேலேகேளு அருகினீனும்பாஷாணமெழுதிற் பலமொன்று, கருகினை
தோர்கிளிஞ்சிசெய ரீர்ப்பலமொன்று கலமாகமெழுகில்விட்டுக் குழை
த்திடாபே. (453)

பூரணதிகற்பம் பிரானாயபூரணம்.

குழைத்துப்பொன்வட்டுமேற்குநிலையும் குழைமாலைத்தனாற்சீக
யேழுசெய்து, அழைத்துவிதனில்நாழி யுலாவைத்து அதன்பிறகு
யெடுத்தனைச்சொல்லக்கேளு, புழைத்துவொருகாடையென்ற புடத்
திற்போட்டால் பொருமியேநீறியது செந்துமாமும், வழைத்துமனஞ்
சகியாதே யெடுத்துச்சீலை வளமாகவாங்கியே பாருமே. (454)

பார்த்திடவேதனிறந்தான் வெகுசேர்க்கேடி பதினாறுகலை
மிகக் கீண்டாமோ, பூர்த்திடவேபூரணமாஞ் செந்துரமிதுபோ
புகழ்பெறலாம்வாதியோர்க்குருவிதாகும் நார்த்திவாய்வென்றுவரும்
செந்துரமிதுபார் நவலோகமனெகமெல்லாம் நீற்றும்நீற்று, பார்த்த
பனேசரக்குவறு பந்துநான்கும் பண்மைபெறக்கட்டுமடா பூரணத்தி
லே. (455)

பூரணமாஞ்செந்துர மார்தான்செய்வார் பூவிலுள்ளமனிதர் செம்
யார்சித்தர்செய்வார், வாரணமாம்சூழலையாள் சொன்ன குருவிதுதான்
வசனித்தோஞ்செந்துர மதிகமாமும், காரணத்தாலெயிரிநுந்தாற் பூ
ணமேயெய்தும் கனகமென்றபாளங்க விரிதனாலாகும், சீரணமாரிராத
செந் தூரங்கொண்டு சிமிளானசுரைப்பரண்டி லடைத்திடமே. (456)

அடைத்துநீவிவயோகக் குழைக்குள்ளேயி யருளாவசெந்து
மருகேவைத்து, புடைத்துநீபூரணசெந் தூரந்தன்னை புகழாகவரா
னிடை சாத்திலேந்து, மடைத்தனமாரிராதேநீ விளிச்செய்தீர் பண
விடைதான்ரண்டுமார்க்கமதாய்க்குழைத்தனைக்கொண்டிட பம்பீ துணை
த்தினரரசாசபூபதிபோலாவாய் துதிபெறலாம்பூரணத்தின்சுற்றாமாமே

கற்பமெல்லாமிதநீர் கிண்டோரொல் கருவாமென்டலந்தான்
கொண்டுநீயும், அற்பமென்றுநினைப்பாதே மும்மலமேவி யருளானபிரா
னாயத் தங்கிபூட்டி, விசுற்பமென்றுமெண்ணுதே கழிபண்ணுடி விச
ங்கவேவாசிபூட்டிக்கும்பித்தாரானால், நிகற்பமென்றமறிக்மென்று தம்
பித்தாக்கால் நிலைத்துவாதா வாகியது பூரணத்தாச்சே. (458)

ஆச்சென்றபூரணந்தா வெங்கேயென்று வருகிறேனும்பிரானாய
மருள்கண்டாக்கால், வாச்சென்றகேசாதிசுடர் பிரைபேதாற்று மச்சுட
ரில்தீபமென்ற மதிபோற்கானும், கடச்சுமணஞ்சகிபாதேயச் சுடரிற்
ருணங் குருவிநப்பாரவர் பெருமை கூறப்போமோ, கடச்சென்றவத்
கருவைக் கண்டாயானால் காலாசமுத்திதந்து விரிகுவாடே. (459)

அயச்சுத்தில் அயவெட்டு.

கூறுகிறேன் அயர்ச்சைத் தூரங்கேளு குருவான அபமதுவில் சேர்
பத்தப்பா, வாறுகிறேன் அபமதனை வாங்கிக்கொண்டு வளமானகிளி
நீரி லடவாய்த்தாக்கி, சேருகிறேன் வார்நாள்முழுது முறவைத்து
செயலா காமருகாவரில் தானெடுத்து, ஆறுகிறேன் முறையதற் குள்ளே
வைத்து அடலான அருத்திகொண்டு சரியைக்கொட்டே.. (460)

கொட்டியேயுள்ளனவெனில் மூசையதைவைத்துக் குழறவேசாமமது
சாடினாக்கால், ஊட்டியேயுச்சுத்தி யதிதாவாகும் ஒகோகோமூசையதை
பெடுத்துக்கொண்டு, கொட்டியேயாறவைத்து மூசையதையுடைத்து
வளமாகப்பார்த்தாக்கால் வட்டதாகும், கொட்டியாய்த்திரியாதே யய
வட்டங்கொண்டு பேணியேயுள்ள செயகீர்பல மூன்றுவாங்கே. (461)

வாங்கியோபாஷாண மெழுந்ததில் வளமாகமெழுந்ததனில்விராச
 னெடைபொன்று, தூங்கியோகாமதுவால் நடுவில்வைத்து தருவான
 களிசெயரீர்தருவாய்விட்டு, தூங்கியேதிரியாதே குழைத்துக்கொண்டு
 துதிபெறவேயவ்வட்டு மேலேதாங்கி, ஆங்கியோவியுலர்த்தி யதன்
 மேற்கேளு அடிவாகளித்ததனாற்சீலை யேழுசெய்யே (462)

செய்துவிடலாம். நான் நன்றி சொல்லுகிறேன். (463)

மெய்ஞ்ஞானப்பதி.

சொல்லெனவே மகாராசசிவயோகிநினைதந்தீகளு செயமானசெந்
தூர மருகேவைவந்து, துல்லெனவேசிவயோகம் பிலக்கச்செய்து சிங்
கென்றுதுரியாதிதங் கட்டந்தியாகி, மெல்லெனவேபிராணபவாசி கொ
ண்டிழுத்து மெய்ஞ்ஞானபதிகடந்து சென்றபானல், துள்ளெனவே
பனிச்சென்று சோதிநானூந் துதிபெற்றவயங்குநின்று பூசிப்பாயே.

மெய்ஞ்ஞானக்கரு.

பூசுத்துவடிபணித்து தெரிசித்தாயானால் புகழ்பெறவேசுருசெய்தா னங்கேதோற்றமும், பூசுத்துயாக்கினைபயத் தொழுதுபோற்றி யருள்சதாகிவத்தினரு ளன்பாய்க்காணும், வாசிப்பார்சகலகலைக் கியா னமெல்லாம் வதிதகனைசநீட்சைபதி னென்றுமீவார், மாசிப்பார் கெவனயோகபீடமீவார் மதிரசக்குனிகையீவாசட்டசத்துமீவார்பாரோ

பாராய்ப்புலத்தியனே கந்தரமேகேனா பாடினெமய்ஞ்ஞான
பதி யறிதலாகும், வாராய்ப்பதியறினே நிதற்குமதுபாறு வாகிவி
பிரானுய மதிதங்கண்டோர், தேராய்ப்பெமய்ஞ்ஞான பதியைக்காண
வெயோகிதலமறிவார் செய்வினையினுலே, பூராய்ச்சிவயோகமுத்தி
யதைப்பாரு பூரணநிகற்பமதை யுண்டுதேறே. (466)

உண்டுபார்த்தனுடைய மகிமைகளைக்கேளு உலுத்தமெய்ற்காய
மெல்லா மழுத்தமாச்சு, கண்டுபார்சிவயோகி யவர்தா னுண்பார் கருண
மனக்கசடதனைக் கருகுவார்பார், உண்டுவொருவருஷமுந்த. னுண்டா
லையா லுயிசுக்கோயழிநிலை யாயமோயில்லை, கொண்டனப்பாயிந்த
கற்ப மாண்டொன் னையா கோடாகோடிவெகுநால யுநங்கண்டோமே.

கண்டோம்நாம்புலத்தியனே மெய்ஞ்ஞானத்தால் கரைகாண
வெகுபோக்கு கருக்கள் கண்டோம், விண்டோமேமெய்ஞ்ஞானம்
காணுவிட்டால் விருதாகுஞ்சகலசித்தி யெய்துகதையா, உண்டோமே
மனக்கருத்தால் மெய்ஞ்ஞானங்கண்டோம் உலகந்துவிர்த்தகந்தந் தன்
னிப்போட்டோம். நிண்டோமேயொருநிலையாய் மனதையுன்னி நிலை
யறிந்தோங்குருசெயலி னறிவாற்றுகே. (468)

சௌமியத்திற் கருகாணவும்.

தானென்றபலகலையும் பார்த்துத்தேறிச் சௌமியத்திற் கோடா
கோடி கருக்களெல்லாம், நானென்றசித்தருக்கும் ஞானத்தேதார்க்கும்
நலமானமவுனத்தோர் யோகத்தோர்க்கு, பானென்றே ழும்பேர் தே
ராதோர்க்கும் பயனறிந்துமொழியெனவே யுரையாய்ச்செய்தோம்,
தேனென்றவிந்நூல்தான் சாகரந்தான்பாரு தெனியதற்குச்சௌமியந்
தான் தெனிந்துபாரே. (469)

காந்தசுத்தி.

தெனியலாந்தெனியதற் குப் புலத்தியனேகேனா செயலறிந்துகாந்
தத்தின் மெழுஞ்சொல்வேன், தெனியலாந்நாந்தமது சேர்ப்பதனையா
செயமாகக்காந்தமதை யெடுத்துக்கொண்டு, தெனியலாம்பீங்கானில்
கிளிசெயரீர் பலமஞ்சு தெனிவாகவிட்டுநீ காந்தமதைவிட்டு, தெனியுந்
காண்காந்தசுத்தி யதிதமாகுஞ் செயரீரிலுறவொரு நாழிவைவே. ()

காந்தமெழுஞ்.

வைத்துஅதைபூறவொருநாள் முழுதும்வைத்து வாகாகயதை
யெடுப்பாய் மறுநாள்தன்னில், சத்துமதைத்தானெடுத்துக் கிளிமெ
ழுஞ்மெற்றுக்கி சைதன்னியமா கவும்நீ ரவியிலொருநாழி, உத்திரியுலா

[illegible]

1940-1941

புத்தகம் பற்றி திருவாரூர் பள்ளத்தாட்டில் பிள்ளைகளைத் தோர்
காத்தியலாதச் சாதுக்கத்தாக்க, கல்முனைப்பள்ளிகளை அழைப்பிட்டாக்கால்
நீகாத்தியலு முகத்து பிள்ளைகளை, துணுமுதல்பெடுத்திச் சபைப் பர
வையிலிருந்து விலக்கிவிட்டிருந்தமை மனநிலைப்பிரமாணி, பதவம் முதல்விவ
ரோகத்தால் பிள்ளைகளை விலக்கிவிட்டமை துரிதமாக முடிவாட்டே.

தமிழ்சொல்லியல் போன்ற நூல் கையாறி நிறுத்த வேண்டிய முறையுமுடைய நன்வி
காட்டி, பாட்டியோடாந்தவெழுத்தியல் அறிவுண்டவாங்கி கலம்பெறவே
குருவாயர் குறையங்கையாநிலிந், பாட்டியோடொழுதுவடிந் செயநீருங்
கட்டி மத்தித்தவடிவன் னறுநிந் விவையெறந், பாட்டியோடாந்த பற்பமெ
வறு வெரிததாய்க்கவலய (முத்திதென்கை) வ. து. வ. ப. பெ. (473)

[illegible]

CONFIDENTIAL

மனமாய்விடவந்தது. அதுபோலச் சொன்னதிலும் மகத்தான காரியமுதின்
மார்த்தகத்தே உரு, வனமாய்விடவந்தது. சேர்தான் புத்த வனத்திப்போய்க்கா
லில் வனத்திப்போய்க்கா. வனமாய்விடவந்தது. குந்தியைப் பார்த்து கனங்க
மறையுமாய்விடவந்தது. அதுபோலச் சொன்னதிலும் மகத்தான காரியமுதின்
தும். அதுபோலச் சொன்னதிலும் மகத்தான காரியமுதின். (47°)

CONFIDENTIAL

[illegible]

Y. M. C. A.

வாங்குபவர்கள் பொதுவாக வாங்குகிறார்கள் வாரியம் துறைமுகம்
தருகிற தகவல்கள், வாங்குபவர்கள் வாரியம் துறைமுகம்

வானகுருசெயரீர் பலமுமைந்திட்டு, தூங்குறவேகந்திமொழபண
விடைநாணப்பா துதிபெறவேழிங்கானி வருள் பெறவேளிட்டு, தேங்கி
மணஞ்சலியாதே சுந்தரமேயிதைக்கேள் தென்பாகரவியிலலாநாழி
வைத்துப்பாரே. (477)

வைத்துப்பாரொருநாழி வைத்தெடுத்தேறிதைக்கேளும் வள
மாகப்பார்த்தையென்றால் சூதமதுகட்டும், தித்துவறுபத்துபிதிநாச
மணிதானும் செகவசியம்ஸ்திரீவசியஞ் செவவசியமளும், வைத்து
முனைராசபூபதி வசியமாகு நவிலும்வாம்புநஷரிட நல்லவசியமளும்,
முத்தும்சமணியினுட பெருமைதனைக்கண்டோம் முடிவாகும்வசிய
மென முணர்வதிதின்மொழியே. (478)

முணர்வதிதின்சமதுவும் நாரதுபால்நீளும் முனையாகவதை
யெடுத்துவுள்ளங் கையிலிட்டு, உணர்வதிதினுநட்டிப்பதி னுறுமணி
யாக்கி பொருமைபெரும்மோமசெய நீரிலதைத்தைக்க, துணர்வதென
யிருநாழிசெயரீர் லதைத்தாக்கி தருவமதாயெடுத்தினைப் பார்த்திடி
னமாகில், கணுர்பெறவேசெகமுழுது மெச்சுநிதைப்பாரும் சுற்போ
லக்கட்டுமணி சூதமணியாமே (479)

மணியிதுபார்செகமதுவில் மனிதர்செய்யார்பாரு மவுண்பதியோ
கிகள்தான் ஞானிசெய்வாராகில், செணியசனசிவனுமைக்கு மணியித
னைச்சொன்னார் செயமாவத்தேவிபுமே நந்திங்கிதைச் சொன்னான்,
உணியிதுபார்ந்திலாச மணியைச்செய்து வெருமைமதாய்த்தன்வந்
திரிபநவா னுக்குச்சொன்னார், அணியாந்தன்வந்திரி மணிப்பெரு
மைகண்டு அசுவனிக்குமகிழ்பெறவே யருளிஞர்பாரே. (480)

பதினெட்டுலட்சங்காப்பு பதினாறுலட்சங்காப்பு.

பாரும்புலத்தியனை சமணியாகில் பருவந்தனைக்கண்டமவாரர்
பாடினார்நூலும், ஏறும்வரைமாரினுடபெருமைதனைக்கண்டு யெடுத்து
ரைத்தார்பதினெட்டு லட்சங் காப்பாகில், கோமமவார்பாடினதோர்நூ
லதைக்கண்டு கருகப்பத்துமனை கதிமதாய்ச்சொன்னோம், தே
ருமதிமுன்னோர்கள் பஞ்சவர்களாகில் தேவமுந்தமைவருமே யெனக்
கருனிஞரே. (481)

அருளினைதோரென்னவென்றால் சுந்தரமேகேளு ஐவரிடநூ
லிதுவி னறிவதைக்கண்டு, பருளினைதோர்பதினாறுலட்சங்காக்கிசொன்
னோம்பாடினோம்பஞ்சகாலியந்தனைப்பாரு, தெருளினைகோரதனுடைய
நிதண்டதனைப்பாரு தெனியானகுத்திரங்கள் கோரவைதால்காண,
சருளினைதோர்செனமிய சாகாந்தனைப்பாடி சுப்போமதாய்ச்சிவனருகே
யலங்கிருதமாமே. (482)

நவகோடி சித்தர் மதியழர்தம்.

ஆமேபுலத்தியபீனாவைத் தழிவாய்க்கேளு ஆநிசிவன்குடைவி
லிதை மலன் பிறந்தன்கொந்தைம, நாலைமென்பொருளறித்து மன்றாய்ச்
சொன்னேனும் நவகோடி சித்தலான் வகுத்தின்குழ, வாமேபுலத்தி
யினையிந்துவலிந்து தாத்தன்கொளிர் வசனித்தேதாய்விவனருகே வாவெ
ன்றழைத்தார், சித்தலேவென்பொருளைப்பவளர் நாவெனனைமகிழ்ந்து
தெளிவதன்குழமதியழர்தம் திட்டிஞ்சே. (483)

மமன நகுபேர்கொடுக்கல்.

இகட்டிஞ்சைம நகும குதாசம் பண்டு தேனியுலமழுத்தாறுந் தெ
னியாய்ச்சொன் னான், அகட்டிஞ்சிவனுமையவருக்குமதிக அகத்
தியென்றுநிபேயிட்டுந் தகஸ்திரத்தைக்கேட்டார், புகட்டிஞ்சொ
மிய தாகாத்தகளைப் புலையாணிதர் னினில் தேருஞ்சித்ததற்கும், மக
ட்டிஞ்சொலகுருவுக்கு மதிகலமன்குந் தாமவுள குருநீயென்றுபே
ரியந்தார்பாசே. (484)

இளமெழுது

சுயந்ததொருளிர்த்தாகத் தமென்ன வென்றற்கேளு மியம்பினேனும்
சமணியின் பொருமைதனைச் சொன்னேனும், மாயந்தொருசமெழுதின
மகிமைதனைக்கே ளுமையர் பொல்லுமெழுதற்குந் திதுவாகும், முயம்
பினதொர் முன் சொன்னாசமணியேயுந் பட்டி முழுக்கட்டுச்சேர்பத்து
வொருகட்டாய்க்கண்டு, சுயந்ததொருளிர்த்தாக் குருசெயநீர்தா னும்
நவியுவேயுமெனியசையீர் முன் செயநீராகே. (485)

முர்செயநிர்

ஆமேபிது முன் சொயநீரெவதனைக்கே ளும் அருளிசெனமொவ்வொ
ன்றுசெயநீர்ப்பலபத்தாசமேயநீர்படுகின்ற மலந்தான் ஒன்றாகக்கட்டி
யொருபிழைவலிவிட்டு, பாசேமழுதறுபத்து விகசாசமணியைத்தோய்
த்து பரிவாகச் சந்நிதிலை சமெழுததாரும், நாமேயிதன்பருவமதை
நன்பாதச் சொன்னேனும்நவசாசமுபதிகபகனி வமதாய்ச்செய்பே(486)

செய்கதொருசமெழுதைச் சுரைப்பாண்டிவிட்டு சிவயோகக்
குடைநேடிசனியோபகஞ்செய்தால் பைத்தொருபிராணை வாகியது
கேனும் அங்கென்றுசிற்துகனில் நற்கென்றுகட்டி, மைத்தொருமவு
னிய யோகமதுவாகில் வாகிதனைக்கழிமுனையில் தம்பித்தாரின்றுல்,
தொய்தமசாக்கிரசைப் பிட்டுமதுகாணும் சூழ்நித்துவொரு நிலையாய்த்
தம்பித்தநிலை. (487)

நித்யவேதனைசூழியித்தற்பிரசுரணை பீடப்பொய்ச் செபதியானி
குருவினில்காதுமம், வற்கவேகவாராஜபுரநிபயம் பீடஞ் சமயசுருந
பிரசன்னமாபிடுவார்ப்பாரு, அற்கவேகவாராபரிபை மலயபதிற்கண்
டால் ஆபிகளோடாகோடி யதிதெமன்னலானும், சற்கவேககுருவினடி
தெரிசித்தயானும் கவனாசமுத்திபயந்திவருந் தவாரே. (488)

அகவாகிரிதேவாருளிச்செய்த கருக்கிடை நூல்
ஆறும்பார்க்கவாய்

பாரும்புலத்தியனே ஈசமெழுந்திப்போக்கு பாடினோம் குருவின்
செயல்பதம்பெறவேதானும், ஆருமறியார்மணிந்துல் செவியியத்தைத்
காணார் அருளிஞாசவனியாயிபத்தென்னுந் தும், தேதுமதிசகலகலைத்
ஞானங்குருபீடம் தெனியலாமந் நூலுக்கருக்கிடைநாய்ப்பாரு, மாறு
படச்சொல்லில்கையவருக்குமதிச மகத்தானநிகண்டாயிரத்தைத்
நூலுபாரே. (489)

பார்க்குங்கலைக்கியானமாயிரத் தென்னுந் தும்பாரு பரிபாணநிக
ண்டாயிரத்தைத் நூலும்பாரு, சேர்க்குமுன்னுறது தெண்டகத்தைப்
பாருவிவையாகமிருந் துதற்பமதைப்பாரு, ஆர்க்குங்கலையாதரிதாரு
மகவனி பிந்துவருளிஞாபட்சணிநூற் கறம்பனுக்குள், பூர்க்குமதி
தெனியாச வசவனிதான்மேளு புலட்டிஞார்கலியமாயிரத்திடு நூலே.

நூலானியவனவுதாருக்கிடைநாய்ச்சொன்னுந் தும்புலையாய்ப்
பாரும்புலத்தியனேயிதனானும், தேரவனமுன்னுர்கன் பாடியதேதார்
நூலில் தெனியலாமனவனிலதனைப்பாருந், ஆரானபந் தூலின்மகிமை
தனைக்கண்மிருனிஞோஞ்சௌமியசாகரமினதும், வேரானகருக்கிடை
களதிதப்பொருள்கண்டு விளங்கிதேன்கங்குருதி தேசக்கருக்காரே.

கங்குருதிதேசம் பொருகிகித்தார்

காணுகின்றகங்குந்தீ தேசமதினவளமை கருவாகச்சொல்லுகி
றேன் புலத்தியனேகேளு, காணுகின்றபொருகை காச்சியமதவாகும்
கருவானபருவதங்கிரிமேருவனநி, காணுகின்றபொருகையச்சித்தாராயி
ரம்பேவாராய கருவாகக்கூட்டபீட்டுக்கடி போசென்று, குதுயலென்று
கிறுமைவருந்நூலத்திற்தே கரு ஓசகேகாகங்குருதி தேசவருவாரே. ()

பறினைந் துநான்பவியில்லை

வாசாயபலேச்சார்வபடி வாரந்தன்னலில் மகத்தானசுதாமம்போல்
நிலம்பு பிழண்டு, போரணவழியிலென்கையதென்னும் விளங்கி
னோம் போழனைதூரமதுவாகும், காரணமாயிபங்குனித்திசையாகில்

சுருவானவையெனத் தனிற்றேனா, கீரானதத்தமேகம் அஞ்சுதும்ந்து
நிலையாகப்பனி பெய்யுதான் பழினை கதே. (493)

பதினைந் துறாள் பனிபுண்டி நா லுயராதப்பனிபெய்தல்

அஞ்சாப பழினைந்துகா ளாநிலி. டி மதுபனியும் பீயும் பதி
னைந்துநாளில்கே, வஞ்சானகால்மாத மயாநுபோயேயு மதத்தானவப்
பூமிமகிவாதனை கதேனும், பஞ்சானபனி பெய்யும் வலர்கள் தனில்
படருவெளிச் கல்லுப்புமணிபனியைப்போல, அஞ்சமலைச்சிந்தர்கள்
கல்லுப்பெடுப்பார் கல்லானை தூகிவிசித்தர் கல்லுப்பே. (494)

கல்லானை கதி கருமேற் கெரிநுநுறு காதவழி கற்பபலே யஸ்த
கிரியுண்டு, அல்லானை பக்கிரியில்பாழுஞ்சித்தர் கள்தான் ஐயாரிம்பேர்
கள் சித்தார்தானுண்டு, வல்லானை சித்தகவர் கூட்டங்கள் கூடி வருவார்
கள் கங்குத்தி தேவவந்தானும், மல்லானை லாநுபக்கள் கல்லதனைத்
கொண்டு வருவார் கள்கல்லினு - மமிகாமதனை காரணே. (495)

கண்டி கதிர்காமதேசம் தன் வந்திரி ஷிஷர்பதினாமிரம்பேர்

காணுப்பலத்தியனை கண்டி கதிர்காமதேசம் கடந்ததொருநாறு
காதவழிபொனானால், காணுநாறு கழந்திராகிசாச்சலதற்கப்பால்
தாண்டிபோவாக் காதவழி கடந்தாக்கால், ஏனுமேபோமகிரிபர்வதமு
முண்டு இந்நப்பர்கள் கொகிரிஷிசித்தாவர் பொருமை, காணுநிப்படி
சொன்னேனெண்ணாமிரம்பேர் கடந்து கங்குத்திகதேடி வருவாரே.

கல்லுப்பாநா லுதிசைசித்தர்

வருவார்கள் இவர்களைக் கல்லுப்பதனைக் கொண்டு வருவாரொரு
பக்கமெண்ணாமிரம்பேர், அருவார்கள் கதிதேச மதற்கப்பாலே அன்
னாறுகாதவழிகடந்து அப்பால், வருவார்கள் வடபூநியுத்தராததேசம்
வடமேற்குகிரிசாச்சலநவதமுண்டு, வருவார்கள் பர்வதகிரிவாழுஞ்சித்
தர் பண்ணைபெறுந்கண்கங்கிரி ஷிஷநடபெருமை. (497)

பெருமை பென்றித்தர்பதினாமிரம்பேர்கள் போராக் கூட்டங்கள்
கூடிக்கொண்டு, அருமைபென்றகங்குத்திசாச்சலதேடி அடவான
வெள்ளைக் கல்லுப்பதனைபெடுக்க, ஒருமைபென்றவொருபக்கமவர்
கூட்டமிட்டு ஒரேசுதேவவருவார் கல்லுப்பிடுகர்மை, வருமைவந்தனு
காறுவெள்ளை கல்லுப்பின் வசனிப்போம்நாலுதிசைசித்தரெடுப்பாரே

சாபநிவர்த்தி

எடுத்துக்கொண்டவர்கள் குமையதற்குப்போவா நிரன்பெருமை
மதத்துவங்கொன் னுற்சொல்லவெனிகேதா, அடுத்துவெனைக்காததாய்

நித்தவேமுனைவழியிற் பதம்பிரசுனா மீடும் பிரபலம்போதி யொளி
குருவின்னென நூம், வழங்கே மகாபாதுபதிவைத்தேனா மவுனகுரு
பிரசுன்னபாதிவெர்ப்பாரு, அந்நவேயவொளியை மவுனமதிற்கன்
டால் ஆயிகளோடாகோடி யதிதெய்வம்வவானும், கதம்பு மருநுவினடி
தெரிதி தாயானும் கைகொழுத்திபாகதினகுருவாரகோ. (488)

அனவனிதேவபருளிச்செய்த கருக்கிடைதூல்

ஆனும்பார்க்கவும்

பாரும்புலத்தியனே னசமெழுநின்போக்கு பாடினோம் குருவின்
செயல்பதம்பெறவேதானும், ஆருமநியார்கனிந் தூல் செனபிதத்தைத்
கானார் அருளிஞாநவனியாயித் தென்னுநானும், தேனுமதிசகலகலைக்
ஞானங்குருபீடம் தெனியலாமந் தூலுந்நருக்கிடையாய்ப்பாரு, மாறு
படச்சொல்லவில்லையவருக்குமதிச மகத்தானநிகண்டவிரத்ததைந்
தூறுபாரே. (489)

பார்க்குங்கலைக்கியானமாயிரத் தென்னுநானும் பாரு பரிவானநிக
ண்டாயிரத்தைந் தூலும்பாரு, சேர்க்குமுன்னுறது தெண்டகத்தைப்
பாருசிவயோகமிருநாறுகற்பமதைப்பாரு, ஆர்க்குங்கிடையாதரிதாரு
மகவனி மிந்துவருளிஞர்பட்சணிநூற் றைம்பதுக்குள், பூர்க்குமதி
தெனிலாக வகவனிதான்கேனா புறட்டிஞர்காவியமாயிரத்திருநாறே.

தூரானயிவ்வனவுந்நருக்கிடையாய்ச்சொன்னார் தூன்மையாய்ப்
பாரும்புலத்தியனேயிதனவாகும், தேனானமுன்னோர்கள் பாடியதோர்
தூலில் தெனியலாமானனிலனைப்பாரு, ஆரானயந் தூலின்மகிமை
தனைக்கண்டுபருளிஞோஞ்சௌமியசாகரமிதாரு, வேரானகருக்கிடை
களதிதட்பொருள்கண்டு விளங்கி னோங்குருதி தேசக்கருக்காரேன,

கங்குநதிதேசம் பொருகைகதித்தார்

காணுமின்றங்குநதி தேசமநின்வனமை கருவாகக்கொல்லுகி
றேன் புலத்தியனேகேனா, காணுமின்றபொதிகை மாச்சியமதுவாகும்
கருவானபருவதற்கிரிமேருவுண்டி, காணுமின்றபொதியைச்சித்தாராயி
ரம்பேரையா கருவாகக்கூட்டப்பட்டிருக்கடி போசென்னு, துணுமிமன்று
மெகைமருவானலத்திற்கேனா ஒந்நகோகங்குதிநிதடிவருவாரே. ()

பதினைந்துநாள்பகியில்லை

வாசானபலைச்சார்வபடிவாபக்தன்களில் மகத்தானசுலாம்போல்
கண்புரிபுண்டி, வேரானவந்திரிலெனவைநிறம்பாணும் விளங்கி
னோம் பொதினதுமதுவாகும், காசானமாயிபங்குனித்தெனியாயில்

தருவானவையினான் தனிற்றேனா, நீராவதத்தமேகம் னாஞ்சுழந்து
கீழைமலர்ப்பனி பெய்யுநாள் பதினை டிதே. (493)

பதினெந்துநாள் பனிபுண்ணி நாலுபாதப்பனிபெய்தல்

அஞ்சானபதினைந்துநா அருவிவிட்டு மதுபனியும்பையும் பதி
னைந்துநாளிலே, வஞ்சானநால்மாத மர்ப்புறோபோடி மதத்தானவப்
பூநிலைமாதனைக்கே னானும், பஞ்சானபனி பெய்யும் காலந்தனி
படருவெளிர் கல்லுப்புமணிபனியைப்போல, அஞ்சமலைச்சிற்தர்கள்
கல்லுப்படுப்பார் கல்லானச தானிசித்தர் கல்லுப்பே. (494)

கல்லானகாசி அஞ்சமற்றே காசிருநாறு காதவழிக்கப்பலே யஸ்த
கிரியுண்டு, அல்லானபக்கவரியில்வாழுஞ்சித்தர்கள்தான் ஐயாயிரம்பேர்
கள் சித்தர்களானாண்டு, வல்லானகாசித்தரவர் கூட்டங்கள் கூடி வருவார்
கள் கங்குத்திதேயவர்தானும், மல்லானவாருபக்கள் கல்லதனைக்
கொண்டு வருவார்கள் கல்லினு - மகிமைதனைக்கமலே. (495)

கண்டி கதிர்காமதேசம் தன்வத்திரிஷஷர்பதினாயிரம்பேர்

காதுமப்புலத்தியனை கண்டி கதிர்காமதேசம் கடந்ததொருநாறு
காதவழிப்பானாயினால், சாதுமது கழுத்திரிகாச்சலதற்கப்பால்
தாண்டியோரைக்காதவழி கடந்தாக்கால், ஏனாமேயமகிரிபர்வதமு
முண்டு இந்நப்பர்கள் கோகிரிஷித்தரவர் பெருமை, காதுநிப்படி
சொன்னேனமெண்ணாயிரம்பேர் கடந்து கங்குத்திதேடி வருவாரே.

கல்லுப்பாறுவாறுதிசைசித்தர்

வருவார்கள் வெள்ளைக்கல்லுப்பதனைக்கொண்டு வருவாரொரு
பக்கமெண்ணாயிரம்பேர், வருவார்கள் காகிதேச மதற்கப்பாலே அன்
னாறுகாதவழி கடந்து அப்பால், வருவார்கள் வடபூநியுத்தராததேசம்
வடமேற்கிரிசாரல்பருவதமுண்டு, வருவார்கள் பர்வதகிரிவாழுஞ்சித்
தர் பண்ணைபெறுந்தன்வந்திரி ஶீஷருடபெருமை. (497)

பெருமையென்றசித்தர்பதினாயிரம்பேர்கள் பேராகக்கூட்டங்கள்
கூடிக்கொண்டு, அருமைபென்றகங்குந்திசாரலதுதேடி அடவான
வெள்ளைக்கல் லுப்பதனைப்பெறுக்க, ஒருமையென்றவொருபக்கமவர்
கூட்டமிட்டு ஒகாகோவாருவார் கல்லுப்பிறைமை, வருமைவந்தனு
காதவெள்ளை கல்லுப்பின் வசனிப்போம்நாலுதிசைசித்தரெடுப்பாரே

சாபநிவர்த்தி

வருத்துமேயவரவர்கள் குமையதற்குப்போவர் நிறன்பெருமை
மகத்துவங்களை ன் னுற்சொல்லவெனினோ, அருத்துயெனைக்காததாய்

புலத்தியனேயிறதற்கேனும் அன்புப்பின்பனை மடிப்பதனை யோப
வும், கடுத்துங்குமகைச்சாரலதகிலேகி கம்பமுடையதியானமகைத்
செயிப்பாய்தானும், கடுத்து ஓம் பூம் ஆரிகலிங்கவியுமென்று கரு
வாக ஓம்ஓபும் சன்ஷம் சிறிம் மென்கே. (499)

என்னவேவெருகோடி சாயங்கனிதனா லியப்பிறினைச் சமுருகத்
கிரவாந்தன்னின், சென்னவேருருவினடி செயலகனைக்கண்டு கோகித்
துத்துபதிபங்கள் பொந்து, என்னவேவெள்ளைக்கல்லுப்பநகே சென்று
கருணைபெறவுனக்குகேணை மட்டுமெடுப்பாய், என்னவேயுப்பதனை
யெடுத்துநீமைந்தாயொருமைபெறக்குகைச்சார்பு தேடிவைவே (500)

குகைச்சார்புபிராணஸ்திரீ கடுஞ்சூல்

தேடிநீகுகையதற்குட்சென்றுநீயும் செயலானபதினாறுவாயது
தானாகில், பேடியாய்த்திரியாதேபிரமகுலமாகில் பிராமணஸ்திரீயின்ற
கடுஞ்சூலாகில், ஆடிநீயவளின்ற முதற்பாலன்றா னன்பிறக்கும் பனிக்
குடந்தான தீதம்வாங்கி, சாடிநீபாண்டமதிவிட்டுத்தாக்கிச் சாமர்த்
தான அண்டோட்டினைக் கண்ணங்கே. (501)

கடுக்காய்த்தூள்

கேளப்பாயண்டோட்டின் கண்ணம்பலம்பத்து கிருபைபென்ற
கடுக்காய்த்தூளதாக்கி, ஆளப்பாபொடித்துவடி கட்டிநீயும் அச்சன்
ணமித்தூளுமொன்றாய்தாக்கி, தானப்பாபனிநீரிற் போட்டுவொரு
சாமம் கைதன்னியமாகவல்லோ மனியில்வைத்தால், கேளப்பாவா
ராதா தெளிந்தசலமாகும் கூறினொங்குருவாணையுண்கையிதுதானே,

பனிநீர்வெள்ளைக்கல்நிறு

உண்மைபென்றசலமதனைச்சாவிற் கொண்டு வெருகைபெறப்
பதனமதாய்வைத்துநீயும், வண்மைபென்றபாண்டமதிற்சாவிவிட்டு
மகத்தானபனிநீரிலிரண்டு படிவாங்கி, தன்னபெறப்பாண்டமதிற்
பனிநீரிட்டுச்சம்பிரமதாய்வெள்ளைக்கல்லுப்புசேரிட்டு, அண்மையது
வாராமற்பனிநீர்திலிட்டுத் துதிபெறவேவிதனிலேசாமமதுவைவே,

வைத்ததனைச்சாமஞ் சென்றெடுத்துப்பார்த்தால் மகத்தானவெள்
ளைக்கல்லீராய்ப்போரும், பத்துபிதினில்கையாய் பனிநீருங்கல்லும்
பருத்தசுத்தசலமதுபோ லருவிபாயும், வெத்தகனைப்பாண்டமதை
யெடுத்துக்கொண்டு செயல்பெறவே மறுபாண்டம்மொண்டிடித்துப்
போடு ஐக் கையப்பாண்டமதினிலுத்தசலமதனை அடிப்புமேலேற்றி
யக்கினியமுட்டே. (504)

நிலத்துப் பாய் நண்டு பிங்கான் வெள்ளைக்கல்லுப்பு

மூட்டி போகிலத்தும்பைப் பாய் களைப்பிடிக்கழர்க்கமுடனாவி
தூர்த்தியுலகமாவானால், காட்டிபோயுனர்க்கேவெடுத்துமைந்தா க
நனைபெறவெடுப்பிட்டு வயித் தாயானால், காட்டிபாய் யிடியிடித்து
நின்னலதுபோலம் தான்திதும்பாய்க்கேவால் கொடுகொடுக்கும்
பாரு. போட்டியாய்ச்சிவியபேதாய்ப்பாகமதுண்டால் பேரான்பிங்கா
ஒற்கொண்டதிலைவாரோ. (505)

வார்த்துப் பிடித்துகாள் பழமுதலகைகவைத்தால் வாங்கிடுங்கா
சென்னைவை சிவப்பாயிறங்குப்பாய், காற்றிசையுப்புழ்பெறவே
பெண்ணெய்க்கைகழட்டி கலப்பாயிடித்துவிடு கவினமதாய்த்தானும்,
சேர்த்துவதி சீரல்லாஞ்சுக்காடியுபோகுந் தேனருவிபாயுமதுலுப்
புகட்டும், வார்த்துபத்துகாள்பழமுதம் பாகமதுவானால் கல்லான
வெள்ளைக்கல்லுப்பாயுமாரோ. (506)

மதியுப்பு.

பாய்ப்பவவுப்பதனை வைத்தெடுத்துப்பாய்த்தா லுறுநிபெரும்
வெள்ளைக்கல்லுப்பாயினவாரும்த், செப்பவனிறமதுவிமன்ஞற்சொல்
லத்தெரியுது படுத்தெல்லாஞ்சீஷாதனினிட்டு, முப்பாருஞ்சேதினைச்
சொல்லந்தேனது தூர்க்கமுடனபிங்கானிலுப்பதனைமிட்டு, அப்பாண
மதியுப்பு அருளதனைக்கேனது, அடவானகத்தசலம்பலமைந்துவாரோ.

வார்த்துபாய் அய்க்கட்டிபாதைமதியிலிதைவைத்து வளமாகவாச
மட்டும்கத்தசலமதன்மேல், தேர்த்துசன்முய்த்தெனித்துசலமதியிலி
தைவைத்தால் தெனிவான தும்பைப்பூழிறந்தான்போல, பூர்த்துநன்ற
யிதமுபோல்பரியுமித்தும் புதுழான்பிங்கானில் நிறையத்தானும்,
கார்த்து அருளத்தெடுத்துப்பிங்கான்றன்னைக் கவிவானமதிமுப்பைச்
சேதானிற்சொல்வோ. (508)

வாலைதியானம் கைபாகம்

போட்டுப்பூழ்த்துசன்னைவோகக்குறையில் போய்நின்ற வாலை
யுடதியானமதுலட்டம், சேட்டுப்பிட்டு தும்புசேகதேனிதாயே செய
மாகவெந்தனஞ்சுமைமேதசாய், காட்டிபோயுள்ளதித்தர் ஞானத்தோர்
க்கும்கலமாசமவுனத்தோர்சிவியாகத்தேதாக்கும்த், காட்டிவைப்பாகம
தாய்ச்சொன்னேய்ப்பாருகருணைதரும்கேனம் மணியின் கருத்தாலாச்சே

இரவிமுப்பு.

ஆச்சப்பாயுனத்தியனைமதியிலுப்பு அருவினமின்னமொருமுப்
புலகைகேனது, பாச்சப்பாசவிமுப்புப்புருவாதைச்சொல்வோம் பண்
மைபெறசேர்முன் லுவுப்பதனைக்கொண்டு, பாச்சப்பாபிங்கானிலுப்ப

தனையிட்டுக் கருணைபெருங்கிவிசெயநீர்பலமாதுவாந், வாச்சப்ப
வார்த்தனைக்காமதுவாற்கட்டமகத்தானாவிதனிலேவாரமதுவையே

எண்ணெய்கழட்ட

வைத்தூரவிவாஞ்சென் றெண்ணெயதைவ ன்கு வளமாநல்
லெண்ணெய்போலதுதானிறங்கும், பைத்துபெறவெண்ணெயதை
வாங்கியதைவிட்டால் பரிவான *ரவிமுப்பு பிங்கான திற்படரும்,
கைத்துமெழுதர்க்கும் கண்ணொளிவுமெத்த கடினமாம்வெகுதேடி
வேதையாமே, கைத்துமல்லிப்பூவதுபோல் ரவியில்முப்புதூர்க்கும்
கருவாகவதைக்கண்டு பிங்கானதைவாங்கே. (511)

முப்பூவுக்குச்சிவயோகபூசை

வாங்கியேபிங்கான யெடுத்துக்கொண்டு வளமாகவதிலிருக்கு
முப்பைபத்தாலும், தூங்கியேதிரியாதேசீசாவதுகொண்டு துதிபெறவே
ரவிமுப்பையதிலேயிட்டு, தாங்கியேயந்தமுப்பைபெடுத்துக் கொண்டு
தருவானசிவயோகபூசையதுசெய்து, பாங்குபெறப்பதனமதாய்வைத்
துப்போற்றி பரிசுடையரவிமுப்பைப்பணிந்துபோற்றே. (512)

மதிசெயநீர்.

போற்றுவதற்கின்னமொருசேதிகேளு புதழானமதிசெயநீர்ப்பு
லக்கேளும், வேற்றமைகளில்லையப்பா மதிமுப்பையாங்கி விடங்கிய
தோர்சோரென்றுபிங்கானிலிட்டு, சாற்றுவதுதேகிசெயநீர்பலமுன்
றிட்டு சமர்த்தாகக் கட்டிமத்தியுண்டையதுவாங்கி, பார்த்தூரவிதந்
தனிலேசாமமதுவைத்தால் பரிசுடையமதிசெயநீர் நிறங்கும்பாரே. ()

மதிமெழுது.

இறங்கினதோர்மதிசெயநீர் ரெண்ணசொல்வே னியல்பானசந்தி
ரன்டோல்நிதந்தான் காணும், மறங்கமழுமதிசெயநீர் சீசாகொண்டு
வளமாகப்பதனமதாய் வைத்துப்போற்றி, அறங்கினதோரதனடியில்
நின்றதொருகுழம்பை அழகானபிங்கானிலிட்டுத்தாக்கி, நறங்கின
தோரவிமுப்பில்பணவிடைகொண்டொண்டு நலமானகுழம்பதனிலே
டுத்தாக்கே. (514)

தாக்கியேமதிசெயநீர்வொருநாழிவைத்தால் தருவானமதிமெழுதுதன்
தாயாகும், அதுக்கியையப்பாகங்கண்டாயானால் அம்மெழுதைவெடுத்து
வொருபாண்டிலிட்டு, வாக்கிசென்னமுடிம்வாலைதெனியென்றுமனோன்
மணித்தாய்பூசைசெய்துபதனப்பண்ணி, தாக்கியேவிவயோகக்குகை
யிற்சென் ன பிசாணுபமோட்டி குசியவங்கென்று வாசிபூட்டே. (515)

*ரவியென்பது சூரியன்.

பூட்டியேவாசியொட்டிமவுனகுருபீடம் போதரவாயங்குரின்று
தம்பித்தாயானால், சாட்டியதும் நாராசமணிபோலையா சதாசிவத்தி
ஒன்றினையிலடிபடரும்பாரு, தாட்டி கமாயவ்வோசைகண்டபோது
சதாகோடிபிதிர்களெல்லாமற்றுப்போச்சு, பேட்டியாய்த்திரியாதே
பரப்பிரமந்தான் பிராணுகொலுவினிடதெரிசுனாமமென்றே. (516)

என்றுத்தெரிசித்துயர்ச்சித்தாக்கால் இயல்பானசோதிசுடர்
பிரபைதோற்றும், நன்றானபிரபையிலேவாசியொட்டி நலமானமனக்
கண்ணாற்பார்த்தாயானால், பன்றானவைம்பூதநிலைபுங்காணும் பாமிருக்
குந்தலங்காணும்பிரமங்காணும், பொன்றானபூசித்துதெரிசித்தரீபும்
புகழாகவையவரையும் பூசைசெய்யே. (517)

இரவிசெயநீர்

செய்யப்பாபுலத்தியனெமதிசெயநீர்சொன்னேனும் செயலானாவி
செயநீர்செப்பங்கேளும், உய்யப்பாபவியின்முப்பு சேர்தானென்று
வுபாயமதாய்ப்பிங்கானிலிட்டுரீபும், மெய்யப்பாகத்தசல மூகிசெயநீர்
விபாமதாய்விதமொன்று பலந்தான்மூன்று, வையப்பாபிங்கானில்
செயநீர்விட்டு வளமாகக்கூட்டிமத்தியுண்டையாக்கே. (518)

சிவயோகபூசை

ஆக்கியேரவிதனிலேவைத்துச்சாமம் அருளாகப்பார்த்தையான
லிறங்கும்பாரு, வாக்கியேரவிசெயநீரெடுத்துப்பார்த்தால் மகத்தான
யிந்திரகோபமதுபோற்காணும், தாக்கியேசீசரவிலெடுத்துவிட்டுச் சம்
பிரமதாய்ச்சிவயோகக்குகைக்குட்சென்று, தூக்கியேதூபதிபனைவே
த்தியஞ்செய்து துதிபெறவேபதனமதாய் வைத்துப்போற்றே. (519)

இரவிமெழுகு

போற்றியேரவிசெயநீரிறங்கும்பிங்கான் புகழாகப்பூச்சானிலடி
யில்லின்ற, கோற்றியேகுழும்பதுவாய்நிற்குமூலக் குருவதனைத்தானெ
டுத்துரவிமுப்புபணவிடைதான், தூற்றியேகுழும்பதுவி லிட்டுத்தாக்
கெத் துதிபெறவேரவிதனிலே யிருநாழிவைத்தால், நாற்றியேரவிமெழு
குயாகும்பாரு நலமானமெழுக்கெடுத்துப்பாண்டில்வையே. (520)

வையப்பாகந்தாமையின்னங்கேளு வசனிப்போமெழுதினுடவ
திதஞ்சொன்னேனும், வையப்பாநானுயிர்தப்படியேசொன்னே நருள்
பெறவேயகத்தியெனன்று பேரும்பெற்றேரும், செய்யப்பாபிமெழு
கின்பெருமைதனைச்சொன்னேனும் செயலறிந்துசித்தர்களேசெய்து
பாரீர், மெய்யப்பாசொல்லினிட்டோமிந்தப்படியாக மேலானதிராவ
கத்தின்விதஞ் சொல்லக்கேளே. (521)

பஞ்சகாவியச்சூத்திர நூற்றொகையில்
சௌமியசாரச்சூத்திரத்தொகுப்பு

சொல்லுகிறோம் சௌமியசாகரம்தாகும் சொல்லொண்ணப்
பொருள்களெல்லாஞ் சொல்வேதாமும், வெல்லுவாரசித்தர்கள் தானி
தனுடையகருவை வெகுவிதமாய்ச் சொல்லிவிட்டோமெய்ஞ்ஞான
மிதுவாகும், கல்லுவார்கங்குந்திதேசநிதின் வண்மைகருதவேகருவை
யெல்லாங்கருதினோம்பார், அல்லவேவெள்ளைக்கல் திராவகத்தின்
வண்மை அருளுகிறோமதிதெமல்லாமறிந்துப்பாரே. (522)

அறிந்துபார்வாதகாவியத்தைப்பாரு அருளினோம் வயித்திய
காவியத்தைப்பாரு, வறிந்துபார்மாந்திரீகக்காவியத்தைப்பாரு மகத்
தானஞானகாவியத்தைப்பாரு, வெறிந்துபார்லட்சண காவியத்தைப்
பாரு விதின்கோர்வைசூத்திரங்களாய்ந்துபாரு, மறிந்துபாரின் னூலு
சௌமியந்தான மகத்தான நூலினிட மகிமைகாணே. (523)

மகிமையப்பாவாயிரத்திருநூறுபீட மாலயந்தான்சௌமியசாக
ரத்தினேர்மை, குவிந்ததொருமூலமெல்லாங் கருவாய்ச் சொல்வேவாங்
கறினோமிந்நூலிற்சுருக்கங்கேளு, அகிமையென்றனிதைச்சுருகியென்
னூற்சொன்னோம் ஆடலாமகாகோடாகோடிவித்தைதெதகிமையென்ற
திரட்டைஞ்ஞாற்றீதசூட்சந் தெளிவானமுன்னுருதிருவாய்பாரே.

வியாதிவிபரம் இதற்கு இருநூற்றைம்பது

திருவானயிருநூற்றுவைம்பதுக்குள் செய்விரைகோயதர்க்கெல்
லாமதிதஞ்சொன்னோம், மருவானமயேந்திரபூபதிவசந்தூர மாலைக்
கண்ணேத்திரத்தின் மையையச்சொன்னோம், வெருவானவெயிருலை
கண்டமலை விற்புருதிரிசிலைபுண்கள் வழுவண்டி, வருவானவாய்ப்
புற்று சன்னப்புற்று மதிகனுக்கால்குதிக்கள்ளன் வாமையறை
யாப்பே. (525)

நன்னுனநரிக்கள்ளன் சத்துக்கள்ளன் நடுவிரலின்கள்ளன்
தூமைக்கள்ளன், கன்னுனதுடைவாழைசந்துவாழை கருவானலிங்
கப்புழுகள்ளன்குத்து, அன்னுனபுண்புரைகள்மேகக்கட்டி யருளான
வெயிருலைகண்டக்கட்டி, குன்னுனநீகேளுகுன்மக்கட்டி குறல்கட்டி
முதுபுண்கள் மாந்தக்கட்டியாமே. (526)

சௌமியசாகரம் சிவனுமைபுங்கேட்டது

ஆமென்றவாதத்தாற்பித்தக்கட்டி அங்கத்திலெங்குவரும் பித்தச்
சூட்டால், சேமென்றசிலேட்டுமத்தின தித்தக்கட்டி திராதகருமத்தால்

வருநோய்க்கெல்லாம், பேரமன்றினாஸ்திரிபெண்ணெய்சீலைதான்
பேராகநாண்டுகித யெண்ணெய்சொன்னேனும், தாமென்றகத்தியது
யெழுக்குந்தொடியாசஞ் செய்புகிறனித்தைசொன்னேனும். (527)

விதமானகிதற்கெல்லாமலித்தஞ்சொன்னேனும் விளங்கவேகியாமு
மலாய்கியஞ்சொன்னேனும், சதமானகலிக்கங்கள்சன்னிக்கெல்லாஞ்
சாற்றினேனிருதுற்றுவைப்பதுக்குள், சதமானலோக பண்டிதர்க்கா
கத்தான்சொல்லிவிட்டோம்சௌமியத்தின்சுருக்கங்கானும், புதமான
வதைக்குறுக்கிநாறுஞ் சொன்னேனும் புகைப்பொருளாயதீதமெல்லாம்
புகட்டினேனேமே. (528)

புகட்டினேனமன்பதுக்குள் முப்புத்தானும் பூணமாய்முப்ப
துக்குள் கத்தினொன்னேனும், புகட்டினேனிரிவ்வளவுஞ்சொல்லிவிட்
டோம்நாசெய்ப்பேதத்தேதர்க்கேற்காதையா, வகட்டினேனமனமொன்று
புத்திரொன்று வாழ்வித்தேதர்க்கெய்துமென்று வருத்தோநாமும்,
திகட்டினேனும்தினாகடகி னபுர்த்தத்தைத்தான் தெளிவதனூண்பதற்
குட்செப்பினேனேமே. (529)

செப்பினேனும்சௌமியத்தைநன்றய்ப்பாடி சிவனுமைக்குயெநிர்
ரின்றுதெளிவாய்ச்சொன்னேனும், ஒப்பிதமாய்க்கேட்டு வவருரை
சொன்னார்பாரு உலகசாகரமென்றும் பேருமீயந்தார், இப்புவியிலறி
வோர்களாளுநிலகை போவாபாநிற்குபடியுமைபுங்கண்டான், துப்பற
வாய்ச்சொல்லிவிட்டோம் சிவமோகிக்கு தூண்டி னூட வருமையைத்
தான்சொல்லொனாதே. (530)

துன்மார்ச்சுருக்கு நாலியாதே.

சொல்லொனாதே சௌமியத்தைவெளிவிடாதே துன்மார்க்கப்
பிசாகமோடுவாமாதே, கல்லொனாப்பொருளதனைமனதில்வைத்துக்
கன்மவினைமனபறிந்நாசெய்திடாதே, புல்லொனாவென்றமனமொன்
றய்க்கொண்டு பூச்சங்கரவில்வளைத்துநாணியேற்றி, வில்லொனாமன
மதனைபுண்டையாக்வி விட்டவிடுகேசகத்தில்காசிபூட்டே. (531)

ரவிமனம் சேசகம்.

பூட்டியேரவியில்கின் அமனதையுன்னிப் புனிதமாய்ச் சிங்கென்
று சேசகம்விட்டப்பால், பாட்டியேறும்பித்துமங்கென்றெழும்பி பாய்
ந்துவிடுபூசகத்தில்தூரிலேயும், சாட்டிவிடுந்திரயோகபூபதிதான்பீடம்
சதுர்முகந்தான் பலகோடிநிறமாய்க்காண்பார், காட்டியேகைகுவித்
தத்தெரிவித்தாக்கால் கைலாசமுத்திபாசெய்தும்பாரே. (532)

பூரகம் குப்பம்.

பாயுதகின் றகிங்கென் றுவாவிழ்ந்திப் பொழும்கேயுழா கன்னிட்டப்
பாற்பாம்பந்தால், கொய்துகின் றகும்பகந்தான் ங்கேதோன் றங் குப்பித்
துவங்கென் றதம்பித்தாக்தால், கைதுகின் றகிராஸுயஞ்சுவாதிட்ட
னம் நல்மணிபூரகத்தாக்கப்பாற்றமுண்டி, ஐதுகின் ற வநாகதந்தான்
விசுத்திநாண்டி. ஆங்கிணயின்பீடநடுக்காநலங்காணே. (533)

நவகோடிசித்தி.

நாணவேசதாசிவந்தானங்கேதா னுங் கனயோககோடாகோடியி
டைதோற்றும், நாணவேயங்குநின் றுதெரிசித்தாக்காநலகேடிசித்தி
கள்தா னெய்தும்பாரு, ஒதுவென் றுவொறுமனதாயறிவையொட்டி
யோனிவாய்ச்சடலமறைக் கழட்டிப்போட்டு, கோணவேமவுனகுரு
நிலையைக்காண்டு துதிபெறவேகுனிகைகொண்டு கெவுனம்பாயே. (534)

தெளிவு அறிவு பருவம்.

பாயுகின் றதெளிவினுட வறிவுஞ்சொன்னோம் பாடினோம் தான்
னுட தொகுப்புஞ்சொன்னோம், ஆயுகின் றதிராவகத்தின் கருவைக்
கேளு அருளுகிறேன்மதனுடைய போக்கைத்தானும், வேயுகின் ற
வதன்கார்கே ளதீதவேகம் வெட்டவெளியாகவுநான் விளக்குவேம்
பார், தேயுகின் றதேயுவப்பா மநியைக்கேளு தேனுமொர்க் தீதமட
சித்திதானே. (535)

புணர்ச்சி.

தன்னென்றசித்திரானான் பருவந்தன்னில் தனித்தவருஞ்சக்கி
வாசவருக்களுகில், என்னென்றயிருவாரந்தனிலேவைமந்தாயிப்புவிடிலெச்
சாதி யானுலையா, நானென்றாவிகாலம் பூரணமும் பாசுகாலம்வருமுன்
பு புணர்ச்சிக்கேளு, தேனென்றஸ்திரீபுருஷான் கூடினாக்கால் தேய்வி
னிடபார்வைவந்து பெய்தும்பாரே. (536)

வைகாசி.

பாப்பாபுலத்தியனை மகப்படுகேளு பாட்சத்திக்குாயிருநா
னருக்களுகும், ஆப்பாபுணர்ச்சிசெய்தால் ரவியாணுதிக்கு மருனி
னோம்வைகாசி யந்நாஸ்கேளு, தேரப்பாபாதிருரு யிந்திரைப்பார்வை
தேயுவிருப்பான் பதினாதித்திலாமும், சாரப்பாபதினைந்துக் குள்
ளேபுத்திரன் சாயுச்சியநிலைகண்டு வறபலிப்பாராமே. (537)

தலைப்பிள்ளை நாமம்.

ஆமென்றதலைப்பிள்ளை பபார்க்குநாமம் அப்பிள்ளையுற்பலிக்கு
முண்டிதாக, தாமென்றபணிக்குடந்தான் விழுக்குநோந் தரைதனிலே

தட்டாமல் குடத்தில்வாங்கி, நாமென்றபனிரீரு சேரொன்றிருந்தால்
நாலுங்குமென்காய்கானலமாய்க்கொண்டு, வாமென்றமாசமஞ்சக்குள்
காடிவாங்கி வசனிப்போங்காடிதனி லுமப்போடே. (538)

கடுக்காய்த்தூள்.

போட்டுவிடுகந்தனிலே முச்சாமம்வைத்து புகழ்பெறவேகடுக்
கையை மெடுத்துக்கொண்டு, சாட்டுநீகல்லுரலில் கடுக்காயிட்டுச் சார்
பானியுப்புலக்கைக் கொண்டுசாடு, ஆட்டுநீராடியதைத் தூளதாக்கி
யத்துனைவடித்தெடுத்து யிருபலந்தானாக்கி, வாட்டுநீபனிரீரில்தாக்கு
நாற்சாமம் வளமானசுத்தபனி நீரதாச்சே. (539)

ஆண்பனிநீர்சிவகங்கை.

நீரானவாண்பனிநீர் சிவகங்கையாகும் நேரதபூநீறு நாதங்கட்
டும், ஆரானயண்டக்கல் லதில்கத்தியாகும் ஆதிமுதல்திராவகங்க
லிதனாலாகும், தேரானசாக்குசுத்தி திராவகத்தாலாகும் சிவகங்கை
யிதனாலே முப்புலாகும், நாரானயின்னீருத் தெளியைவவாங்கி நலமான
சீசாவிற்பதனஞ்செய்யே. (540)

செய்துசிவயோகமப் பூசாதனில்வைத்து செயல்தரவேபிரா
ணய வாடுவொட்டி, கைதுசின்னென்றுலட்சம் தம்பித்தாக்கால் நல்ல
சிவகங்கையடா சாமம்போச்சு, பைதுசிவகென்றையிதைப் பதனஞ்
செய்து பனிக்குடத்தினீரெனவே பகிர்ந்துநீயும், கைதுமேசகந்தாண்
டி பூசுததில்லின்று கைலாசபதியறிந்து ரும்பகந்தில்நில்லே. (541)

சிவசத்திகங்கை மாசியிரவையிடம்.

ரும்பகந்தான்சித்தித்தால் குளிகைசித்தியாகும் கூறினோமதன்
பிறகுசெவ்வசித்தியாகும்ரும்பகந்தான் பனிரீருநன்றாய்ச்சொன்னோம்
நல்லசிவசத்தியுடநீ ரதனைக்கேளும், வம்பகந்தான்மதிகால மாசியாகு
மதியில்நிற்பானிந்திரனும் பார்வையிடங்கேளு, உம்பகந்தானுந்தித
னில்பேசோற்பதிதான்மைந்தாவுறுதிபடுமொன்பதாம்விடந்தானோமே.

உத்திராடம் திங்கள்.

ஆசுமேநாழிகைதா னிருபத்திரண்டு அருவினோமுத்திரந்தான்
திங்களாகும், யேசுமேயிதின்பட்சம் குரியனாகும் இயம்பினோம்சநி
புருஷ, ஒன்றாய்ச்சேர்வார், நாகுமேநாதவிற்து சிவவிற்திற்கேரும்
நாதசத்திவிற்ததற்கு நாமமாகும், வாகுமேயததலைச்சன்ருஞ்சுலாகு
மதிற்பிறவிபண்ணிந்து வற்பவித்தநாளே. (543)

தலைச்சன் பெண் பனிக் குடம் தாதநீர்ப்பாவுதல்.

நாளான பங்குனிதான் பட்சமாதும் நலத்தசத்திரன்பார்வைவ
ரும் நலமாய்க்கேளு, தேனடாபதினைந்தா மிடமதாதும் தெசமிநாள்
புதன்கிழமை திருவேணமாதும், கோணை தம்வரராது குருவுநிக
கானும் கூறினோமதிகால மேகா கசியாதும், தாளாபதினென்று
நாழிக்குள்ளே தலைச்சா னுற்பனிக்குமைந்தா தண்மைபாரே. (544)

பாரப்பாயென்பிள்ளை யுற்பனிக்குமுன்பு பனிக் குடந்தானாதநீர்
பரவும்பாரு, தாரப்பாதரைதட்டாப் பாண்டங்கொண்டு தருவான
நாதசத்தி கங்கையிதைப்பிடித்து, சாரப்பாமுன்சொன்ன பாகமது
வாகக் கடுக்காய்த்தூளிசெண்டுபலம் சேரொன்றுக்கு, வாரப்பாநாத
சத்தி சிவகையிற் போட்டு வளமாகவொருநாள் முழுதும் வைத்திடவே
மதி பனிநீர்.

வைத்துவொருநாட்சென்று யெடுத்தாயானால் மதிபனிநீர் கங்கை
யமுர்த மதுவாகும், ஐந்ததனையநீரை யெடுத்துப்பார்த்தால் அழி
வெனிவாகுமிது சீசாதன்னில், நைந்துஅநீரைவிட்டுப் பிரடையோ
ட்டு நாதசத்திகங்கையென்று நாமமதுவைத்து, கைத்துசிவயோகஞ்
செய்யு மருகேவைத்து கண்ணாடிச்சுழிதனிலே வாசியோட்டே. ()

சலகங்கையமுர்தம் நாதசத்திநீர்.

ஓட்டியேபிரானுடம் ஸ்திரீங்கென்றையா ஒரு லட்சமவுனமதில்
தம்பித்தாயானால், நாட்டியேநாதநீர் சாரமதுபோச்சு நாடதிலேவாதி
களே நண்பாய்ச்சொல்லீர், தேட்டியேநாதசத்தி கங்கையிதனாலே
தேகசித்திவாசிசித்தி காயசித்தி, பாட்டிலேசொன்னதென்று மெண்
ணவேண்டாம் பாவிபட்டுயிர் நூலைக் காட்டிடாதே. (547)

சாப நிவர்த்தி.

காட்டிலேண்டாமையா புலத்தியனைகேளு நருவாகச்சொல்லி
விட்டோம் சிவமுப்புசத்தி, பாட்டிடப்பருவமதைப் பாகமாய்க்கேளு
பருசடையபாலகனைப் பண்ணையாய், துட்டினிட திறவறிந்து நிற்க
வேனும் பூணந்தில்மனைவைத்து நிற்கவேனும், காட்டிலேயிப்
படியார் சொல்லுவாரோ நாம்சொன்னோம்நாதசத்தி நீரைத்தானே.

பூநீரெடுக்கும்பூமி.

தானைபூமி யெடுக்கச்சொல்வோம் சார்வானரிவப்பூமி தன்
மைகேளு, மாணவசந்தகாலங்க டன்னில் மாசிபங்குனிசித்திரை
வைகாசியாகில், நாலானமாதமதில் சத்தமேகம் நலமாதமொன்றுபதி

காந்துநாஸ்தான், தேவனுபாஸி பப்பயும் காலந்தன்னில் தேசமதில்
வைகையாற் கரைபிற் றுனை. (549)

விவரத்தி புநீறு.

கரையானவாறங்கே யிதற்குழிபூநி காலினியில்மெத்தவுண்டு கண்
பொர்த்து, கரையானவாறாட துதான் பூநிமேற்பொங்கி நளினமென்ற
சந்திரன்சொல் வெளுமையாகி, வரையானகாதகீர்பூநீ றிதற்குப்பேரு
மதனருகேகிவாப்பிற் றகர்ப்பிற்மாலும், கரையானவாற்றோ மெரு
பக்கத்தில் அரிதாருங்கிடைக்கிறது பூநீறுமே. (550)

சாப நிவர்த்தி.

நீறுனயர்நீரைச் சங்கரவாரம் நீமனேயாற்றோஞ் சென்றுதா
னும், ஓரானலுங்கியும் கிதிலமன்றையா வுதலட்சந்தம்பித்து மவுன
மாக, சாளுவனவாறவாற மங்கிருந்து சபர்த்தாசச்சொபித்திடவே சாப
ம்போச்சு, வேறுனகிவாருத்தி யிரண்டுநீரும் வெவ்வேறேகரைக்குடு
க்கையடைந்துகிடரே. (551)

அடைத்திடர்வேனையட்டு வெடுத்துநீயும் அருளாகநீயிருக்கு
மில்லறமேயாகி, படைத்திடர் பரண்டமதில் சேரண்டையா பண்மை
பெறயிட்டமே சொல்லக்கேளு, கடைத்திடர்சிககங்கை படிசேரண்டு
நயிலுவோம்பூநீறில் வார்த்திடர்தான், வடைத்திடர்காமதுவால் கரை
த்தாயானால் மகத்தானமேவென்னாம் வருதலாமே. (552)

நாதாத்திப்புநீர் கத்தசலம் வல்லாராகம்பு.

வருகலாமேசநாளு முழுதுமதைவைத்து மறுகாணிற்பாண்ட
மதை வெடுத்தாயானால், அருளாமத்தெளிவு கத்தசலமாகும் அச்ச
லத்தைச்சீசாவிற் பதனம்பண்ணி, வருதலாமச்சலத்தை வேணமட்
டுங்கொண்டு கண்மணியேயாண்டாதி வெடுத்ததனைவிட்டு, வருகலா
மடுப்பேற்றிப் பாண்டாநீதைதா வல்லாராகம்பதனா லக்கினியை
முட்டே. (553)

இரவியில் வைக்கவும்.

முட்டியேராச்சாம வெறித்தாயானால் மேசமொன்றுமவாராது
பூநீர்சலமாகும், காட்டியேசாமமொன்றுக்கெட்டுக் கொடுகொடுக்கும்
கலத்தமுச்சாமங்கொடு கொடுத்தானால், வாட்டியேயாண்டமதை
பிறக்கிவைத்து வசனித்தோப்பிங்களினில் வார்த்திடர்தான், முட்டியே
வார்த்துப்பூநீர் கலத்தைக்கொண்டு புனிதமென்றவிதனிலே வைத்
திடரே. (554)

பூநீரெண்ணெய்கழட்ட பூநீருமா.

வைத்திடர்நான்பத்து முழுதுமதைவைத்தால் வளமானபூநீர்
லெண்ணெயுமாயனும், எத்திறெடுத்தெடுத்துப்பத்துபத்துநாள்வித
மென்மகனேயிறுத்திடுவா யெண்ணெயுமாயனும், ஆர்த்திரைதுதழ
ன்றால் சலசலப்பையாகும் அப்பிக்கானிறையப்பூநீர் ருப்பதாகும்,
பேத்திடர்பூநீர்ப்பை யெடுத்துச்சொண்டுபுகழ்பெறவேசொனையமூல
மதையோதே. (555)

பிரானுயமூலம் பூநீர்சாபம் நிவர்த்தி.

ஓதடாபிரானுய மூலமதைக்கேளு ஒங்கிங்கு கிறியுமென்று
வாசியதுவொட்டி, வாதடாகும்பித்துத் தம்பித்தாக்கால் மகத்தானபூ
நீரு சாபமதுபோச்சு, ஆதடாயச்சாபம் நிவர்த்திசெய்து அருளான
பூநீர்ப்பு சீசாவிலிட்டு, நாதசடாதாகுருபூசை வாலேபூசை செய்து
நலமானபூநீருப்பில் சேரிரண்டுவாங்கே. (556)

பூநீர்திராவகம்.

வாங்கியேபூநீறு திராவகத்தைச்சொல்வோம் வளமானபூநீருப்பு
மண் காகமதிலிட்டு, ஆங்கியேபூநீரு சலஞ்சேரொன்றிட்டு அருளான
துருகினிட மெழுகுபணவிடைதான், தாங்கியேதாளகத்தின் மெழுகு
பணவிடைதான் தருவானகாகமதி லிட்டுத்தாக்கி, நாங்கியேகட்டி
புண்டை யாங்கியேதான் நலமானகாகத்துக் கவசஞ்செய்யோ. (557)

செய்தந்தக்காகமதைப் பீங்கானில்வைத்து செயமாகாவியிலிரு
சாமமதைவைத்தால், பெய்தந்தக்காகமதின் மூக்கிலேயா பேருகவூரிட்
டோடிப் பாயும்பாரு, பெய்தந்தப்பூநீறுதிராவகந்தானிறங்கும் புனி
தமதாய்ச்சீசாவில்நீ பதனஞ்செய்து, கைதுழர்மூலமதில் வானியொ
ட்டி நலமானபிரானுயம் ரும்பித்துப்பாரே. (558)

சாபநிவர்த்தி.

கும்பித்துப்பூநீறு திராவகத்தின்சாபம் கறுகிழும்ஒணுபும்பிலி
யும் சவ்வென்று, கும்பித்துமவுனமதா யருக்கன் றன்னில் சாற்றுலாய்
லட்சமுறு தம்பித்தாக்கால், அம்பித்துதிராவகத்தின் சாபம்போச்சு
அருளினதோர்திராவகத்தா லனந்தமாரும், கும்பித்தால்நவரீதங் கள
ங்கமாகும் நல்லபூநீர்திராவகத்தா லுருக்கினங்களாமே. (559)

சிவமுப்பு.

ஆமப்பாசாக்குவறுபத்துநான்கும் அருளினுபெழுகாகும் வை
ப்புமாகும், வாமப்பாவாசை மெழுகாகு மகத்தானதிராவகத்தாற்

சன்னமாகும், போம்பாயலேதாயிதி லவந்தமாடு மோகோகோகுனி
ஹசாரணைகளாகும், நாமப்பாசிவமுப்பு திராவத்தினாலே நாடெல்
லம்பொன்னாகும் நவகோடித்தே. (560)

நாதசத்தியுப்பு.

சித்தானித்தெல்லாம் மிதனாலானத் திராவத்தின்மகிமையதை
திரவய்ச்சொன்னோம், சித்தானிவமுப்பு திராவத்தைச்சொன்
னோம் பொய்க்கிறோம்நாதசத்தி யுப்பைக்கோளும், சித்தானாதசத்தி
பூர்ச்செரிண்டு லவந்தமாண்டமதி விட்டுத்தாங்கி, நத்தானநாத
சத்திப் பணிநீகாரமா நலமாகச்செரிண்டு பாண்டத்தில்வாரே. (561)

சத்திப்புநீர்சலம்.

வார்த்துபுண்டேயலேயல்லே காமனுவாற்கனாத்து மன்னுள்
தான்புழுதுபுனைவாத்து மறுநாள்நீரில், வார்த்துவுதையெடுத்து
யென்றால் பூர்ச்சலமாகும் பண்ணைபெறுமத்தெனிலை மறுபாண்டத்
தில், வார்த்துவதையெடுத்துநன்ற யதனில்வார்த்து இயம்புவாய்பாண்
டமதை யடுப்பிலேற்றி, வார்த்துகருகொச்சிலைதன் கொம்பாலையா
ளன்புழுதுகந்தனிலை மூட்டுவாரே. (562)

நாதசத்தியுப்பின் சாபநிவார்த்தி.

மூட்டியேயெரித்தையென்றால் புலத்தியனையா மூர்க்கமதாய்க்
கொதியெழுப்பும் சமந்தரது, எட்டியேயெயாருதாமத்துக் கெட்டுதா
ங்கொது இடைவிடாமாதுக்குமப்பா யநீர்தானும், தாட்டியேயப்பா
கக் கண்டாயானால் தருவாகப்பாண்டமதை யிறக்கிவைத்து, காட்
டியேயைகாருஞ் சிதறாமற்றான் சண்மணியேயாறவைத்துப் பீங்கா
னில்வாரே. (563)

வார்த்தாவிழுந்தனிலே பத்துநாள்விதம் வசனித்தோம்வைத்
துயிதி வெண்ணையதையிற்றுத்து, வார்த்துபத்துநாள்முழுது மெண்
கையதுபோனால் பண்ணைபெறுகாதசத்தி யுப்பதனிலாகும், நாத்து
மித்தப்பீங்கானில்லிறைய வுப்புப்படரும் நலமானவுப்பெடுத்துச் சீ
சாலிவிட்டு, வார்த்துத்தமோனாயம் வாகியதுவொட்டி கருவாகக்கும்
பித்து தம்பிப்பாரே. (564)

தம்பிப்பாய்வாகியதை ரோசுநத்தில்மாட்டி தருவாகயங்குநின்ற
பூர்த்தைவொட்டி, கம்பித்துக்கும்பகந்தான் வங்கென்றெழும்பி கமகி
வயலுற்றியங்கு வாயாவென்று, அம்பித்துமவுனமதி லட்சாமுஞ்
செபிந்தால் அழிதகாதபின் சாபம்போச்சு, கம்பித்துப்பூசைசெ
ய்து பதனம்பண்ணிக் கடைத்தேறவொருமனதாய்க் கருதுவாரே. ()

நாதசத்தியுப்புத் திராவகம்.

கருதுவாய்நாதசத்தியுப்பைச்சொன்னோம் கருவாகச்சத்தியுப்
பிற் திராவகத்தைச்சொல்வோம், மருதுவாய்மண்கரக மதிலேகேளு
மருனினதோருப்பில்சே ரிரண்டுதாக்கி, வருதுவாய்நாதசத்தி பனிரீர்
சேரிரண்டு வளமாகக்காமதில் வார்த்துநீயும், கருதுவாய்காத்தமெழு
விராகனிடெகொண்டு கருவானரோமசெயநீர்பல மொன்றுவாரே.

ம து ச ல ம்.

வாரப்பாவார்த்ததனைக் காமதுவாற்பிசைந்து மத்தித்துக்கட்டி
மத்தி யுண்டையாக்கி, காரப்பாகாமதி லுண்டைவைத்துக் கரு
வானவிந்ததனாற் சீலையேழுசெய்து, ஆரப்பாயதையெடுத்துப் பிங்கா
னில்வைத்து அடவாகாவிமுகத்தி லிருசாமமையா, கோரப்பாவைத்
ததனைப் பார்த்தாயானால் குபுகுபென்றுமதுசலம்போ விறங்கும்பாரே.

இறங்கினதோர்திராவகந்தா நென்னசொல்வேன் ஏகவுபரிட
தேவி யுப்பினாலே, இறங்கினதோரிதற்குப்பேர் சொல்லக்கேளு என்
னசொல்வோம்நாதசத்தித் திராவகந்தான்பாரு, அறங்கினதோர்சீஷா
வில் திராவகத்தைவிட்டு அடவாகயதற்குமைந்தா பிரபைபோட்டு,
நறங்கினதோருனதருகே வைத்துநன்றாய் நற்சாபநிவர்த்திதனை நவி
லுவோமே.

(568)

திராவகத் துக்குச் சாபநிவர்த்தி.

நவிலுவோம்சாபமதி னிவர்த்திகேளு நயவசில்லும்ஸ்யு மங்குஷா
யா, அவிலுவோமாக்கினையில் மனக்கண்ணோட்டி யங்குரின்றுபிரா
னாயம் வாசிபூட்டி, எவிலுவோமிடைகலையி லட்சமுருகச்சேபி யெய்
தும்பாயதீததித்தி சாபம்போச்சு, மவிலுவோம்நாதசத்தி திராவகத்
தாலையா மாண்டுபோம்சரக்குவறு பத்துநாலே.

(569)

சிவமுப்பு.

நாலானசிவசத்தி திராவகத்தைச்சொன்னோம் நவிலுவோம்சிவ
முப்புநேர்மையெல்லாம், வேலானசிவவுப்பிலிரண்டுசேர்வாங்கி விளங்க
வேபிங்கானி லிட்டுத்தாக்கி, வாலானசிவகங்கையொன் றரைசேர்வி
ட்டு மைந்தனேமத்தித்துக் கூட்டிமத்தித்து, மாலானமதிதனிலே
வாசங்கொண்டையா மகத்தானசிவயோகங்கை தெளிந்திடாயே. ()

மும்முலரேசகம்.

தெளித்துமேவாரமது சென்றாலையா சிவமுப்புபிங்கானில் நிறை
யப்பூக்கும், நனித்துமேமுப்பூவை யெடுத்துநீயும், நலமானசீஷாவில்

பன்னஞ்செய்து, கனித்துமேலாகொண்டு கிலியிலொட்டி கண்ணாடி
சுழிதனிலே மனதைவைத்து, முனித்துமேலொனைய வாசுபூட்டி மும்
மூலரோசகம்மிட் டப்பாற்பாயே. (571)

சிவமுப்பு சாபநிவர்த்தி.

பாய்ந்திடவேசிவமுப்பு நிவர்த்திமைந்தா பாடுகிறோம்சாமமெல்
லாம் பறந்துபோக, ஆய்ந்திடவே-யகம்-சிவ-யரிவோமென்று அங்
குஷாயாஐயுமென்று மவுனமேனி, நாய்ந்திடவேகும்பகத்தில் நிகைக்
கண்ணாட்டி நலமாகப்பூட்டிலட்ச முருத்தான்சேபி, தாய்ந்திடவே
சாபமெல்லாம் நிவர்த்தியாச்ச சதாசிவத்தினுப்பதற்குவுயிர்தானாச்சே.

சிவமுப்புத் திராவகம்.

ஆச்சப்பாசிவமுப்புத் திராவகத்தைக்கேளு ஆச்சரியமாச்சரிய
மார்தான்செய்வார், வாச்சப்பாசிவமுப்புகிரண்டுசேர்வாங்கி வளமான
பிங்கானிலடவாயிட்டு, தேச்சப்பாசிவகங்கையொன்றைசேர்விட்டுத்
தேசிசெயரீதிலேபலமஞ்சிட்டு, நாச்சப்பாஸிங்கமெழுவிராகனெடை
பிட்டு நலமாகமத்தித்து அக்கரத்தாற்கூட்டே. (573)

கூட்டியேயுண்டைசெய்து கரகமதிவிட்டுக் கூறுகவிந்ததனாற்
சிலே யேழுஞ்செய்து, நாட்டியேபிங்கானில் நடுவேவைத்து நலமாக
யெடுத்தனை ரவியிற்றாலும், வாடியேயிருசாம மடவாய்வைத்தால் வச
னித்தோங்குபுகுபென்று வருவிபாயும், சாட்டியேயப்பாகங் கண்டா
யானால் சாதாரியமாகவல்லோ யெடுத்திடகே. (574)

எடுத்துநீசிஷாவில் வார்த்தையைபா யின்பமுடன்பிரடையதை
ப்போட்டுநீயுர், அநித்துநீயருகுவைத்துப் பிராணையமொட்டி யா
காரோசகத்தில் யங்கென்றுநாட்டி, தடுத்துமனக்கண்ணாலே சுழிக்
கண்ணாட்டி சம்பிரமதாய்க்கும்பகத்தில் பாய்ந்தாயானால், எடுத்துநீ
யகோசுவம் தெரிசனமுமாகும் நவகோடிசாபமதி நிவர்த்திகேளே.

சிவமுப்புத்திராவகத் துக்குச் சாபநிவர்த்தி.

கேளென்றசிவமுப்பு திராவகத்தின்சாபங் கிருபையதாச்சொல்
லுகிறேன் நிவர்த்திதானும், ஆளென்றசிமநயவசிரியும் கிறியுமென்று
ஐயும்மங்கிஷாயாவென்று மவுனமேனி, வேளென்றதம்பித்து லட்ச
முருசாதி வெருகோடி சாபமெல்லாம் நிவர்த்தியாச்ச, நாளொன்றுஞ்
சொல்லா துவாதியோர்க்குநலமான சிவமுப்புதிராவகஞ்சொன்னோமே

நாதசத்தி முப்பு.

சொல்லுகிறேன்நாதசத்திமுப்புவதுகேளு அடியானசத்தியுப்பில்
சேர்தான்ரெண்டு, அல்லுகிறேன்பிங்கானி லுப்பையிட்டு அருளான

நாதகங்கை யொன்றைதான்சேரு, வல்லுகிறேன்வார்த்தாநன்றாய்த்
கினிசெயரீர்பலமாம் வளமாகமத்தித்துக் காத்தாற்கூட்டி, நல்லுகிறே
ன் ரவிதனிமேலிங்கான் வைத்துநலமாகவாரமதுசத்திகங்கைதெனியே,
கும்பகசித்தி.

தெனித்துநன்றாய்ப்பாகமதாய்வாரஞ்சென்றெடுத்தால் திருவான
பிங்கானில் முப்புழூர்க்கும், நனித்துநன்றாய்தினிகறாய்ச் சத்திமுப்பு
நனிலுவோம்புழூர்த்து யிருக்குமாளில், வழித்துநன்றாய்ப்புனைவ யெடு
த்துநீயு மகத்தானசீஷாவிற் பதனஞ்செய்து, நனித்துநீ கருவிதொண்
ணுற் குறுமைந்தா கருதவேயொருமித்துப் பிரானாயமோட்டே. ()

ஓட்டி வங்கென்று ரேசகந்தான்செய்து ஓகோடு நாகும்பகத்தி
லங்குட்டி, நாட்டியேபூரகத்தில் சிங்கென்றுநிறுத்தி நலமாயங்கு
நின்று வாசியொட்டி, மூட்டியேமூலமதில் வடகலைவினாலே மும்மூலச்
சுழிமுனையில் குளிகைநாட்டி, ஆட்டியேநாதசத்தி முப்புஷங்கு அங்கு
நின்றுசாபமதி நிவர்த்திசெய்தே. (579)

சத்திமுப்பு சாபநிவர்த்தி.

செய்யப்பாநாதசத்தி முப்புசாபம் செப்புநோநிவர்த்தியுட திற
த்தைக்கேளு, நையப்பாநவசியலும் தீயும்புரீயும் நனிலுவோம்பங்கெ
ன்று லட்சமுருவையா, மையப்பாமவுனமதில் நம்பித்துநீயு மகத்தான
சாபமெல்லா நிவர்த்திசெய்வாய், பொய்யப்பாசொல்லளில்லை யகத்தி
ன்வாக்கு புகட்டினோம்புலத்தியனே நிவர்த்தியாச்சே. (580)

சத்திமுப்புத் திராவகம்.

ஆச்சென்றமுப்பினுடநிவர்த்திசொன்னோம் அடவானசத்திமுப்
புத் திராவகத்தைக்கேளு, நாச்சென்றசத்திமுப்புவிண்டு சேர்வாங்கி
நலமானமுப்பதனைப் பிங்கானிவிட்டு, வாச்சென்றசத்திகங்கையொன்
றரைதான்சேரு வார்த்துஅதினிகமெழுது விராகனைடைபோடு, நோ
ச்சென்றரோமசெயரீர் பலமுமொன்று நுண்மையதாய்மத்தித்துக்
காத்தாற்கூட்டே. (581)

கூட்டியேகாகமதி விட்டுத்தாக்கிக் குருவானவிந்ததனாற்சீலை
யேழுசெய்து, சாட்டியேபிங்கானிற் காகமதுவைத்து சமர்த்தாகாவி
முகத்தி லிருசாமம்வைத்தால், நாட்டிலேநவநித்தர்செய்யு முறைக்
கெல்லாம் நாதசத்திதிராவகத்துக் கிண்டாமோ, போட்டியாய்த்திரி
யாதே புலத்தியனையயா பேரானசீஷாவில் திராவகத்தைவாரே. ()

* ரவியென்பது சூரியன்.

முப்புத்திராவகச் சாபநிவர்த்தி.

வார்த்துமேயிரடையது கன்றாய்ச்செய்து மைந்தனைநீயிருக்கும்
நாகதன்னில், நார்த்துமேயருகேவைத்து மவுனமேவி நலிலுவோம்
விசத்தியதில் வாகிகொண்டு, பேர்த்துமேபூரகம்விட்டு ரேசகத்தை
யொட்டி புனிதமாய்வடகிலையில் வங்கென்றுகும்பி, பூர்த்தமலர்கும்ப
த்தில் மனதைநாட்டி பூர்த்தமாய்நிலைகண்டு தம்பிப்பாயே. (583)

தம்பிக்கச்சத்திமுப்புத் திராவகத்தின்சாபம் சார்பாகநிவர்த்தி
யுட நேர்மைசொல்வோம், கும்பிப்பாய்மலிவயந குரோமயிரோமென்
து உடவாய் அங் அங்ஐஐ மங்குஷாயா, அம்பிப்பாய்ச்சக்கரத்தில் மவு
னங்கொண்டு அடவானகும்பகத்தி லறிகைநாட்டி, நம்பிப்பாய்பூரகத்
தில் கும்பிப்பாய்நீ நலமானரேசகங்கொண் டோடுதானே. (584)

நானாகயங்குநின்ற மவுனமாகித் தம்பிப்பாய்லட்சமுரு செபித்
தாயானால், வேனாகப்பரந்துவிடு மதிகசாபம் வெகுகோடாகோடிபிதிர்
நிவர்த்தியாகும், தேனாகச்சொல்லிவிட்டோம் சௌமியத்தில் திசை
சித்தர்நவசித்தர்சாபம்பே பாச்ச, மானாகச்சொல்லிவிட்டோ மஹையோர்
சாப மாகோடிசாபமெல்லாம் நிவர்த்தியாச்சே. (585)

சிவமுப்புச்சண்ணம்.

நிவர்த்தியென்றசத்திமுப்புத் திராவகத்தைச்சொன்னோம் நேர்
மைபெறுஞ்சாபமதி னிவர்த்திச் சொன்னோம், அவர்த்தியென்றசிவத்
தினமுப்பு அருளக்கேனா அடவாகச்சொல்லுகிறேன் மதிதச்சண்ணம்
பவர்த்தியென்றவாயிரத் திருநாறுக்குள் பாடுகிறேன்கோடாகோடி
கருங்கொல்லாம், வவர்த்தியென்றபுலத்தியனை ராசயோகி மகத்தான
கண்ணஞ்செய்யும் வகையையக்கேனே. (586)

கோப்பாசிவமுப்புச் சண்ணந்தன்னைக் கெடியானமுன்னோர்
கள் மஹத்தாகையா, கோப்பாசெல்லாது சௌமியத்தில் ஞானிகள்
நானனைகம்பேர் தேறியோர்கள், வாளப்பாசிவயோகிக் கிந்நுல்வேண்
டும் மவுனிகட்குந்தவசிகட்கு மிந்நுல்வேழும், கோளப்பாவாராது
சித்தர்க்கெல்லாம் குறுநுதுவசௌமியத்தை வெனியிடாதே. (587)

குருசெயநீர்மெழுது.

வெனியாகச்சொல்லுகிறேன் சிவமுப்புச்சண்ணம் வேதாந்த
ஞானிகளே விளம்பக்கேனா, அனியாதமுப்பதிலேசே நிரண்டில்வாங்கி
யடவாகனருசெயநீர் மெழுதுபலமாறு, சுழியாதபிங்கானில் மெழு
கதனியிட்டு சுத்தரகமுள்ளபலம் சுருக்காகயிட்டு, வெனியாகுமெழு
கதனைப் பிசைந்துருட்டிப் பேரானருகையதுபோல் செய்திடரே. ( )

குகையை ரவியில் வைக்கவும்.

செய்திடர்குகையதனை ரவியில்வைத்துச் செயமார்குகையுணர்ந்தால் செப்பக்கேளும், ஐந்திடர்குகையில் சிவமுப்பிட்டு அதன் மேலேகிளிசெயநீர் மெழுகாலையா, நைத்திடர்கவசமது நன்றாய்ச்செய்து நலமானவிந்ததனாற்சீலை யேழுஞ்செய்து, பைதிட ரவிதனிலேயிருநாழிவைத்துப் பாணமுதமலர்ந்துதென்றால் பகரக்கேளே. (589)

புடபாகம்.

பகரக்கேள்முசற்புழுக்கைப் பெருங்கடைகொண்டு பண்மை பெறக்கெசம்புடம்போல் பரிவாய்ச்செய்து, அகரக்கேளதுநடுவில் குகையை வைத்து அக்கினியைமூட்டிபுடம் போட்டாயானால், நகரக்கேள்புடமாறி யெடுத்துமைத்தா நல்லகுகைக்கவசமதைச் சீலையேழும் வரங்கி, தகரக்கேள்பார்த்ததை யென்றால் புஷ்பமதுபோலாம் தன்கரு பங்கோடாகோடி களைதானுமே. (590)

வஸ்துதெளிவு.

ஆமப்பாயச்சண்ணம் பரிட்சையதுபாரு அடவாணவஸ்துவதில் கடுகு விதமிட்டால், நாமப்பாசொல்லிவிட்டோ மமுர்தமதுவாகும் நாடதிலேயிதுவதிக நாம்சொன்னோம்பாரு, காமப்பால்திரையாகற்று மிந்தச்சண்ணங் காயசித்தினூனசித்தி மிதனாலாகும், தேமப்பாதேக சித்தி யோகசித்தி தெளியலாம்வாசிசித்தித் தேறலாமே. (591)

அமுர்தம்.

தேறுவோர்க்கிந்தகண்ணஞ் செய்தாரானால் செணத்திலேகா டாகோடி வேதையாடும், ஆறுவோஞ்சாக்கறு பத்துநாள்கும் அரை நொடியில்மெழுகாகும் களங்கமாகும், தாறுவோம்கவரத்த மிதனாலையா தருவாகச்சண்ணமுமாஞ் செந்தூரமாகும், பாருமிதுகண்ணமிதைச் செய்துக்கொண்டு பலகோடிவிமதியி லமுர்தமுண்ணே. (592)

அமுர்தமாஞ்சண்ணமிதைச் சீஷாவிலிட்டு ஆக்கினையிலந்தினை யடவாய்ப்பூட்டி, மமுர்தமாமவுணமதி லறிவைக்கொண்டு மகத்தான பிராணைய வாசியோட்டி, வமுர்தமாமங்குரின்று ரோசகத்திற்பாய்ந்து வளமானகும்பகத்தில் சிங்கென்றுபூட்டி, திமிர்தமாம்கும்பகத்திலொருமனதாய்நின்று தெளிவாகவாச்சித்துப் பூசிப்பாரே. (593)

சாபநிவர்த்தி.

பூசித்துரோசகத்தில் மவுணகுருபீடம் பிராணையசித்திபெற நிவர்த்திக்கேளா, ஆசித்துயவசுமந அரிஷம்ஐயும் அடவாகலும்கிளியும்சித்யு

மென்று, தேசித்துச்சிவமுப்புச் சுண்ணத்திற்கு தியானமூலசாப
மதி னிவர்த்திதன்னை, நாகித்துத்தம்பித்து லட்சமுருச்செபித்தால்
நவகோடி சித்திவாய்துஞ் சாமமதுபோச்சே. (594)

வாலைதியானம்.

போச்சென்றசிவமுப்புச் சுண்ணத்திற்குப் புனிதமதாய்ப்பூசித்
துப் பதனஞ்செய்து, வாச்சென்றயிந்தசுண்ண மார்தான்செய்வார்
வாசினியையோகஞ்செய்வோ ரவரேசெய்வார், ஆச்சென்றசுண்ணமடா
மகத்தானசுண்ணம் ஆர்ச்சரியம்வாலைபுட தியானந்தன்னை, பாச்சென்ற
சவ்வங்கிலியுணுமென்று பண்ணைமபெறகிலியும்கிறியும்கிறிஓமென்னே.

பண்ணவேபிரானாய மூலத்தேகி மியம்புவாய்மவுனமதிலச் சுண்
னத்திற்கு, வெண்ணவேலட்சமுருத் தியானஞ்செய்தால் விவேகமதில்
வாலைபிர சன்னமாவாள், உண்ணவேயடிபணிந்து தெரிசித்தாக்கால்
உளதுசெட ந்காயசித்தி யகந்தேசொல்வாள், நன்னவேகாம்சொன்
னோம் வாலைதியானம் நாடதிலேவாதிதக்கு நவிலுவேவாமே. (596)

நாதசத்தி முப்புச்சுண்ணம்.

நவிலுவேவாம்புலத்தியனே நாதசத்திமுப்பு நலமானமுப்பினுட
சுண்ணமதுகோளும், அவினுவேவாந்நிச்செயகீர் மெழுகுபலமாது
அன்பானமெழுகதனைப் பிங்கானிலிட்டு, பவினுவேவாநாதசத்தி பல
மைத்துவங்கை பரிவானமெழுகதனிற் பண்பாயிட்டு, குவினுவேவாமத்
தித்துக்கட்டிக் காமதுவால் காரகப்பிசைந்துநட்டிக் குகையதுவாய்
ச்செய்யே. (597)

புடபாகம்.

செய்துகுகைகாலியுலர்த்திச் சாமமதுவைத்துச் செயலானகுகை
யதனிற் செப்பங்கோளும், முய்துசத்திமுப்புவி லிரண்டுகேர்கொண்டு
மூர்க்கமதாய்க்குணாயதனில் முப்புவைவிட்டு, ஹதுவிந்தகனூலசிலை
யேழுசெய்து ரவியினிருசாமமதை நன்றாகவைத்து, மைதுமானபுழக்
கையது கடைசொண்டையா வசனித்தோங்கெசபுடம் போடுவாய்த்
தானே. (598)

சுண்ண நிறம்.

நானென்றபுடம்போட்டு மாறியெடுத்தாக்கால் தனதாகநாதசத்
திச் சுண்ணமதுவாகும், கோனென்றகுகையதனை யாறியெடுத்தப்பா
காரணசிலையதை யேழுமதைவாங்கி, நானென்றபிங்கானிற் சுண்ண
மிதைபிட்டு நலமாபுலத்தியனே பாருமதன்வருணம், தேனென்ற

பாலசந்திர ஸுதித்தாற்போலத் தெனிவானசத்திமுப்புச் சுண்ண
மிதுகாணே.

ரேசகம்

(599)

இதுவானசுண்ணமினதச் சீஷானிவிட்டு இயலானவாய்பிரட்டை
முடிநன்றும், இதுவானமுனதருகே வைத்துநீயப்பா யியல்பானபிர
னாயபீடஞ் சென்றையா, வதுவானவாசியதுனாலே சும்பிப்பாய் வன
மானரேசகம்விட்டப்பாற் சும்பகத்தில், அதுவானபூசகம்பாய்ந் தப்
பாற்சென்று அங்கென்றுசும்பித்துத் தம்பித்துநிலை.

(600)

சாப நிவர்த்தி.

நில்லெனவேசிவசத்தி சுண்ணமதற்கப்பா நிவர்த்திசாபமதினே
ர்மை யதனைக்கேளும், அல்லெனவேசிவநய ஒங்கிருங்கிறியும் ஐயஞ்
சவ்வுங்கிலியும் அறிங் அந்ஷாயா, மல்லெனவேபிரனாய பீடஞ்சென்
றையா விளங்கவேதம்பித்து மவுனநிலைகொண்டு, மல்லெனவேமந்
கென்று ரேசகம்பாயந்து வாசியதைப்பூட்டிநீவங் கொன்றுநிலை. ( )

நீங்கவேமவுனமதிலித் தியானங்கொண்டு நிராமயபூரணமேசுழி
முனையில்காட்டி, கற்கவேதம்பித்து வொருநிலையாய் ன்று கருதவே
லட்சமுருச் செபித்துநின்றாக்கால், நற்கவேநலசாபந்தினை சாபம்
போச்சு நவகோடிசித்தியது யெய்தும்பாரு, அற்கவேயித்தியானமுட்
டினாலையா அளவில்லாச்சாபங்க ணிவர்த்தியதுவாச்சே.

(602)

கைலாசசித்திமுத்தி பொதியை.

ஆச்சுதேசிவசத்தி சுண்ணமதின்சாபம் அருளிநோயின்னமொ
ரு வடவதனைக்கேளும், வாச்சுதேயிச்சுண்ணமார் செய்யப்போரார்
வசனித்தோமகத்தியது நாம்செய்தோம்பாரு, காச்சுதேசுண்ணகரு
வதுவினாலே கைலாசமுத்தியது சித்திபெறலாகும், வேச்சுதேசரக்
கறு பத்துநான்குந்தான் விளங்கவேசெந்தூர சுண்ணமதுவாமே. ( )

ஆமப்பாமெழுகோடி களங்கங்கள்கோடி அளவில்லாத்தயிலங்
கள் திராவகங்கள்கோடி, தேமப்பாவெள்ளிபொன் வேதையில்லகோடி
தெனிவானகற்பங்கள் செயநீர்கள்கோடி, நாமப்பாயிச்சுண்ணங்கடு
களவுபட்டால் நாடெல்லாம்வைப்புமுறை நனிமிதுவாகும், வாமப்
பாசிவசத்தி சுண்ணமினதச்செய்து வாழ்ந்தோமேபொதியைதனில்
வெகுபுகந்தானே.

சிவமுப்புச் செந்தூரம்.

(604)

தானுசிவமுப்புச் செந்தூரஞ்சொல்வோம் தருவாகநீகேளுபுல
த்தியனேயையா, மானுசிவமுப்புச்சே நிரண்டு கொண்டு வளமான

பிங்கானில் முப்பத்தியிட்டு, தேனானசினங்கைபல மைந்துசேர்த்து
செயலான குருச்செயலீர் பலமுன்றுவாரு, வாணமதிசெயலீர்பல
மிண்டிட்டு மத்தித்துக்கட்டியே யுண்டையதுசெய்யே. (605)

சிவமுப்புச் செந்தூரவுண்டை.

செய்துலீரிமுதமுதலா யதைச்செய்து செயமாகயெடுத்துநீ
செப்பக்கேளு, ஐதானிசெயலீர் மெழுதபலமாறு அம்மெழுது
பிங்கானிலடவாய் லீவைத்து, ஐதாமோவிதனிலே நல்லதேங்கா யது
போலகுணைதான் செய்துவைத்து, மைதுலீரிதனிலேயொரு சாமம்
வைத்து மகத்தானகுணையதனை யெடுத்துக்கொள்ளென்றே (606)

திரிஞ்சலெரு.

கொள்ளென்றசிவமுப்புச் செந்தூரவுண்டை குணைதனிலேவை
த்துநீ குருமெருகுணவசம், தெள்ளென்றவிந்ததனூற் சீலையேழுசெய்து
செயமாகவிமுதமுதலாய் வைப்பாய்நீ, அள்ளென்றலிருசாமம்மா
யுலாவைத்தால் அருளினேனும்செழுமைபது யதீதமதுவாகும், கள்ளமே
யில்லையது வப்பாகங்கண்டு கைபாகமாகவுநீ யெடுத்துக்கொள்ளே. ()

செந்தூர வர்ணம்.

கொள்ளுவாய்திரிஞ்சலுட வெருங்கடகொண்டு குமுறவே
கசபுடங் குணையதனைவைத்து, அள்ளுவாயக்கினியை மூட்டியிருசா
மம் ஆல்காலவிஷம்போலத்தீ மூட்டுவாய்நீ, புள்ளுவாய்புடம்போட்டு
மாறியெடுத்தாக்கால் புதுமைபென்ன வதனுடைய புதுதனைக்கேளு
கள்ளுவாய்குணைக்கவசஞ் சீலையதைவாங்கிக் கருவானபிங்கானிற்செந்
தூரங்கொட்டே. (608)

கொட்டியேசெந்தூரக் குருவதனைக்கேளு கூறினோமிந்திரகோப
மதுபோலாகும், நாட்டிலிந்தசெந்தூர மார்தான்செய்வார் நாம்செய்
தோம்ஞானிகள் மவுனிசெய்வார்கள், காட்டினோமிந்தசெந்தூரம் புல
த்தியனை கைபாகந்தவருமற்பாதமதாய்ச் சென்னேனும், ஏட்டிலே
சொன்னதென்று மலையாதே யெடுத்துச்செந்தூரமிதைச் சீஷாவிற்
போடே. (609)

பூரணசித்தி சாபறிவர்த்தி.

போடப்பாமேல்பிரடை போட்டுநீமைந்தா பூரணமாகவேபிரா
ணையபீடம், சாடப்பாகழிமுனை மணக்கண்ணுலொட்டித் தம்பித்து
அங்கென்றும் கும்பிப்பாய்நீயும், நாடப்பாகும்பித்து ரேசமும்நாட்டி
நலமானகும்பம் பாய்ந்திடர்தானும், ஆடப்பாயாக்கினை சதாசிவஞ்
சத்தி அங்கென்றுதம்பித்துப் பூசிப்பாய்த்தானே. (610)

தானென்றசுவமுப்புச் செந்தூரசாயத் தருவானிவர்தியுட
தியானமதைக்கேளு, வானென்றுவயநி ஒமென்றுபூம் வளமான
பிரானாயம் வாசிகொண்டையா, மாமென்றரோசகமனக் கொண்ட
ப்பா வளமாகத்தம்பிப்பாய் லட்சமுருவாக, ஆமென்றகும்பித்துப்
பூரகம்பாய்ந்தால் அஷ்டசாபங்கணி வாத்தியதுவாச்சே. (611)

ஆச்சென்றசாபங்க ணி வர்த்தியாக அருளிஞோந்தியானமிது
யார்சொல்லாரையா, நாச்சென்றரெந்தூரஞ் சாபமதுபோச்சு நா
டெல்லாம்பொன்வெள்ளி வேதையிதிலாச்சு, பாய்ச்சயனாகருவி கங்
கல்மலைகளெல்லாம் பரித்தங்கங்கோடிகளை மாற்றதிகமாகும், ஏச்சென்
றசெந்தூரமிதை விட்டாலையா எய்தாதுவேகவினி சொல்லக்கேளே.

சிவசத்தி முப்புசெந்தூரம்.

சொல்லக்கேள்புலத்தியனை யின்னங்குருகேள் சொல்லுகிறேன்
சிவசத்தி புப்புசெந்தூரம், வெல்லக்கேள்சிவாத்தி முப்போண்டு விள
ங்கவேபிங்கானி விட்டுநீயப்பா, மெல்லக்கேள்கேசிசெயநீரு பலமாறு
மேலானசிவசத்தி கங்கைபலம்ரண்டு, அல்லக்கேளிவ்வகைக விட்டுநீ
யப்பா அருளிஞோமத்தித்துக் காமதனாற்குட்டே. (613)

மெழுருவகை.

கூட்டியேயுண்டையது செய்துநீயா கூருகாவிமுக மிருசாமம்
வைத்து, காட்டியேயினிசெயநீர்மெழுருபலமாறுகருகைபெறபிங்கானி
விட்டுநீமைந்தா, தேட்டியேசிவசத்தி கங்கையிருபலந்தான் தெளி
வாகவிட்டுஅதை மத்தித்தானும், ஆட்டியேருகையதுபாற் சிலைசெய்
திடீர்தானும் அங்குகையைரவியுலா வைத்திடீர்தானே. (614)

வைத்திடீர்குகையதனை புலாவைநெடுத்து வளமாகச்செந்தூர
வுண்டையதைக்கொண்டு, கொத்திடீர்குகைதனிலே யுண்டையதனை
வைத்துக் கூறிஞோங்கினிமெழுரு ககைமதுசெய்து. ஐத்திடீர்விந்து
யதின் சிலையேமுசெய்து அழகானாவிமுக முலாவைசாமம், கைத்திடி
ரவியுலா வைத்தகுகைதன்கை நவிலுவோம்பகஞ்சாணங் கெசபுடம்
போடே. (615)

புடநிறம்.

புடமானகெஜபுடம் போட்டுநீயப்பா புனிதமதாய்ப்புடமாறியெ
டுத்துநீபாரு, அடமானகுகைக்கவசஞ் சிலைவாங்கி யருளிஞோம்பிங்கா
னிற் செந்தூரத்தையிட்டு, சடமாகனிறைந்தனையே சம்பிரமதாய்ப்
பாரு சார்வாகுங்கஸ்தூரி யருகைவால்போலே, கிடமானவகனிற்
தான் செந்தூரமாகும், நீகினைத்தபடி வேகை யிதனாலாமே. (616)

சாபநிவர்த்தி.

ஆமெனவேசெந்தூரம் சீஷாலிலிட்டு அருளானசிவயோகக்குகை
யருகேசென்று, வாமெனவேசெந்தூர மருந்தனைவைத்து வசனித்
தோம்பிராணய வாசினையொட்டி, சும்மெனவேயெழும்பிரேசகந்தா
ண்டியப்பா சும்பித்து அங்கென்று தம்பிததுப்பாரு, நம்மெனவேகும்
பகம்கொண் டோடிவாசி நல்லமவுனப்பதி தாண்டிபோகே. (617)

போகவேயப்பதி தெரிசனமாகும் பூசித்துச்செந்தூரம்புகழ்
பெறவேதானும், ஆகவேசிவசத்தி பிரசன்னமாவாள் அடிபணிந்தங்
களை கனகசபைகாணுஞ், சாகவேயொருநாளு மிறப்பதுவழியில்லை
சாயுச்சியபதவியுண்டாகு மிதபாரு, வேகமாஞ்செந்தூரம் பூசித்தை
யாகு மெஞ்ஞானசாபமதி னிவர்த்தியதுசெய்யே. (618)

செய்யவேசிவசத்தி செந்தூரமாடச் செப்புகிறோஞ்சாபமதி
னிவர்த்திதனைக்கேளு, ஐயவேயநவசிம்ஓம்நீந் அறிங்கென்று அவ்
வமங்குஷாயாவென்றுரு லட்சஞ்செயிப்பாய், நப்புதவறில்லாமல்மவு
னங்கொண்டையா தமர்த்துச்செந்தூரசேர்வையதைர்காணும், நப்பு
கிறோஞ்சிவசத்தி சாபமதுப்பாச்சு நவசித்தாள்சாபமது நிவர்த்தியது
வாச்சே. (619)

ஆச்சப்பாசெந்தூரம் பூசித்துவைத்து அனைவருமறியக்கோடா
கோடிவேதை, வாச்சப்பாயிந்தசெந் தூரமிதனாலே வைக்கலாம்வெகு
கோடி வைப்புமுறைமைந்தா, நாச்சப்பாசிவசத்தி முப்புசெந்தூரம்
நாம்செய்தோம்நாடதிலே மனிதர்செய்யார்கள், பாச்சப்பாயரைக்கடுகு
செந்தூரந்தன்னைப் பாய்ச்சிஹைபரியேமங்கோடி மாற்றென்றே. (620)

சிவகேந்திர பூபதிசுண்ணம்.

மாற்றானசிவகேந்திர பூபதிசுண்ண மாட்டுகிறோமார்சொன்னார்
சௌமியத்தைப்போல, காற்றானசிவசத்திமுப்புசேரிரண்டு கருளை
பெறும்பிங்கானில் முப்பதனையிட்டு, சேர்த்தாகில்சிவசத்திகங்கைபல
மைஞ்சு சிதறும்பிங்கானில்பதருமல்வார்த்து, மூத்தானகுருசெயரீர்
கினிசெயரீரையா முனையாகவொவ்வொன்றுபலமிரண்வாரே. (621)

புருவெச்சம் புடம்போடவும்.

வார்த்துமத்தித்துநீ காமதனாற்கூட்டி வசனித்தோமுளங்கைபல
மதுபோல, சேர்த்துநீவிலையது அகலமதாய்ச்செய்து தேசிமெழுக
தனாலேநவசமதுசெய்து, பார்த்துநீவிந்ததினாலேமுசிலைசெய்து பரி
வானசிந்தினைமுன்னேமுலியில், கார்த்துநீவிலையதைபுலாநீசெய்து
கருதுவோம் புருவெச்சம்புடம்போடுவாயே. (622)

போடுவாய்பெருங்குடை யெச்சமதைக்கொண்டு புழுகுகெச
புடம்போட்டுவில்கை, ஆடுவாயதனடுவில்லில்லைபதைவத்து ஆலகால
மதுபோலையக்கினியைமுட்டி, நாடுவாய்புடம்போட்டுமாறியெடுத்த
தனை நற்கவசமதின்சிலையேழும்வாங்கி, சாடுவாய்சிவகேந்திரபூபதி
சண்ணம் சமர்த்தானபிங்கானிலெடுத்துநீபோடே. (623)

சிவகேந்திர பூபதிகற்பம்.

எடுத்துநீகெந்துருவைப்பார்த்திடிசையா யென்னொல்லேவன
திறிறமதனைக்கேளு, அடுத்துநீபார்த்திடிர்மாற்றதிகங்கோடி அருளி
வேஞ்சந்திரனிறமதுவுங்காணும், தடுத்துவொருபணவிடைதான்சிவ
கங்கைதன்னில்தானுமதையெடுத்து மண்டலங்கொண்டிட்டால், தடு
த்துச்சொள்ளாதேயிதுபரமபதஞ்சேர்வாய் கைலாசமுத்திதனைச்சேர்
க்குமிதுவாமே. (624)

சேர்க்குஞ்சிவகேந்திர பூபதிகற்பஞ் செகத்திலேதேயம்பேர்
கொண்டிட்டாலையா, ஆர்க்குங்கிடையாதரிதாசுமிதுபாருஅருளினேனும்
சட்டைதொண்ணூற்றுமதைக்கழட்டும், பூர்க்குமிதுகற்போலாஞ்
சடலமதின்வாழ்க்கை பொன்னிறமதுபோலாம்பூபதியிதாகும், சார்க்
குங்காயா திகற்பமிதற்கீடோ கனயுகபுகார்தாங்கடத்தேறலாமே. 625

ஏறலாஞ்சிவசத்திசண்ணமதைச்சொன்னேனும் என்னைபோலையா
சொன்னாசுவனிதான்சொன்னார், தேறலாமசுவனிதன்னூலதனைப்பர்
கும் திரட்டாயிரத்தைந்நூறதிசயத்தைக்காணும், பாறெலாந்திரிந்தா
னுமசத்தியனூல்போல பாடல்கிடையாதரிதாசுமிதுபாரு, சேறேநீ
பெண்மாய்கையோனிதனைவிட்டால் செய்வினையனுகாதுதிவினைதான்
போமே. (626)

போமப்பாபுலத்தியனேசிவகேந்திரம் பூபதிகற்பமதைப்புக்கட்டி
னோம்பார், நாமப்பாசொல்லிவிட்டோம் செளமியம்போலுண்டோ
நவசித்தர்பாடியதோர் நூல்களுக்கெல்லாம், நாமப்பாயென்னுலக
ரைகாணாது கருவெல்லாந்திறந்துயின்னூல்குருவாய்ச்சொன்னேனும்,
எமப்பாயிந்நூலுமரிதையாகே கெடுத்தோமேயாயிரத்துய்நூறாமே.

அகோரகாலாக்கினியின் கற்பம்

ஐமேதானின்னொருகுருவைக்கேளு அகோரகாலாக்கினியின்
கற்பங்கேளு, நாமேதான்சொல்லுகிறோம் சிவமுப்பிருபலந்தான்நாத
சத்திசிவமுப்பிருபலந்தானையா, தேமப்பாபிங்கானிலிருமுப்புபுட.

மிட்டு விளங்கவேசிவகங்கைசத்திகங்கை ஒமேதானொவ்வொன்றுயிரு
பலந்தானிட்டு உசிதமென்றசிவகண்ணஞ் சத்திசண்ணங்கானே. ()

காணுகின்றவொவ்வொன்று பணவிடைதானிட்டுக் கருவான
குருசெயரீர்தேசிசெயரீர், தோணுகின்றகிளிசெயரீருசிசெயரீர் செய
லானரோமசெயரீர்விதம்பணவிடைதான், ஆணுகின்ற சிவமுப்புசெந்
தூரம் பணவிடைதான் அருளானசத்திசெந்தூரம் பணவிடைதான்,
நாணுகின்றயிதுவெல்லா மொன்றுமிட்டு நல்லகாமதுவாலேமத்திப்
பாயே. (629)

மதனப்பால்

மத்திக்கவயணமென்ன சொல்லக்கேளு மைந்தனைகாரம்பட்
டால்வெந்துபோகும், கெத்தித்துச்செவ்வாமணக்கிலைச் சார்பிழிந்து
கருபைபெறமுழங்கைதூரம்பூசிரீயும், அத்தித்து அச்சாற்றில் முன்
துபலங்கண்டு அருளினதோர்வகையதனிலொன்றுச்சேர்த்து, கத்
தித்துக்கூட்டி மத்தித்தாக்கால் கருநாகப்பழமதுபோற்சுற்பமாமே.

கற்பலேகியம்

ஆமப்பாகற்பமென்ற கருவைக்கொண்டு அருளினதோரவிதனி
லேயரைச்சாமம்வைத்தால், வாமப்பாலருவியது கசின்துபாயு மகத்
தானவருவியடாமதனப்பாலு, நாமப்பாசொல்லிவிட்டோமப்பாலைத்
தான் நலமானசிஷாவிற்பதனஞ்செய்து, சேமப்பாலடியில்நின்ற வ
கோரகாலாக்கினைதான் செயகற்பந்தனையேமதியில்வையே. (631)

சிவயோகவாசி.

வைத்துமீதிதனிலேயிருநாழியானால் மகத்தானலேகியம்போல்
வருதலாகும், பைத்துமேயப்பாகங் கண்டாயானால் பரிவானசரைப்
பரண்டில் பதனஞ்செய்து, கைத்துமேசிவயோகக் குகைக்குள்ளேகி
நலமானபிராணாயபீடஞ்சென்று, கைத்துமேகற்பமதை யருகில்வைத்
துக் கண்ணாடிச்சுழிமுனையில் மவுனங்கொள்ளே. (632)

மகேசுரதெரிசனம்.

கொள்ளவேவாசியதனாலேயையாகும்பித்து அங்கென்றுகும்பித்
தாக்கால், அள்ளவேசுகத்திற்பாயந்தாயானால் அறுகோணமயேஸ்
வரத்தின்பீடங்காணும், வள்ளவேமனதிலெண்ணி மவுனங்கொண்டு
மகத்தானமகேஸ்வரனைத் தெரிசிப்பாய்நீ, கள்ளமேசொல்லவில்லை
கற்பபூசை கருணைபெறமெய்ஞ்ஞான பூசைசெய்யே. (633)

மவுனபூசைசாபநிவர்த்தி

செய்யப்பாபனிச்சென்று சோதிகாணுஞ் செகச்சோதிபொனி
லில்லின்றுதெரிசிப்பாய், மையவேமவுனப்பா ல்பூசையாச்சு மகத்
தானகற்பசாபநிவர்த்திகேளு, ஐயவே-அறிம்-கிறிம்-கிலியும்-சவ்வும்-
ஐயும்-யங்குஷாயாவென்றுமவுனமேவி, தையவேபிராணபம் கும்ப
கத்திலேகித் தம்பித்துலட்சமுருச் செபித்துப்பாரே. (634)

பாரப்பாசெபித்தையென்றால் சொல்லக்கேளு பரிவானசாப
மெல்லாம் நிர்த்தியாச்சு, காரப்பாகற்பங்கன்பலிதமாகுங் கைலாச
முத்தியருள் பெறுவாய்மீயும், ஆரப்பாவறிவார்கனிந்தகற்பம் அருளி
லேமுன்னோர்கன்சாபம்போச்சு, வேரப்பாயிந்தகற்பஞ்சடலத்திற்கு
வெகு கோடியுதாயுந் திரங்கன்காணே. (635)

காணப்பாயகோரகாலாக் கிணையின் கற்பங் கருவானகற்பமகிற்
பணவிடைதான்கொண்டு, ஆணப்பாமதனப்பால்பணவிடைதான்கொ
ண்டு அடவாகமத்தித்தூராலிலேற்றி, கோணப்பாவாராமல் மண்டலந்
தான்கொண்டால்குறினும்வாசியதையிழுத்துக்கட்டும், தோணப்பா
தொண்ணூற்றூற்சட்டைதள்ளுந் தேகவச்சாகாயமதாயாக்குந்தானே.

ஆக்குமப்பாவாதாரம் நிலைத்துப்போகும் ஆயுசுதான்வளர்ந்தே
போ மவுனியாவாய், தாக்குமப்பாதாராதங்கள் கடந்தேபோவாய்சதா
கோடியுதமளவும் போகஞ்செய்வாய், நாக்குமப்பாயிக்கற்பங் கொண்
டாலையா நமனேதுநாடிலேகித்தனுவாய், வாக்கமுர்தஞ்செயகித்தி
கற்பத்தாலே வாழலாங்கோடாகோடி யுகங்கடானே. (637)

தானென்றகற்பத்தாலட்டகித்துமாடுந் தாக்கானவறுபத்துநான்
குசரக்காடும், வேனென்றவேதையிலையனந்தமாடும் வெள்ளிபொன்
டைதிலே காடாகப்போகும், நானென்றஞானகித்தி யிதனாலாகும்
நலமானசரக்கெல்லாஞ் சுண்ணமாகும், வானென்றசெந்தூரமெழுகு
மாகும் வாதமெல்லாமிதனாலே செயமாமென்றே. (638)

செயமானயோகிகட்குமின் னூல்வேணுஞ்செயலானஞானிகட்கு
மின் னூல்வேணும், மயமானமவுனிகட்குமின் னூல்வேணு மகத்தான
சித்தருக்குமின் னூல்வேணும், தயமானதவகிகட்குமின் னூல்வேணுந்
தபோதனர்க்குமுனிகளுக்கு மின் னூல்வேணும், வியமானரிஷிகளு
க்குமின் னூல்வேணும் வேதாந்தியாவோர்க்கு மின் னூல்தானே. (639)

தானானவாதிகட்குமின் னூல்வேணுந் தருவானபண்டிதற்குமின்
னூல்வேணும், காணகாரியக்குருவுக்குத்தான் காரணக்குருவுக்கு

மின்னூல்வேணும், தேனானதேனும்போதேறதேற்க்கும் தெனிலேவர்
க்குயின்னூலுவேணும்பாரு, கோனானகுறவின்மொழி சௌமியக்
தான் குவலயத்தில்காசாசமென் றிதற்குப்பேரே. (640)

அண்டகாயா திகற்பம்.

பேரானயகோரகாலாக் கிணையின்கற் றம் பேசினோமின்னமொரு
செய்திகேளும், ஆரானயண்டகாயாதிகற்பம் அருளுகிறேன்புலத்தி
யனையடவாய்நாழும், தேரானதெனிலுள்ளாரறிந்துபாரு தேகவதி
ன்சட்டையெல்லாங்கழட்டுங்கற்பம், பாராய்ப்புலத்தியனே யிந்தகற்
பம் பாடுகிறேன்கருக்கிடையாய்ப் பாடக்கேளே. (641)

கேளப்பாயத்தினியினண்டமதுபத்துகிருபையென்றசங்கினியி
னண்டமதுபத்து, தேளப்பாசித்தினியினண்டமதுபத்து தெனிலான
பத்மினியினண்டம்படுவென்று, நாளப்பாநாற்பத்தொன் றண்டங்
கொண்டு நலமானபிங்கானில் காதம்விந்துவங்கி, கேளப்பாயண்ட
மதின் சவ்வதனைப்போக்கி கூறிகேனமண்டமதின் கோரைதனைப்
போக்கே. (642)

அண்டசவ்வு அண்டகோரைபோக்கவும்.

போக்கியேகல்லூலிலண்டமதுவிட்டுப் புதழாகநாதவிந்தையெ
டுத்ததனிலிட்டு, ஏக்கியேயிருப்புலக்கைகொண்டுநாட்டி இணைவிடா
யிருசாமஞ்சாடினாலையா, ஆக்கியேகடுஞ்சூலுமாவழிபோலாரும் அம்
மாவைத்தோண்டியொரு பாண்டமதிலிட்டு, சேக்கியேசிவகங்கை
படியொன்றிட்டுச் சிவசத்திகத்தசலம் படியொன்றுவாரே. (643)

வார்த்துகாமதனாலேகரைத்தம்மாவை வடிசுட்டிமறுபாண்டமத
னிலிட்டு, மார்த்துமந்நாள்முழுதும்வைத் ததனைமைந்தா மறுநாளில்
பாண்டமதை யெடுத்ததுபார்த்தால், சேர்த்தப்பாபாண்டமதில்தெனி
வதுவுரீராம் செயமானரீரதனை மறுபாண்டந்தன்னில், கார்த்தசலம்
விட்டதிலே யடுப்புமேலேற்றிக் கருங்காலிவிறகதனால் தீழுட்டுவாயே.

மூட்டியேமுச்சாமக் கினியைமூட்டி முனைவிடாவிசிதறு தெரி
த்தாயானால், வாட்டியேரீரெல்லாம் வற்றிப்போகு மாமெழுகாகுமது
பாவதுபோல்காணீர், ஏட்டிலேயிவ்வண்ணஞ் சொல்வரோதான் இற
க்கியேபாண்டமதைச் சருகாமலையா, நாட்டியேபாண்டமதை யாற
வைத்து நலமானபிங்கானிற் கலையாமற்போடே. (645)

காயா தியமுர்தம்.

போடப்பாயம்மூவு மெழுகதனையையா புதழாகபிங்கானிற் போ
ட்டுமீமைந்தா, குடப்பாசிவகங்கை சிவசத்திகங்கை சொல்லுவோ

மொவ்வொன்றுபலம்வீதமாய்வாரு, நாடப்பாவுதிசெயநீர் பணவிடை
தான் நலமானரோமசெயநீர் பணவிடைதான், வாடப்பாருருசெயநீர்
கனிசெயநீரையா வசனிப்போம்பணவிடைதான் வார்த்திடீரே. ()

வார்த்திடீர்தேசிசெயநீர் பணவிடைதான் மதிசெயநீர்விசெயநீ
ரதுவுமிப்படிதான், சேர்த்திடீர்சிவமுப்புச்சுண்ணம் பணவிடைதான்
சிவசத்திமுப்புச்சுண்ணம் பணவிடைதான்சேரு, ஆர்த்திடீர்சிவசெந்
தூரம் பணவிடைதான் அருவானசத்திரொந்தூரம் பணவிடைதான்,
கார்த்திடீர்பிங்கானி விவ்விதமெல்லாஞ்சேர்த்து கரமதனொல்முன்போ
லே மத்திப்பாய்த்தானே. (647)

மத்தித்துக்கட்டிபத மாக்கியையா மகத்தானாவிமுகம்சாமம்
வைத்திட்டால், கத்தித்துக்காயாதி யமுர்தமிறங்குங் கருவானசீஷாவி
லெடுத்துவிட்டு, கொத்தித்துக்குருவினடி போற்றிப்பூசித்துக் குரு
வானவமுர்தமதைப் பதனஞ்செய்து, பெத்தித்துப்பிங்கானி லடியில்
நின்ற பேரானகாயாதி கற்பமதுகேளே. (648)

சிவன்சொல்ல உமைகேட்க உபதேசம்.

கேளப்பாயவ்வடியில் பிங்கானிநின்ற கெவுனமெழுகாயாதி
யண்டலேகியமாம், காளப்பாகருநாகப் பழமதுபோற்காணும் காயா
திகற்பமதை மதிதனிலேவைப்பாய், ஆளப்பாயரைச்சாமஞ்சென்
றதனையெடுத்தால் அதுவெண்ணவெகுபெருமை யாருஞ்சொல்லார்,
கேளப்பாமுப்புறமெரித்தசிவன் சொல்லவெகு விசத்தியுமையவனும்
விளங்கினுள்பாரே. (649)

விளங்கினுள்நந்தியவர்க் குபதேசஞ்சொன்னுள் விபரமதாய்நந்தி
சர் தன்வந்திரிக்கருள, வழங்கினுர்தன்வந்திரி பகவாணமையா வச
னித்தாரகவனி தேவருக்கருள, உளங்கினுரசவனி தேவர்தானு முப
தேசமெந்தனக் கருனிஞர்பார், புளங்கினுமென்பெய ரகத்தியன்றா
னையா புலத்தியனையுந்தனுக்குப் புகட்டினும்நாமே. (650)

கற்புசை யமுர்தபூசை மவுனபூசை.

புகட்டினுமென்னவென்றால் புலத்தியனையையா பூதலந்தன்
னிலே தேறும்பேர்க்கெல்லாம், புகட்டினுங்காயாதி லேகியந்தன்
னைப் புகழானசுரைப்பரண்டில் பதனஞ்செய்து, புகட்டினுஞ்சிவ
யோசம்செய்யும் குகைதன்வில் பேரானவமுர்தலேகிய மிரண்டுமை
யா, புகட்டினும்பிரானுய பீடஞ்சென்று பேரானவாசிகொண்டிமு
த்துத் தம்பிப்பாயே. (651)

கொண்டுநீயங்கென்று ரோசகமொட்டி கூறுஞ்சுழிமுனையருகே
மன்னக் கண்ணொட்டி, கொண்டுநீயங்கென்று தம்பித்தாயானால்
குருவினடிவெறிசனமாகும் புலத்தியனே, கொண்டுநீகும்பகம் பூரகம்
பாய்க்கு குருகுசைபாபுசை சிவஞ்சைசெய்தால், கொண்டுநீயமுர்த
லேயெமதற்கையா கூறினோமவுனபுசை யதுசெய்யே. (652)

சாபநிவர்த்தி.

செய்துநீயகண்டா யாதிகற்பம் செய்கித்தியாவதற் கருளுவோ
ம்பார், செய்துநீயச்சாப நிவர்த்தியைக்கேளு செப்புகிறேன் ஒங்கிறிம்
கிறியும் முன்றெழுத்தை, முய்துநீமும்மூலம் வாசியதையொட்டி மூர்
க்தமதாய்ப்பிராணபங் கொண்டுநீயப்பா, நைதுநீயித்தியானம்லட்ச
முருச்செயி நவகித்தான்சாபமது நிவர்த்தியாச்சே. (653)

மண்டல முண்ணவும்.

ஆச்சுதேகாயாதிகற்பமதற்கையா அருளினோம்சாபங்கணிவர்த்
தியாச்சு, பேச்சுதேசுவையோகஞ் செய்யுங்காலம் பேரானகாயாதிகற்
பம் பணவிடைதான், வாச்சுதேகாயாதியமுர்தம் பணவிடைதான் மத்
தித்துக்கரமதனாற் கூட்டியேசென்று, ஓச்சுதேயோங்கா மூலசுழி
யேறி யொருமித்துமண்டல மிருபோதுண்ணே. (654)

உண்ணயிலேவிமதி யிதுபோதுண்டா வுடற்குடுபுறச்சுடு மூ
லக்குடையா, அண்ணயிலேசெய்வினை கன்மச்சுடுந்தான் அற்றுப்போ
மொருபோது அன்னமுண்டு கண்ணயிலேகனயோகஞ் சிவயோகஞ்
சித்தி கருகவேஞானமெஞ்ஞான மதுசித்தி, மண்ணயிலேமண்டலமு
முண்டபோதையா மகத்தானதோற்சட்டை கழன்றிடுந்தானே. ( )

நமனுக்கு நமனாவாய்.

ஏறலாமண்டமிரு பதுகொண்டால் யெமன்பார்வையற்றுபோம்
நமனுயோவாய், ஏறலாமிந்தக்காயாதி யுண்டோர்கள் இயல்செல்வபூப
தியென் றறையலாம்பார், கோறலாமண்டலங்கொண்ட போதையா
கொடியவயதாகுங்காயம்பிப்படுங்காண், பாரொலாந்திரிந்தலையாதே
யிந்துலைப் பார்பாடினோம்சௌமிய சாகரமிதாமே. (656)

குன்றின்மணிப்பிரமாணம் கொண்ட பேதே
சட்டைகழட்டும்.

ஆமென்றகுன்றின்மணிப் பிரமாணங்கொண்ட லதீதரென்ற
பேராதையாவோர்சட்டைகழளும், தூமென்றகுன்றின்மணிதொண் ணூற்
ருறுண்டால் தோற்கருவிதொண் ணூற்றூறுமுறியும்பாரு, தூமென்ற

குன்றிமணிநுறுமணியுண்டால் துண்மையதுவாகிலும் நுறுகோடி
வயதாம், பாமென்றபத்துநுறுகுன்றிமணியுண்டால், பாடினோம்
லோகாதிசுர்த்தநீடாமே. (657)

ஆமேபுலத்தியனேநாமாயிரமணிதான் அடவாகக்கொண்டுகாம்
பொதியையகஞ்சேர்ந்தோம், தேமேதெட்சணப்புறங் கர்த்தனாமானே
ம்திசையுகாயுகாந்தாம் புலனங்கள்பாய்ந்தோம், நாமேபுலத்தியனே
கௌநந்திசர்கற்பம் நன்றாகமுந்நுறுமணியுண்டார்பார், நாமேதன்
வந்திரிபகவானுமையா தனதாகவதிற்பாதிபுண்டார்கள்பாரே. (658)

பஞ்சநாதாக்கள் தொகுப்பறியவும்.

பாரப்பாயசுவனிதேவரையாகேள் பண்மைபெறவதிற்பாதிபுண்
டார்களையா, ஆரப்பாவவர்களுடதேபாபலத்தாலே ஆயுகமிப்பெரு
கவளர்த்தினுமையா, நாரப்பாகற்பத்தால் கனயோகஞ்செய்தோம் நவ
கோடியென்னுடையசீஷர்தானையா, காமப்பால்மாய்கைதனை விட்டா
லையா கருதவேவெகுநாலம்வாழ்ந்தார்கள்பாரே. (659)

சிவன்கொண்டகற்பம் பாஷாணகற்பம்.

வாழ்ந்தார்கள்சிவன்கொண்ட கற்பமதைக்கேளு வசனிப்போம்
ரவிசெயரீர்மூன்றுவாங்கி, வாழ்ந்தார்கள்பிங்கானிற்செயரீர்விட்டு நல
மானபாஷாண மெழுகுசேரண்டு, சாழ்ந்தார்கள்சிவனெங்கை பலமஞ்
சிட்டு சகக்கொன்றைசாரதிலேமூன்றுபலமிட்டு, கேழ்ந்தார்கள்குரு
செயரீர்பலமைந்துவாங்கி கெடியானகடுக்காய்தான்பலமாறுபோடே.

போட்டதிலே சாமமொன்றுறவைத்தாக்கால் பொடியாகுமத
னுடையவேகம்பட்டைமா, நாட்டியப்பொடியைப் பிங்கானிவிட்டு
நாகசத்திமுப்புண்ணம்பண விடைதான்போட்டு, காட்டதிலேபோ
ட்டுநீமத்தித்தாயானால் கருநாகப்பழமதுபோலாகும்பாரு, சாட்டுநீச
விதனிலேவைத்துநீசாமம் சைதன்னியப்பாஷாணகற்பமெடுத்தாடே.

மண்டலமிருபோதுண்ண.

ஆடுவாய்சீஷாவிற்பதனமநாய்வைத்து அடவானகனையோகஞ்
செயுங்காலந்தன்னில், தேடுவாய்பிராணையபீடஞ்சென்றையா தெனி
வாகவங்கென்றுதம்பித்துப்பூசி, நடுவாய்குன்றிமணிப்பாஷாணகற்
பம் நலமானசிவனெங்கைசலந்தனிற்சுழைத்து, சாடுவாய்நானினிலே
யெத்தியுட்கொள்வாய் சார்பாகமண்டலமிருபோதுகொள்ளே. (662)

கொள்ளவேசிவன்கொண்டபாஷாணகற்பம் குருவானகற்பம்
தைக்கொண்டிடும்போது, துள்ளவேதொண்ணூற்றூற் குருவிகளுந்

தோன்றும் துதிபெறவேகட்டிடும்வாசியதைக்கட்டும், நள்ளவேதேக
மதிற்சட்டதனைப்போங்கும் நவநீதமதுபோலேதேகநிரமாகும், மள்
ளவேமண்டலநிநுபோதுகொண்டால் மருத்தானபுகாயுகங்கடந்தேற
லாமே. (663)

சிவசத்திகொண்டகற்பம்

ஏரலமீறுபுனிர்ணவையு மியல்பானபாஷாண கற்பமிதஞ்
லே, தேறலாஞ்சிவன் கொண்டகற்பமிதாக்குஞ் செயலானவுமைதேவி
கொண்டகற்பம்கேள், தேறலாம்பரமபதஞ்செயசித்தியாகுஞ் சிவசத்
திகற்பதைச்சொல்லக்கேளையா, பாறலாந்திரிந்தலையாதே நீகேளும்
பண்மைபெறும்பெரியோர்கள் சொல்லுமொழிவாக்கே. (664)

வாலேரசம்.

வாக்காயுமைதேவிகொண்டகற்பம்கேள் வசனிப்போம்வாலேரச
மெழுஞ்சேரிசுரண்டு, வாக்கானவாலேரசகற்பமதாற்செய்வார் நாம்செய்
வோம்புலத்தியனென்றாகக்கேளும், சாக்கான ரசமெழுஞ்சிங்கானி
லிட்டுச் சார்வானசிவசத்திகங்கைபலமஞ்சு, ஆக்கானவாணகெங்கை
பலமுந்நிட்டு அருளினோம்ரோமசெயநீர் பலமொன்றே. (665)

குருசெயநீர் ஊசிசெயநீர்.

ஒன்றுனகுருசெயநீர்பலமொன்றுவாறு ஊசிசெயநீர்பலமேகோ
கோவாறு, அன்றுனகிளிநீர்பலமொன்றுவாறு அடவானமதிசெயநீர்
பலமொன்றுவாறு, சென்றுனரவிசெயநீர்பலமொன்றுவாறு தேசி
செயநீர்பலந்தெளிவாகவாறு, முன்றுனவமுர்தமதிசேர்கொண்டுபிங்
கான் முளகுசேதினிட்ஞ்ஹவைப்பாயே. (666)

ஊறநீமிளவதனைவைத்திராகில் ஓர்சாமம்மதற்குள்ளே பொடி
யாகும்பார், ஆறவைத்ததனையெடுத்தநீயப்பா அருளினதோர்முன்
சொலனைபிங்கானிலிட்டு, ஏறவைத்தெழுத்தாணிபச்சிலைச்சாறு இயல்
பாகப்பலமுன்றுபிங்கானிலிட்டு, உறவைத்ததனையேமத்தித்துக்கூட்டி
குருவானரவிதனிலேவைத்திடர்தானே. (667)

வைத்திடரொருசாமம் வைத்திராகில் மலைமஞ்சனிமது போ
லேயாகும், ஆத்திடரவிதனையெடுத்தநீயப்பா அடவானசீஷாவிற்
பதனஞ் செய்தையா, கைத்திடர்பிராணைய பீடஞ்சென்றையா நவிலு
வோம்அங்கென்று கும்பிப்பாய்நீயும், செத்திடரேசகங்கொண்டங்கே
யோடுஞ் செயலானவாசியைச்சிங் கென்றுநாட்டே. (668)

சாயுச்சியபதவி.

நாட்டியேசிவயோகஞ் செயங்காலந்தன்னில் ரசமெழுசுவாஸி
புட கற்பமதைக்கொண்டு, பூட்டிடுகுன்றுமணி மண்டலமிருபோது
துறுதிபெறுஞ்சிவசத்திகெங்கை பணவிடைபில், சாட்டிடுமத்தித்து
நாவதனிலேற்ற சட்டையதுதொண்ணூற்று மதுகழட்டும், மீட்டியே
நாளொன்று மிருபோதுண்டால் மேலானசாயுச்சியபதவிபெறுவாயே.

நந்தீசர் கொண்டகற்பம்.

பெறுவதற்கின்னமொரு கற்பமதைக்கேளும் பேரானநந்தீசர்
கொண்ட கற்பங்கேள், அறிவதற்கின்னமொன்று சொல்வோமையா
அவர்கொண்டகற்பமது யார்கொண்டார்பார், நறுவதற்கருளுவோம்
நந்தீசர்கற்பம்நாம்சொல்வோம்புலத்தியனென்றாய்க்கேளு, வெறுவத
ற்கருளுவோம்வீரமெழுகையாவிளங்கவேயிரண்டுசேர்கொண்டுபாரே.

கொண்டுநீவீரமெழு கற்பமதைக்கேளுங் குருவானநந்தீசாவர்
மகிமைமெத்த, கண்டுநீபிங்கானில் வீரமெழுகிட்டுக் கருவானசிவகங்
கை பலமாறுவிட்டு, அண்டுநீசிவசத்தி கெங்கைபலமஞ்சு அடவான
குருசெயநீர்பலந்தான் யெழுகோர்பலந்தான், துண்டுநீபோகாமலே
யச்செயநீர்பலந்தான் துருவானரோமசெய நீருபலமொன்றே. (671)

நந்தீசர்கற்பம் சாமீபம்பெறுதல்.

ஒன்றானயன்னீரு மெழுகுபலமொன்று ஒகோகோகினிசெயநீர்
பலமொன்றுவாரு, நன்றானயன்னீரு மெழுகுபலமொன்று நலமான
கெந்திசெயநீர் பலமொன்றுவாரு, குன்றமலன்னீரு மெழுகுபல
மொன்று கூறினோம்ரவிசெயநீர் பலமொன்றுவாரு, சென்றானயன்னீ
ருமெழுகுபலமொன்று செயலானமதிசெயநீர் பலமொன்றுவாரே.

வாரப்பாரவிமெழுகு பலமொன்றுபோடு வசனிப்போம்முகிநீர்
பலமொன்றுவாரு, ஆரப்பாயதன்மெழுகு வொன்றுபோடு அடவான
முப்புசண்ணம் பணவிடைதான், பாரப்பாசிவசத்திகண்ணம் பண
விடைதான் பரிவானசிவசெந்தூரம் பணவிடைதான், நாரப்பாசிவ
சத்தி செந்தூரமப்படிதான் நவிலுவோஞ்சிதேவி சாறுபலமூன்றே. ( )

மூன்றானயச்சாறு பிங்கானில்வார்த்து முகிநீர்பலமஞ்சில்சேங்
கொட்டைக்கேளு, ஆன்றானயக்கொட்டை பலமெட்டுவாங்கி அந்நீரில்
நாள்முழுது முறிஞலையா, தூன்றானபொடியாரு மப்பொடியைத்தா
னும் துதிபெறவேயவ்வகையி லொன்றாகச்சேர்த்து, கன்றாகமத்தித்
துக்டகரமதுவாற்கட்டி கருதவேவிமுக மிருசாமம்வையே. (674)

தன்வந்திரியுண்டகற்பம்.

வையப்பாயிருசாமம் வைத்திரேயாகில் வளமாகசங்குநிற மது
போலாரும், பொய்யப்பாபுலத்தியனே சொல்லவில்லைபாரு புகழான
லேகியம்போ லதுவுமாகும், ஐயப்பாநீபாகங் காண்பிரேயாகில் அப்
பிங்கான்லேகியத் தடவதனைக்கொண்டு, மெய்யப்பாசீஷாவி லேகிய
மிட்டு மேல்பிரடைபோட்டு நீ மேவிநிற்பாயே. (675)

மேவுவாய்வீரமெழு சற்பமதைக்கொண்டு மேலானசிவயோகஞ்
செயுங்காலத்தில், பேவுவாய்விரானுய பீடமேசென்று பேரானசுழி
முனையில் வாசிகொண்டிழுத்து, ஆவுவாயங்கென்று ரேசகமொட்டி
அதுகடந்தப்பாலே பூரகம்பாய்ந்து, நாவுவாய்கும்பக மூலமருகேகி
நண்பாகமவுனகுரு பீடமதுகானே. (676)

காணவேசங்கென்று கும்பகம்பாய்ந்தால் கருதவேகுருவினடி
காணும் புலத்தியனே, தேணவேதெரிசித்துப் பூசித்தாயானால் தெனி
வாகசெயசித்தி யாகும்புலத்தியனே, தேணவேவீரமெழு கற்பமதைக்
கொண்டு விளங்கவேமண்டல மிருபோதுமை, கூணவேகுன்றிமணிப்
பிரமாணமையா குருவானசிவகெங்கையதனில் குழைத்திடீரே. (677)

குழைத்ததைநாவதனி லேற்றிவையையா கூராகமண்டலமுண்
டிரேயாகில், தழைத்தசடமேற்றோலு சட்டைதொண்ணூற்றாறு தரு
வாகக்கழுட்டிடுந் தங்கம்போற்றிரேகம், அழைத்ததொருபிரானுய
வாசியதுதானும் அடங்கியேயொருமித்து வொடுங்கியதுபோச்சு, பழை
த்தவாதாரமே லாதாரமாகில் பனிசண்டுமொடுங்கியே பண்மைபெறுந்
தானே. (678)

பண்மைபெறுமண்டல மிருபோதுங்கொண்டால் பரிவானவாயு
ளுக்கழி வில்லைமைந்தா, தண்மைபிதுகொண்டு தபோபலமாகில் தரு
விக்கும்புகாயுகந்திரங்கள் நிலைகாண்பாய், வண்மைபிதுவீரமெழு கற்ப
முண்டாக்கால் வாதசித்திகைகூடுமிது மிகவும்பாரு, நண்மைபெறும்
நந்திசருண்டகற்பந்தான் நாம்சொன்னோம்சாமீப நளினமிதுவாமே.

சாதிலிங்கமெழுகு.

வாமென்றதன்வந்திரியுண்ட கற்பங்கேனும் வசனிப்போம்புலத்
தியனே வண்மைபிதுபாறீர். நாமென்றசாதிலிங்க மெழுகுதற்பம் நவி
லுவோம்நன்றாக நளினமிதுவாகும், பேமென்றபிங்கானி லிங்கமெழுகு
கேளு பேராகரெண்டுசேர் கொண்டுவையாகேள், ஆமென்றபிங்கானி
லிங்கமெழுவிட்டு அடவானசிவகெங்கையபல மஞ்சவாரே. (680)

அஞ்சானசிவசத்தி கெங்கைபலமஞ்ச அருளிஞோம்ரோமசெயநீ
ருபலமொன்று, வஞ்சானயதன்மெழுகுபலமொன்றுவாரு வகையான
குருசெயநீர்பலமொன்றுவாரு, கஞ்சானவதன்மெழுகுபலமொன்று
வாரு கருவானகிளிசெயநீர்பலமொன்றுவாரோ, நஞ்சானதேசிசெயநீர்
பலமொன்றுநலிலுவோமிதின்மெழுகு பலமொன்றுபோடே. (681)

பலமானவசுசிசெயநீர்பலமொன்று பரிவானவதன்மெழுகுபல
மொன்றுபோடு, சலமானரவிசெயநீர்பலமொன்றுவாரு சார்வானவ
தன்மெழுகுபலமொன்றுபோடு, அலமானதிதிரெயநீர்பலமொன்று
வாரு அதன்மெழுகுபலமொன்றுவளமாயதிற்போடு, வலமானமதிய
முர்தம் ரவியமுர்தமப்பா மடவாகயொவ்வொன்றுபலம்போடுவாயே.

போடுவாய்சிவசண்ணம்சிவசத்திசண்ணம் புகழானசெந்தூரஞ்
சிவசெந்தூரம், ஆடுவாயொவ்வொன்றுவிதம்பணவிடைதான் அட
வானகிறியானின்நங்கையின்சாறு, சாடுவாய்ப்புப்பலஞ்சாற்பிழிந்தை
யா சைதன்னியமாகவேபிங்கானிலிட்டு, வேடுவாயிவ்விதமொன்றாகச்
சேர்த்து விளங்கவேலிஞ்சிசேர் விசிதமதாய்க்கொள்ளே. (683)

கொள்ளவேயிஞ்சிதனை ரவியுலரவைத்துக் கூருகக்கல்லூரலிற்
குணமாகயிட்டு, வள்ளவேயிருப்புலக்கைகொண்டுமேயையா மாசிதற்
பிடித்துமேதூளதாக்கிணைமந்தா, முள்ளவேமுன்சொன்னபிங்கானிலி
ட்டு மூதண்டமாகவேமத்தித்துக்கூட்டி, தள்ளவேயில்லையிதூரவிசாமம்
வைத்தால்கருதவேசெழுமைநிற சுற்பமிதுவாமே. (684)

இதுவானசாதிலிங்கமெழுகுகற்ப மியம்பிஞோஞ்சிசாஹிற்பதனஞ்
செய்து, அதுவானசிவயோகஞ்செயுங்காலத்தில் அடவானபிரானைய
வாசிதனையொட்டி, சதுவானரேசகஞ்சிங்ஞென்றுநாட்டிச் சம்பிரமதா
கவேமவுனகுருபீடம், ததுவாகத்தம்பித்துக் கும்பித்தாயானால் தரு
வாகமவுனகுரு தெரிசனமாமென்றே. (685)

சிவயோகம்பூசித் தடிபணிதல்

தெரிசித்துயங்கென்றுகும்பகமேனித் தெளிவாகலிங்கமெழு கற்
பத்துக்கையா, அரிசித்துப்பூசித்து அடிபணிந்தாகில் அடவானசித்தி
முத்தியங்கேயெய்தும், பரிசித்துச்சாதிலிங்கமெழுகுகற்பம் பரிவாகக்
குன்றிமணிப் பிரமாணங்கொண்டு, தெரிசித்துச் சிவகெங்கைபண
விடைதன்னில் கிருபையதாய்க்குழைத்துநீ மண்டலங்கொள்ளே. ()

கொள்ளவேமண்டலமிருபோதுங்கொண்டால் கூரானசடலமித
ற்கழிவேயில்லை, துள்ளவேதொண்ணூற்றூற்சட்டையுந்தான் தொகு

திபெறமண்டலத்துரித்தங்கேபோகும், வள்ளலேவாசியதைபிழுத்தங்
கேகட்டும் வசனித்தோம்தேகமதுகற்போலாகும், தெள்ளவேதேகவச்
சிரகாயமாகும் செணப்போதிற்காயசித்துவதுவாமே. (687)

வாகுமேமண்டலமிருபோதுண்டால் வாழலாம்புகாயுகாந்திரங்
களிதுவாகும், சாகுமேபிதுர்க்களெல்லாமோடிப்போகுஞ் சாயுச்சிய
பதவிவந்தெய்துமிதுபாரு, நாகுமேநவநீதமமுர்தமதுபாயும் நலமான
குனிசையதுசித்திக்கும்பாரு, ஆகுமேதன்வந்திரி கொண்டகற்பந்
தான் ஆர்செய்தார்நாம்செய்தோ மவர்செய்தார்பாரே. (688)

செய்ததொருதபோபலமிருந்ததேயாகில் இத்திக்குஞ்சாதினிக
மெழுகுகற்பம், நைததோருகற்பத்தால்நவகோடித்தர் நலம்பெறவே
நாயசித்தியதுவானார், எய்ததொருயிக்கற்பம் நன்றயச்சொன்னோம்
யென்குருவசவனிதேவருடகற்பம், பொய்ததொருபூமலர் வாசமது
போலப் புகழாகவசனிப்போம்புலத்தியனேகேளே. (689)

அசுவனிதேவருண்டகற்பம் தெந்திமெழுகுகற்பம்.

கேளென்றவசவனிதேவருண்டகற்பம் கெடியானகற்பமதைக்கி
ருபையதாய்க்கொய்வேன், நாளொன்றுஞ்செல்லாது நாம்செய்தோம்
பாருநலமானவசவனிதேவருடமகிமை, தேளென்றகொட்டுதல்போ
லேறிக்கற்பம் செய்கற்பமகிமைதனைச்செப்புவேமையா, பாழொன்
றும்வாராதுகெந்திமெழுகற்பம்பாடுகிறேன்நன்றாகப்பரிவாய்க்கேளே.

பரிவானகெந்திமெழுகிரண்டுசேர்கொண்டு பண்மைபெறும்பிங்
கானில்மெழுகதனையிட்டு, வரிவானகாந்தமெழுகேரதுதானிட்டு வள
மானதுரிசினுட மெழுகுசேரிட்டு, வரிவானதாளகமெழுகுசேரிட்டு
விதமானகுருசெயநீர்பலமொன்றிட்டு, அறிவானயதன்மெழுகுபல
மொன்றுபோட்டு அருனினைக்கினிசெயநீர்பலமெழுகுவாரே. (691)

ஒன்றானயம்மெழுகுபலமொன்றுபோல ஓகோகோ ரோமசெய
நீருபலமொன்று, அன்றானமெழுகுபலமொன்றுபோடு அடவானகினி
செயநீர்பலமொன்றுவாரு, வன்றானவம்மெழுகு பலமொன்றுபோடு
வசனிப்போமுசிசெயநீருபலமொன்று, குன்றமலதன்மெழுகுபல
மொன்றுபோடு கூறினோம்தேசிசெயநீருபலமொன்றே. (692)

நீரானவம்மெழுகுபலமொன்றுபோடு நீமகனைரவிசெயநீர்பல
மொன்றுவாரு, மாரானவம்மெழுகுபலமொன்றுபோடு மதிசெயநீர்
பலமொன்றுவம்மெழுகுபலந்தான், வாரானரவியமுர்தம்பலமொன்று
வாருவசனிப்போமதியமுர்தம் பலமொன்றுவாரு, சேரானசிவகங்கை
சிவசத்திகங்கை செப்புவோமிரண்டுபலஞ் சேர்த்தங்குவாரே. (693)

சாதிக்காய்த்துள்.

வாரப்பாசிவமுப்புச் சுண்ணம்பணலிடைதான் வசனிப்போம்
சிவசத்திசுண்ணம் பணலிடைதான், சேரப்பாசிவசெந்தூரம் பண
லிடைதான் சிவசத்திசெந்தூரஞ்செப்பும் பணலிடைதான், காரப்பா
யமுகண்ணிச் சாறுபலமஞ்ச கருதவேவகையெல்லா மொன்றாகச்
சேர்த்து, சாரப்பாசாதிக்காய் பலமாறுவாங்கி சார்வானகல்தூரலிற்
போட்டங்குகானே. (694)

காணவேசொல்லுகிறேன் மிருப்புலக்கைகொண்டு கருதவேமா
வதுபோல் தூளதாயிடித்து, வாணவேவடிகட்டித் தூள்கொண்டுநீயும்
மகத்தானமுன்சொன்ன முறையதனிற்போடு, காணவேமத்தித்துக்
கட்டியேயப்பா சார்பாணரவிமுகஞ் சாமம்வைத்தாக்கால், காணவே
கருநீலி வன்னமதுபோலாம் நலமானலேகியம் வருதலதுகானே. ()

சிவயோகபூசை.

வருதலதுகண்டு பிங்கானெடுத்து வளமானசீஷாவிற்பதன
மதாய்ச்செய்து, அருதலதுபோகாமல் பிராணையமேவி யங்கென்றுரே
சகம் கும்பித்தாயானால், குருதலதுகாணுமது சிவயோகந்தன்னில்
கும்பித்துக்குருவினடி போற்றிநீசெய்து, வருதலதுவாகவே மவுனங்
கொண்டையா நந்திபதம்பணிந்து நீ பூசிப்பாய்த்தானே. (696)

பூசித்துச்சிவபூசை செய்யுங்காலத்தில்புகழாகக்கெந்தியுட கற்ப
மதைக்கொண்டு, வாசித்துயிருபோது மண்டலமுமையா வசனித்
தோங்குன்றுமணிப் பிரமாணங்கொண்டால், நாசித்துநந்தியொளிபிர
சுண்ணங்காண்பாய் நரைதிரையுமற்றுப்போ மண்டலந்தன்னில், பாசித்
துப்பரமபத மரைநொடியிற்காண்பாய் பசுபதிபாசவுபரிட மதனைக்
கானே. (697)

மதுவானகற்பமதை யுண்டுநீயப்பா மகத்தானசிவயோகம்பிரா
ணையமொட்டி, வதுவானரேசகம் வாசியதைக்கொண்டு வங்கென்று
யிழுத்துநீ கும்பித்தாயானால், கதுவானமுத்தியது காயம்பெலப்படும்
காயசித்தியாகுமது தேகசித்தியாகும், அதுவானசடலமதுதற்போலே
கட்டும் சூயசுக்கழிவில்லையெமன் பார்வைபோச்சே. (698)

போச்சென்றகெந்திமெழு கற்பமேயுண்டால் பொன்னிறம்போ
லே நேகமதுவாகும், வாச்சதேவாதமே சித்தியதுவாகும் வாசிசித்தி
காயசித்தி தானுமதுவாகும், ஏச்சென்றயெழுருவச்சிர காயமாகும்
என்னசொல்வேன்கோடா கோடிவயதாகும், தூச்சதேதொண்ணூற்

முறு சட்டையதுதள்ளுந் தொகுதிபெறக்கழட்டிநிஞ் சுருதிசொன்
னோமே. (699)

சொன்னமேகெந்திமெழு கற்பமதையா சொல்லுமசுவனிதேவ
ருண்டகற்பந்தான், அன்னோமேயவர்கொண்ட கற்பமதனாலே அதீத
முறைகற்பங்க ளகத்தினும்கொண்டோம், முன்னோமேகொண்டதொ
ரு முன்னோர்கள்கற்ப முறையாகச்சொல்லினிட்டோம் பாருநீமைந்தா,
வன்னோமேயின்னாலு செளமியந்தன்னில் வசனிப்போம்வாதமுறை
சவர்க்காரபோக்கே. (700)

சவர்க்காரம் பசுமைநிறப்பூமி ஏலகிரிதேசம்.

போக்கானசவர்க்கார வைப்பைக்கேளு பூதலந்தன்னிலே பசு
மைநிறப்பூமி, வாக்கானயப்பூமி தேசமதிலுண்டு வளமானதேசமடா
யேலகிரிசாச்சியம், தாக்கானயக்கிரி சாரலடிவாரந் தருவான்குளமேரி
மடுவுகளிலையா, சாக்கானகினியூற லேரியெதிர்வாயில் தன்மொழிபோ
ல்பாவும்கினி யானையாமே. (701)

ஆனகினிநீளஞ் சாணஞ்சாறுகொண்டு அருளுவோமதனோடுகெத்
தி கொண்டெடுத்து, வானமதினானையுட சவ்வதனைப்போக்கி வள
மானகோரையது நஞ்சதுவும்வாங்கி, கானகினியானையைநீ கல்லூர
லிற்போட்டுக் கருதவேயிருப்பிலக்கைநீ கொண்டமேதான், மானமுட
ன்சாடியொருபாண்டந்திலிட்டமெடுத்தானசிவசத்திகங்கையதில்வாரே.

வார்த்துகரமதனாலே கரைத்திரேயாகில் மாக்குழம்பதுபோலே
பாகமதுவாகும், மூர்த்துமுன்னொன்னதொரு சிவசத்தியுப்பு முதண்
டவுப்பதனிற் சேர்கொண்டுநீயும், கார்த்துமுன்கரைத்தகுழம் பதுவு
லுப்பிட்டுக் கருதவேகுருசெயநீ ராறுபலம்விட்டு, சேர்த்துவெட்பா
லை விறகுகொண்டையா செயமாகவடுப்பேற்றி யவித்திடாய்தானே.()

தானாகவலித்திட்டுச் சாமமதுவானால் தருவான்பாண்டமதை
யிறக்கியேநீயும், ஆனாகவப்பாண்ட மாறவைத்ததனை அதுவாகப்பார்த்
ததைய யாமாகிற்கேளு, பானாகப்பாறையது போலையதுகட்டும் பரி
வாகவதனையே கல்லூரலிலிட்டு, ஏனாகக்கினிசெயநீர் சேர்கொண்டுநீ
யும் இயம்புவோமுரல்தனி லின்னீருவாரே. (704)

ஐந்துமாதக் கடுஞ்சூல பனிக்குடம்.

வாரப்பாயன்னீரு வார்த்துக்கல்லூரலில் வளமாகயிருப்பிலக்கை
கொண்டுமேநீதான், ஏரப்பாசாமமது யிடித்ததனைக்கேளு இயல்பாக
க்குமிறியது பிசினிபோலாகும், ஆரப்பாயப்பாகந் கண்டபோதையா

அதைத்தோண்டிப்பாண்டமதி லடவாகவிட்டு, மாரப்பாமாதகஞ்ச
மதனிர்கேனா மகத்தானகடுஞ்சுறு பாலன்பனிக்குடமே. (705)

குடமானபனிநீரைச் சுத்தசலமாக்கிக் கூறுவோம்சவர்க்காரம்
பாண்டமதிலிட்டு, மடமாகமத்தித்துக்கூட்டியேஜயாமலையாமற்பிசை
ந்ததனைபுண்டைசெய்வாய்நீ, படமானபசுமைநிற சவர்க்காரமாச்சு
பரப்பிரமவஸ்தனைப் பணிந்துபுசித்த, திடமாகச்சிவபூசையோகஞ்
சாதித்துத் தீபவொளிகோதிதனில்கேமஞ்செய்திடரே. (706)

பிராணாயுசை ஞானமுலம்.

செய்திடர்வாசையைநீபிராணாயமொட்டி. செய்கும்பரேசகம்பூரக
மும்பாய்ந்து, கைதீடர்கருணைபெறக்கமலவிதழ்தனிலே கைகுவித்
தடிபணிந்தருள்பெறவேழூட்டி, சைதன்னியநிலைகண்டு கும்பமலர்
சாற்றி நாயானமேனும்மணிபாதமர்ச்சித்து, முய்தீடர்சவர்க்காரஞ்
செயசித்திபெறவே முலமுதலாவவரைஞானப்பொருளோதே (707)

ஓதவே சிமநயவ ஓம் நீயுமென்று பூட்டுவாய்லட்சமுருஸ்தாபித்
தாலையா, வாதவேசித்தியதுமுத்தியதுவாகும் மவுனமெஞ்ஞானமுதல்
செயசித்தியாகும், சேதமொருநாளுமிதுவாராதையா செயமானசவர்க்
காரஞ்செப்பிடுளும்பாரு, பூதமேவைம்பூதபிறிதிவியினுலே பூனைக்
கைவிடலாகாதாரே. (708)

பிண்டசவர்க்காரம் சகதேவி துருவம்.

பூநீரேருருவொழியவேருன்றில்லை பூதலந்தனிலேசகதேவிது
ருவம், காணீரோயத்தேசம்வெளுமைநிறப்பூநி கருதவேயக்கிரிசாரல
டிவாரம் தேன்மாரிபொழியும்பனிவெகுதூரமையா செயமானசவர்க்
காரஞ்செப்பிடுளும்பாரு, போநீரேயாமாகில்சாரலடிவாரம் புகழான
சித்தராறியிரம்பேரே. (709)

அடிவாரசித்தர் ஆறியிரம்பேர்.

பேரானசித்தராறியிரம்பேரும் பெருமையதாய்க் கிரியைவிட்டி
றங்குவார்பாரு, வாரானநாற்றிசையுஞ்சூழ்ந்தங்குகூட்டி வானுவார்பூ
நீரைவசனித்தோரு, ஆரானயச்சார்புமலையடிவாரம் ஆறுகுளமேரி
யெதிர்வாயலதுகேனா, பேரானபூநீறுமெத்தவுண்டங்கே புகழாகப்பு
லத்தியனேவேணமட்டையா, குரானசுரக்குடுக்கைகெண்டிநீபோய்
சுயம்பெறவேபூநீரைபெடுத்தங்குவாயே. (710)

பூநீறு ஆறுமாதப்பிண்டமாக்கது.

எடுத்துஅதைநீயிருக்கு மில்லஞ்சென்று இசைவானபிண்டத்தி
லிட்டுநீதாக்கி, தடுத்தவாறுமாதங்கடுஞ்சுறுபாலன் தருவானபனிக்

குடஞ்சலங்கைவாங்கி, சடுத்தநீசடுக்கா கடுஞ்சத்திசெய்து கரு
தவேழநீறில்படி மூன்றுமங்கை, வெடுத்துக்கொள்ளாதேயதில்விட்டுநீ
கரைத்து விளங்கவேமுழுதுமொருநாள் தெனியவைபே. (711)

பிண்டக்கரு சுவர்க்காரவுண்டை.

வைத்துமறுநாள்தனிலேதெனியவைவாங்கி மறுபாண்டங்கொண்
டுவார்த்துநீஜயா, தைத்துமடுப்பேற்றியே பாண்டமதையும் தருவா
கவைத்துமேயெரித்திவொய்சாமம், பைத்துவதில்வாரது பாகமது
போலாகும்பாகமதைக்கண்டுபாண்டமதையிறக்கிஐத் துமாருமாதங்
கடுஞ்சுலபாலன் அடவாகவுருகுலையாதெடுத்துகுடல்வாங்கே. (712)

வாங்குவாயுள் மூலமுத்திரப்பையை மகத்தானபெருக்குடல்மல
ப்பையைவாங்கு, தாங்குவாய்பிச்சதின் சலப்பையைவாங்கு தருவான
மண்ணீர்க்கவிச்சதனைப்போக்கு, பாங்குபெறக்கோரையதின் சவ்வ
தனைப்போக்கி பாணுவென்றாவிதனிலே சாகதுவாயுலர்த்தி, காங்கு
வய்ப்பல்லுரலில்மாவதுபோலிடித்து கருவானமாத்தோண்டிவடித்துக்
கொள்வாயே. (713)

கொள்ளவேசீஷாவில்மாவதனையிட்டுக் கூருகவம்மாவில்சேர்கொ
ண்டுநீயும், முள்ளவேமுன்சொன்னபூரிதுபாகை முதண்டமாகவேகல்
லாவிலிட்டு, தெள்ளவேயிம்மாலைக்கடரீசேர்த்துத் தேசுசெயநீர
திலேசேர்கொண்டுவார்த்து, எள்ளவேயிருப்புலக்கையிற்கொண்டை
யாரிருசாமமிடித்திடவே பிண்டக்கருவாமே. (714)

ஐமென்றபிண்டக்கருபிசின்போலாகும் அக்கருசீஷாவில் பத
னமதாய்ச்செய்து, சேமென்றகருவதனில் சேரெட்டுகொண்டு சிவக
ங்கைமூன்றுசேர்கருவதனிலிட்டு, மாமென்றுமத்தித்துக்கூட்டிப்பி
சைந்தாக்கால் மகத்தானபிண்டசுவர்க்காரமதுவாகும், ஊமென்று
சுவர்க்கார முண்டையதாய்ச்செய்து உருட்டியேயுண்டைதனைப் பத
னஞ்செய்வாயே. (715)

மூலதியானம்.

பதனமதுசெய்துநீசிவயோகமேவிப் பண்பாலபிரானாய வாகி
தனையொட்டி, சதனமதுரேசுகத்தில்சின்கென்றுநாட்டி சதுர்முகப்ப
ரப்பிரமவொளிவதனிலேகி, வதனமதுவாய்வுயபானமேலேறி வரு
வித்துக்கும்பித்துப்பூரகம்பாயந்தால், மதனமதுலேகியரிபோல் வரு
விக்கும்பாரு வயநமசி ஓம் ஸ்ரீரிமடவாய்ச்செபிலட்சம். (716)

அடவாகமேஷிது பூவைப்போல்தோற்றும் அழகாகயங்கென்
றுதெரிப்பாய்த்தானே, அடவானபூமலர் கமலரிதழ்காணும் அறி
மென்றுபூதித்தயர்ச்சிப்பாய்நீயும், நடமானமனோன்மணித்தாய்பிரச
ன்னமாம் துங்கென்றுசுவர்க்காரப் பிண்டமதைவைத்து; நடமாடுந்
தேவியைத்திரியாகமதானோதஞானசித்தினைக்குள்ளாகுமிதன் குறியே

குறியானபிரித்தியின்கறியினாலே குறிப்படுமெண்டபிண்ட மதின்
கருகும், சிறியானசெவ்விற்து ஐரறியப்போரூர் சிறப்பானவாச்சரிய
நாதலிந்ததனால், பிறியானவொருக்காலு மதியிதனைவிட்டால் பிரிய
மோவிபீசம் பேசொண்ணுது, தறியானமடமட்டை யுலகப்பேய்
காணூர் தகைவிந்துகக்கிலத்தின் கண்மையறிவாயே. (718)

அண்டசுவர்க்காரம் எட்டுத்திங்கள் பிண்டம்.

அறிவேர்க்குயின்னமொரு சுவர்க்காரங்கேனா அண்டசுவர்க்
காரமதி னறிவதனைப்பாரு, பிரியாதமாதமது பெட்டுதெனிற்கேனா பேச
வொண்ணுக்கருவதனைப் பேசுவோகாமும், தெரியாதகருவப்பாவறியா
ருலகோர்கள் தெரியும்படியகத்தியனுந் தெளிவதனாற்சொல்வோம்,
குறியாகமுன்சொன்ன தருசுமெழுக்கையா கூறினோம்பணவிடைதா
னெடுத்துக்கொள்வாயே. (719)

கொள்ளுவாய்குருசெயரீர் பணவிடைதான்வாங்கி குருவான
மெழுகதனைக் குழைத்துநீயப்பா, தள்ளுவாய்கருப்பற்றும் ஸ்திரீசாதி
கெற்பந் தனைக்கழட்டவுபரயமதாய்த் தருவிப்போம்பாரு, மெள்ள
வேபேரீச்சம் பழத்துள்ளைவத்து விளங்கவேயுள்ளுக்குக் கொடுத்திடு
கமந்தா, கள்ளமேயில்லையிது குருவானசொன்னோங் கைப்பாகம்
பிசகாமல் கருவதனைவாங்கே. (720)

கெற்பக்கழட்ட மருந்துகியாமும்.

வாங்கவேயொருநாழி சென்றதுவுமானால் வசனிப்போம்சிவகங்
கை சேர்கொண்டுநீயும், தூங்கவேசட்டிதனிற் சலகங்கைவிட்டுத் துதி
பெறவேசக்குவகைப் பலம்நருக்கிப்போட்டு, ஆங்கவேயடுப்பேற்றி
யதன்மேற் சட்டிவைத்து அரைச்சேருசிவகங்கை யாகுமட்டுமெரிப்
பாய், ஏங்கவேயெரித்ததனையிறக்கவைத்து இயலானஸ்திரீசாதிக் குட்
கொடுத்தே. (721)

ஐல்லியவித்தை.

கொடுத்துவரைநாழிகைக்குள்கடுஞ்ஞலபாலன் கூறினோம்வீறிட்
பெ பூமிதனில்வீழும், அடுத்ததன்மேல்மாக்கரு வென்னசொல்வோம்

அதைவழித்துச்சுரைப்பரன்டில் பதனஞ்செய்து, இடத்தனமாய்த்
திரியாதே சல்லியவித்தை யிதனாலேயோடுமடா யியம்பினோம்பார், கடுத்
தூநீநில்லாதே குருசெயரீர்பலந்தான் கருவானமாககருவில் விட்டு
மத்தித்தே. (722)

மத்தித்துயெக்கலா தேவியுடனியானம் மண்டலமிருபோதும் வச
னிக்கக்கேளு, அத்தித்து அங்கிங் அறிங் உந் ஐயவசிமந கலியும்சவ்வும்
வாவாதேவி, எத்தித்துயெக்கலாதேவியைத் தானொழுது இயம்பி
னோமிருபத்தை யாயிரஞ்செபித்து, வத்தித்துவந்துமுன் புவைப்போ
ற்றோன்றும் வாவாவாதேவியென வசியங்கொள்வாயே. (723)

எட்டாந்திங்கள்.

கொள்ளுவாயெட்டாமாதக் கடுஞ்சுலபாலன் கூறுவோமதைக்
கொண்டு சொல்லக்கேள்மைந்தா, நள்ளுவாயொருநாழிக் குள்ளே
தான்கேளு நாவறண்டுவுயிரதுவும் போய்விடும்பாடு, அள்ளுவாயதை
க்கொண்டு கத்தியினுற்றீறி அதன்குடல்முத்திரப் பையைநீவாங்கி,
மள்ளுவாய்மலப்பையும் பிச்சசவ்வும்போக்கி மகத்தானகோரையதி
னஞ் சதுவும்வாங்கே. (724)

நாட்டுசலசுத்தி.

வாங்கியேநாட்டுசலன் கொண்டுசுத்திசெய்து வளமானபொட்டி
லுப்பு படிசாரவுப்பு, நாங்கியேகறியுப்பு மூன்றுப்புங்கொண்டு தரு
வாகத்தாளாக்கி மஞ்சள் தூக்கி, ஆங்கியேயதன்வாயி லுப்புத்தாளிட்டு
அடவானவயிறதனிற் றாளுமிட்டு, நாங்கியேகதம்பகஸ்தூரி கந்தகம்
நவிலுவோமுட்கொண்டு பூசிட்டாயே. (725)

பரிமளவாடை.

பூசியேமனிதருடஅரவம்படாத பூமிதனில்வைத்தூவி சாகுல
ரச்செய்து, பாசியேகல்லூரலிவிட்டுமைந்தா பருத்தயிருப்பலக்கையத
னாற்காடு, தாசியேமுச்சாமஞ்சாடினாலையா சம்பிரமதாகவேயண்டமாத்
தாளாம், வாசியேவடிக்கட்டி மாவதனையெடுத்து வளமானசீசாவிற் பத
னஞ்செய்யே. (726)

அண்டமாக்கரு.

பதனமதாய்ச்செய்துநீ யண்டமாத்த்தாளில் பண்மைபெறச்சேர்
கொண்டு மாவதனையெடுத்து, விதனமதாயிராதேமுன் சொன்னபாகி
ல் விளங்குவோமூன்றுசேர் விபாமதாய்க்கொண்டு, கதனமென்றால்

வூரலி லதனையிட்டுக் கைப்பாகமாகவே குருசெயநீர்சேர்தான், அதன
மதாய்முச்சாமஞ்சாடினாலையா அண்டசவர்க்காரமெனும் பிசின்போ
லாமே. (727)

அண்டப்பிசின் அண்டசவர்க்காரம்.

ஆமென்றசவர்க்காரப் பிசினதனைத்தானும் அருளுவோஞ்சீசா
விற்பதனஞ்செய்தையா, வாமென்றஅண்டக்கருவிதற் கெதிருண்
டோ வசனிப்போமிக்கருவில் மூன்றுசேர்கொண்டு, போமென்றபா
ண்டத்தில் கருவதனையிட்டுப் பெருமைபெறவுசிசெய நீருசேர்வார்த்
து, கோமென்றுகாமதனாற் கூட்டிமத்தித்தால் கூறுவோமண்டசவ
ர்க்காரமிதுவாமே. (728)

பிண்டசவர்க்காரவைப்பு.

மிதுவானசவர்க்காரப்பிசினைத்தானும் மேலானவுண்டையதுகி
ளங்காய்போலச், சிதறாமற்செய்துநீயுடையதாய்ச்செய்து சிவயோக
வாசிகொண்டிழுத்துப்பூசிப்பாய், வதுவானரேசுகமுனை சுழியிலையா
வங்கென்றுபரப்பிரமவொழிவதனிலேகி, நதுவானகும்பகம்பிரானைய
மொட்டி நங்கென்றுபூசித்துயர்ச்சிப்பாய்தானே. (729)

அர்ச்சித்து அண்டசவர்க்காரவைப்பை அனுதினமுமாயிபதம
வள்பதமேவைத்து, யர்ச்சித்துவவள்பதமேபணிந்திட்டாலையா பரம
பதமுனக்கனிப்பாலவள்தான்பாரு, தூர்ச்சினவுகைதுறமாற்கரறிவா
ரோ துதிபெறலாமண்டசவர்க்காரமதனாலே, வர்ச்சித்துச்சவர்க்கார
வுண்டையதைத்தானும் வசனித்தோம்பதனமதாய்ச்செய்திடரே. 730

மலைப்பாடி துருகம்.

செய்திடர்புலத்தியனே யின்னமொருகாரஞ் செயலானபிண்டம
தின் சவர்க்காரவைப்பை, நைதிடர்நாம்பொல்லோம் நாடதிலேகெரு
நலமானகிரியொன்றுமலைப்பாடிதுருகம், மைதிடரதில்வாழுஞ்சித்தர
வர்க்கெனமக்களையவர்பெருமைமனிதறறிவாரோ, எய்திடரேழாயிரம்
பேர்களையா இறங்குவார்கிரிவிட்டுயின்னஞ்சொல்லோமே. (731)

மஞ்சள் நிறப்பூமி.

சொல்லோம்நாமக்கிரிமலைபடிவாரஞ் சொற்பெரியகுளமடுக்கள்
தானுண்டு, அல்லோம்நாம்குளமெரிபெதிர்வாயில் அலர்ந்தசெந்தா
மரையதுமகிமைத்த, நல்லோம்நாம்புலத்தியனேயம்மலைராச்சியம் நல
மானமஞ்சணிநிறப்பூமியதுவாகும், சொல்லோமேயம்மலைராச்சியந்தன்
னில் செயலானகருவேங்கை யதுமகிமைகாரணே. (732)

பூநீறுநாதம்.

காணுநீகருவேங்கைப்புலியதுவுமாகில் காணுநீகருலகமதில்மா
னிடர்கடானும், சேணுநீசித்தரவர்காணுமவராகில் செயலானயக்கிரிச்
சாராடிவாரம், தோணுநீசிறியாநங்கையதனேகம் தேவிநாதசத்திப்பூ
நீறுவினையும் ஆணுநீயநீறுபூநீறுநாதம் அப்பூமிநாதமகிணருடனைப்
பாரே. (733)

பாருநீசித்தரேழாயிரம்பேரும் பண்மைபெறுஞ்சித்தலாயில்கிரி
விட்டிழிவார், ஏருநீகிரிவிட்டுப்பூநீறுநாத மெடுப்பார்கள்நாற்றிசை
யுஞ் சூழ்ந்தங்கேமைநதா, சூருநீசுரைக்குடுக்கையதனிற் பூநீரைசோர
வதிற் பூநீறடைத்துக்கொண்டையா, வாரிநீயெடுத்தங்கனே மலைப்பாடி
துருகம் வசனித்தோங்குகையேகிச் சொல்லுவாப்பாரே. (734)

மூன்றுதிங்கள் பனிக்கும்.

பாரப்பாபுலத்தியனே யின்னங்கேளையா பரிசுடையபூநீற்றை
வேணமட்டுங்கொண்டு, சூரப்பாசுரைக்குடுக்கையதனில்ரெப்பி சிவ
யோகக்குகைக்குநீசென்றங்குயேகி, மாரப்பாபாண்டமதிற் பூநீற்றை
யிட்டு மகத்தானமூன்றுதிங்கள் பனிக்குடங்கேளு, மூரப்பாமுன்
சொன்ன துருகமெழுநூட்டி முலைமாதர்க்கியாமற்பனிநீரைவாங்கே.

வாங்கியேபாண்டத்திலன்னீரைவிட்டு மத்தித்துக்கூட்டிகரவள
மாய்க்கரைத்து, ஆங்கியையந்நான் முழுதுந்தெளிபவைத்தனை அரு
ளிளோமறுநாளில் பாண்டமதைபெடுத்துநீ, தூங்கிநீதிரியாதேபத்
தெளிவைத்தானுந் துதிபெறவேமறுபாண்டந்தெளிவிறுத்துநீ, தாங்
கியேயெடுப்பேற்றி யதுமேற்பாண்டம்வைத்து தனல்மூட்டிமுச்சாம
மெரித்திடுவாய்நீயே. (735)

எரித்துயப்பாண்டமதை யிறக்கிவைத்ததனை இயல்பாகவாறினா
லதுபாறையாகும், மறுத்துநீயெடுத்தனைக்கல்லூரலிலிட்டு மகத்தாக
முன்சொன்னமாக்கருவையா, தரித்துநீயிரண்டுசே ருரல்தனிலிட்டு
தளமாகத்தேசிசெயநீருசேரொன்று, குறித்துநீவிட்டதிலேபுலக்கை
கொண்டையா கருகமுச்சாமஞ் சாவொய்த்தானே. (737)

சாடவேபிளின்போலவருதலாகும் சார்பாகவதைக்கண்டு தோ
ண்டியெடுத்ததனை, ஆடுவாயண்டமதிலிட்டுநீயப்பா அருளிளோங்குரு
செயநீருசிசெயநீர்தான், வாடவேயொவ்வொன்றுசெயநீர்பலமாறு
வசனித்தோம் பாண்டமதில்வளமாகவிட்டு, நாடவேமத்தித்துபிசைந்
ததனையையா ரவியிலரைச்சாமம்வைத்திடர்தானே. (733)

ஆரூதாரபூசை அட்டமாசித் திமூலசுழிவாசிபதம்.

வைத்திடவேகற்போலாம் பிண்டசவர்க்காரமதையெடுத்துவுண்
டையதாய்ச்செய்திடையா, ஐத்திடவேபிண்டசவர்க்காரமதுவாச்ச
அருளினோம்பதனமதாய்வைத்துநீர்பாரீர், சைத்திடவேபிரானையவா
சிதனையொட்டி கருணைபெற்றேசகமங்கென்றுநாட்டி, முத்திபெற்றமூல
சுழிமுனைபருகுநின்று மூலமுதலாறுவரைபூசிப்பாய்தானே. (739)

பூசித்துநாயனமிரு மனக்கண்ணுலொட்டிப் பூணைமாம்வாலைம
னோன்மணிபாதம், ஆசித்துவவள்பதமேதெரிசித்தாயானால் அட்ட
மாசித்தியுனக்கருளுவாள்பாரு, பேசித்துத்தவப்பொருளிருந்தயாகில்
பிண்டசவர்க்காரமது சித்தியதுவாகும், மூசித்துயதுசாரூபமுனக்கெ
ய்தும்பாரு மூலசுழிமுனையருகில் வாசியதுகானே. (740)

காணுநீபிண்டசவர்க்காரஞ்சொன்னோம் கருணைபெருஞ்சித்தர்
களை கைலாசமுத்தி, காணுநீவாசிபதங் கண்டதேயாகில் நால்மறை
யின்கருவினுட குருவினருள்காண்பாய், ஆணுநீபுலத்தியனே யதுவப்
படியென்றால் அருளுவேமின்னமொரு சவர்க்காரங்கேளு, வாணுநீ
பிறிதிவியின் வலுமையினாலே வஸ்துவுடமகிமைதனை வசனிப்போங்
கேளே. (741)

பத்மினிசாதியில் நாதம்வாங்க.

வசனிப்போம்பிரமருல வங்கிஷந்தன்னில் வடிவானபதிவிருதா
பத்மினிசாதி, அசனிப்போம்சாதிதலைச் சனதுவாகும் அடவாகப்பத்
தானுள் மெத்தநன்று, கசனிப்போங்கன்னியுட நாதமதைக்கழட்ட
கருதுவோம்வீரமெழு பணவிடைதான்கொண்டு, நசனிப்போம்புனி
யாரைத் துவரைப்பலந்தா னதற்குள்ளேமெழுகதனை நவிலுவோங்
கேளே. (742)

கேளப்பாபுலத்தியனே மெழுகதனைக்கொண்டு கெடியாகவதி
காலை மூட்டியையா, வாளப்பாயவ்வுண்டை யுண்ணொநாழி வளமா
கக்கெடுவீத மானுலதுகேளு. குளப்பாமுன்னொன்ன சுங்குக்கியாமும்
துடியாகவுள்ளுக்குக் கொடுத்திட்டுநீயும், ஆளப்பாவதன்பிறகு புலத்
தியனேகேளு அருளுவேங்குய்யபீடம் பிங்கான்வைக்கச்சொல்லே

புவினை மும்மூலத்தியானம் நாதக்குரு.

சொல்லவேபிங்கான்வைத்திட்டாலையா சொரியுமதுவருவிபோல்
நாதநின்றையா, அல்லவேயவ்விந்து சொரியுமதன்பிறகு அப்பிங்கான்
வாங்கியொரு சீஷாவிற்கேளு, நல்லவேநாதமதைற் சீஷாவிலிட்டு நவி

லுவோம்புவனைபுட மும்முலத்தியானம், உல்லேவழந்தீயும் அவ்வும்
உவ்வும் நவ்வென்றுவுருலட்சஞ் செபிப்பாயே. (744)

செபித்துநீபுலத்தியனே சொல்லக்கேனையா செப்புலோம்பற்
பினிகளை வந்துளய்தும், அபித்துமுன்சொன்னதொரு சிவகங்கையத
னி லாறுபலங்கொண்டுபசும்பா லரைப்படிதான், ஒபித்துஅதையொ
ன்றாகக் கலந்துவுள்ளுக்கு ஒகோயார்கொடுத்துவிடக் களைதெளிபும்
பாரு, தபித்ததொருமுன்சொன்ன மாக்கருசேராண்டு தருவானபாகு
சேர் சரிவிதமாய்த்தானே. (745)

சவர்க்காரவுண்டை.

தானானகல்லூரலி விரண்டையுமிட்டுத் தருவானபத்தினி நாத
மதுசேர்தான், வேனாகவிட்டதிலே யிருப்புலக்கைகொண்டு விசிதம
தாய்புச்சாமம் விளங்குவாய்ப்பாரு, கானாகக்கருப்போலா மப்பாகங்
கண்டு கருணைபெறநாதகரு சீஷாவிலிட்டு, தானானதுபதிப மது
கொடுத்து துதிபெறவேயதில்சே ரிரண்டுவாங்கே. (746)

வாங்கியேபாண்டமதிலிக் கருவையிட்டு வளமாகக்கிளிசெயரீர்
பனிரண்டுபலந்தான், ஆங்கியேயக்கருவி வின்னீரைவிட்டு அருள்
பெறவேமத்தித்துக் கூட்டிநீவாங்கி, நாங்கியேரவிமுக மிருநாழிவைத்
தால் நவிலுவோமதன்கசிவு ரத்தம்போலிறங்கும், தாங்கியேபாண்ட
மதிற் கசிகவையிறுத்துத் தருவாகவுண்டையதாய்ச் செய்திடராமே. ()

ஆமப்பாபுலத்தியனே நாதசவர்க்காரம் அதனுடையமகிமைத
னை யாரறிவார்பாரு, ஓமப்பாசொல்லிவிட்டோம் சிவயோகஞ்சென்று
ஒருமித்துவாசியதைப் பிரானுயமொட்டி, வாமப்பாவங்கென்று கும்ப
கம்நாட்டி வசனித்தோங்கும்பித்துத் தம்பித்தாயானால், கோமப்பாவா
மப்பால்வழிந்தருவிபாயுங் குருபூசையங்கென்றுதெரிசிப்பாய்தானே.

தானென்றகுருவினடி கண்டதேயாகில் சவர்க்காரசித்தியதற்
கெய்துமதுபாரு, நானென்றகுருமொழிதான் யோகிகட்கையா நனின்
மதாய்ச்சௌமியமாய் நண்பாகச்சொன்னோம், ஏனென்றவிந்தமொழி
யாக வெய்தும்பாரு என்போலமனமுடையோர்க் கெய்துமின்னால்
தான், மாணென்றமொழியுடையோ ரறிவாளியாகில் மவர்க்கெய்து
மொன்றான சேதியிதுபாரே. (749)

வைசியகுலம் மீனராசி சுவாதி புருஷர்

விந் துவாங்கயிடுமருந்து.

பாருமிதிநு லுடையபெருமை தனைக்கண்டோம் பாடினோம்நா
தசவர்க்கார மதைச்சொன்னோம், ஆருமறியார்கனிந்துல் பொருடனை

யேகாணூர் அசடர்மெத்தலகமதி லணைகம்பேருண்டு, கூறுமவரோ
டேயொரு நாளுஞ்சேராதே அரும்பர்சண்டாளருட பேச்சுங்கேளா
தே, தேறுஞ்சிவியொகிபுட மறு மமையறிபுத் தெனியதற்கவருடைய
திறத்தையறிவாயே. (750)

திறமானகாரமிது சாரமிதுபோலச் செகத்திலேமனிதாறி யார்க
ளிதுபாரு, வறமானவைசியகுல மீனமதின்றாசி வசனித்தோஞ்சோதி
சுக்கிர வியாழமாகும், பரமானபங்குனி சோமனூரியனும் பண்மை
பெறுயிந்திரனுட பார்வையதுகேளு, சரமானவந்நாளில் வைசியகுல
பாலன் சம்பிரமதாயுற்பளிக்குஞ் சைதன்னியர்க்கேளே. (751)

சைதன்னியமென்றபதி னுறுவயதானால் தருவாகவவரைநீ நல்ல
குணமாக, சைதன்னியகுருபீடங் கொண்டுமேயேகித் தாயானமேன
ன்மணிபூசை யதனில்தான், கொன்னியமென்றவரைநீ கொண்டுசெ
ன்று கூறினோமானதமாம் பூசைதனிலே, கன்னியமாம்பூரணாகி செந்
தூரங் கருதவேபணவிடை கொண்டுநீகேளே. (752)

கொண்டுசெந்தூரமதை முன்சொன்னமெழுகு குருவானமெழ
கதனில்பணவிடைவாங்கி, செண்டுசெந்தூரமதைமெழுகினில்வைத்
துச் செயலானபுனியாரைத் துண்டையதற்குள், கண்டுகைபாகமா
யவரைநீ யழைத்துக் கருதவேயுள்ளுக்கு மெள்ளக்கொடுப்பாய்,
வண்டுநீ கொடுத்தவரை முன்சொன்னகியாழம் மைந்தனேகொடுத்து
விடு வளமாகத்தானே. (753)

சலவிந்து

கொடுத்துஅரைநாழியது சென்றதேபானால் கூறுவாரையுட்
காரவைத்துப்பிங்கான், அடுத்தபிங்கான்வைத்து அடுத்தடவாககேள்
அருவியதுமலசலம்போல் குபுகுபெணப்பாயும், வெடுத்ததொருவிந்
ததுவும் வீறிட்டுப்பாயும் விளங்கினேனும்விந்ததனில் சிவமுப்புச்சுண்
ணம் தடுத்துஅரைபணவிடைதானிட்டரானால் சைதன்னியசுத்தசலம்
விந்துவாமே. (754)

ஆமென்றவிந்ததனைச் சீஷாகிலிட்டு அடவானதேனிபுடபூசை
செய்தப்பா, ஆமென்றமுன்சொன்னமாக்கருவையா மூர்க்கமதாய்ச்
சேரெண்டு கல்லுறலிலிட்டு, பாமென்றபூரீறுபாருசேரண்டு பண்மை
பெறக்கூடநீசேர்த்துமேவையே, வேமென்றவிந்துசேர்விட்டதிலேநீ
யும் விளங்கவேயிருப்புலக்கையதுவுமாமே. (755)

கசிவிறுக்க.

அதுவா முச்சாமஞ்சாடியதைத்தோண்டி அன்பான பாண்டமதி
லிட்டுக்கேளு, விதுவானகுருசெயநீத்தேசிசெயநீர் விதம்பலமஞ்ச

யேகாணர் அசடர்மெத்தலகமதி லணைகம்பேருண்டு, கூறுமவரோ
டேயொரு நாளுஞ்சேராதே அரும்பர்சண்டாளருட பேச்சுங்கேளா
தே, தேறுஞ்சுவையொகியுட மறு மமதையறியுத் தெளிவதற்கவருடைய
திறத்தையறிவாயே. (750)

திறமானகாரமிது சாரமிதுபோலச் செகத்திலேமனிதாறி யார்க
னிதுபாரு, ஹமானவைசியகுல மீனமதின்றாசி வசனித்தோஞ்சோதி
சக்கிர வியாழமாகும், பரமானபங்குனி சோமசூரியனும் பன்மை
பெறுபிந்திரனுட பார்வையதுகேளு, சரமானவந்நாளில் வைசியகுல
பாலன் சம்பிரமதாபுற்பவிக்குஞ் சைதன்னியந்ேனே. (751)

சைதன்னியமென்றபதி னுறுவயதானால் தருவாகயவரைநீ நல்சை
குணமாக, சைதன்னியகுருபீடங் கொண்டுமேயேதித் தாயாளமனே
ன்மணிபூசை யதனில்தான், கொன்னியமென்றவரைநீ கொண்டுசெ
ன்று கூறினோமானதமாம் பூசைதனிலே, கன்னியமாம்பூரணாதி செந்
தூரங் கருதவேபணவிடை கொண்டுநீகேனே. (752)

கொண்டுசெந்தூரமதை முன்சொன்னமெழு குருவானமெழு
கதனில்பணவிடைவாங்கி, செண்டுசெந்தூரமதைமெழுதினில்வைத்
துச் செயலானபுனியாரைத் துண்டையதற்குள், கண்டுகைபாகமா
யவரைநீ யழைத்துக் கருதவேபுள்ளுக்கு மெள்ளக்கொடுப்பாய்,
வண்டுநீ கொடுத்தவரை முன்சொன்னகியாழம் மைந்தனேகொடுத்து
விடு வளமாகத்தானே. (753)

சலவிந்து

கொடுத்துஅரைநாழியது சென்றதேபானால் கூறுவேமரைபுட்
காரவைத்துப்பிங்கான், அடுத்தபிங்கான்வைத்து அடுத்தடவாககேள்
அருவியதுமலசலம்போல் குபுகுபெணப்பாயும், வெடுத்ததொருவிந்
ததுவும் வீறிட்டுப்பாயும் விளங்கினேனும்விந்ததனில் சிவமுப்புச்சுண்
ணம் தடுத்துஅரைபணவிடைதானிட்டரானால் சைதன்னியசுத்தசலம்
விந்துவாமே. (754)

ஆமென்றவிந்ததனைச் சீஷாவிவிட்டு அடவானதேனியுடபூசை
செய்தப்பா, ஆமென்றமுன்சொன்னமாக்கருவையா முர்க்கமதாய்ச்
சேரெண்டு கல்லுறவிவிட்டு, பாமென்றபூகீறுபாருசேரெண்டு பன்மை
பெறக்கூடநீசேர்த்துமேவையே, வேமென்றவிந்துசேர்விட்டதிலேநீ
யும் விளங்கவேயிருப்புலக்கையதுவுமாமே. (755)

கசிவிறுக்க.

அதுவா முச்சாமஞ்சாடியதைத்தோண்டி அன்பான பாண்டமதி
லிட்டுக்கேளு, விதுவானகுருசெயநீத்தேசிசெயநீர் விதம்பலமஞ்ச

சேர்த்துயிதைக்கல்லுறலிலிட்டுச் சிவங்கைசெப்பும்வகைசே
மொன்றுவார்த்துநீய்ப்பா, கார்த்துநீயிருசாமஞ்சாடினூபா கருப்பற்
துமதின சீனக்கைபாகங்காண்பாய், கார்த்துசலமதனூபைசாமநிக
மாட்டி நலமானகுருசெயநீர்சேர்கொண்டுவைபா, வார்த்துநீகல்வம
தில்மதுதாமுஞ்சாமம் மைந்தனையாட்டிவழித்திடுவீரதுபாரே (76)

பாருமிதனொருபாண்டமதனிலிதைவைத்து பன்மைபெறுமேற்
கவசச்சீலைமேழுஞ்செய்து, ஆருமிதைபறியாமற்குழிதோண்டியெரு
வை யதற்குள்ளேபாண்டமதை யருள்பெறவேவைத்து, மேருபதி
னொருவழித்தி சமாதியக்குகையில் மேன்மைபெறவாலைபுடையானம
தைச்செய்வாய், மாதுமதினமண்டலம் பாண்டமதுயிருந்தால் மகத்
தானசீனக்கார வைப்பதுநானுச்சே. (763)

வைப்பானசீனமது பூர்த்துவைப்பாகும் மப்பாகங்கண்டு பா
ண்டமதையெடுத்து, கைப்பானகவசமது சீலைமேழும்வாங்கிக் கருணை
தருஞ்சீனமதைச் சீஷாவிலிட்டு, செப்பானசிறியறிமென்று வருலட்
சம் செபித்தனைச் சித்திபெறமுத்தியுண்டாக்கி, மப்பானபிரானைய
வாகியதைபொட்டி வங்கென்றுயிழுத்துநீ தெரிசிப்பாய்த்தானே. ( )

வெண்கார வைப்புலகை.

தானென்றவெண்கார வைப்பதனைக்கேளு தாரணியிராறிவார்
தவகிசுந்தான்காண்பார், வேனென்றபிறிதீவுகான் பூரியுடனாதம் விள
ங்குகின்றநாதமடா பூரீராகும், கானென்றகாரமது சாரமதுவாகும் கரு
வாகுங்குருவாகு முருவதுவுமாகும், தேனென்றதெளிவாகு மத்தெனி
வினாலே தேறினதோர்கல்லுப்பு தேசியதுவாமே. (765)

வெண்காரப்பலகை.

வதுவானகல்லுப்பு நிலவுப்புக்கேளு மகத்தானவழலைபடாமதி
யுப்புமுன்று, ஒதுவானவொவ்வொன்று சேரதுதான்கொண்டு ஒரு
மித்துக்கல்லுரலி லிட்டுநீஐயா, சதுவானசிவகங்கை தேசியசெயநீரு
சார்வாகவொவ்வொன்று பலமாதுவாங்கி, சதுவானவரல்தன்னிரு
நீரும்மிட்டுக் கருணைபெறமுச்சாம மிடித்துநீசாடே. (766)

சாடயிலேகருப்பேபாலமாக் கருவைத்தோண்டி சம்பிரமதாய்ப்
பாண்டமதி லிட்டுநீதாக்கி, ஆடயிலேசிவசத்தி யிருசேருவிட்டு அப்
பாண்டமதிலிட்டுக் கரைத்துநீய்ப்பா, மாடயிலேயடுப்பேற்றி யச்சினி
யைமுட்டி வனமாகயிருசாம மெரித்திடாய்பாரு, வேடயிலேயோர்
கொடுகொடுக்குமதுபாருவிளங்கினும்பாண்டமதையிறக்கிநீவையே

வைத்ததனையண்டர்சில் சாய்த்தீரையானால் மருவிப்பாய்ந்தது
போலே யருவியதுபாயும், பைத்ததனையிருநாழி சென்றெடுத்தாக்கா
ல் பண்மைபெறும்வெண்காரப் பலகையதுவாகும், வைத்ததனையிப்
பலகை கொண்டுநீயையா நலமானசிவபூசை செய்திடர்தானும், கைத்
துவதினவெண்காரப் பலகைகளைக்கொண்டு கருதவேபதனமதாய்
வைத்திடர்காணே. (768)

பூரவைப்பு.

காணப்பாவெண்கார வைப்பதனைச்சொன்னோங் கருதவேபூரம
தின் வைப்பதனைக்கேளும், காணப்பாசொல்லுகிறேன் நாம்வெளிய
தாக நலமானசௌமிய சாகரமின்னூலில், சேணப்பாசீனகாரஞ்சே
ரொன்றுதானும் செயலானவெண்காரஞ் சேர்கொண்டுநீயும், வாண
ப்பாசிவவுப்புபல மாறுகொண்டு வசனித்தோமிதுமுன்றங் கல்லுரளி
ற்றாங்கே. (769)

மாவைபிரமகுலநாதம்.

நாக்கியேபிரமகுல நாதவிந்தையா சைதன்னியநீரதிலேசேர்
கொண்டுவார்த்து, ஆக்கியேமாவதுபோல் துளதாயிடித்து அம்மாவை
க்கொண்டுவொரு பாண்டத்திலிட்டு, நாக்கியேகுருசெயநீர் சிவகெங்
கையிரண்டும் நவிலுவோமொவ்வொன்றுக் காறுபலந்துக்கி, பாக்கி
யேபாண்டம்திலிந் நீரைவிட்டுப் பண்மைபெறமத்தித்துக் கூட்டிய
தைக்காணே. (770)

கலசம் தானியம்.

காணவேயதைக்கொண்டு கலசம்திலிட்டுக் கருவானயண்டமெ
ழு கவசமதுசெய்து, சேணவேசீலைபதுநீ யேழுஞ்செய்து செயலாக
மறுபாண்டஞ் செயமாகக்கொண்டு, மாணவேமணக்கத்தை நெல்லது
தான்கேளு வளமாகயிருபத் தைந்துபடிநெல்லு, ஏணவேயிட்டதனில்
சலமாறுபடிதான் இயல்பாகவார்த்ததனிற் கலசமதைவையே. (771)

மாவிற்கு.

வைத்துமேவடுப்பின்மேற் பாண்டமதைவைத்து மாவிற்குகொ
ண்டுநீ யிருசாமமாகில், எத்துபடயெரித்துதனை விருசுமழுட்டி என்
னசொல்வேன்பூரவைப் பதுவுமாகும், மத்துபெறவித்ததனைப் பாண்
டமதையிறக்கி மடவானகலசம்தின் சீலையதைவாங்கி, புத்துபெறப்
பார்த்தீரே யாமாகிலையா பூரவைப்பிதற்கீடோ புனிதமிதுவாமே. ( )

பூரவைப்பின் பெருமை.

புனிதமென்றும்பூரமதை சீஷாவிலிட்டுப் பூரந்தட்டீ வாசிய
தைக்கொண்டு, உனிதமெனும்உங்கென்று தம்பித்தாயானால் உறுதி
பெறப்பூரமது சித்தியதுவாகும், வனிதமெனும்வங்கென்று ரோசக
மொட்டி வாலேமேனும்மணியினுட பூசையதுசெய்து, கனிதமெனும்
கருணைபெறப் பூரணமதற்கையா கைகொழுதருள்பெறவே கருதுவா
ய்த்தானே. (773)

கருதுமதின் பூரத்தின் வைப்பின்பெருமை காணர்களுலகமதி
ற் கவசடாவர்கேளும், விருதுபெறும்பூரமிதை விட்டாலென்று மா
காவிசையானவேதைக்குப் பூரமிதுவேனும், வருதுமிதுவழலைக்குமிப்
பூரம்வேனும் வளமான முப்பூவுக்கிப் பூரம்வேனும், சருதுமிதின்கா
ரத்துக்கிப்பூரம் சவர்க்காரமிதற்குமிப் பூரந்தானே. (774)

தானென்றமுப்பூவுக்கிப் பூரம்வேனும் சார்வானசெயநீருக்கிப்
பூரம்வேனும், மூனென்றவாசியதற் கிப்பூரம்வேனும் மூலவரையா
றுக்கு மிப்பூரம்வேனும், தேனென்றநிராவகத்துக்கிப் பூரம்வேனும்
செயலானசண்ணமதற்கிப் பூரம்வேனும், சேனென்றகற்பமதற்கிப்
பூரம்வேனும் செந்தூரமிதற்கெல்லா மிப்பூரந்தானே. (775)

தானுனதொழிலெல்லாமிப்பூரத்தாலே தருவானசித்துகளுமிப்
பூரத்தாலே, தானுனஞானமதுமிப்பூரத்தாலே நலமானமவுனமதுமிப்
பூரத்தாலே, கோனானயோகமதுமிப்பூரத்தாலே குருவெல்லாமித
னாலேகூறினோம்பாரு, காணனகாயசித்தியிதனாலேதானும், கனயோக
மிதனாலேகருவுமிதனாலே. (776)

நாலானசதா கோடிவித்தைமிதனாலே நவகோடித்துகளும்பூரமி
தனாலே, வேலானவேதமவறபூரத்தினாலே விளங்கினோமந்திரசித்து
மிதனாலே, கோலானபூரமிதைக்கவிடலாகாது கூறினோங்கைவிட்
டால் குருசித்தியில்லை, மாலானமப்பூவுமுப்பூமதனாலே வசனித்தோம்
பூரத்தின் வைப்பிதுவுமாச்சே. (777)

ஆச்சப்பாபூரமின் வைப்பிதோசொன்னோம் ஆரறிவார்வைய
கத்திலாருமறியார்கள், பேச்சப்பாவெறும்பேச்சு பேணியேதிரிவார்
பேரின்பசாத்திரமிநின்மகிமையறியார், வேச்சப்பாவெறும்பேச்சாய்
வேடங்கன்பூண்டு வேதாந்தியவர் போலவிளங்குவாரையா, வாச்சப்பா
யனேகம்பேருலகமதினுண்டுமயங்கியேதிரிவார்கள் வைப்பையறியாரே

குருவின்மகிமை மவுனகேசரக்குளிகை.

அறிவானகுருவதனைச் சொல்லக்கேளையா ஆரணியிலெனியோர்
போலதீதமாய்த்திரிவார், வறிவானவுலகமதில் பிச்சையுண்டெடுப்

பார்மாய்கையிலேயேதீமதாய் மரார்ட்டஞ்செய்வார், குறிவானகுருவ
வர்தா னவர்மகிமைமெத்த கூறினோங்காணரிதுகண்டதேயாகில், மறி
வானமையதனைத்திலர்தங்கொண்டையா மவுனகேசரக்குளிகைபாய்
வாரவர்தானே. (779)

கருநாய் மை.

அவரானயவர்மகிமைகாணவொருமைதான் அருளுகிறேன்புல
த்தியனையன்பாகக்கேளும், சவரானதலச்சனுடகபாலவோட்டையா
சைதன்னியமாகவே பெரும்நாடாப்க்கொண்டு, கவரானகருநாயின்
பிச்சதின்கண்டனும் கருதவேயதனுடைய கொழுப்பைபமிகக்கொண்டு,
பவரானநாளுகனசட்டி தனிலிட்டுப் பனிநீருபலஞ்சட்டிதனில் மிக
வும்வாரே. (780)

வார்த்தையடுப்பேற்றியே சட்டிதனைவைத்து வளமாகயேரழி
ஞ்சிக்கம்பதனாலையா, ஆர்த்துவதினக்கினியை மூட்டியொருசாமம்
அடவாகப்புலத்தியனே யதைநன்றாய்க்கருக்கி, நீர்த்து.அதைநீருக்கிப்
பாகமதாய்க்கொண்டு நிமிஷத்திலெடுத்தனைப்பிங்களினிட்டு, சேர்
த்துநீவிவசெந்தூரபுபதியே செணத்திலேவிராகனெடை பிங்களில்
தாக்கே. (781)

தாக்கியேகுருசெயநீர் சேர்கொண்டுமிட்டுத் தருவாகமத்தித்துக்
கூட்டிக்கரமதுவால், ஆக்கியேயயச்செம்புவகல்தனிலேவார்த்து அட
வானசெந்தாமரை நூலைத்திரியாக்கி, மாக்கியேயபக்கருவில்தோய்த்து
நன்றாக வசனித்தோஞ்செப்பகதில் திரியதனையிட்டு, நாக்கியேதீபம
தையேற்றியிகநன்றாய் நவிலுவோங்கபாலவோடதனின்யேற்கவிழே.

கவிழ்த்துநீயிருசாமந் தீபமதையையா கருணைபெறவேற்றியே
யெரித்தாயேயானால், அவிழ்த்துமேயவ்வோடு அதன்மேலேவைதான்
அருளினோம்பற்றுமதுமையினுடபெருமை, தவிழ்த்துயதைவழித்து
மாங் கொம்புபரண்டியில்தான் தருவாகப்பதனமதாய்வைத்துநீகேளு,
பெவிழ்த்துநீபிராணையவாசியதையொட்டிப் பேருக ஓங் சிங் அறியும்
ஐயுமென்னே. (783)

மை

என்னவேயிவ்வெழுத்தோதவேநாது மியம்பினோம்லட்சமுருரே
சகமுமொட்டி, நன்னவேகும்பித்துச்செபித்துமிகப்பாரு நலமான
கருநாயின்மைசித்தியாகும், புன்னவேபூவைப்போலங்கணேதோற்
றும் பூசித்துவாலைபைத்தொரிசிப்பாய்நீயும், கன்னமொழிமாதுகிரோன்
மணிவாலைதானும் கனவசியமாய்விடுவள்கண்டுநீபாரே. (784)

கண்டுநீ தூபதீபமதுகொடுத்துக் கருணைபெறக்கருநாயின்மைய
தனைக்கொண்டு, செண்டுநீசிவகெங்கைபணவிடைதான்வரங்கிச் செய
லான மையதனையுநுந்தின்விதமெடுத்து, துண்டுபோகாமலேமத்தித்
துக்குழைத்து துதிபெறவே ஸ்ரீயுமென்று நூற்றெட்டோதி, வண்டு
நீநெற்றிதனில் திலர்தங்கொண்டையா வளமானகரேகியேநீயேசெ
ண்ணே. (785)

செண்டுநீபோவதற்கின்னமொன்றுகேளு சித்தருடமறைப்பெ
ல்லாஞ்சணத்திலேகாண்பாய், மண்டுதற்கின்னமொரு மையெதிரு
முண்டோ மாற்றமாமென்றதொருமைகளுக்கெல்லாம், அண்டுமேநீ
மாற்றமையதனையிட்டு அனேகம்பேர்திரிவார்கள் சித்தரவரையா,
தொண்டுசெய்யவேண்டாங்குருமையிதாசுந் தொகுப்பாகக்கோடா
கோடிகாண்பாரே. (786)

வாசி சித்தி.

காண்பார்கள்சித்தர்வுனைக் கண்டுநீகொதொழுவார் கருநாயின்மை
யிலுட்பொருள்தனையேகேட்பார், வீண்பாகச்சொல்லாதேதலைதெறி
க்குமப்பா விருதானசித்தரவருணக்கடுமையாவார், சாண்பார்களிம்
மையாற்சகலமைசித்து தறிக்கலாம்வெள்ளரிக் காய்கள்போல, ஆண்
பார்களவருடைய பொருளெல்லாங்கேளு அருளுவார்வாசி சித்தியது
தானே. (787)

தானென்றவாதசித்தி யதைச்சொல்வார் தருவானஞானசித்தின்
கருவதனைச்சொல்வார், பேனென்றபெருமையா யதனைச்சொல்ல
பேரானமவுனகுரு நிலையதனைச்சொல்வார், வானென்றமுக்கருவுவக்
கருவிலாச்சு, மகத்தானகோடிவித்தை யிதிலேதோன்றும், கானென்ற
கருக்குருவுங் கைபாகஞ்சொல்லிக் கனயோகஞ்செய்யும்விதங் காண்
பிப்பாரே. (788)

பாரப்பாவாதத்தின் குருவதனைச்சொல்வார் பண்மைபெறுந்
தெசதீட்சை பகருவார்மைந்தா, பேரப்பாயவர்பெருமை மகிமைத
னைச்சொல்வார் பேரானகெவுனகேசர குளிகைசொல்வார், தேரப்பா
ரசகுளிகை காயாதிகற்பந் தெளிவானயட்டமாஞ் சித்துமவரளிப்பார்,
பாரப்பாவறுபத்து நான்குகலைசொல்வார் பண்பாகயாதாமே, லாதா
ரஞ்சொல்வார். (789)

மறைப்புமை.

சொல்லுவார்சகலசித்து முனக்கனிப்பார் சொல்லவொண்ணுக்
கருவெல்லாஞ் சொல்லுவாரையா, அல்லுவார்யுகாயுகாந்தரங்கள் மிக

வாழ்வார் அருளுவார் சாயுச்சிய மென்றும்பதினாராய், நல்லுவாரவரு
டைய கருவெல்லாஞ் சொல்லி நவிலுவார்க நராயின் மையதனைக்கேட்
பார், சொல்லொணாப்போராய் நீ யின்னமொருசேதி சொல்லுகிறேன்
புலத்தியனே நன்றாகத்தானே (790)

நன்றாகக் கருநாயின் மையிலெள்ளிடைதான் நலமானதேசிசெய
நீரு முனந்திடைதான், கன்றானவுள்ளங் கரமதுமில்லைவத்துக் கருத
வேமத்தித்துக் குழைத்துநீமைந்தா, நென்றானநெற்றிநனில்திர்தங்
கொண்டையா நீமனேகுளிகை டேறுவாய்கேசரம், வன்றானவன்
போக மாகவேபேடு வசனிப்போம்பொதினைதனில்வந்துவிடுவாயே.

பொதியை குரிச்சாரல் கருவேங்கைமரம் தியானம்

வந்துநீபொதியைகுரிச் சாரலடிவாரம் வசனிப்போங்கருவேங்
கை மாமாறுவுண்டு, அந்துநீயம்மா மடிவாரந்தன்னில் அடவானயா
சனமாந் தோலின்மீதில், குந்தியுட்கார்ந்துநீயென் னுடையதியானம்
கூறுவீர்ஓர்வசிய நமவென்றுதானும், அந்துநீ அறிம்ஐயும் கிளியும்திறி
சுவும் அருளுவாய்கிளியும்அங்கு ஷாயாவென்றுருவே. (792)

நவகோடிசித்து.

உருவானதியானமது நூற்றெட்டாக உச்சரிப்பாய்நீயும் புலத்தி
யனேநேருத், கருவானகரடிபுலி சிங்கம்வெகுயானி கண்டபோண்ட
மிருக மெல்லாந்தான், குருவானயென்னுடைய தியானஞ்செபித்தால்
கூறிகொடுநகங்க னோடிவிடும்பாரு, கருவானயென்னுடைய பொதி
பையநபீடஞ் சார்வாகவாரும் புலத்தியனேநீகேளே. (793)

கௌப்பாயென்னிடம் வந்தையாவென்றாக்கால் கிருபைபெறுஞ்
சாயுச்சிய பதவியுணக்கியீவென், சாளப்பாசௌமிய சாகரத்தின்பொ
ருகைச் சார்வாகவெனியரங்க மாகவுநாம்சொல்வோம், ஏளப்பாகுரு
வானை யென்மீதிலானே பேறும்பிராணயபீட கருசொல்வேன், நாளப்
பாசெல்லா துவகோடிசித்து நவதிட்சைகுருதிட்சைநாமனிப்போமே.

அனிப்போமேயாதாம் நிராதாஞ்சொல்வோம் அதனுடைய
வுபகேதசமருளுவோம்பாரு, நனிப்போநாம்ஞானகருமவுணக்கருசொல்
வோம் நவகோடியுநாந்திரங்கள் நிகைகள்மிகச்சொல்வோம், கனிப்போ
மேசாகரத்தி லனேகவிதப்பேறு கருவிதொண் ணூற்றாறு தத்துவமுஞ்
சொல்வோம், அனிப்போமேமகத்தான பொருள்களெல்லாந்தா னகத்
தியனைப்போலேநாம் வாழ்விப்போங்கானே. (795)

காணப்பாருநாயின் மைபெருமைமெத்த கண்டாக்கரலவன்
யோகி சித்தனவனாகும், காணப்பாநாம்சொன்னோம் கருநாயின்மை
யை நாடதிலேமனிதர்செய்வா ரறிதாருமையா, வீணப்பாமற்றொரு
மை யெல்லாமைந்தா விருதாருமில்லைபோ லொருமைமிகயுண்டோ,
ஆணப்பாயின்மையைச் செய்வரேயாகில் அவர்காண்பார்கித்தருட மா
ய்கையறிவாரே. (796)

வெண்காரவைப்பு சந்திரன்வாளம்.

அறிவதற்கின்னமொரு கருவதனைக்கேளு அருளுவோம்வெண்
காரஞ் சந்திரன்போல்வரணம், அறிவதற்கருளுவோம் வெண்காரவை
ப்பு அறைகிறேன்புலத்தியனே வண்மையிதுபாரீர், தரிவதோராரு
மறி யார்கனிதுபாருஞ் சைதன்னியமாகவே சொல்லக்கேளையா, நறிவ
திதுவெடியுப்புமாக்கருவையா நலமாகமுன்சொன்னபா குவதுவாமே.

ஆமேதானொவ்வொன்று சேர்கொண்டுநீபும் அருளானகல்லுரலி
லிட்டுமிகதாக்கி, நாமேதான்முன்சொன்ன வெண்காரஞ்சேரு நவிலு
வோமதுகூடயிட்டுநீதாக்கி, சேமேதான்சிவதெங்கை யிரண்டுசேர்விட்
டுச் செயமாகவிருப்புலக்கை கொண்டுமையா, வாமேதானிடித்ததனை
மாத்துள்போலவசனித்தோம்தோண்டியொருபாண்டமதிற்போடே.

போடப்பாபுலத்தியனே சிவசத்திகெங்கை புகழானயூசிசெய
நீர் குருசெயநீரு, சேடப்பாவொவ்வொன்று பலம்நாலுவாங்கிச் செய
மானபாண்டமதி லிட்டுநீகேளு, நாடப்பாமத்தித்துக் கூட்டிகாமத
னால் நவிலுவோங்கரைத்துநீ கண்பாகக்கேளும், ஆடப்பாயடுப்பின்
மேல் பாண்டம்வைத்து அருளுவோங்குறிசல் விறகுதீயெரியே. ( )

எரித்துநீமுச்சாமமிவ்விதமானால் யென்சொல்வேணப்பாகொதி
கொதிக்கும்பாரு, அரித்துநீயப்பாண்டமிறக்கிநீவைத்து அண்டயச்
சிலிதைச்சாய்த்திடாய்மைந்தா, சரித்துநீயப்பாண்டஞ்சாய்த்ததேயா
கில் சலநீருவற்றி யொருபாறைபோலாகும், மரித்துநீயப்பாறையாரின
தோர்பிறகு மகத்தானவெண்காரவைப்பையெடுத்திடாயே (800)

வாலைபூசை காய்சித்தி.

திடமானயிப்பாறைவெண்காரவைப்புச் செகத்திலேயார்வைப்
பார்செப்பிடுமெமைந்தா, மடமாதேவிமனேன்மணிவாலையையா மவ
ள்பதம்வைத்துநீபூசிப்பாய்ப்பாரு, நடமாடுஞ்செகமாயியவளுடையகி
ருபை நாள்தோறுமவள்பதந் தெரிசிப்பாய்மைந்தா, செடமானதிரே
கமதுசெணப்போதிலேயா செயலானகாய்சித்தியதுவாமே. (801)

மெய்ஞ்ஞானபரகெதி.

சித்திக்கயின்னமொருவயணமொன்றுகேளு செப்பியதோர்வெ
ண்காரப்பலகைதனைக்கொண்டு, முத்திதருமெய்ஞ்ஞானப் பிரானாய்
பீடம் மூலமுதலாவவரை சிமநயவவென்று, சித்திதரும்ரேசகம்பிரா
ணாயத்தோட்டி சரமாகத்தம்பித்துக்கும்பித்தாயானால், வெத்திகரு
சகலசித்தியுனக்கெய்தும் மெய்ஞ்ஞானபரகதியுமிகவெய்தும்பாரே.

கார வைப்பு.

பாருமிதுவெண்காரப்பலகைதனைக்கொண்டு பதனமதாய்வைத்
துநீபணிந்துபூசித்து, தேறுநீகாரவைப்பதனைக்கேளு செகத்திலே
யார்செய்வார் செப்புகிறேன்பாரு, சேருநீசிவவுப்பு சிவசத்தியுப்புச்
செயலானயிரண்டுப்பு மொவ்வொன்றுசேர்தான், பாருநீசவர்க்கார
வுண்டையதிற்சேர்தான் பரிவாகயிவ்வகைகள் கல்லுரலிற்றுக்கே.

தாக்கியேசுத்தசலப்படியொன்றிட்டுத் தருவானவிருப்புலக்கை
கொண்டையா, சாக்கியேழுச்சாமஞ்சாடினாலதுவுஞ் சார்வாகப்பிசி
னதுபோலதுவுமாகும், வாக்கியேயதைக்கொண்டிப்பாண்டத்திலிட்டு
வளமானரோமசெயநீர்சேரொன்று, ஆக்கியேகினிசெயநீர்சேரொன்
றுவார்த்து அதைக்கூட்டிமத்தித்துக்கரமதனால்வாரே. (804)

கரைத்துநீகரைத்ததொருபாண்டமதைக்கொண்டு கருதவேய
டுப்பின்மேலேற்றியேயப்பா, இரைத்துநீயக்கினியைமூட்டிநன்றாய்
நிலைபெறவேதணல்மூட்டி யெரித்திடாப்பாரு, வரைத்துஅநீர்வற்றி
மாக்குமும்புபோலா மடவாகச்செய்வோர்கொதிக்குமதுபாரு, இரை
த்துநீயப்பாண்டமெடுத்தநீயையாஇயலானயண்டச்சில்சாய்த்திடரே

சாய்த்திடர்சாய்த்திடுமப்போதுமையா சார்வாகக்காரமது பல
கைபோல்பாயும், ஆய்த்திடராரினதோர்பிறகெடுத்ததனை யருளான
சிவயோகக்குகைக்குட்சென்றையா, பார்த்திடர்பிராணபீடமேசெ
ன்றுபருவாசியரைரேசகம்வங்கென்றுநாட்டி, ஏர்த்திடரொழுத்துக்கும்
கும்பித்தால்தானும் யேகவுபதெரிசனமாமிதுதான் பாரே. (806)

பாரப்பாபுலத்தியனையங்கென்றேகிப் பரபூசைகுருபூசைபணிந்
திட்டுநீயும், காரப்பாபதனமதாய்க்காரவைப்பதனைக்கருணைதரப்பூசித்
துக்கனிந்துபாரையா, நாரப்பாகாரவைப்பதனைச்சொன்னோம் நாட
திலேஞானிகளேசெய்துபாரிதனை, வேரப்பாவேதைக்குவேகமிது
பாரு வெட்டவெளியாகவும்காம் விளம்பிடுஞங்கானே. (807)

சாரவைப்பு.

காண்டாசாரவைப்பதனைச் சொல்வோம் காரஞ்சேர்கல்லுப்புச்
சேமொன்றுலாங்கி, வேண்டாவெய்யுப்புச்சேர்கொண்டுநீயும் விளம்பு
வோங்கம்பியுப்புச்சேரொன்றுகொண்டு, நாண்டாயிவ்வகைகள் கல்லுர
லிலிட்டொதரீச்சேரொன்றுநண்பாகவார்த்து, கோண்டாவார்த்துமே
யிருப்புலக்கைகொண்டு குமுறவேமுச்சாம மிடித்துத்தூளாக்கே. ()

ஐக்கியேயத்துனைத்தோண்டியொருபாண்டம் அடவாகத்தூள
தனைப்பாண்டத்திலிட்டு, தேக்கியேதேசியேருசேரொண்டு தெனி
வாகப்பாண்டமதில்தென்பாகவிட்டு, வாக்கியேகரைத்தனைக்குழம்பு
போலாக்கி வடுப்புமேலிப்பாண்டம்வளமாகயேற்றி, நாக்கியேயக்கி
னியைமுட்டிநீரன்றாய் நலம்பெறவேமுச்சாமமெரித்திடாய்தானே. ()

எரித்திட்டுப்பாண்டமதையிறங்கியேநீதான் இயல்பெறவேயண்
டச்சிற்சாய்த்தநீபாரு, அரித்திட்டுவாறினபின்னெடுத்தனைப்பார்த்
தால் அதன்பெருமைமெத்தவுண்டு யாருநிறைச்சொல்லார், குறிந்
திட்டசாரமதின் வைப்பதனைக்கொண்டு குருபூசைபரபூசைசெய்து
நீயப்பா, பறித்திடவேவைப்பதனைப்பதனமதாய்ச்செய்து பணிந்து
நீவாலையைத் தெரிசிப்பாய்த்தானே. (810)

தெரிசித்துவாலையை யர்ச்சித்தவள்பாதம் தினமவள்கமலபதம்
பணிந்துநீபோற்றி, வரிசித்துப்பிராணாயவாசிரொண்டையா வசனித்
தோம்நீசகம்வங்கென்றுநாட்டி, தரிசித்துக்கும்பித்துத்தம்பித்தாயா
னல் தலமாறுதெரிசனமுந்தான் காணும்பாரு, உரிசித்துவுள் மூல தெரி
சனமேயாச்சு ஒகோகோகாரத்தின் வைப்பதுவுமாச்சே. (811)

முப்பூவின்மார்க்கம்.

ஐச்சென்றயின்னமொருகருவதனைக்கேளும் ஐச்சரியமாறிவா
ருப்பிலுடனேர்மை, முச்சென்றமுப்பூவின்மார்க்கமிதைபாரு முறை
யாகக்காணார்கள் காண்காருச்சொல்வோம், வாச்சென்றவெள்ளைக்
கல் கல்லினேர்மை வளமானபிரமகற்பமதுதான்பாரு, முச்சென்ற
மூலமது வருளையாகும் முறுதிபெறுங்கோசபீச மதுதான்பாரே. ()

பாரப்பாயப்பீசம்அகாரமதுவாகும் பண்மைபெறுங்கோசமது
உகாரமதுவாகும், தேரப்பாகருவருவோங்காரமதுவாகும் திருவான
நகாரமது விரிததானாகும், பேருமதுபின்டமதுவகாரமதுவாகும்
பேரொளிபோலின்றதொரு மகாரமதுவாகும், ஆருமநீயார்கனிது
பிரமவொளிகாணுர் அகாரமதுஅண்டக்கல் லடிமுடிநடுவாமே. (813)

ஆமென்றவிந்ததுவும் அகாரபிசந்தான் ஆனைசவிந்ததுவு மதற்
குட்பிசந்தான், நாமென்றநாதமதுவுகாரபிசந்தான் நாதவிந்துமூல
மதற்குட்பிசந்தான், ஒமென்றவோங்காரபிண்டபிசந்தான் உட்காரு
நகாரமெனுமுருள்பிசந்தான், பேமென்றசுருபமதுபெங்குநிலைகாணார்
பேரானயண்டக்கல் பேசாவுயிராமே. (814)

உயிரானகல்லுக்குப் பேர்தானுமென்ன உடன்கேர்ந்தகருவுக்
குப்பேர்தானுமென்ன, உயிரானகல்லதுவும் அண்டக்கல்லாகும் உடன்
கேர்ந்தகருவதுவும் நாதவிந்தாகும், உயிரானவடிவென்னவுப்புக்கரு
வென்ன வறுதிபெறுமுடியென்ன மூலநடுமென்ன, உயிரானமுடி
விந்துவென்னநிறமாகும் ஓகோகோநாதமது மஞ்சள துவாமே. (815)

கோழிமுட்டை மனிதர்கருபூமி பூநீறு.

அதுவான அண்டமென்றுஞ்சென்னமெத்த அதுவாறு யென்குந
வேயருளுவீர்தானும், பதுவானபுலத்தியனேபாகமாய்க்கேரு பாடு
கிறேன்சௌமியசாகரமிந்நூலில், நதுவானவெண்கருக் கோழிமுட்
டைப்பார் நாதவிந்ததுவுமனிதருடகருபார், சதுவானபிறிதிவுதான்
பூமியதுவாகும் சார்வானபூநீறு தான்படருமென்றே. (816)

மேலகவி முறையாவன.

என்றானபிதுமூன்றல்முப்பூவுமாச்சு யேமென்றபரியேமமதுவு
மாச்சு, கொன்றானகோழிமுட்டையென்பார்சிலபேர் குருடர்களே
வயித்தியத்தாக்குருவதுவுமாச்சு, உன்றானவுன்னுணையென்னுணையது
தான் ஓகோகோபாரதினாலேவயித்தியஞ்சித்தி, கன்றானபனிநீருசுத்த
சலங்கேரு கருவிதொண்ணூற்றறில் பனிநீருமாச்சே. (817)

ஆச்சப்பாமனிதருடசடலமதினுண்டு அருனிமேம்பனிக்குடம்
பெண்ணுடலிலாகும், பேச்சப்பாகுருவாணை யிறைவிடப்பனிநீர்,
பேரானவுலகதனிலில்லைபாரு, போச்சப்பாபூநீறுபூமிதனிதுண்டு பிறி
திவியின்சாரமது பூமிநாதந்தான், வாச்சப்பாயிதுமூன்றல்சகலசித்து
மாச்சு மாராட்டமாய்ச்சொன்னார் முன்னோர்களாமே. (818)

முன்னோர்கள் பாடியதோர்நூலெல்லாந்தான் முறையதனைச்சொ
ன்னோர்கள் கருவதனைமறைத்தார், வன்னோர்கள் பாடியதோர் நூன்
முறைக்கெல்லாம் வசனித்தோம்சௌமியசாகரமிதாகும், நின்னோர்
கள் கருவதனைக்கண்டுநாமையா நீடுலகுசித்தருக்கு நிலைபெறவே
சொன்னோம், அன்னோர்களிம்முறை மூன்றதுவினாலே அருளுவோங்
கோடாகோடி யுப்புமுறையாமே. (819)

உப்புப்பீங்கானெட்டு.

முறையானதிங்களெட்டினிலையாகேளு முன்சொன்னபனிநீரு
மூன்றுபடிக்கொண்டு, அறையானவிந்துசேரதுதான்கொண்டு அட
வானபெண்விந்து நாதஞ்சேர்கொண்டு, பறையானயிந்நீருவிதமெல்
லாந்தான் பண்மைபெறும்பாண்டத்திலிட்டுநீதாக்கி, வெறையான
வெண்கோழியஸ்தியாகும் விளங்குவோமதினண்டம்பதினாறுவாங்கே

வாங்கியிருபீங்கானில்விந்துநாதத்தை வளமாகவெவ்வேறுவாங்கி
தாக்கி, ஆங்கியேயண்டோட்டின்சவ்வதனைப்போக்கி அடவானகல்
லுரலிலிட்டுநீதாக்கி, மூங்கியேமுன்சொன்னபூநீர்சேரண்டு மூர்க்க
மதாயண்டோட்டில்கூடநீசேர்த்து, நாங்கியேமூன்றுதிங்கள் பனிநீ
ரிருசேரு நலமாகவதன்கூட வார்த்துநீதாக்கே. (821)

தாக்கியேமுச்சாமமிருப்புலக்கைகொண்டு தருவாகயிடித்துமாத்
தூள்போற்சாடி, ஆக்கியேமுன்சொன்னபாண்டப்பனிநீரில் அடவா
னயித்துனைத்தோண்டியதிவிட்டு, சாக்கியேகரமதனாற்கரை நாதனை
மைந்தா சார்வாகவந்நாள்முழுதும் வைத்துமறுநாளில், தேக்கியே
பார்த்தாக்காலையாகேளு தெளிவாகுமத்தெனிலை மறுபாண்டத்தில்
வாரே. (822)

வார்த்தனைப்பாண்டமதையடுப்பிலேற்றி வளமானகிச்சிலிவிற்
கதனாலே, ஏர்த்தனையிருசாமமெரித்துநீயப்பா மியம்பிலேன்கொதி
கொதித்தானபிறகையா, பார்த்தனைப்பாண்டமதை யிறக்கிவைத்தந்
தப் பரிவாகவாறியதுசமயமிதுகண்டு, வேர்த்தனைப்பத்துபீங்கா
னதனிலிட்டு விசிறமதாய்ரவிமுக மெட்டுநாள்வையே. (823)

வைத்திடவேநாளொன்றுக் கிருசாமம்வைத்து வசனித்தோ
மதைக்கொண்டுபார்த்தாயாகில், முத்துப்போலெண்ணெய் கசிவது
தானிறங்கும் முறையாகயிவ்விதம் பத்துமுறையையா சத்துமதை
யிறுத்துப்போ டொத்தவுப்பாகுஞ் சார்வாகவாரமது யிவ்விதமாய்ச்
செய்தால், உத்துப்பீங்காணைப் பார்த்துநிறையப்பா மோகோகோ
பீங்கானெட்டுமெடுத்திடே (824)

சதுர்முகசித்து.

எடுத்திட்டுப்பீங்கானதையெட்டுங்கொண்டையா யியம்புவேலாம்
மசிவயந-கிலியுங்-கிலிரிம்ஓமென்று, தடுத்திடாய்பிராணாயம்வாசியதை
நாட்டி தனையேறிகும்பகம்பூகம்பாய்ந்து, நடுத்தூநீயித்தியானம் நூற்
றெட்டோதி நவப்பிரமசதுர்முகனைப் பணிந்துபூசிப்பாய், அடுத்து

அவர்பிரசன்ன மாவர்ச தூர்முகனும் அதிததித்தியுனக்களிப்பா ரவர்
தான்பாரே. (825)

வெடியுப்பு வைப்பு.

பாரும்புலத்தியனேநீயின்னங்கேனையா பரிசுடையவுப்புமுறை
வைப்பதனைக்கேனும், ஆருமிதையறிவார்கள் வெடியுப்பினேர்மை
அடவாகமுன்சொன்னயெட்டுப்பிங்கானில், ஊருமொருபிங்கானது
யெடுத்தையாகேளு ஒகோபார்கல்லுரகிலுப்பதனைபிட்டு, வாருபெற
முன்சொன்ன மாக்கருவுசேர்தான் வாங்கியெயுப்பதனிற்கூடவதைச்
சேரே. (826)

சேர்த்துநீசிவகங்கை குருசெயநீரையா செயலாகவொவ்வான்
றுவைந்துபலம்வாங்கி, ஊர்த்துநீயுரலிலிட்டு அநீரைவார்த்து ஒகோ
பாரிருப்புலக்கை யதனிலிருசாமம், வார்த்துநீசாவாய் சாடையிற்
கேளு மகத்தான தூளாமாவதுபோல்மைந்தா, கார்த்துநீயம்மாவைத்
தோண்டியொருபாண்டங் கைபாகந்தவருமலதிலிட்டுநீபாரே. (827)

இட்டுநீசிவகங்கைநாதநீரொவ்வான்னு இன்பமுடன்சேருவீத
மாகவதிலிட்டு, செட்டுநீசெயசித்தியதுபலிதமதுவாகச் செயலானகா
மதனால்கரைத்ததனைமைந்தா, வட்டுமதுபாண்டமதையடுப்புமேலே
ற்றி வசனித்தோமிருசாமதணல்முட்டிட்டு, எட்டுநீயெரித்திடுவாயோர்
கொதிகொதிக்கும் இயல்பாகவப்பாகங்கண்டுமிதைபிறக்கே. (828)

ஐங்கோலநீர்.

இறக்கியேயாறவைத்ததனையேகேளு இயலானபிங்கானிலிட்டுநீ
தாக்கி, வறக்கியேவார்த்ததனைரவிபத்துளாநும்வளமாகி ருசாமம்வைத்
திரானால், புறக்கியேவைங்கோலரவிநீரிற்ங்கும் புனிதமதாய்ப்பாண்ட
மதிலருவியகையிருப்பாய், நறக்கியேபிவ்விதம்பத்துளாநுந்தான் நல
மாகவைங்கோலநீரிற்க்கிடர்பாரே. (829)

இறக்கிட்டுப்பார்த்திடவேபத்துளானால் இயல்பானவெடியுப்பு
மல்லிகைப்பூப்போலே, பிறக்கிடவேபூபூர்க்கும்பூவைத்தானும் புன்த
மதாய்ச்சீஷாவில்பதனமதாய்ச்செய்வீர், அறக்கிட்டுமூலாதாரமேபுக்கி
யருளானவெடியுப்பை யருருநீவைத்து, வறக்கிட்டுஒங்கென்று வாசி
யதைக்கொண்டு வருஷிப்பாய்ரேசகம் தம்பிப்பாய்தானே. (830)

தானான தமர்வாசல்மூலமேபுக்கித் தம்பித்துவாருநிலையாய்க்கும்
பித்தாயானால், ஆனானகுண்டலிதாய்பிரசன்னமாவான் அவள்பதமே

பூசுத்தாலெல்லாஞ்சித்தி, ஒணுமென்றசித்திதனையுணர்வோள்பாரு ஓ
கோமேவெடியுப்பின் மர்மங்கள்செய்வாள், வேணுமென்றபொருடந்
தூட்சிப்பாளப்பா விளம்பினேனும்வெடியுப்பின் வைப்பிதாவுமாச்சே

பொட்லுப்பு வைப்பு

ஆச்சப்பாவெடியுப்பின்வைப்புமுறைசொன்னேனும்பருளுவோம்
பொட்லுப்பு வைப்பிதைக்கேனும், பேச்சப்பாபின்னுமொரு பிங்கா
னிதுப்பைப் பேராடுக்கொண்டுநீ கல்லுரலினிட்டு, மூச்சப்பாமுன்
சொன்ன மாக்கருசேர்தான் மூதண்டமாகவேயுப்பதனிலிட்டு, மாச்
சப்பாசிவசத்தி கங்கைபுதிற்சேரு பண்பாகவுசிசெய நீருசேர்வாரே.

வார்த்துநீயிருப்புலக்கை கொண்டாலையா வளமாகயிருசாமஞ்
சாடினாப்பா, மார்த்ததுவுமாப்போலா மம்மாவைத்தோண்டி வசனித்
தோம்பாண்டமதி லிட்டுநீதாக்கி, சேர்த்துநீயெட்டுதிங்கள் பணிநீரு
சேரு செயலானதாதவிந்து வொவ்வொன்றுசேர்தான், வார்த்துநீமாட்
டாடபாண்டமதிலிட்டுக்கருணைபெறக்கரமதனாற்கலைக்கியடுப்பேற்றே

ஏற்றியேயிருசாமம்விறகிட்டையா பெரித்திரோயாமாலிலோர்கொ
திகொதிக்கும், வாற்றியேயப்பாகங் கண்டுநீமைந்தா வளமாகப்பாண்
டமதை யிறக்கியாறவைத்து, நாற்றிசையுப்புதழ்பெறவே பிங்கானில்
வார்த்து நல்லாவிபத்துநாள் வைத்துயிருசாமம், பூர்த்துமலருப்பாரு
மைங்கிகாலநீரு புதழ்பெறவேயிருக்குமது யிதுத்திடூர்தானே. (834)

தானென்றமுன்பாண்ட நீர்திலேயையா சைதன்னியமாகவே
பத்துவிசையிருப்பாய், பாணென்றபத்துவிசை யிருத்திராகில் படரு
மதுபொட்லுப்பு பிங்கானிறையத்தான், வாணென்றயப்பூலை யெடுத்
துமேசேஷா வளமாகவதிலிட்டுபிரடையதுபோடு, நாணென்றபிராணைய
கொண்டையா நல்லசுவாதிட்டானம் நங்கென்றுயேகே. (835)

ஏகியேனும்நாமசி வாயமென்றிருநாறு இயம்பினேனும் ரேசகம்
கொண்டுசெடித்தால், பாகியேபாப்பிரமம் பிரசன்னமாவார் பணியு
மலர்கமலபதந் தெரிசிப்பாய்நீயும், தேகியேதெரிசித்து யர்ச்சித்தா
யானால் தெனிவாகமவுனசித்தி யதுதருவார், நாகியேகெவுனகுளிகை
யதுமீவார் நலமானவாதசித்தி தான்தருவாயே. (836)

பழகாரவைப்பு.

தருகவேயின்னமொரு வைப்பைக்கேளு சைதன்னியமாகவே
பழகாரவைப்பு, நருகவேநாம்சொல்வோம் புலத்தியனையையா நாட
திலேயிவ்வவைப்பு பெவர்செய்வார்பாரு, புருகவேபின்னுமொரு பிங்

கானிலுப்பை புனிதமதாய்க்கொண்டுநீகல்லூரலிவிட்டு, சருகவேமுன்
சொன்ன மாக்கருமைந்தா சார்வாகச்சேர்கொண்டுகல்லூரலிற்றுக்கே

தாக்கடாரோமசெய நீருசேரொன்று தருமானநாதவிந்து பலமு
மஞ்ச, சேக்கடாசிவகங்கை சேரொன்றிட்டு செயலானயிருப்புலக்கை
யதனினுலே, தாக்கடாயிருசாபந் தாக்கினுலையா நல்லமாத்நுளதுபோ
லாகுமிதுபாரு, வாக்கினுலமுர்தமதாய்நாம் சொன்னோம்பாரு மம்
மாவைத்தே காண்டியொரு பாண்டமதிற்போடே. (839)

போட்டுநீமாசமெட்டில் பனிநீரையா புனிதமதாய்ச்சேரண்டு
பாண்டமதில்வார்த்து, நாட்டிநீசிவசத்திகெங்கைபலமாறு நலமாக
விருநீரும் விட்டுக்கரைத்திட்டு, திட்டமதாய்ப்பாண்டமதை யடுப்பின்
மேலேற்றித் தெயரிப்பாயிருசாமம் நீயுமதுவாக, நாட்டுநீயத்தணலெரித்
ததேயாகில் நல்லகொதிகொதிக்கும்பார் பாண்டமதைபிறக்கே ( )

இறக்கியேயாறவைத்ததனையையா இயலானபிங்கானிலதையெடு
த்துவார்த்து, நறக்கியேயானிமுகம்நாள்பத்துவீதம் நல்லவொருநாளு
மிருசாமமதுவைத்தால், அறக்கியேபிங்கானிலங்கோலநீ ரருவிபோ
லிறங்குமது முன்பாண்டந்தனிலே, நிறக்கியேநீரோடேநீரதனைவார்
த்து நிலையாகபத்துமுறையிப்படியேபிறுத்திடே. (841)

இறுத்திட்டுநாள்பத்துஞ்சென்றதேயாகில் என்னசால்வேணி
ற்பிங்கான்றனிலே, பறுத்திட்டபடிகாரவுப்பதுவும்பூர்க்கும் பனிச்செ
ன்றுசந்திரன்பால்வர்ணமாகும், அறுத்திட்டுவப்பாகங்கண்மரானால்
அருளானபடிகாரவுப்பதனைக்கொண்டு, செறுத்திட்டச்சீசாலிலுப்பத
னையிட்டுச் செயலானமேல்பிரடைசெப்புவிராமே. (842)

செப்புவேம்புலத்தியனே மணிபூஞ்சென்று சிவயவழம்மெ
ன்று வாசிபதையொட்டி, நப்புவேம்பிரானுப பீடமேசென்று நல
மாகமங்கென்று ரேசம்பாய்ந்து, அப்புவேமங்குறின்று தம்பித்தா
யானால் அருளானவிஷ்ணுவும் பிரசன்னமாவார், சப்புவேமவருடைய
கமலபதமேவிக் கைதொழுதர்ச்சித்துப் பூசிப்பாய்த்தானே. (843)

பூசித்தால்விஷ்ணுவும் வேணதுமனிப்பார் புழாணபடிகாரசித்
தியுமனிப்பார், பூசித்தாலாதார முத்தியுங்கொடுப்பார் அடவானவாத
மே சத்தியுங்கொடுப்பார், காசித்தால்காயாதி கற்பமுமனிப்பார் காய
சித்திகைகடும் பொருளதுவுஞ்சொல்வார், வாசித்தால்வாதசித் தியு
மனிப்பார் வாசிசித்திகெவுனகுனிகை யதைக்கொடுப்பாரே. (844)

இந் துப்புவைப்பு.

பாரப்பாபுலத்தியனே படி காரவைப்பு பண்மைபெறச்சொல்லி விட்டோ மின்னமொன்று, வாரப்பாயிந்துப்பு வைப்பதனைக்கேளும் வசனிப்போமின்னமொரு பிங்கானிலுப்பை, தோப்பாயல்வுப்பைக் கொண்டுமீமைந்தா தெளிவானகல்லுரலி விட்டுநீதாக்கி, சேரப்பா யெட்டுதிங்கள் மாக்கருத்தான் செயலாகச்சேர்கொண்டு வுப்பதனிற் சேரே. (845)

சேர்த்துநீனிசெயநீர் சேர்கொண்டுவார்த்து செயலானநாத விந்து சேர்வார்த்து, பார்த்துநீயிருப்புலக்கைகொண் டிருசாமஞ்சாடு பரிவானமாத்தாளு போலதுவாகும், கார்த்துநீயம்மாவைப்பாண்டத்தி விட்டுக் கருவானவைந்துதிங்கள் பனிநீருமேதான், வார்த்துநீர்திசெய நீர் கொண்டொக்கி வளமானகரமதனாற் கரைத்திடர்பாரே. (846)

கரைத்ததம்மாவிருந்த பாண்டமேகொண்டு கருணைபெறவடுப் பேற்றித் தீபமிமையா, தெரைத்ததீமூட்டியே யெரிப்பாயிருசாமந் தெளிவாககோர் கொடுகொதிக்குமதுபாரு, அரைத்ததீகொதித்ததே யாமாகிளையா ஆப்பாண்டமிறக்கியே யாறவைத்ததனை, பொரைத்த பிங்கானிலேவார்த் ததனையையா போராகநாள்பத்து * ரவி முகமே வையே. (847)

வைத்துநீநாளொன்றுக் கிருசாமம்வைத்தால் வளமாகவைங் கோலநீ ரவிபாயும், வைத்தநீமுன் பாண்ட நீரிலிநீரைப் பரிவாகயிறு த்துவிடு பண்மையதுவாக, வைத்துநீநாள்பத்துமில் விதமாயிருத்தால் நலமானயிந்துப்பு பூர்க்குமிதுபாரு, வைத்துநீயிவ்வுப்பு பிங்கானிறை யத்தான் கருணைபெறப்பூர்க்குமது கைபாகமறியே. (848)

அறியவேயப்பிங்கானெடுத்தமேவையா அருளானயிந்துப்பைச் சீஷாவிலிட்டு, மறியவேயச்சீஷா யருகுநீவைத்து மகத்தானவாசியை யனுகதமொட்டி, நெறியவேசிவயகம வென்றுவுருநூறு நேரானசே கங்கொண்டுநீயொட்டி, வறியவேயங்குமேநின்றுகும்பித்து வளமாகச் செபிப்பாய் ருத்திரனைத்தானே. (849)

செபிக்கக்கேருத்திரனும் பிரசன்னமாவார் தெரிசிப்பாயவரைநீ பூசிப்பாய்மைந்தா, செபிக்கவேயவரொளிவு நன்றாகக்காணுந் தேக சித்திகாயசித்தி யளிப்பாமிகபாரு, நடிக்கவேயிந்துப்பு மகாசித்தி

யாகும் நவகோடித்தியுமுனக் களிப்பார்பாரு, கபிக்கவேயவரை
கைதொழுதுமைந்தா கருணைபெறயிந்துப்பைக் கைதொழுவாயே ()

வளைகிலுப்புவைப்பு.

கைதொழுவாயிந்துப்பின் வைப்பதனைச்சொன்னோம் கருது
வோம்வளைகிலுப் பினதுவைப்பு, கைதொழுவாய்புலத்தியனே யின்
னமொருபிங்கான் கருவானபிங்கானிலுப் பதனைக்கொண்டு, கை
தொழுவாய்கல்லுரளி லுப்பதனையிட்டுக் கருணைபெற்றுச்சாரஞ்சேர்
கூடச்சேர்த்து, கைதொழுவாய்நாதவிந்து பலமாறுவிட்டுக் கைபாக
மாகவே சுத்தசலஞ்சேரே. (851)

சேரானரவிசெயநீர்சேர் கொண்டுலார்த்து செயமானமாக்கரு
சேர் கொண்டுவிட்டு, ஏரானயிருப்புலக்கை யதனாலேதான் யிருசாம
மாவதுபோல் சாவொய்மைந்தா, சாரானசாடயிலே மாத்தாள்போ
லாஞ் சமர்த்தானவம்மாவைத் தோண்டிநீயையா, வாரனபாண்டமதி
லிட்டுநீதாக்கி வளமானசிவகங்கை வார்த்துச்சேர்கரையே. (852)

கரைத்திட்டேடுப்பின்மேற் பாண்டமேற்றிக் கனலானதீமுட்டி
யிரு சாமமெரித்தால், அரைத்திட்டகுழம்பாகுமோர் கொதிகொதிக்
கும் அப்பாகங்கண்டு பாண்டமதையிறக்கி, அரைத்திட்டவாறின
பின் பிறகதனைக்கேளு வளமானபிங்கானில் வார்த்துநீ மைந்தா, நரைத்
திட்டரவிபத்துநாள் மூன்றுமுறைதான் நண்பாகவைத்ததனை யைங்
கோல்நீயே. (853)

நீரானநாளொன்றுக்கிரு சாமம்வைத்தால் நேர்கைபெறுமைங்
கோல்நீ நிறங்கும்பாரு, ஆரானயநீரைமுன் பாண்டநீரில் அருளி
னோம்நாள்பத்துமுறை யிவ்விதமாயிறுத்தால், சேரானவுப்பதுவுமிதுக்
குள்ளேயாச்சு செப்புலோம்வளையலுப்பு விதிற்படரும், வேரான
யவ்வுப்புப் பூர்த்துப்பிங்கானில் மேல்நிறையரின்றுவிடும் வளையிலுப்
பாமே. (854)

உப்பானவுப்பதனை பெடுத்துசீஷாவில் ஓகோகோயிட்டிநீ சொ
ல்லக்கேளையா, அப்பானயிவ்வுப்பை யருகினில்வைத்து அருளுவோ
ம்மநயவசி ஓம்சவ்வும்ஐயும், செப்புநீயிருந்து விசத்தியதுபேகிச்
செயலானபிராணய பீடமதிற்சென்று, வப்பானவாசிபதை விசத்தி
யதிலொட்டி வங்கென்றுரேசகமேகிச் செபிப்பாயே. (855)

செபித்துநீகும்பித்தா லங்குதின்றையா செயலானமகேசரனும்
பிரசன்னமாவார், கபித்தவரைக்கைதொழுது தெரிசிப்பாய்மைந்தா

கருணையவர்கூர்ந்துனக்கருள் செய்வார்பாரு, குடித்தவரைபூசித்துத்
தெரிசித்தாயானால் கூறுவாரதீதசித்தி யதுபாரு, பபித்துநீவளைகிலுப்
பதனையப்பா பணிந்துநீபதனமதாய் வைத்துநீபோற்றே. (856)

ஐங்கோலத் தயிலம்.

போற்றியேவளைகிலுப்பி னிடவைப்பு புனிதமதாய்ச்சொல்லி
விட் டோநாம்பாரு, ஏற்றியேயின்னமொரு கருவதனைக்கேளு மியல்
பானவைங்கோலத் தயிலமநையயா, நீகாத்துமுன் சொன்ன பாண்ட
மதிநீசாக் கருவாணபிங்கானி லெடுத்துநீவிட்டு, ஆத்தியேமாக்கரு
சேர் கொண்டுவிட்டு அருளாணபிண்டக்கரு சோதிற்றுக்கே. (857)

நாக்கியேபத்தித்துக் கூட்டிப்பிசைந்து தருவானகல்லூலி லிட்
டுநீயப்பா, முக்கியேமுன்சொன்ன பொட்டுலுப்புசேரு முறையான
படிகா வுப்புசேரையா, நாக்கியேவெடியுப்பு யதிலொருசேரு நல
மானவிந்துப்பு வதிலொருசேர், வாக்கியேவளைகிலுப் பதியொருசேர்
வளமானமுப்பூவு மாறுபலமாமே. (858)

பலமானசிலவுப்பு வதிற்பலமைந்து பண்மைபெறுஞ்சிவசத்தி
யுப்புபலமஞ்ச, சலமானசிலகங்கை யாறுபலமாகுஞ் சார்வானசில
சத்தி கங்கைபலமாறு, புலமானபூரீதுபாரு பலஞ்சேர்தான் புனித
மென்றநாதவிந்து பலமிகுமேவைத்து, அவமானவாணவிந்து பலம்
பத்துமாகும் அருளி னோமுப்புசண்ணம் பலமொன்றுசேரே. (859)

ஒன்றானமுப்புசெந்தூரம் பலந்தானாறு உறுதிபடுஞ்சிவசெந்
தூரம் பலந்தான், நன்றானரவிசெயநீர் மூன்றுபலமாகும் நலமான
மதிசெயநீர் மூன்றுபலமாகும், வன்றானநஞ்சக்கொடி கன்னம்பலந்
தான் வசனித்தோமாகவகை யிருபத்தொன்றையா, குன்றமற்கல்லூ
லி லிட்டநீதாக்கி கூறுவோமிருப்புலக்கை யதுதானே. (860)

ஐங்கோலமெழுகு.

நானுனவுலக்கைகொண் டிருசாமஞ்சாடச் சாதூரியமாகவேமாத்
துளுபோலாம், தேனானவம்மாவைத் தோண்டியொருபிங்கான் செய
லாகவிட்டதனில்குரு செயநீரையா, மானுமுச்சேருவார்த் ததிலே
தான் வளமாகமத்தித்துக் கூட்டிப்பிசைந்து, ஆனானரவிதனிலேமுச்
சாமம்வைத்தால் அருளுவோம்விறிட்டுப் பாயுமதுதானே. (861)

ஐங்கோலமெழுகு.

பாயுமதுவருவிபோலத் தயிலமதுயிறங்கும் பரிவாகயெடுத்த
னையேஐயா, சேயுமதின்கீஷாவிற் றயிலமதைவிட்டுச் செயமாகவடி.

யில்நின்றகுழம் பதனைக்கொண்டு, தேயுமதின்தேசிசெயநீ ரதனிற்
சேர்தான் செயலானமதியமுர்த மாறுபலமாகும், பேயுமதின்பிங்காளி
லிவ் வகைகலிட்டுப் பெலமாகமத்தித்து ரவியில்வைத்திடரே. (862)

வைத்ததனையிருளாழி சென்றதேயாகில் வளமானவைங்காய
மெழுகதுவாகும், செத்ததனைச்செப்புப் பரண்டில்வைத்துச் செய
லானவைங்கோலத் தயிலமிதிரண்டும், எத்தகனைநீயுமிருக்கு மில்லத்
தும் என்மகனேசென்றுநீ யருகிதைவைத்து, மைத்தனையறுபத்து
நான்குசித்துமாட மநயவகிசிற்றியும்கிலியும் சவ்வென்னே (863)

என்னப்பாபுலத்தியனே பிரானுபபீடம் யேகியேவாசிகொண்
டிமுத் ததனையையா, கன்னப்பாரேசுகங்கொண் டறிவதனைக் கருது
வாயித்தியான மவுனங்கொண்டையா, தன்னப்பாதம்பித்துச் சுட
ரொளியில்நின்று தருவாகநூறுச் செபித்தாயானால், பொன்னப்பா
யாக்கினையில் சதாகிவஞ்சத்தி புரிவாரவர்பிரசன்னம் பூசிப்பாய்
தானே. (864)

பூசித்தாலென்மகனே புலத்தியனேகேளும் புரியட்டம்நீக்கியே
யுப தேசஞ்சொல்வார், ஆசித்துவுபதேசமருள் தருவார்பாரு அறு
பத்துநான்குசித்து மாடத்தான், வாசித்துவுபதேசம் வாங்கிநீமைந்தா
வளமாகயவர்பதமே பணிந்துநீபோற்று, தெரிசித்துவவருடைய கமல
பதந்தன்னில் தினந்தோறுமவர்பதமே பூசிப்பாய்தானே. (865)

பதமானவைங்கோலத்தயிலமிதைச்சொன்னேனும் பரிவானவைங்
காயமெழு கதனைச்சொன்னேனும், அகமானவைங்காயமெழு கதனாலே
ஆடலாமட்டமாசித்து முதற்கொண்டு, மதமானமாரணமித னாலையா
கும் மவுனகேசரம்பாய் வாருமிதனாலேதான், சதமானவைங்கோலத்
தயிலம, நனாலே சதாகோடிசித்துவினை யாடலாம்பாரே (866)

நந்தீசர் கலைக்ஞானம் பார்க்கவும் தன்வந்திரி
காவியம்பார்க்கவும்.

ஆடினூர்சிவன்சொல்ல வுமையவள்கேட்டு அருளினான் நந்தீசர்க்
குபதேசஞ்சொன்னான், சாடினூர்நந்தீசர்சகல கலைக்கியானம் சரமாகத்
தொந்தங்கொண் டேரினூர்பாரு, வாடினூர்நூ லுக்கின் னாலும்பாரு
மகத்தானவன்னுலின்பூட் டெல்லாந்தோற்றும், நாடினூர்நந்தீசருளின
னூர்பாரு நலமானதன்வந்திரிக் கருளினூர்பாரே. (867)

பாரப்பாபுலத்தியனே சொல்லக்கேளையா பாடினூர்தன்வந்திரி
காவியநன்னூ லு, ஆரப்பாயன்னூ லுக் கென்னூல்காவியம் ஆவிரத்தறு

நூற்றுச் சொச்சமுநீறிவீர், ஏரப்பாமகாநூலுதொந்தங்கன்கோடி
யென்னுடையவாத காவியமறிவீரே, தேரப்பாமகாகருதல்வெனிச்
சொல்லுமல்ல தேறுவோமவுனச்சொல் தெனியலாம்பாரே. (868)

தெனியவேமவுனச்சொல் லறியவேண்டுந் தியானமந்திரித்தி
மவுனமாலாச்சு, கனியவேபொருளெல்லாமவுனமதாலாச்சு கருவுகுரு
வுருவுமுதல் மவுனமதாலாச்சு, சனியவேசிவயோக ஞானசித்திமுதல்
சைதன்னியப்பொருள்களெல்லா மவுனமதாலாச்சு, பொருளியவே
பொதியைதெட்ச னாயனென்பேர் புனிதமென்றதமிழ்க்குடையவனு
னானே. (869,

எந்நூலாகிய வாதகாவியம் ஞானகாவியம் பார்க்கவும்.

நானென்றபோதினா லுலகமாச்சு நல்லபதினென்பேரு மென்
பேராலாச்சு, வானென்றமறைநாலு வேதமதாச்சு வளமானபதினென்ட்
டுப் பாவையதுவாச்சு, ஏனென்றஅறிமென்றுமென் குருவாலாச்சு
யெடுத்தவுரையருத்தமுத லென்குருவாலாச்சு, கோனென்றகுருவின்
மொழி யறிவின்மொழியாலே குலமொன்றுபின்னமொன்று சாதி
யொன்றுச்சே. (870)

ஆச்சென்றகாரணகுருவென்றும்பேரு அசுவனிதேவருடவனுக்
கிரகமதனாலே, வாச்சென்றதன்வந்தி யசுவனிக்கருள வசனித்தோ
ரசுவனிபதி னெட்டுலட்சம், காச்சென்றவவருடைய காவியம்பார்த்
துக் கரையில்லாத்தொந்தங்கன் கோடாகோடியாக, பாச்சென்றபொ
தியைகரி யகத்தியனென்பேர் பாடினோம்சௌமிய சாகரமிதாமே. ()

ஆமென்றயென்பே ரகத்தியனாகும் அருணினோமென்னுடைய
சீஷர்பதினென்பேர், தேமென்றதென்பொதினைகதென் கயிலைசீஷர்
தேறினாரிவர்பெருமை தேசமதிற்செல்லார், வாமென்றவர்கித்தர் நவ
சித்தராகு மருணினோமதில்மூன்று யென்னுடையசீஷர், பாமென்ற
பதினெட்டுபே ருக்குமவர்தான் பண்மைகுருமூன்றுபேர் பதினெண்
பேர்க்கென்றே. (872)

கைலாச சட்டைமுனியார் சுந்திரமூர்த்தி பிரரிஷி

பேரானபதினென்பேர் பிரபலியங்கேளு பேசுகிறோங்கைலாச
சட்டைமுனியாகும், காரானகைலாசபரு வதந்தன்னில் காயாசமுதற்
கொண்டுவேடமுதலெல்லாம், மூரானமுபதேசநாம்பொன்னோம்பாரு
முபரிடதம்பதிபாசமுததியவர்பெற்றார், பாரானபதினேழுசித்த ருக்
குந்தான் பரிபாவைமுதலானகுரு வவர்தானன்றே. (873)

குருவானசட்டைமுனி சீஷரவர்கேளுங் கூர்மைபெருஞ்சந்தர
மூர்த்தியவராகும், கருவானபரிவெல்லாமவர் சொன்னுர்பாரு கைவல்
விபமென்னாறுநூல் பெருமைமெத்த, மருவானகமலமலர்வாசமது
போல வசனித்தார்காவியமாயிரமதாகும், அருவானயன்னூலிலனே
கம்பேர்சித்தர் அருளிஞர்வெகுநூலு தேறிஞர்பாரே. (874)

பாரப்பாசந்திர மூர்த்தியுடசீஷர் பரிவானபிரமரிஷி யவர்பெரு
மைமெத்த, தேரப்பாயாயிரத்தைநூறுசொன்னுர்திரட்டியோராயிர
மிரண்டாயிரந்தான், மூரப்பாயின்னூலுமுன்றுங்கருவிளங்கமுதண்ட
மாகவே யவருடையநூலில், ஆரப்பாவறிவார்கள் சித்தர்வெகுபெரு
அறிவாகத்தேறிஞரவர் பெருமைதானே. (875)

சொருபானந்தரிஷி.

தானென்றபிரமரிஷியவ ருடையசீஷர் தாசியடாசொருபானந்த
ருடபெருமை, ஆமென்றசகலகலைஞான மாயிரந்தான் அருளிஞர்
காவியமென் னூறுமாகும், ஏனென்றயிருநூலுக்கரு விடையமாகும்
யேறிஞானந்தம்பேர் தேறிஞர்வெகுபேர், வானென்றமொழிபெரு
மையதிதமதுவாகும் வசனித்தநூல்களில்மறை வில்லைதானே. (876)

சோதிரிஷி

மறைவில்லாமொருசொன்னுர் நூல்பெருமைகேளு மகத்தான
சொருபானந்த சீஷர்கள்தான், கறைவில்லாச்சோதிரிஷி யாயிரந்தான்
கருவானசோசிய மாயிரமதாகும், திறவில்லாயன்னூலு கற்பமுறை
சொன்னுர் திரட்டாகக்குறுக்கியொரு முன்னூறுசொன்னுர், பறவி
லாப்பொருளாகு மின்னூலுதானும் பாடிஞர்கருவிடையந் தேறிஞர்
கோடி. (877)

வேதரிஷி

தேறிஞர்சோதிரிஷி சீஷாவர்கேளுந் தெளிவானவேதரிஷியவர்
பெருமைமெத்த, வாறிஞாஞ்சாறு கருவதனாலே வசனித்தாரெண்
னூறு மகாபூட்டெல்லாம், ஏறிஞராயிரத் தெண்ணூறுபீடம் இயல்
பானகாவிய மதிதமன்னூறு, சாறிஞர்நானூறுமுன் னூறிலையா சாடி
ஞர்கருக்குருவுஞ் சமர்த்தாககாரணே. (878)

காணப்பாயவர்தந்தை வேதவிபாசர் கருதிஞாவருடைய பிள்ளை
யென்கிட்ட, வேணப்பாவித்தையது நான்குங்கற்பித்தேன் வேத
முனிபென்றும்பேர் விளங்குகேனும்பாரு, ஆணப்பர்யவருடைய நூல்

நூற்றுச் சொச்சமுநீரறிவீர், ஏரப்பாமகாநூலுதொந்தங்கன்கோடி
யென்னுடையவாத காவியமறிவீரே, தேரப்பாமகாகருதல்வெனிச்
சொல்லுமல்ல தேறுவோமவுனச்சொல் தெனியலாம்பாரே. (868)

தெனியவேமவுனச்சொல் லறியவேண்டுந் தியானமந்திரசித்தி
மவுனமாலாச்சு, கனியவேபொருளெல்லாமவுனமதாலாச்சு கருவுகுரு
வுருவுமுதல் மவுனமதாலாச்சு, சனியவேசிவயோக ஞானசித்திமுதல்
சைதன்னியப்பொருள்களெல்லா மவுனமதாலாச்சு, பொருளியவே
பொதியைதெட்ச னையெனன்பேர் புனிதமென்றதமிழ்க்குடையவனு
னானே. (869)

எந்நூலாகிய வாதகாவியம் ஞானகாவியம் பார்க்கவும்.

நானென்றபோதினா லுலகமாச்சு நல்லபதினென்பேரு மென்
பேராலாச்சு, வானென்றமறைநாலு வேதமதாச்சு வளமானபதினென்
டுப் பாஷையதுவாச்சு, ஏனென்றஅறிமென்றுமென் குருவாலாச்சு
யெடுத்தவுரையருத்தமுத லென்குருவாலாச்சு, கோனென்றகுருவின்
மொழி யறிவின்மொழியாலே குலமொன்றுபின்னமொன்று சாதி
யொன்றுச்சே. (870)

ஆச்சென்றகாரணகுருவென்றும்பேரு அசுவனிதேவருடவனுக்
கிரகமதனாலே, வாச்சென்றதன்வந்தி யசுவனிக்கருள வசனித்தோ
ரசுவனிபதி னெட்டுலட்சம், காச்சென்றவவருடைய காவியம்பார்த்
துக் கரையில்லாத்தொந்தங்கன் கோடாகோடியாக, பாச்சென்றபொ
தியைகிரி யகத்தியனென்பேர் பாடினோம்சௌமிய சாகரமிதாமே. ()

ஆமென்றயென்பே ரகத்தியனாகும் அருளினைமென்னுடைய
சீஷர்பதினென்பேர், தேமென்றதென்பொதினைதென் கயிலைசீஷர்
தேறினாரிவர்பெருமை தேசமதிற்செல்லார், வாமென்றவர்கித்தர் நவ
சித்தராகு மருளினைமதில்மூன்று யென்னுடையசீஷர், பாமென்ற
பதினெட்டுபே ருக்குமவர்தான் பண்மைகுருமூன்றுபேர் பதினென்
பேர்க்கென்றே. (872)

கைலாச சட்டைமுனியார் சுந்திரமூர்த்தி பிரரிஷி

பேரானபதினென்பேர் பிரபலியங்கேளு பேசுகிறோங்கைலாச
சட்டைமுனியாகும், காரானகைலாசபரு வதந்தன்னில் காயாசமுதற்
கொண்டுவேடமுதலெல்லாம், மூரானமுபதேசநாம்பொன்னோம்பாரு
முபரிடதம்பதிபாசமுததியவர்பெற்றார், பாரானபதினேழுசித்த ருக்
குந்தான் பரிபாஷைமுதலானகுரு வவர்தானன்றே. (873)

குருவானசட்டைமுனி சீஷரவர்கேளுங் கூர்மைபெருஞ்சந்தர
மூர்த்தியவராகும், கருவானபரிவெல்லாமவர் சொன்னூர்பாரு கைவல்
விபமென்னுநூறுநூல் பெருமைமெத்த, மருவானகமலமலர்வாசமது
போல வசனித்தார்காவியமாயிரமதாகும், அருவானயன்னூலிலனே
கம்பேர்சித்தர் அருளிஞர்வெகுநூறு தேறிஞர்பாரே. (874)

பாரப்பாசந்திர மூர்த்தியுடசீஷர் பரிவானபிரமரிஷி யவர்பெரு
மைமெத்த, தேரப்பாயிரத்தைந்நூறுசொன்னூர்திரட்டியோராயிர
மிரண்டாயிரந்தான், மூரப்பாயின்னூலுமுன்னுங்கருவிளங்கமூதண்ட
மாகவே யவருடையநூலில், ஆரப்பாவறிவார்கள் சித்தர்வெகுபேரு
அறிவாகத்தேறிஞரவர் பெருமைதானே. (875)

சொருபானந்தரிஷி.

தானென்றபிரமரிஷியவ ருடையசீஷர் தாசியடாசொருபானந்த
ருடபெருமை, ஆமென்றசகலகலைஞான மாயிரந்தான் அருளிஞர்
காவியமென் னூறுமாகும், ஏனென்றயிருநூறுக்கரு விடையமாகும்
யேறிஞானந்தம்பேர் தேறிஞர்வெகுபேர், வானென்றமொழிபெரு
மையதிதமதுவாகும் வசனித்தநூல்களில்மறை வில்லைதானே. (876)

சோதிரிஷி

மறைவில்லாமொருசொன்னூர் நூல்பெருமைகேளு மகத்தான
சொருபானந்த சீஷர்கள்தான், கறைவில்லாச்சோதிரிஷி யாயிரந்தான்
கருவானசோசிய மாயிரமதாகும், திறவில்லாயன்னூறு கற்பமுறை
சொன்னூர் திரட்டாகக்குறுக்கியொரு முன்னூறுசொன்னூர், பறவி
லாப்பொருளாகு மின்னூறுதானும் பாடிஞர்கருவிடையந் தேறிஞர்
கோடி. (877)

வேதரிஷி

தேறிஞர்சோதிரிஷி சீஷாவர்கேளுந் தெளிவானவேதரிஷியவர்
பெருமைமெத்த, வாரிஞாஞ்சாறு கருவதனாலே வசனித்தாரெண்
னூறு மகாபூட்டெல்லாம், ஏறிஞாயிரத் தெண்ணூறுபீடம் இயல்
பானகாவிய மதிதமன்னூறு, சாறிஞர்நானூறுமுன் னூறிலையா சாடி
ஞர்கருக்குருவுஞ் சமர்த்தாககாரணே. (878)

காணப்பாயவர்தந்தை வேதவிபாசர் கருதிஞாவருடைய பிள்ளை
யென்கிட்ட, வேணப்பாவித்தையது நான்குங்கற்பித்தேன் வேத
முனியென்றும்பேர் விளங்குகேனும்பாரு, ஆணப்பர்யவருடைய நூல்

தனிநீர்களு அதிதமெய்ஞ்ஞானிகடர்ன் தேறினார்பாரு, நானப்பா
வுபதேசமவர்க்குச் சொன்னேற்பார் நலமானவேதரிஷி சீஷரவர்
கேளே. (879)

கேளப்பாயின்னமொரு சித்தருடமகிமைகெணிதமென்றபராச-
ரவர் மகிமைதானும், ஆளப்பாவசனித்தா னாயிரந்தான் அதைக்
குறுக்கிழுவார மதுவுஞ்சொன்னார், எனப்பாயிரண்டாயிரத் தைந்நா
று இயம்பினாரகருநிகையின் னூல்போலுண்டோ, நாளப்பாசெல்
லாது வவருடையநூலில் நவகோடிசித்தரவர் தேறினார்பாரே (880)

திருமூலர்

பாருமிதுபராசருட சீஷரவர்கேளும் பரிவானதிருமூல ரவரு
டையநேர்மை, ஆநுமவர்பெருமைதனை யறிவாரோமைந்தா அவரு
டையவர்க்கமதில் தேறுமறிவுள்ளோர், வாருமிதுதிருமூலர் பாடிய
தோர்நூல்கேள் வசனித்தார்திருமந்தி மெண்ணாயிரந்தான், காருமிது
காலாயிரம் வாதக்காடு நனிமைதாய்க்கருவிடையம் நன்னூலது
வாமே. (881)

போகரிஷி

அதுவான நூலதனில் தேறும்நவகோடி யார்சொன்னாரவருடை
ய பெருமைதனைமைந்தர், மதுவானபூமலரின் வாசமதுபோல வச
னித்தோமவருடைய நேர்மையதுபாரீர், பதுவானவவருடையசீஷ
ரவர்கேளும் பண்ணைமபெறும்போகரிஷிமார்க்கமதுமெத்த, எதுவான
யவர்பெருமைபாடியதோர்நூல்கே ளிருபத்தோராயிர மியம்பினார்
பாரே. (882)

கொங்கணர்.

இயம்பினார்க நுவிடையமேழாயிரந்தான்இயலான திரட்டொன்று
யெழு நூறுசொன்னார், இயம்பினாரம்முன்று நூலின்பெருமை மூன்று
கோடிசித்தரவர் தேறினார்களடாரு, அயம்பினாரன்னூலதித கருவாகும்
அறிவார்கள தின நிவதனைக்காணார், செயம்பினார்கணப்போதில் சதா
கோடிஸ்நிரீகள் செப்பிடுமனுபோகஞ் செய்துவருவாரே. (883)

வருவானதிருமூலரவர் திருபையதனாலே வைப்பெல்லாஞ்சீனா
வில் வைத்தாரவனையா, துருவானவவர்துறையாருமறியார்கள்சொல்
லினாருபதேசங் கொங்கணர்க்கையா, புருவானபோகருடசீஷரவராகும்
புகட்டினார்கொங்கணவர் முப்பத்தோராயிரம், அருவானவதைக்குறு
க்கி யருளினாறு நூலும் அடவானபதினெண் ணாயிரந்தானே. (884)

அடவானபதினாயிரம் தானுமைந்தா அருளிஞாதவெல்லாம்
வைப்புமுறையாகும், படவானபலமாய்வைப் பெல்லாஞ்சொன்னார்
பாடினாரொவ்வொன்றாய் மூவாயிரந்தான், முடவானமுன்றைநூற்
ட்ட மதாய்ச்சொன்னார் மூலமதிலோரைநூற்கடைக் காண்டப்
பொருள்தான், நடவானஞானத்துத் ததிதபீடம் கால்மறைபுமதற்
குள்ளை யொடுக்கமதுவாமே. (885)

ஆமென்றகொங்கணர்சொல்ல தீதமுறைவாக்கியம் அவருடைய
நூல்தனிலே யனைகம்பேர்சித்தர், தேமென்றதிசைகோடி தேறினா
ரையா திருவுருவாய்க்கருக்குகுவந் தெனிவாகச்சொன்னோம், நாமெ
ன்றகோர்மையதால் கால்வருடபெருமை நனிமதாய்ச்சொல்லியிட்
டோம புலத்தியனேகேளு, வாமென்றகொங்கணர்வர் சீஷருடநேர்
மை வசனிப்போம்புலத்தியனே வண்மையதுபாரே. (886)

பிண்ணாக்கீசர்

பாரப்பாயிருன்னமொரு சித்தருடபெருமை பாடினார்பிண்ணாக்
கீசருடநேர் மம, ஆரப்பாவறிவார்களவ ருடையநூலு அதிதமையா
யென்னாலே சொல்லப்போமேதான், வேரப்பாவெருவித பன்னீரா
யிரந்தான் விசிதமையாவேதைக்கு விஷமதுதானாகும், காரப்பாகரு
துமாரா யிரஞ்சொன்னார் காணீரோயிருநூலுங் கருவிடையமாமே. ()

மச்சமுனியார்

ஆமேதானன்னூலி லனைகம்பேர்சித்தர் அதிதகோடாகோடி
தேறினார்பாரு, தேமேதான்கோடியண்டம் வரையாறுமேறி திசை
யுகாயுகாந்திரங்கள் சிவயோகஞ்செய்தார், மாமேதானவருடையதவ
பலத்தைக்கண்டார் மச்சமுனியெட்டெண்ணூற் பாடினாரையா, ஏமே
தான்சமுத்திரத்தில் கடலையப்போல யெண்ணாயிரம்வைப்புமுறை
யியம்பினார்கானே. (888)

காணுமிநூறுதெச தீட்சையதுசொன்னார் கருவிடையமின்
னில லனந்தம்பேர்சித்தர், ஒணுமிநூறுயுகாயுகந்திரங்கடானு முறுதி
பெறுஞ்சித்தரவர் வெகுசோடிதேறினார், பேணும்பிண்ணாக்கீசரவ
ருடையகோர்மை பிரபல்லியமச்சமுனியவ ருடையநூல்தான், தானுந்
தவரில்லாநூல் குருபீடமாகும் தலமாறுமச்சமுனிதான் கண்டார்
பாரே. (889)

கருவூரார்

கண்டபொருளேதென்றால் மச்சமுனிசீஷர் கருவூரார்பெருமை
யதைக் காணாரொருவர், விண்டபொருளேதென்று லாயிரத்தைந்

தூறு விளங்கினூர்நால்மறையும் வெனியாகச்சொன்னூர், கொண்டரவ
ர்க்கேடுயெவ ராருமில்லை சொன்னூர்கள் திரட்டைந்நூர் கொண்டிமுந்
நூறு, சண்டமாருதம்போலா மந்நூற்கருவாகும் சதா கோடிசித்த
ரவர் தேறினூர்பாரே. (890)

இடைக்காடர்

தேறியதோரென்னவென்றால் சொல்லக்கேளு தெனிலானகரு
ஜாரர் சீஷரவர்கேளும், ஏறினூர்வகாரபன்னிரண்டு தொண்ணூற்றூர்
இடைக்காடர்பெருமைபை நாமெளிதல்லசொல்ல, மாறினூர்கருக்குரு
கருதலதுவாக மாட்டினூர்நாலாயிரத்த யெண்ணூறு, தூறினூரின்
டாயி ரத்திருநூறு சொன்னூர்களாயிரமதிற் பாதிதிரட்டே. (891)

திரட்டானயிவ்வளவுஞ் சொல்லவெனியாகத் தேசமதில்தேறும்
பேர்களுக்கையா, பொட்டாகப்போட்டார்க ளந்நூலதீதம் புவனசாக
ரங்களுட மகிமையெல்லாந்தான், சொட்டானவண்ணூலில் தேறினூ
ரனேகஞ் செயலானயிடைக்காடர் செப்புநூல்மார்க்கம், கரட்டாகப்
போகாது கடந்தபண்போர்கள் கருவாகச்சொல்லியதோர் நூல்பெ
ருமைதானே. (892)

அழகண்ணர்

தானுனவவர்பெருமைகோடா கோடியுடிகள் சதா கோடியுதாந்
திரம் வாழ்ந்தார்களையா, நானுனகேர்மையதால் சொல்லிவிட்டோம்
பார் நல்லயிடைக்காடர் சீஷரவர்கேளும், மானுனயழகண்ணரவ
ருடையபெருமை மானிலத்திலாரறியப் மோறார்களையா, நேனுகனி
ப்பாய்கள் நெட்டைமட்டிகள் நேர்மையுறும்வெகுசிந்து நூலதுவு
மாமே. (893)

சிந்தானபன்னீராயிரத் திருநூறு செப்பினூர்வாதவயித்திய முத
லாக, அந்தானயெண்ணூயிரந் தானுஞ்சொன்னூர் அதீதநூலாயிரத்
திருநூறு, பந்துபோல்செந்துவைப் பாடினூரையா பண்மைபெரும்
வைப்புமுறை மூவாயிரந்தான், கந்தானசந்தானங்கள் வெவ்வேறுபா
டிச் சாடினூராயிரத்தைந் நூற்றிரட்டே. (894)

திரட்டானயெண்ணூறு மகாசாலபீடஞ் செப்பினூர்ச்சாசிய
முந்நூறுமைந்தா, சரட்டானவூசிமுனை நூல் கோர்த்ததுபோல் சாடி
னூர்பஞ்சபட்சி யிருநூர்தான், வரட்டானமெஞ்ஞானம் நூறுக்குட்
சொன்னூர் மகத்தான நூற்பெருமை கருவியிடையமாகும், அரட்டான
யழகண்ணா பாடியதோர்நூலில் அனந்தங்கோடாகோடி தேறினூர்
பாரே. (895)

தொழுகண்ணர்

தேறினாழுகண்ணர் சீஷரவர்கேளுஞ் செப்பினுர்தொழுகண்ணர்
ரதிதநூல்மைந்தா, பாடினார்பதினெண் ணாயிரந்தானும் பரிபாஷை
முதலாகப் பண்மைபெறச்சொன்னார், ஏறினார்பேரண்டங் கெவுன
கேசரந்தான் யெண்ணவொண்ணுகுளிகைகொண் டேறினார்பாரு,
மூறினாவருடையநூல் பெருமையதுதான் முதண்டக்கருவிடைய
முண்மையதுபாரே. (896)

எமநாட்டுச்சித்தர்

பாரேநீபுலத்தியனெயின்னஞ் சித்தர்பெருமை பரிவாகச்சொல்
லுகிறேன் பண்மையதுவாக, தேரேநீதொழுகண்ணர் சீஷரேகேளுந்
தொந்தங்களாகவே சிந்துகளாய்ச்சொன்னார், ஏரேநீயெமனாட்டுச் சித்
தருடபெருமை யெவாறிவாருலகமதி லெவருங்காணார்கள், நேரேநீ
யெழுநூறு வாதவயித்தியமும் நேரானமந்திர ஞானமதுவாமே. ()

மதுவானநூலதுதான் கருவிடையமாகு மானிலந்தன்னில்வெகு
கோடிசித்தர், செதுவானசித்தர்கோடா கோடிதேறினார்கள் செப்பி
னோவருடைய செய்கையதுமெத்த, அதுவானவறிவதனாற் சொல்லி
விட்டோம்பார் அருடையபெருமைதனை யாருங்காணார்கள், வது
பாருசித்தர்களே யந்நூலுசித்தம் வசனித்தோமெமனாட்டுச் சித்தரவர்
பாரே. (898)

கோரக்கர் சகல சித்தர்களுக்கு முதன்மையான்வர்

பாரேதுழிதனில்வெகு சித்தன்பாரு பண்மைபெறுமெமனாட்டுச்
சித்தர்சீஷர்கேளு, வேரேதுழிலிகைக் கோரக்கராலே வெகுயுகாயுகந்
திரம் வாழ்ந்தார்களையா, ஆரேதுமவர்சொல்லும் நூலதனைக்கேளு
ஆயிரந்தானொருநூ விடையமதுவாகும், நேரதுதனைந்நூறுநூல்
மறைகளதீதம் நெறியுள்ள நூல்தனிலே தேறும்வெகுபேரே. (899)

குருகும்பமுனி

பேரானயிவ்வளவுஞ்சட்டை முனிபின்தான் பேர்பெரியபதி
னெண்பேர் சித்தருடமகிமை, ஆரானயாரறிவார்தென் கயிலைசித்தர்
அருளிஞ்ஞமாகதுகை யிவ்வளவுமாகும், காரானகரைகாணர்கோடா
கோடிசித்தர் கருதிஞ்ஞமதன்பிறகு தேறினார்பாரு, கோரானகும்ப
முனிசகலருக்குந்தான் குருவானோந்தெட்ச ணவத்தியனாமே. (900)

ஆமேதான்கைலாச பருப்பதந்தன்னில் அனந்தமாயுகாகோடி
தவ சிருந்தோம்பாரு, நாமேதானவசிக்தர்வட மேருகிரியில் நவகோ
டிகாஸங்களுந் தேறினோம்பாரு, கோமேதானென்னுடைய குருவின
ருளாலே குருமுனியென்றும்பேர் சிவன்மந்தார்பாரு, மூமென்றமூன்
றுபேர் புலத்தியனேதேறன் முதன்மைபெறும்புகிமுனி யென்சீஷ
னமே. (901)

மூமென்றமூகிமுனி தூத சித்தனென்பார் அருளினோமவுனதேவ
னென்றும்பேர்பாரு, மூமென்றமூன்றுபேரு யுகாயுகாந்திரம் முத
ண்டவரைகடந் தேகினாரையா, நாமென்றநேர்மையதால் சொல்லி
விட்டோம்பார் நாதாக்கனிவர்மகிமை யார்காண்பாரையா, ஏமென்ற
வித்தநூல்சௌமிய சாகரந்தான் எவர்சொன்னுரிந்நூல்போ சியம்பி
னார்பாரே. (902)

வசுதேவர்.

பாரப்பாவாசிதகை யிருபத்தொன்றுச்சு பண் பெறுமிவர்களுக்
கத்தகுருகேரு, வாரப்பாவாசுதேவ ருட்பெருமை வசனிப்போமா
னாலும் தீததுசொன்னார், மாரப்பாவாசிபதனாலே யவர்கேரு மளவி
லாச்சதகோடி யுகாயுகந்திரங்கள், மூரப்பாசிவயோகஞ் செய்தாரு
மையா அருளினாராறுலட்சமுந் தான்கானே. (903)

காணப்பாபதினாயிரந் தானுமையா கருவிடையமன்னுல்போ
லொருநூலுண்டோ, தோணப்பாவன்னுலிற் றெந்தங்கள்கோடி
சொல்லினார்வாசுதேவ ருடமகிமை, ஏணப்பாயென்னுடைய சீஷன்
ருன்பாரு இருபத்திரண்டுபேர் முதன்மையதாகும், சாணப்பாசௌ
மியசாகரந்தன்னில் சாயுச்சியபதவியவர்பேர் பெற்றார்கானே. (904)

காணப்பாயிவ்வளவுஞ் சொல்லிவிட்டோங் கணமாகவாயிரத்திரு
நூற்பீடமாகும், தோணப்பாயிந்நூல்போ லொருநூலுமுண்டோ
தொல்லுலகில்கித்தரவர் தேயுமிந்நூல்தான், காணப்பாயிவ்வளவுநூல்
பார்த்தையா கைலாசமுத்தியவர்க்கெய்தும்கப்பாரு, வீணப்பாவெறும்
பேச்சால் நூல்பாராதலைந்து விருதாவாய்ப்பொய்யென்பார் வீண
ரவர்தானே. (905)

வேறு-வீணருக்கருவு அறிய.

வீணருக்கென்னசொன் னாலுந்தானறிவு விதியில் லாவிட்டகுறை
பதனாலே, வாணருக்கொருநாளும்பாகும் வாயாதுவையாவா யாதினு

ஹிவர்பேய் போலுமலைவார், காணாதகனாப்போலுந் தோலுமவர்க்கெ
ன்ன காரணக்கருவினுடையமைப் பதுவிருந்தால், ஒலுமவுனிக்கெய்
துமது சகலசித்தி ஒகோகோவுலுத்தரைநீ யடுத்திடாதேபாரே. ( )

சட்டமுனிநாதர்சொன்ன துருசுவைப்பு

பாரப்பாகைலாச சட்டமுனிநாதர் பண்மைபெறவவ்வைத்த
வைப்பதனைக்கேளும், தூரப்பாவைப்பதனைச் சொல்வோம்நாமுந்
துதிபெறவேயகத்தியனும் சொல்லும்விபரந்தான், ஆரப்பாவறிவார்க
ளவ ருடையனோமை அருளுகிறேன் முனிக்குகந்த வன்பானசீஷன்,
வாரப்பாவையகத்தில் தேறினார்பாரு வசனித்ததுருசினிட மார்க்க
மதைக்கேளே. (907)

கேளப்பாபுலத்தியனே மகாராசயோகி கெணிதமென்றதுருசி
னுட வைப்பதனைக்கேளு, காளப்பாகம்பியுப்புச் சேரதுதானென்று
கருவானகல்லுப்புசே ரதுதானென்று, சேளப்பாசினக்காரஞ் சேரு
தானென்று செயலானகுருசெயரீர் சேர்தானென்று வாளப்பாபழச்
சாறு சேரதிற்பாதி மகத்தானநாதவிந்து நான்குபலமாமே. (908)

ஆமேதான்முரிசேர் மாக்கருசேரொன்று அருளானகலசமதுசெ
ம்பதினாற்செய்து, ஏமேதானிவையெல்லாங் கலசத்திலிட்டு என்மக
னேயண்டமெழு கவசமுஞ்செய்து, சேமேதான்சீலைபேமுஞ் செயமா
கச்செய்து செப்புரவிதனில்வைத்து வுலரவதையெடுத்த, கோமே
தான்செழுமைநிலப் பூமியதிலேதான் குழிமுழங்காலாமுமதில் குதிரை
யெருகொட்டே. (909)

கொட்டியேயெருவதன்மேல் கலசமதைவைத்துக் குமுறவே
யதன்மேலே யெருவதனைக்கொட்டி, மட்டியேகுழிமுடிப் பதனமதா
ய்ச்செய்து மயேஸ்வரனைத்தியானமதால் மண்டலஞ்சேவி, அட்டி
யொன்றும்வாராது மண்டலஞ்சென்றால் அக்குழியைத்தோண்டியரு
ள் கலசமதையெடுத்து, ஒட்டியேயோர்நாளுமதை யாறவைத்து வறு
திபெறமதுநானிற் கலசமதைவாங்கே. (910)

வாங்கியேகலசமதைத் திறந்துபாறையா மகத்தானதுரிசினிட
மகத்துவந்தான்மெத்த, தேங்கியேதிரியாதேபுளி யுப்புஞ்சேர்த்து
செம்புகனிம்பதனோடே சேர்ந்துவிதுபோச்சு, ஊங்கியேயுப்புகனிம்
பதுவுமொன்றாக யொருமையென்னசாதிசூல மூன்றுமொன்றும்,
தூங்கியேதிரியாதேயிது மகத்தானவைப்பு துரிசினிடமார்க்கமிது
சொல்லிவிட்டோமே. (911)

துருசியின்பெயர்

விட்டோநாம்துருசினிட வேகமேற்பாடு வேதைக்குயிது ஆதி
அய்த்துக்காதி, சுட்டோமேகண்ண மதுவாகும் துருசானரசகுவி
கைக்கிது வாதியாகும், செட்டோமேசெந்தூரத்துக்கிது கட்டுக்கு
மாதி செப்புந்துடியாணக்கு யிதுவாதியாகும், முட்டோமேதூரிசை
விட்டால் வேதையிதுபோச்சு மூலமுதலாறுவரைக் கிதுவாதிதானே.

ஆதியிதுதுருசினிட மகிமையெவர்காண்பார் அறுபத்துநான்கு
சித்து மாடலாமென்பார், வாதியிதுரசவாதிமெய் கண்டேனென்பார்
வழிகைருக்குருவென்பார் நாதவிஷமென்பார், சேதியிதுமதயாண
வெல்லுக்குருவென்பார் சிவாசிவாயாதியந்த மென்பார்கள், வேதிபா
சிவசத்தியென்பார் சிலபேர்கள் வேகமென்றசத்தமேக மென்பாரே.

என்பாரேமன்மதக்காம நென்பார்சிலர் யெமனுக்குச்சத்துரு
நவ நென்பார்சிலபேர், முன்பாரேமுப்புரத்தை யெரித்தகண்ண
நென்பார் மூலசுழிமுனையென்பார் நாதரசமென்பார், அன்பாரே
யடிமுடிநடு முதலென்பார்சிலர் அண்டமெல்லாமிதில்முடிந்து தென்
பார்சிலர், உன்பாரேயமுர்தசஞ்சிவி யென்பார்சிலர் ஒடுக்கமுதல்துரு
கிணுட வுறுதியறியாரே.

(914)

அறியாததூரிசினிட வைப்புமுதல்காணார் அருளிஞர்கைலாச
சட்டைமுனிநாதர், புரியாததூரிசினிடவைப் பிதைச்சொன்னார் புகட்
டினோமவர்கைவந்த வைப்பைபந்தூலில், எறியாதேயிவ்விதமாய்ச் சொல்
லினிட்டார்பா ரியம்பினோம்சௌமிய சாகரமிந் தூலில், பிறியாரேயின்
னமொருவைப் பதனைச்சொல்வோம் பேரானசந்தரமூர்த்தி யவர்
தானே.

(915)

சுந்திரானந்தர்வைப்பு வெள்ளைப்பாஷாணம்

தானென்றசுந்திரமூர்த்தி யவர்கைவந்த தருவானவெள்ளைப்பா
ஷாணவைப்பை, ஆனென்றவசத்தியனான் சொல்லுவோமையா அரு
ளினோம்வெள்ளைப் பாஷாணங்கேளு, நானென்றநாதவிந்து சேர்தா
னென்று நலமானவெடியுப்பு நவிலுவோம்சேரு, சேனென்றசினக்
காரஞ் சேர்தானென்று செப்புலோம்பாறையுப்பு சேர்தானென்றே.

ஒன்றானவைந்ததுவு முன்சொன்னகலசம் ஒகோகோசெப்புக்
கலசத்தினிட்டு, நன்றானகலசியேரீர் சேரொன்றுவார்த்து நல்லகுதி
ரைநெய்சே ரொன்றுவார்த்து, ஆன்றானகலச்செப்பு யநன்மேலூறறு

அண்டமெழுகவசமது யடவாய்ச்செய்து, குன்றனசீலைதான் யேழுஞ்
செய்து கூறினோம்பாண்டமதிற் குதிரையெருபோடே. (917)

போடப்பாயவ்வெருமேல் கலசமதைவைத்துப் பூதவதன்மே
லே புகழாகக்கொட்டி, ஆடப்பாவதன்மேலே யண்டோடுபோட்டு
அப்பாண்டம்சீலையேழு மடவாய்ச்செய்து, வாடப்பாவடுப்பேற்றி
யணலைமுட்டி வதன்மேலேபாண்டமதை வளமாய்வைத்து, சேடப்பா
யிருசாம மெரித்தாயானால் செயலாகவஞ்சமது வருதிப்போமே. ( )

போமென்றசுண்ணிற மதுவின்போலாம் புனிதமென்றமெழு
குபோ லதுவருகும், ஆமென்றவஞ்ச முருகியதுவொன்றும் அப்பா
கங்கவட்டு பாண்டமதைபிறக்கி, மேமென்றமேற்கவசஞ் சீலையேழும்
வாங்கி மேலானகவசமதை மேன்மைபெறவெடுத்து, நாமென்றவதன்
கவச மெடுத்துநீயப்பா நலமானவெள்ளை பாஷாணமென்றேனே. ( )

என்றானபாஷாணமெவாறிவார்பாரு யென்னசொல்வேன தினிறம்
வெளுமையாகும், பன்றானவெள்ளை பாஷாணந்தன்னைப் பரிபூசை
சிவபூசை பணிந்துபோற்றி, உன்றானவுலகமதில் பாஷாணங்காணார்
உலகத்தோர்சொல்லுவாரு வருப்புலென்பார் நின்றானிலவுப்பயமருப்
பென்பார் நீலகண்டனென்பார்மதி மெனபாரே. (920)

நிலமானநாகசர்ப்ப மென்பார்சிலர் நிலைசாதசரக்குமித் தருவெ
ன்பார், குலமானவுலகத்தோர் பாஷாணத்தாலே கொல்லுவோமிது
வறுபத்து நான்குசரக்கென்பார், மலையாதேபேய்ப்பிடித் தாடினாற்போ
லே மதிகெட்டுத்திரிவார்க னுலுத்தாவர்கோடி, சலமானபன்னீரு
மறி யாதமாண்பர் சவம்போலகண்டெட்டு நிலையார்கள்பாரே. (921)

பிரமரிஷிவைத்த கெந்திபாஷாணவைப்பு

நிலமானவெள்ளை பாஷாணந்தன்னை நேர்சொன்னூர்கந்தாமூர்
த்தி யப்பாகேளு. அலையாநீகேளுவவர் வைத்தவைப்பு அருளினை
மகத்தியன் சௌமியமிந்நூலில், விலையிலையிவ்வைப்பு ஐலகத்தோர்
செய்யார் வேதாந்தகுருதிட்சை பெற்றவார்செய்வார், மலையாதேநீகே
ளு புலத்தியனையையா மகத்தானபாஷாண வைப்பதுவுமாச்சே. ( )

ஆச்சப்பாவெள்ளை பாஷாணவைப்பை அருளினைன்னமொ
ரு வைப்பதனைக்கேளு, ஏச்சப்பாபிரமரிஷி வைப்பைக்கேளு யேரு
னகெந்திபா ஷாணமகிமை, வாச்சப்பாயாரறிவார்பண் போர்கள்மா
ய்கை வசனிப்போம்மைப்பினிட மகிமைதனைக்கேளு, கோச்சப்பா
கெந்திரசஞ்சேர் கொண்டுவாங்கி குருசெயநீர்சேரதுதான் கூறினோம்
பாரே. (923)

கூறுவோம்பூரீறு பாகுசேரண்டு குணமானபூமிபுட நாரஞ்சேர
ண்டு, ஆறுவோம்பூரதவிந்து சேர்தான்ரண்டு அவ்விந்துதிசைநாத
மருஞஞ்சேரண்டு, பாறுவோம்புன்னீரு சேரொன்றுவாரு பண்
மைபெறுஞ்சிவமுப்பு சேரொன்றுவாங்கி, தேறுமைங்கோலமதுசேர்
கொண்டுவிட்டு செயலானவிவைபெல்லாம் பாண்டமதிற்சேரே. ()

சேர்த்துநீயடுப்பேற்றிக் கடுத்தணல்மூட்டிச் செயலானபாண்ட
மதை யடுப்பின்மேலேற்றி, ஏர்த்திருசாமமது யெரித்திடுவாய்ப்பா
யென்னசொல்வேன்றிலவேக மதுதான்பட்டு, பார்த்ததுவும்பாகுபோ
லாகுமதுபாரு பரிவாகவெழுக்கம்பாற் கிண்டிவிடுமைந்தா, நாற்
றியையுப்புநழுவெறவே பாண்டமதின்வாயை நல்லமண்சீலையதுநல
மாகச்செய்யே

(925)

செய்துவதைக்கடுத்தணலில் பாதியதைமூட்ட செப்பினேங்
கட்டியதுகற் போலதுவாகும், அய்திதற்கோர்காலாக்கினி மூட்டி
லுக்கால் அடவானதருவெல்லா முருகுமதுபாரு, எய்துமதுவுலையது
வுருகினதோர்பிறகு யென்னசொல்வோமதிற்பாதியணல் மூட்டி
யானால், ஓய்துமதுவொன்றாக வுருகியதுமைந்தா வோகோகோகற்
போலே கட்டுமதுபாரே.

(926)

கட்டும் பாகமதைக் கண்டதேயானால் கருணைபெறயனலாறு
யாரவைத்ததனை, பட்டுபோல்பாண்டமதின் மதையுடைத்திராகில்
பாஷாணகெந்தியிதற் கெதுவுமிதற்கிடோ, தட்டுபெறவிதனையேபதன
மதாய்வைத்துத் தாயாணமகேஸ்பரியைக் கமலவிதழ்தனிகில், புட்டு
மதுபூசித்துப் பணிந்திடராகில் பூவைபெறச்சுண்ணமதாய் வசிய
முணக்காமே.

(927)

ஆமப்பாகெந்திபா ஷாணமதுபோலே யார்சொன்னூர்பிரமரிவி
யவருடையமகிமை, பாமப்பாகுந்தரானந்த ரவரிடத்தில் பனிரண்டு
வருஷமவர் பாதமேபணிந்து, வேமப்பாவவர்க்குமணங்கனி கூர்ந்
தையா வசனித்தாரகெந்திபாஷாண வைப்புமுறையை, வேமப்பா
வம்முறையில் கோடாகோடி வேதைவிளங்கினூர்பிரமரிவி விசிடமிது
வாமே.

(928)

சுருபானந்தர் வைத்தகெந்திபாஷாண வைப்புமுறை

மதுவானகெந்திபாஷாண வைப்புமுறையை வசனித்தோ
மின்னமொரு வைப்புமுறைகேளு, தொதுவானசுருபானந்தர் வைத்
தவைப்பு சொல்லுகிறேன் புலத்தியனே சொல்லக்கேளையா, கெது

வானகெந்திபாஷாண வைப்பதனைகளேனும் கெடியானவைப்பிததானா
ருஞ்சொல்லார்கள், நதுவாகநாம்சொல்வோ மகத்தியன் வாக்கியம்
நாதாக்கள்முன்சொல்லும் நாலதுகருவுரையே. (929)

உரையானசிவமுப்பு சேரதிலேபாதி ஓகோகோபடிசா வுப்பு
சேர்பாதி, சரையானசவர்க்காரம் சேரதிலேபாதி சார்வான சாரமது
சேரதிலேபாதி, கரையானகாரமது சேரதிலேபாதி கருவானபூரமது
சேரதிலேபாதி, நரையானலவணமொடு சேரதிலேபாதி நல்லகுரு
வண்டதுவுஞ் சேர்பாதியாமே. (930)

பதிவானபிவ்வகைகள் முன்சொன்னகலசம் பண்மையாசெப்பி
னிட கலசமதிலிட்டு, நதியானவிந்துசேர்தா னிட்டுமேதான் நல்ல
மோமசெய்நுஞ் சேர்தான்விட்டு, மதியானததுமுடி யண்டமெழு
கவச மகத்தானசீலையது வேழுஞ்செய்து சதியானபாண்டமதில் தேசி
யெருமொட்டி சார்வாகவதன்மேலே யுண்டோடுதாக்கே (931)

தாக்குவாயதன்மேலே செப்புவதுகலசம் சம்பிரமமாய்வைத்து
ரீயதன்மேலண்டோடு, வாக்குவாயிட்டுமே வடுப்பின்மேலேற்றி வன
லானதணல்முடடி யகோரபதியாக, காக்குமாயக்கினிபோ லெரிப்பாய்
பாரு கனலான பண்டமதி லனதுதான்பட்டு ஏக்குவாய்செம்பிடக்கை
சமதிலிருக்கு மியவானவகையிலையு மின்குமதுபாரே. (932)

பாரேரீயுலையது வருகியதுவப்பா பண்மைபெறும்பாகதுபோலா
குமதுபாரு, காரேரீசெம்புகனிம் பெல்லாமிதமப்பர் கருவான் பிவ்
வகையோ டொக்கமிககலந்து, ஆரேரீயருவியதுபோல மிதுபாய்ந்து
அரகராகற்போலக் கட்டுமதுபாரு, மாரேரீயப்பாகங் கண்டரேயாகில்
மகத்தானபண்டமதை யிறக்கிடுவாய்தானே. (933)

இரக்கியேசெப்புகலச மதையெடுத்து இயலானகலசமதைக் கழ
ட்டியேயப்பா, செறக்கியதுபோகாமல் சீகையதுவாங்கி செப்புவோம்
கலசமதைப் பார்த்திரேயாகில், கெறக்கியேகளரி பாஷாணமது
மைந்தா கெணிதமென்றிறமது யென்னமிகசொல்வேன், உறக்கியது
போகாமல் சீஷாவிலிட்டு வுபரிடதம்பதிபாச மதைப்போற்றே. (934)

போற்றியேபூரணமு மிதற்கீடல்ல புனிதமென்றநாதசத்தியிதம்
கிடுண்டோ, தேற்றியேகெம்பிர பூபதியுமீடோகெவுனசராசாங்கனிது
குளிகையதுயீடோ, மூர்த்தியேமுதண்டம் பிரசண்டமீடோமும்மூல
பிறமூல மிதற்கீடுண்டோ, வார்த்தியேவச்சிபாலையிதற்கீடுமுண்டோ
வசனித்துகளரியது மஞ்சநிறமாமே. (935)

நிறமானநிகரில்லா கௌரிபாஷாணம் நினைத்ததொருகோடி
வேதை பிதனிலிடும், வறமானகருமா னந்தரைகேளும் வசனத்தவை
ப்புழைற பிதுபோலுண்டோ, திறமாகவிவர்கைத்த வைப்பையிதிற்
சொன்னோம் செப்பினோஞ்சௌமியசாகாமின் னாலில், புறமானமுப்
புறமெரித்த சிவன்சொன்னார் பூதலெமங்குமிதுபடர்ந்தவிதிவாரோ.

சோதிரிஷிவைத்த சவ்வீரவைப்பு.

வாரானகருபாணந்தர்வைத்தவைப்பு வசனித்தோம் புலத்தியனே
யின்னமொருவைப்பு, காரானசோதிரிஷிவைத்த வைப்பைக்கேள் கூறு
கிறேன் சவ்வீர வைப்பினேர்மை. ஆழ்ந வவர்கைத்தவைப் பிதனைச்
சொல்வோம் அறிவுள்ளோன்சோதிரிஷி யவர்க்கிடுண்டோ, சாரான
சவ்வீரம் வைக்கும்வகைகேளு செளமியசாகாமிது சாஸூரிய
மாமே. (937)

ஆமேதான்சவ்வீரம்வைக்கும் வகையைக்கேளு அருளானசீனக்
காரஞ் சேரொன்று, வேமேதான்கல்லுப்பு மதுசேரொன்றுவெடியுப்பு
சேரொன்று. நவரச்சாரமொன்று, வாமேதான்காசஞ்சேர் சாரஞ்சே
ரொன்று வசனித்தோஞ்சவர்க்காரஞ் சேரொன்றாகும், நாமேதான்
வெள்ளைபாஷாண மொருசேரு நலமானகெந்திசேர் துரிசசேரொ
ன்றே. (938)

ஒன்றுனசாஸ்திரபேதிசே ரொன்றுமேதான் வொருமையென்ற
பொரிக்காரஞ் சேருமொன்று, மூன்றுனசிவன்முப்பு பலமுன்றுமா
ரும் முதண்டநாதவிந்து சேரொன்றுமாகும், அன்றுனவைங்கோலத்
தயிலஞ்சேரொன்று அருளாகவிவைபெல்லாங் கல்லுரலிவிட்டு, சென்
ருனசெயரச மிரண்டுசேர்விட்டு செயம்பெறவேயிருப்புலக்கை யத
னாக்கோடே. (939)

சாடியேமேகனேபார்த் தீரையாகில் சலமெல்லாங்கழன்றுவொரு
மாப்போலையாகும், ஆடியேயம்மாவைத் தோண்டியேயப்பா அடவான
குருசெயநீர்தனாலையா, தேடியேபிசந்ததனை யெடுத்துமிகவப்பாதெளி
வானகுப்பியிலே யிம்மாவைத்தாக்கி, வாடியேதிரியாதே சிலைமண்ணே
மும் வசனித்தோம்செய்துரவி முதத்தில்வையே. (940)

வைத்துநீயொருநாழி சென்றபிறகையா வசனித்தோங்குப்பித
னைப் பாண்டமதற்றுக்கி, அத்துநீயண்டோட்டின் தூளதனைச்செய்து
அதன்மேலேயிரண்டுவிசற் கடைதூளுமிட்டு, கைத்துநீ கருணைபெற

வதற்கடி தூளிட்டு கருதவேயப்பாண்டமேல் மூடிசெய்து, சத்திரீமண்
சீலையேழுஞ்செய்து சைதன்னியமாகவேசாமிபதம்போற்றே. (941)

பதமானபாண்டமதை யடிப்பின்மேலேற்றி பண்மைபெறத்தனல்
மூட்டி யிருசாமமெரித்தால், பதமான குப்பி தனிலிருக்குமருந்தெல்லாம்
வளவாகவிளங்கியது வருகுத்துபாரு, சதமாயநீமகனையருகுபதம்பார்
த்து தணலாறவைத்துநீ பாண்டமதையிறக்கி, வளமானவெண்சீலைகவ
சமதைவாங்கி வஸ்துவைவெதாழுதுநீ குப்பியதைவாங்கே. (942)

வாங்கியேகுப்பிதனைச் சில்லதுவைப்போக்கி வளமாகப்பார்த்
தாயே யாமாகிளையா, தாங்கியேசவ்வீரக் கட்டியதுநிற்கும் சமர்த்தான
சவ்வீர மிதுபோலுமுண்டோ, ஏங்கியே திரியாதே யிதன்பெருமை
மெத்த வெடுத்துநீசவ்வீரக் கட்டியதைவாங்கி, பாங்கியேவெண்மதிவிட்
டுநீமைந்தா பண்மைபெறமாத்தூள்போல் செய்திமர்தானே. (943)

செய்துநீகிளிசெயநீர் நாதவிந்தையா செப்புஞ்சீர்தூளில்
சேரதுபடிசேர்த்து, முய்துமுனிபோலே குப்பிதனீற்றாக்கி மூதண்ட
மாகவே கவசமதுசெய்து, நைதுநீபாண்டமதி லண்டத்தூளிட்டுநல்ல
தூளதன்மேலே வைப்பிதைவைத்து, ஐதுநீயதன்மேலே மாவுதூளி
ட்டு அடலானபாண்டமது மண்சீலை செய்யே. (944)

செய்துநீபாண்டமதை யடுப்பின்மேலேற்றிச் செப்புவோமகோ
ரகா லாக்கினைகொண்டு, வைதுநீதண மூட்டி யிருசாமமையாவம்மாக
யெரித்திடவே வாகாகயருகும், எய்துமேயின்பமுட னுருகும்போது
ன்னெசொல்வேன்தணலை யாறவைப்பாய்நீ, பைதுநீபாண்டமதைவாங்
கியப்பா பரிவானமண்சீலை பண்மைபெறவாங்கே. (945)

பண்மைபெறவாங்கியே குப்பியதைக்கொண்டுபரிவானகவசமது
பாகமதாய்வாங்கி, தன்மைபெறப்பார்த் தீரையாமாகிளையா தருவான
சவ்வீரக் கட்டியதுநிற்கும், வண்மையிதுசவ்வீரக்கட்டிதனைக்கொண்டு
வசனித்தோம் வாலையாகியைப் பூசைசெய்து, துன்மையதுவாராமல்
சீசாவிலிட்டுத் துதிசெய்துபூரணமே பதிபெறத்தானே. (946)

இந்தத்தசவ்வீரத்தின்போர் அறிய.

பதியானசவ்வீரப்பதி யறியவேணு பசுபதிஹகலையறியவே
ணும், சுகியானபுருஷத்ததுவ மறியவேணும்சத்திசிவமித்துருவுமிதை
யறியவேணும், சதியானவப்பதியிறி தறியவேணும் சராசரங்கள்புவ
னநிலை யறியவேணும், சதியானசவ்வீரவைப்பை யறியாவிட்டால் சல
மாகும்வேதையது சறுகிப்போம்பாரே. (947)

பாரணவஸ்துவென்று மிதுவின் பேரும் பகர்க்கேதாமேமதிவென்
றும் மவியென்றுமபேரு, நாரணவஸ்துவென்று மிதன்பேரு நயகோடி
சீவிக்கையென்றுமிதன்பேரு, பாரணவயிரவெனன்று மிகபேருபரிவா
னரணவிரவென்று மிகபேரு உரணவாலெனன்றுமிதற்குப்பேரு குரு
வென்றுங்கருவென்றும் வருவொன்றும்பேரே. (948)

பேரென்றும்பேர்வந்த பெருமைதனைக்கேளும் பேசினூர்சோதி
ரிசி பெருமையிதுவாகும், சாரென்றுஞ்சவ்விரவைப்பை யவர்கைத்து
சாமண்மாரிபேசகாரம்பாய்ந்தார் ஆரென்றுபேரேதுசோதியொளிகண்
டார் அச்சோதிசுழிமுனையிலவர் சோதிபாரூர் நேரென்றுவவர்கைத்த
வைப்பிதுவாகும் நிலைபெறவேயிந்தாலைகழ்த்திகேளுகாமே. (949)

நாலென்றபேரதனாலிக் தூலைப்பாடி நாடதிலேசுவையோகநலமாக
த்தேற, போமென்றபொருளாகப் போட்டோநாம்பாரு புகழ்பெறவே
விட்டகுறை தொட்டகுறையிருந்தால், ஏமென்றவிந்து லுலபிக்கும்பார்
மைக்கா யெடுத்ததெல்லாஞ்சித்தியா யெய்துமிகபாரு, மேவமென்ற
சோதிரிவி சவ்விரவைப்பு வசனிததோஞ்செள மிய சாகரமிந்
தாலே. (950)

வேதாரிவிறைத்த மிருதார்சிங்கு வைப்புமுறை.

தூலென்றவேதாரிவி வைத்தவைப்பு தூலுக்கங்கள்மெத்தவுண்டு
நேர்மைநேர்மை, சேலென்றவவர்கைத்த வைப்பைக்கேளு செப்புகி
றேன் மிருதார்சிங்குவைப்பை, நாலென்றநவாச்சாரஞ்சோதுதானப்பா
நாம்ப்சோல்வோம்துரிசுசேர் வெடியுப்புசேர்தான். நாலென்றநெந்தி
மேர்சினக்காரம் கருதவேநாகமது விரஞ்சேரே. (951)

சேரானவியையெல்லாங்கரி யுப்புக்குதைதான் சிவசிவாயுருக்கி
யதைக்குகையாகச்செய்து, கூரானகுகைதனி லையியையெல்லாமிட்டுக்
குகைநோய்துருத்திகொண்டு லுதுவாய்நீ சாரானசாமமது லுதினக்
கால் சத்தேல்லாமுருகியது மருவிபோற்பாவும், ஆரானவப்பாகங்கள்
டுரியப்பா அண்டயச்சில்குகையெடுத்துச் சாய்த்துப்பாரே. (952)

பாரப்பாபுலத்தியனே சொல்லைக்கேளையா பண்மையிதுபாய்ந்து
யிரு நாழியதுவானால், காரப்பா ஆரிருக்குப் பதமதனைக்கண்டு கருணை
பெறுமிருதார் சிங்கியதையெடுத்து. சேரப்பாசிங்கியதைச் சீசாவிலிட்
டுச் செயல்தருகும்பூரணத்தை மனதிலதையெண்ணி, பேரப்பாபூசித்
துப் பதனமதாய்வைத்துபுகழுமகேஸ்பரியங்கேபூசிப்பாய்தானே (953)

மிறுதார்சிங்கிக்கு கொல்லுஞ் சத்துருசரக்கு.

நானென்றமிறுதார் சிங்கியதினவைப்பில்சதாரோடிவேதமுறை
சுணத்திலிடும், வானென்றசங்கியிதை யெவர்தான்காண்பார்வளமான
வறுபத்து நான்குசரக்கதற்கும், தேனென்றசிங்கமிது யாரறிவார்மை
ந்தாசெணத்திலேசவாதஞ் செயசித்தியாகும். நானென்றசிங்கமிடை
யார் வெல்லப்போருநலமானசிங்கமிதைவெல்லுங்கேவநரிஷியே. (954)

வெல்லுதற்கேடுவொரு சரக்கெதுவுமுண்டோவெள்ளிபொன்செம்
பிது முன்றுமதைச்செகொல்லும், சொல்லுமிதற்கேடுதுவும்கண்ணமிது
வாகும் செப்பியசுண்ணமது போலேசெந்தூரம், மல்லுமன்பொன்னு
க்குமிதன்னுட்கங்கண்டால் கருணைபெறவாகும் துக்கலாசமுத்தி அல்
லுபகலனுதினமு மர்ச்சிப்பாய்மைந்தா அருளிஞோமிறுதார் சிங்கிவை
ப்பாச்சே. (955)

ஐச்சென்றவேதரிஷிவைத்த வைப்பிதுபார் அருளிஞோஞ்சௌ
மியசாகரமிந்நூலில், வாச்சென்றவவர்கைத்தவைப்புமுறைபிதுதான்
வசனித்தோமகனித்தியனிட வாக்கியமிதுவாகும், பூச்சென்றபூதலந்
தன்னில்சிவயோகி பூசிப்பாரிந்நூலை புனிதமதுவாக, வாச்சென்றகமல
மலர் வாசமதுபோலோவசனித்தோமாயிரத்திருநூரிதுவாமே. (956)

பராசரிஷிவைத்த தொட்டிபாஷாண வைப்புமுறை.

இதுவானபராசரிசிவைத்த வைப்பக்கேளுஇயம்புவோம்தொட்டி
பாஷாணவைப்புநனை, அதுவானவவர்கொன்ன வைப்பையிந்நூலில்
அருளுளோமகத்தியனும் புலத்தியரேகேளும், நதுவானநாதஞ்சேர்
சூதஞ்சேரொன்று நலமானகாரஞ்சேர் சாரஞ்சேரொன்று, வெதுதான
வெடியுப்பு பாதையுப்பையா விதமதுசேர்கொண்டு வந்துசேரண்டே.

ஒன்றானநாதவிந்து "சேரொன்றுதானும் ஓகோகோமாக்கருசே
ரொன்றுமையா, சின்றுனசீரகாரஞ்சேரொன்றுமேதாண்செப்புலோம்
காந்தஞ்சேர்பாருசேரொன்று, என்னுனவிவைபெல்லாங்கல்வத்திலிட்டு
இயம்புவோமண்டவந்தா விருசாமந்தானும் அன்றாகயாட்டிநீவழித்து
மதையப்பா அருளானதாம்பரத் தகட்டில் மிகவையே. (958)

வைப்பாபாமேலுமந்த கலசந்தன்னில்வளமாகமேல்முடிசுவசமது
செய்து, மேய்ப்பாவகலெடுத்துச் சட்டிலிட்டு மேன்மைபெறக்கரியுப்

பைதன் மேலேகொட்டி, செய்யப்பாதிற்றேமனு முப்பதனைட்டிடு சிறு
மையென்றசட்டி மேல் சட்டிமுடி. மையப்பாமண்சீலை கவசமதுசெய்து
மகத்தானசட்டியதை யடுப்பின்மேலேற்றிற்.

(959)

எற்றவேயக்கினியால் தணலைமுட்டியிருசாமமெரித்திடவேயென்
னசொல்லேவன், ஆற்றியேயவன்னலை யவித்தாநன்றாய் அடுப்பின்மேற்
சட்டியதை யிறக்கிக்கீழ்வைத்து, சாற்றியேயாட்டியதைத்தட்டியுடை
த்து சம்பரமதாப்தாம்பாத்தின் கவசந்தனைபெடுத்து, போற்றியேயவ்
வகலின் கவசமதவாங்கிப் புகழாகப்பார்த்தாக்கால் புனிதமதுவாமே

ஆமென்றதொட்டி பாஷாணந்தானும் அதனுடையபெருமையை
நாமருளப்போமே, போமென்றசீஷாவிவிட்டுப் பாஷாணந்தன்னை பூர
ணத்தைமவுனத்தில் தியானஞ்செய்து, காமென்றகாமியமி காமித்தா
யே கருணைபெறப்பூசித்துக் கனிந்தாயானால், வாமென்றவருஷிப்பாள்
மதியமுர்த்தந்தானும் மன்வருந்தமவுனமதில் மகிழ்ந்துகொள்ளே (961)

கொள்ளவேதொட்டி பாஷாணந்தனைக் குவலயத்திலார்செய்
வாராருஞ்செய்வார், வள்ளவேருருவாருமதித வைப்புமுறைதான் மக
த்தானவேதைக்குச் சத்துருவாகும், நள்ளவேநவகமெல்லாக் களங்
கமாரும் நவாசங்கள்பாலைபல்லா மெழுகுமாகு, விள்ளவேவேண்டா
மப்பா பாசாவர்வைப்புவிண்ணையென்றால் அண்டயிடிவிழு குந்தானே

விழுகுந்தகே தெரித்துப்போ முன்னோர்கள்சாபம் விஷநஞ்சபாஷா
ணமெவர்தானுஞ்செய்யார், பழுக்கும்பாசாவர்வைத்தவைப்பிதுதான்
பண்மைபெற மகத்தியனுமிந்நாலிற்சொன்னோம், வழக்குமவ்வைப்
தனைத்தெளிவாகப்பாடி வையகமீதிலவர் சென்றுபோவர்க்கு, பழக்கத
மாய்ச்சொல்லிவிட்டோம் புலத்தியனேமைந்தா புவனமதிலிந்நாலிலரி
திதுதான்பாரே.

(963)

அரிதானநாவிதுபா ரறிவார்கள்மைந்தா அறிந்தலரேயறிவுள்
ளோர் சிவயோகியாகும், விருதானவாயிரத்திரு நூறுபீடம் விளங்கி
னோஞ்சௌமி சாகரமிதாம், குருவானகுருவின்மொழிபதினெட்டுபேர்
க்கும் கூறுவர்தொழிலெல்லா மிந்நாலிற்சொல்வோம், எருதானவிந்
நாலின்முறை யதுபோல்செய்தார்யெடுத்தோமேகோடாரோடிதொழி
ல்முறைகாலமே.

(964)

தொழிலானதொழிலெல்லா பிந் நூலிச்சொல்வோம் தொந்தங்க
னில்லாமல் வெவ்வேறதாக, தொழிலானதிருமூலர்மகா சித்தன்பாரு
தேறினார்கோடாகோடி யுருமும்வாழ்ந்தார், வழிலானபரைபணி சண்டு
ங்கடந்தார் வாசியதனாலையமுந்த மதுவுகடார், பொழிலானபூரணதி
கற்பமதைபுண்டார் புகழானவழிசுதனாற் பேறுபெற்றோர். (965)

திருமூலர்வைத்த சாதிலிங்கவைப்பு.

பேருபெற்ற திருமூலரவர்தான்வைத்த பேரானசாதிலிங்கவைப்
பைக்கேனா, வாறுபெறச்சொல்லிசிறேன்புலத்தியனே கேளுமகத்தான
சாதிலிங்க மதன்பெருமை, தேறுகோர்க்கவ்வைப்பிள்தேறலாம்பாரு
திருமூலர் தன்னுடைய செய்கையதனாலே, தாறுமாருமான் சொல்ல
வில்லைபாரு தன்மைபெறும்புலத்தியனே புண்மைபுதுபாரே. (966)

உண்மைபெறுஞ்சாதிலிங்க முறைபைக்கேனும் உறைக்கிறேன்
குருவண்டு சேரறுதானென்று வண்மைபெறும்வங்கமது சேர்தானெ
ன்று வாலையஞ்சேரொன்று நாகஞ்சேரண்டுதன்மைபெறுங்காரமொ
ன்று சேர்தானாகும் தருவானசாரஞ்சேர்க் காரஞ்சேர் நான், முண்மை
பெறுமுப்பூவில் சோதிபோதி மூலமென்றமாக்கருகே பரானுதானே

ஒன்றுனவகையெல்லாங் கல்வம்திலிட்டு ஓகோகாகிளிசெயரீர்
சேர்கொண்டுவார்த்து, வன்றுனவாதவிந்து சேரொன்றிட்டுகவிலுவோ
மாத்தானா போலதைச்சாடி, அன்றுனவததுளை பெடுத்ததனை ஐயா
அருளான குப்பிதனிலதற் குள்ளிட்டு, பன்றுன பாண்டமதிலண்டத்
துள் பரிவாகயிட்டதிலே குப்பிதனைவையே. (968)

வைத்துநீயதன்மேலே யண்டத்துளிட்டு வடுப்புறேற்பாண்டமதை
யேற்றிரியப்பா, தைத்துநீயண்டமேல் சானக்கை முடி தருவாகமேற்க
வச மண்சீலைசெய்து, சைத்துபேயக்கினியை முட்டிச்சாமம் சார்பாக
யெரியிட்டுந் தணலாறையயா, ஜந்துநீபாண்டமதை யிறக்கிரியப்பா
ஆறினதேதார்பிரகதனை புடைத்தீர்தானே. (969)

உடைத்திடர்பாண்டமதை புடைத்ததனையையா உள்ளிருக்கும்
தகுப்பியதைக்கொண்டு, எடுத்ததனைப்பார்ந்திரோயாமாகிற்கேனும்இள
கியதுவுருகிவிடுஞ் சாதிலிங்கந்தான், கடுத்திடுமலிங்கமது கம்பிபோ
லாகும் கருவாகவுருகிவிடுங்கை பாகங்கொண்டு, அடுத்ததிலண்டயக்கி
யதனிற் கேளு அடவானசாதிலிங்க மதைவாரே. (970)

வார்க்கிடும்போதல்லோ வருவியதுபாயும் மகத்தானலிங்கமது
கம்பிபோதல்லோம், எர்த்திசாதினிக மதைக்கொண் டிடுயலாமைஷா
விற் றதனாமதாய்வந்த, கார்த்திடர்கருணைபெறமமேஸ் வர்பின் பூசை
கருதிபோசெய்து நீ கமலந்தரிசே, சார்த்துபிரசைதன்னிய வாசபலர்
போலே தாயா வலையே தெரிசிப் பாய்த்தானே. (971)

தானுணசுதினிக மதைச்செய்வோர் தானியிலரிதாசுமிதைப்
பார்த்தான், தானுணசுதியும் வந்தனுணசைதயா கருதினோம்வின்கவை
ப்பதுவினோலே, தானுணவறுமை வந்தனுணசுபாரே வசலித்தோம்
லிக்குணவந்தனைக் கண்டால், கோணகுறைமேதுவருநாளுமில்லை
குருவானமதநீர் விந்தலாச்சே. (972)

ஆச்சென்றபூரணமு மிதற்கிடுண்டோ அடவானபரம்போருளித
ற்கிடுண்டோ, வேச்சைபிதுசிந்து மிதற்கிடுண்டோ விளங்கும்பரப்பிர
மமுந விதற்கிடுண்டோ. காச்சென்றகருவிகாணுதி மிதற்கிடுண்டோ
வாசாரமுதல் சவர்க்காடமீடோ, போக்கென்றபூரே பூமிநாதமீடோ
புகழானேலிங்கமிதற் கிடல்லதானே. (973)

நடானயிர் நூல்சௌமிய சாகரந்தான் எல்லவர்க்குமின்னுத்தான்
இடையாதுபாரு, ஆடப்பாகாயிரத் திறநாராகும் துணைவர்க்குந்தோறு
ப்பொரு னெல்லாந்தோற்றும், வேடானயிர்நாலு வெளியாகச்சென்
னோம் விட்டகுறையுன்னவர்க் கெய்துபாரு, நடானநாடதிலேயரிதை
யாயிந்நால நரசென்மபீசருக் கியாயேபாரே, (974)

பாப்பாதினந்தோறும் பூரணமேமனதில் பற்றியேமனமதில்
பகர்ந்தோதிக, கோப்பாகுருநன்றாய் பிரசன்னமாவார் கும்பகோசை
மூர்க்குடி கொள்ளுமறிவால், மாப்பாகுடிகொண்டால் மதியமுர்தஞ்
செவியும் மனதால்மதியறிவாலுண்டால், காப்பாகாயசித்தியதுவாரும்
கடந்தோலாந் தேகசித்தியதுவாமே. (975)

வாமென்றிருமூலர் சொன்னதொருமார்க்கம் வசலித்தோஞ்சா
தினிகவைப்பைபத்தாலும். நாமென்றவவர்க்கை வைப்பையிதிற்
சென் னோம் நடதினேதேறும்பேர் நன்றாகச்செய்வீர், பாமென்றயிள்
வைப்பு மலிதயிதுவாரும்பண்புடையோர்சொல்லும்பழமையிதுபாரீர்
சேமென்றசெய்வீனையைத் தீவினையைகற்றிச் செல்காலம்நிகழ்காலம்
வருங்காலமறியே. (976)

போகரிஷிவைத்த நாகவைப்புமுறை

அறிவானபோகரிஷிவைத்த வைப்பைப்பக்கேளும் அருளுவோம்
நாகவைப் பதுவின்முறையை, நெறியானபோகாவர் நேர்மைபெறு
மாகில் நீடுநெகில்மெத்தபோர் பெற்றசித்தன, குறியானதவர்பெற்றதவப்
பெருமைபாலே கோடாகோடியும் மவர்தான்வாழ்ந்தார், வறிவா
னவர்பெருமையென்னுற் சொல்லப்போமோ வசினிப்போம்நாகமதி
ன் வைப்பதனைக்காணே (977)

காணரிதுநாகமுறை கருதவேகேளும் கருநாகஞ்செந்நாகம்வெ
ண் னாகமதனால், மாணரிதுமஞ்சநாக மதில்நாலு வசனித்தோநாலி
னுட வன்மைதனைக்கேளும், ஆணவேகருநாகங் கருவதுதானாகும்
அருளிநோஞ்செந்தக முருவதுவேயாகும், வேணவேவென்னாகம்
விற்துதானாகும் விற்துநாத சத்திபசு மஞ்சனாமே. (978)

ஆமென்றவென்னாகந் தேகவுயிராச்ச அடுத்தகருநாகமது வாசி
தானாச்ச, சேமென்றசெந்நாகம் பிண்டமதுவாச்ச செப்பினும்பசு
மஞ்சள் சடலக்கூறாகும், நாமெனறநால்வகையு மொன்றலதுவாச்ச
நல்லசத்திவந்து நாதமதனிலாச்ச, போமென்றபிறிதிவிபு மப்புமதனா
லே பெண்ணாச்ச ஆணாச்ச பிரபஞ்சமாச்சே. (979)

ஆச்சென்றநாகவைப்பினுடன் முறையைக்கேளும் அருள்கி
றேன்புலத்தியனே யடவாகக்கேளும், காச்சென்றகல்லுப்பு வெடி
யுப்புதானும் கம்பியுப்புபாறைகுரு வண்டதனால், வாச்சென்றகுதம்
பொட்டுலுப்பு விற்துப்பு வளைகிலுப்பு கெவுரிசாரமதுதாரம், வேச்யெ
ன்றவெண்குன்றி வீதமதைசேரு விளங்கவேகல்வமெல்லாம் விரும்
பிப்போடே. (980)

போடப்பாநாதவிற்துசேர்தான்பாதி புகழானசிவகெங்கையதில்
சேர்பாதி, நாடப்பாகுருசெயரீர் சோதிற்பாதி நல்லசிவமுப்புச் சேர
திற்பாதி, வேடப்பாயிதுதன்றாய்க் கல்வத்திலாட்டி விளங்கவேவழி
த்தனைக்குகைதனிலிட்டு, தூடப்பாருத்திகொண்டே கரியுங்கொட்டி
துருவமுடன்கரிநடுவே குகையைவைப்பாயே. (981)

வைத்துநீ துருத்தின்கொண்டு சாமேம்தா வசனித்தோஞ்சா
டையிலே யிளகியதுவிருகும், சைத்துநீயுருக்கிவிடு மப்பாகங்கண்டு
சைதன்னியப்பொருளெனவே தருசியவைப்பலந்தான், வைத்துநீ
யதுவருகும் போதுவையா வைத்துருக்கியிட்டீர் துருத்திகொண்டு

சாடு, வைத்துநீயருவிபோலது தெளிபும்பாரு கருணைபெறப்பதங்க
ண்டு கருணாவாய்தானே. (982)

கருதவேமயிரமது போலேகண்ணும் கண்டுநீ துணையதனைக்
குறட்டதனாலெடுத்து, அருதவேயண்டச்சத்து தன்னிற்சரப்த்தால்
அருவிபோல்பாய்ந்ததுவுமது கோய்ப்பேபாகும், வருதவேயாழினைதோர்
பிறகெடுக்கையா வசனித்தோம்பார்த்திரோ யாமாகிற்றோனும், கருதவே
நாகமிது மகத்தானவைப்பு நாடதிலேநல்லோர்கள் நவிலுவார்பாரே.

லாபநாகமதைபார் செய்தார்பாரு மகத்தானபோகரிவியவர்
செய்தாரையா, ஆரானநாகமதைச் சீஷாவின்னிட்ந் அம்பிகைவாள்மயி
லைப் பூசித்தாயானால், மாரானமவுனமதில் நின்றுவருள்புரிவாள் மகத்
தானகேசரியாள் வார்த்தையதுபுரிவாள், தாரானபொருளெல்லா நின்
முனக்கீவாள் அங்காணுந்தேவிபுமா பெங்கும்மதன்புரிவாள். (984)

புரிவானேபிராணையவாசி பதந்தருள்வாள் புரியல்டபோதமயப்
பொருளதனைத்தருதாள், திருவானேமவுனமதில் திரேகசித்திதருவா
ள் தெளியவேகாயித்தி யதுவுகேதருவாள், நரிவானேநவகோடி சித்து
முனக்கீவாள நாலாம்பதமாகியதோர் ச யுச்சியம்தருவாள், எரிவானே
வறுமைதனை யகற்றியேமைந்தா யீவானேபசுபதி பாசமதுதானே. (985)

கொங்கணர்வைத்த வாலேசவைப்புமுறை.

மதுவானநாகவைப்பதனைச் சொன்னேனும் மகத்தானருதமதின்
வாலேசவைப்பு, பதுவாகச்சொல்லுகிறேன் புலத்தியனைகேனும்
பண்புடையகொங்கணவர்கைத்த வைப்பைக்கேளு, வறுவானவாலே
யடாபதினாறுகளைதான் வாதசித்தியறுகை கூடுமிகனாலே, நதுவான
வவர்கைத்த வைப்பதனைக்கேளு நலமாகச்சொல்லுகிறேன் வாலேச
ந்தானே. (986)

நானா தருசேர் கெந்திசேசையா தருவானகம்பியுப்புசேரொ
ன்றுதானும், வானாவனேநிலுப்பு சேரொன்றுவாகும் வையான
யிந்துப்பு சேரொன்றேயாகும், ஏனானசினமது சேரொன்றேயாகும்
யென்னசொல்லேவாமந்தா முப்புசேரொன்று, ஆனாவைவெயல்
லாங்கல்வமதிவிட்டு அருளானநாதவிந்து சேரொன்றுதானே. (987)

ஒன்றுவானாதவிந்து வதினாலே ஒகோகோசாடி நுமாம் சாடின
தோர்பிறகு, குன்றுனருநெய்சநீர் சேரொன்றுவிட்டுக் கூறு முச்சம
ஞ் சாடுவாயப்பா, அன்றுவாதன்பிறகு கிளிசெயரீச்சேரு அதைவிட்

நெருசாமஞ் சாடுவாய்மைந்தா, வன்ருமற்சாடினதோர் பிறகதனை
பையா வழித்ததனைப்பிங்கானில் வசனித்தோந்தாக்கே. (988)

தாக்கியேஞ்சுகொடி சுண்ணமரைப்பலந்தான் தருவாகவதிவி
ட்டு ரவியிலிருநாழி, வாக்கியைவத்தீரே யாமாநிற்கேளும் வாலைபதி
னாகளை சூதமதுயிறங்கும், ஆக்கியேயருவிபால் பாபுமதுவைய
அப்பா கங்கண்டு நீ வாலேசந்தன்னை, சாக்கியேபார்த்தீரே யன்டாசந்
தன்னை சிவசிவாயதனெனினி பனிங்க துதான்வாரே. (989)

வாரானவாலேசாதிது பாதைபாரு வசனித்தோம்கெருனமது பா
யலாம்பாரு, ஆரானயண்டகேர மேறலாகும் அதிதசாகரங்கள்முதல
வகையேறலாகும், மாரானயாதிபந்த மிதுவாகும் மகததானயகாச வுசா
ரமிதுவாகும், வேரானவிந்தான விதற்குநிகருண்டோ வேதாந்தப்
பாதையிது வெகுவிசிதமாமே. (990)

ஆமேதானிதுவாதி வாலேசங்கொண்டு அருளினோம்சீஷாவிற்ப
தன் மதாய்வைத்து, போமேதான்பூரணமே மவுனமதிர்கண்டு பூமலர்
வாசமது போலேபூசித்து, தாமேதான்வாலேச மதனூற்கொடி நவ
கொடிசித்துவினை யாடலாம்பாரு, சேமேதான்செகந்தனிலே மனி
தர்காண்பாகில் செயவினைதீவினை செயந்திலதுபோமே. (991)

போமென்றபோகரிவி யவரிடந்தனிலே புகழானகொங்கணவர்
கொடியுமிருந்தார், வாமென்றவைத்தவைப் பிதுதானப்பா வசனித்
தோம்வாலேச மகிமைதனையப்பா, பாமென்றுதெரிசித்துப் பணிந்த
தனைப்போற்றி பணமைபெறமநியமூர்தம் பலநாளுங்கொண்டால்,
தாமென்றதுண்மையது வருகாதையா துதிபெறலாம்வாச்சிரம்போல்
தேகசித்தியாமே. (995)

பிடிநாகசீசர்வைத்த லிங்கரசவைப்பு.

ஆமென்றலிங்கரசம் குளக்கேளையா அருளினூர்பிடிநாக் சேருட
மகிமை, கோமென்றகொங்கணவர் கோர்மைதனைக்கண்டார் கோடி
புகம்ஜலத்தம்பம் செய்தாரவரையா, நாமென்றுமவருடைய கோர்மை
யகைதச் சொல்வோம் நாலராசபூபதியே நண்பாகக்கேளு, வாமென்
நவாலையடா லிங்கரசவைப்பை வசனிப்போம்புலத்தியனே வளமாக
க்கேளே. (993)

வளமானலிங்கமதில் சேரதிலேபாதி வசனிப்போம்தருசதியே
சேரிற்பாதி, நலமானசீனமதில் சேருதான்பாதி நவாச்சாரம்சேர்பாதி
காரஞ்சேர்பாதி, பெலமானபிண்டசவர்க் காரம்சேர்பாதி பேரான

சாமத்தில் சேருபாதி, அலமானகெந்தியிலே சேர்திற்பாதி அருளு
வோம்வாலைசஞ் சேரொன்றுமே. (994)

ஒன்றுனசிவமுப்பு சேருதான்பாதி ஒகோகோகம்பியுப்பு சேர்
தான்பாதி, நன்றுனயிதுவகைக்கு ஓரையாமற்கொண்டு நலமானகல
சமதி லிட்டுநீதாக்கி, சென்றுனசிவவிர்து ரோமசெயநீரு செப்புலோம்
விதமலாசே ரதுதான்வாங்கி, குன்றுமற்கல்வமதி லிட்டுநீதாக்கிக்
க ஸுவோமுச்சாம மரைத்துநீசாடே. (995)

சாவொய்ப்பிறகதனை நாதவிர்துசேரு சமர்த்தாகவிட்டதிலே யிரு
சாமஞ்சாடு, ஆடுவாயதன்பிறகு மதிசெயநீர்விட்டு அருளுவோமொரு
சாம மடவாகச்சாடி, தேவொய்வழித்ததனைப் பிங்கானிலிட்டுத் தெ
விவாகரவியிலிருநாழி வைத்தாயானால், மாவொயருளிபோல் பாயுமது
பாரு மகத்தானசாதி லிங்கரசமுமாமே. (996)

லிங்கக்கட்டு.

ரசமானரசம்தனை யார்தான்காண்பார் நல்லமதியமுர்தமது வுண்
டோர்காண்பார், நிசமானசாதிலிங்கரச மதனைக்கண்டால் நீடுலகி
லரிதுமெய்ஞ் ஞானிக்கும், வசமானரசமிதுவில்தருசு மெழுகிட்டால்
வாலைபதினாறுகளை லிங்கக்கட்டாகும், அசமானஅக்கட்டை யான
ரசம்விட்டு ஆட்டிகுருசெயநீரில் தோய்ந்திட்டார்பாரே, (997)

லிங்கசாரணை.

தோய்த்திட்டிடுவதனையே யமுரிதனிலிட்டால் தோய்ந்தந்தசாதி
லிங்கஞ் சாரணையதாகும், மாய்த்திட்டிடுச்சாரணையை மேருவதுக்கிய்
ந்தால் வரகளவுகெவுனமென்ற குகையாகும், நாய்த்திட்டகுனிமை
தனை வாயிலிட்டயால் நலமானவாசிதம் பனமேசெய்தால், போய்த்திட்ட
டபுவனபுவ னாதினோகம் புதனிதமதாய்க்கைநொடியில் சுத்திவாலா
மே. (998)

ஆமென்றலிங்கரசம் சீஷாவிலிட்டு அருள்பெறவேமயேஸ்பரி
யின் பூசைதனைச்செய்து, பாமென்றுபணிந்துநீ வைரவனைப்போற்றி
பதனமதாய்ச்செய்துநீ தெரிசித்துநீயும், நாமென்றலிங்கரச மகிமை
தனைப்பூசி நண்பாகரவியமுர்தம் நாடோறுங்கொண்டால், வேமென்ற
வினையேது நினைதானேது வெகு கோடியுகாந்திரங்கள் வாழலாமே.

மச்சமுனிவைத்த துருசினிடரசவைப்பு.

வாழ்கலாமின்னவொரு ரசமதனைக்கேளு மகத்தானமச்சமுனி
வைத்தரசமார்க்கம், ஆழ்கலாமார்செய்வா ராருஞ்செய்யார்கள் அவர்

செய்தமுறைபதனை யருளக்கேள்மைந்தா, நாழ்கலாம்நாம்சொல்வோ
மகத்தியனுமப்பா நலமாகவேகேளும் புலத்தியனையா, தாழ்
கலாந்துருசினுட ரசமதனைக்கேளஞ் சொல்லுகிறேன்மச்சமுனி
நேர்மைதானுமே. (1000)

நாமெனறதுருசதிலே நாலுபலகமாகும் நலமானகெந்தியிலே
நாலுபலமாகும், ஏமென்றசீனமதில்நாலுபலமாகும் என்னசொல்வோ
ஞ்சிவமுப்பு பலம்நாலு, ஆமென்றசினுசத்தி யுப்புபலம்நாலு அறை
கிறேன்முப்புபு பலமுன்றாகும், வாழென்றவனையிலுப்பு பலந்தானு
வசனித்தோமிதுவெல்லாங் கல்வமற்றருக்கே. (1001)

தாக்கியேதேசிசெயநீரு சேருவிட்டு சடுவாயிருசாமஞ் சாடினா
லையா, ஆக்கியேபாருபோ லாகுமிதாபாரு அதன்பிறகுசிவகங்கைசேர்
கொண்டுமையா, நாக்கியேசாடினால்மெழு கதுபோலாகும் நாதவிந்து
சேர்நலமாகவிட்டு, தாக்கியேயிருசாமஞ் சாடுவாய்மைந்தா ததிபெற
வே வழித்ததனைப் பிங்கானிலிட்டே. (1002)

துருசுகட்டு,

வழிக்கையிலேநின்றாடு மகமாயிதேவி மாதுசிரோன்மணியென்
து பணிந்திடாய்நீயும், தழிவிதுபார்ப்புரணத்தின் செந்தூரமாகும் தரு
வாகப்பலமரைதான் பிங்கானிலிட்டே, கழியதுவாய்ப்போகாமல் ரவி
யிலிருசாமம் கருதவேவைத்தீரே யாமாக்கிக்வேளா, நழிவிதுபாரவியது
பாயுமப்பாடுகள் நல்லருவிபாயுமதினேர் மதனைக்காணே. (1003)

காணுமதுவிறிட் டிறங்குமதுபாரு காளையிடிமேகமது சத்தமது
பொழியும், ஆணுமதுதுருசினிட ரசப்பெருமைமெத்த யாருஞ்செய்
யார்கனிதி னறிவதனைக்கண்டு, நாணுமிதன்பொருளதனைக் கண்டு
கனிகூர்ந்து நவசாரபூபதியைநண் பாகச்சொன்னோம், ணுணுமதுவெ
ன்றாரீ பாடுபெடும்போது வறுதிபெறுந்துருசரச நேர்மையிதுபாரே.

இதுவானதுருசரசம் சீஷானிலிட்டு யென்னசொல்வேன்மனோ
ன் மணியின்பூசை, அதுவானதுருசினிட வான்மைபதுமெத்த அது
பத்துநான்குசாக்கு முறைபாய்க்கட்டும், வதுவானதுருசரசம் பலம்
நாலுகொண்டு பண்மைபெறும் லிங்கரசம்பணவிகை தான்விட்டால்,
மதுவானவரைநெடியில் துருசரசக்கட்டாம் மகத்தானகட்டதனைக்
குருநீரிற்றருக்கே. (1005)

தாக்கியேயெடுத்ததனைச் சொல்லக்கேள்மைந்தா தருவானகல்வ
மதிலிட்டித்தூளாக்கி, நாக்கியேநாதவிந்துசே ரொன்றுமேதான் நன்

ருகநீட்டதிலே முச்சாமஞ்சாட, நோக்கியேமெழுகதுபோ லாகுமிது
பாரு நன்மையாய்ச்செவகெங்கை யதனிலிடைதாக்க, சாக்கியேமே
ருவதந் கேற்றினுலையா சாரணைக்குளிகையது வாசுமிதுபாரே. ( )

ஆசுமிதுயக்குளிகை பிராணபமேகி யங்கென்றுதம்பித்து வாயி
லிதையிட்டு, நாருமிதுசேசகங்கும் பகமேகினால் நவசராசங்களிலுஞ்
சுத்திவரலாகும், பாசுமிதுபுனிதனெவறை பேறலாகும் பவனாதிபுல
னமுதல் சுற்றிவரலாகும், ஸ்பாசுமிது அண்டசரா சாங்கள்புலனம்
போகலாமரைநொடிக்குள் புதுமையிதுபாரே. (1007)

புதுமைபெனுந்துருசினிட சாரணையினுலே போடலாமிந்திர
ஞான புரியதுவையா, இதுபுதுமதுருசினிட மகிமைபெவாறிவார்
இயம்பினுர்மச்சமுனி யவருடைநேர்மை, அதுமகிமைதுருசினிட
போக்கை பெவர்களுக்காண்பார் ஆடலாமதில்வேதை யன்ந்தங்கோடி,
புதுமைபுதுபோலேயவர் பாடினார்நானாறு பண்மைபெறுமுதலன்
னாறும் வேதைவிஷமதுவே. (1008)

கருவூரார்வைத்தகெந்திரசவைப்பு.

வேதையிலேவெகுவிதங் கருவூரார்நேர்மை வெட்டவெளிபோ
லேயவர் திட்டமதாய்ச்சொன்னார், வேதையிலேயவர்போலே யெவர்
சென்னார்பாரு விளம்புகிறேன்புலத்தியனே விவரமதுவாக, வேதை
யிலேசொன்ன பாதையிதுபாரு விஷகாகருஞ்சதுவே ரென்றுமீடோ,
வேதையிலேயவர்கைத்த கெந்திரசவைப்பை விசிதமதுவாகவே விள
ம்புகிறேன்கேளே, (1009)

கௌப்பாகெந்திசேர் னுருகவகைசேரு கெணிதமென்றலிங்க
மதி லரையின்சேரு, நாளப்பாகெவிரியதில்சே ரதிலேயரைத்தான் நல்
லசினக்காரஞ்சே ரதிலேயரைதான், வாளப்பாவனையலுப்பு சேரதி
லரைதான் வசனித்தோமிந்நுப்பில் சேரரைதான், வேளப்பாவெடி
யுப்பு சேரதிலரைதான் வினைவெல்லாங் கல்வமதிலிட்டுநீதாக்கே. ( )

இட்டுநீநாதவிந்து இருசேருவார்த்து இன்பமதாய்கிட்டுநீ மாத்
துள்போல, அட்டுநீயரைத்ததனைப் பாகமானால் அவ்விந்திலரைசே
ருதுரு செயநீர்சேரு, மட்டில்லாவிரண்டையுந்தா னென்றாய்க்கலந்து
மாத்நுனில்விட்டுநீ முச்சாமஞ்சாட, கட்டுண்டுபோகு டடா பாகது
போலாகும் கருணைபெறவழித்ததனைப் பிங்கானிற்போடே. (1011)

போட்டுநீநவகெந்தி பூபதிதான்பாரு புனிதமாய்வாகனெடை
பிங்கானிலிட்டு, நட்டுரவிமுகந்தனிலே யிருநாழிவைத்தால் நவநீத

மருவியது பாயுமதுபாரு, எட்டுவகையட்டமா தொழிலுமதிலாடு
மென்சொல்வோங்கெந்திரசமதுதானிறங்கும், செட்டுமிதிற்பலிதமடா
சிவபூசைசெய்து சீஷாவில்கெந்திரச மெடித்தனைவாரே. (1012)

கெந்திரசக்கட்டு.

வார்த்திதிற்கெந்திரசஞ் சேரொன்றுவாங்கி வம்மானதுருசா
சம் பணவிடைத்தான்தாக்க, ஆர்த்திதெமெழுகதுபோர் கட்டுமிதபாரு
அம்மெழுகையெடுத்துக்கட்டு செபநீரிற்றுக்க, வார்த்திசையும்வெல்
லுமடா கெந்திரசக்கட்டு நாதவிசத்திகெந்தி யதிலிட்டால், மூர்த்தி
பதநிதற்கீடு மூவுலகிலுண்டோ முதண்டகெந்திரசக் கட்டுக்கல்லாமே.

கல்லானகல்லதுவு மிதற்கீடுண்டோ காலக்கோட்டிவிஷமுமிதற்
கீடுண்டோபார், மல்லானைக்கல்லதனை யெடுத்துநீயப்பா மகத்தான
கல்வமதி லிட்டுநீதாக்கி, சொல்லானரோமசெய நீர்சிவகங்கை சொற்
பெரியநாதவிந்து மூன்றுமிகபாரு, நல்லானவீரமிநு பலந்தான்கொ
ண்டு நன்மையதாய்க்கல்வமதி லிட்டுநீதாக்கே. (1014)

இட்டுநீதாக்கையிலே நாரதுபோற்றிரனும் யென்னசொல்வேனி
றமிதற் கீடுமுண்டோ, கட்டுமடாவறுபத்துநான்கு சாக்தனைக் கரு
வதற்கிதுகுருநாணி ரோமிதனை, தெட்டெல்லா மாக்கிவிடும்வட்டது
போலே நேரானகுளிகைக்குச் சாரணையுமாகும், கெட்டுவிட்டு மடை
யருக்கிதுயாதியந்தங் கெணிதமென்றபிசி னாதுபோலாமே. (1015)

நாரானநாரதுவில் சிவகங்கைவிட்டு நளினமென்றகரமதுவால்
மத்திமெழுகாகும், வாரானமெழுகதனைத் திரட்டியுண்டாக்கி வாங்கி
விடுநாதவிந்தி லிதைமைந்தா, ஏரானபிவ்வுண்டைபிடு நாழிபிடுந்தால்
யென்னசொல்வேனதின் பெருமைதனைமைந்தா, மாரானமகத்தான
குளிகைபிதுவாகு மாரநிவார்சாரணைக்கு கெவுனமிதுவாமே. (1015)

மிதுவானயாதிதுறை யாறுமேலாகும் மேலானமேருவுக்கு யந்த
மிதுவாகும், அதுவானயந்தமெல்லாமிதுவொன்றுலாகும் ஆதாரமா
றுதுறை பேறுமிதுவாகும், நதுவானகெந்திரசக்குளிகை சாரணைபி
தாகு மதன்மொழிபோல்சோதியொளி தங்கரசக்காடாம், விதுவான
சாரணையை யமுரிதனில்விட்டு விறங்குமிருநாழிகை வீரம்வைத்தி
டரே. (1017)

வைத்திடர்புலத்தியனே மகராசயோகி மகத்தானசாரணையை
யெடுத்துநீயையா, கைத்துநீபிராஸூய பீடமேசென்று கருகப்பெறு
மம்மென்று கும்பித்துநீயும், ஐத்திடராக்கிணையில் சுழிணைபெறவே

ட்டி யங்கென்றுசாரணையை வாயிலிட்டையா, சைத்திரமவுனமதில்
தப்பித்தாயானால் சராசாஞ்சாரணைகொண் டோடுமிதுபாரோ. (1018)

ஒடுமதினோட்டமதையார் காண்பாரையா வோகோகோமச்ச
முனியவர் கண்டார்பாரு, நாடுமதுபண்டசரா சரங்கனெல்லாம் நவி
லுவோமிதுசுத்தி யரைநொடியில்வருகும், பாடுமேகலைவிதிமென்
றால் சொல்லப்போமோ பவனாதிமண்டலமுஞ் சுற்றிவரலாகும், கூடு
மிதுமகாதெனிவு குனினைசாரணையை கூரானமச்சமுனி கூறுமிம்மு
றையே. (1019)

முறையானமச்சமுனி சொன்னமுறையிதுதான் மோசமில்லை
கெந்திரச வைப்பைச்சொன்னோம், கறையானவைப்பதனை யின்னூல்
தன்னிற் கருணைபெறவசனித்தோம் கருவிதுதான்மக்காள், அறை
யானபோக்கெல்லாஞ் சொல்லுமிதுநூல்தான் துடியான நூலினிட
பெருமைதனைக்கேளு, வரையானசித்தருட நேர்மைபிதற்கெல்லா மச்
சமுனிநூலதுதான் மவுனமதுவாமே. (1020)

இடைக்காடர்வைத்த வெள்ளைபாஷாணவைப்புமுறை.

மவுனமென்றவிடைக்காடரவ ருடையபெருமை ஆரறிவார்புல
த்தியனையறி வாகச்சொல்வோம், சவுனமாய்ப்போகாது வவர்வைத்த
வைப்பு சாற்றுகிறேனவராஜ பூபதியைக்கேளு, எவுனமென்றவிடைக்
காடரவ ருடையவைப்பு யென்னசொல்வோன்ரசபாஷாண முறை
யைத்தாலும், யவுனமென்றவெள்ளை பாஷாணரசத்தை யருளுவோ
ம்புலத்தியனே யவர்பெருமைதானே. (1021)

தானுனவெள்ளைபாஷாண ரசவைப்பைச் சாற்றுகிறேன்சைத
ன்னிய மாகவேகேளு, பானுனவெள்ளை பாஷாணஞ்சேரொன்று பரி
வானவெடியுப்பதிலே சேருபாதி, வானுனபாரையுப்பு சேர்தான்பா
தி வஸ்துவென்றசீனமதிர் சேருபாதி, கோனானசிவவுப்பு சேரதிர்
பாதி கூறுவோம்வெண்காரஞ் செரொன்றுமே. (1022)

வாரானவாலேசம் சேரொன்றுவாங்கி மகத்தானசரக்கெல்லாங்
கல்வமதிவிட்டு, சேரானரசம்விட்டுக் குருசெயநீர்சேரு செயலான
நீர்விட்டு யிருளாமஞ்சாட, பாரானபாகதுபோ லாகுமிதுபாரு மண்
பான சிவகங்கைசேர் கொண்டுதாக்கி, மூரானமுச்சாமஞ் சாடினாலே
யா மூதண்டமாகுமிதுபாரு வழித்திடீரே. (1023)

வழியானபீங்கானில் பாகதனையிட்டு வசனித்தோம் பூரணாதி
செந்துரம் பணவிடைதான், நழிவானநஞ்சுக்கொடிசுண்ணம் பண

விடைதான் நவிலுவோமிதான்டு மொன்றசச்சேர்த், பழிவான
பாகுதனிலிக் குருவையிட்டால் பாயிமதினருவிபது பண்கமயிது
வாகும், தெளிவானமதுசல மிரங்குமிதுபாரு தேசமதிவிதுவரிது
செயரசமுமாமே. (1024)

ஆமென்றவெள்ளை பாஷாணரசமிதுதான் ஆர்செய்யப்போருர்க
ளகஸ்தியனுஞ்செய்தேன், நாமென்றயின்னாலு சௌமியசாகரந்தா
னாடிலேமெய்ஞ்ஞானி நண்பாகச்செய்வார், தேமென்றவிடைக்
காடர் வைத்தவைப்பிதுதான் தெளிவானவெள்ளைபாஷாண ரசமிது
தான், நாடுமென்றரசமிதனைச் சீஷாலிவிட்டு நல்லபிரானாயக் கியான
மேயோதே. (1025)

ஒதுவாய்நீயிருக்கு மில்லமேசென்று வறுதிபெற்றேசக மவுன
மேகொண்டு, வாதுவாய்வாசியதை வங்கென்றிழுத்த வசனிப்பாய்
நாறுருசெயிப் பாயேயாகில், வேதுவாய்வெள்ளை பாஷாணரசஞ்சி
த்தி வெகுவிதமாகவல்லோ சொன்னோம்நாம்பாரு, நாதுவாமிதுரசம்
வெகுபதனமாக நவிலுவோம்வைந்துநீ தெரிசிப்பாய்தானே. (1026)

தானென்றரசமதனில் சேர்கொண்டுவாங்கி தருவானபீக்கானி
லிட்டீநீயையா, தானென்றமுன்சொன்ன கெந்திரசமாகில் நலமான
ரசமதிலிங்கமிடைதாக்கி, கோனென்றபாஷாணம்ரசத்திலிட்டாக்கால்
கூறினோம்வெள்ளைபாஷாண ரசக்கட்டாகும், ஆனென்றபந்தரசக் கட்
டைநீகொண்டு அருளினோங்குகைக்குச் சாரணைதான்கேளே. (1027)

மவுகேசரக் குளிகை.

கேளப்பாகல்வமதிற் சாரணையையிட்டுக் கெடியானநாதவிந்து
சேர்கொண்டீயும், நாளப்பாகல்வதில்நவிலவிந்திட்டு நாள்முழுதுநாற்
சாமஞ் சாடினாலையா, கேளப்பாகோட்டுதல்போல் நராயத்திறனும்
செய்பாகமதுகண்டு செயலாகீயும், கேளப்பாவாறு குருசெயநீ
ரைதான் கொண்டசாமமது வாட்டுவாயே. (1028)

ஆட்டீயதைவழித்து வுண்டைபோற்செய்து அமுரிதனிலறு
சாம மடவாய்நீதாக்க, நாட்டினிலிக்குளிகை நேர்மைபிதுபாரீர் நாதா
க்கள்தேறுமிது சாரணைநானாகும், வாட்டியேநீயதைபெடுத்துப் பார்
த்தாயேயானால் மவுன நேசரக்குளிகை விதுபோலுண்டோ, தேட்டியே
யிக்குளிகை தேடவேவேண்டுந் தேடாட்டால்மடையென்று செப்ப
லாமே. (1029)

செப்பிளேனாமிக்குளிகை யிடைக்காடர்செய்த செய்கையதினாலே யல்லோ செப்பிளேனும்பார், தப்பொன்றும்வாராது சாரணையக்கொ ண்டு சைதன்ஸிபமாகவே பிராணயமேவி, ஒப்பிளேனும்மூலசுழி யருகே யேடு யுச்சரித்துசேசுத்தி லங்கென்றிழுத்து, குப்பிளேனும்குளிகை தனை வாயினிலிட்டுக் கும்பித்துபுல்த்தியனே தம்பித்துப்பாரோ. ()

பாரோதம்பித்து வாகியதனாலே பண்மைபெறப்பூகத்தில் நின் றுயேயானால், கோரோசுருவினிட பீடமுந்தேற்றும் குருவி நுப்பார் பலகோடி சவிமதிதான்கூழ், ஆரோசியங்குரின்று தெரிசித்தாலையா அர கராச்சாரணைகொண் டிழுத்தாயேயானால், பேரோசியண்டரண்டங் மொண்டோடும்பாரு பிரபல்லிபமதன் பெருமை பேசொண்ணுகே.()

பேசாதேகருவதினை யாருங்காணார்கள் பேரொளியேதெய்வமெ ன்னப் போற்றுவரோகாண்பார், ஏசாதவிடைக்காடரவ ருடையபெரு மை யெளிதல்லோயெண்ணுலே சொல்லப்போமோ, வேகாதவெள்ளை பாஷாண ரசமாகில் விளங்கினே றவர்கைத்த முறையைத்தானும், வாரி மலர்க்கமலவிதழ் பரிமளிக்கவப்பா வசனிப்போமமுதண்ணீர் நேர் மைமெத்தகாணே. (1032)

அழுகண்ணர்வைத்த கெவுரிபாஷாண சரவைப்பு

காணப்பாடுகெவுரிபாஷாண ரசவைப்பு கருணைபெருமழுகண் ணரவர் வைத்தமுறையை, காணப்பாடுசௌமிபத்தில் நன்றாகந்சொல் லோம் நனிமைமென்றகெவுரியதில் சேர்தாண்கொண்டு, வேணப்பா வெள்ளை பாஷாணஞ் சேர்கொண்டு வெகுவாககல்லும்கம்பியுப்பாரும், தேணப்பாயிம்மூன்று விதமொன்றுசேர்தான் சினக்காஞ்சேர்கொ ண்டு கல்லமதிற்றுக்கே. (1033)

தாக்குவாய்சிவகெங்கை ரோமசெயரீர்தான் தருவாகவொவ் வொன்றாய்ச் சேரதுதான்வாங்கி, தாக்குவாய்கல்லமதினிட் டிருசாம ஞ் சாடினூல்நாடி போல் திரனாமிகபாரு, ஆக்கினூல்ப்பாகங் கண்டு நீயப்பா ரடவாணநாதவிந்துசேர் கொண்டுதாக்கி, வாக்கினூற்சொன்ன தன்று மலையாதேயப்பா வசனிப்போமுச்சாமம் வளமாய்ச்சாடே. ()

சாடினூற்பாருபொல் வருதல்மிககண்டு சைதன்ஸிபமாகவுரீப னைத வழித்துரீயும், போடியாய்த்திரியாதே பிங்கானிலிட்டுப் பேரான சிவசெந்தூரம் பணவிடைதான், நாடினூல்நாஞ்சகொடிசுண்ணம் பண விடைதான் நவிலுவோமிதுரண்டு மொன்றாகச்சேர்த்து, பாடினூல்நவ ராச பூபதியேகேரு பாரினிலிக்குருவைப் பரிவாய்நீதாக்கே. (1035)

பரிவானபாகதனை ரவியிலிருசாமம் பண்மைபெறவைத்தீரென்
று லவிபோலிறங்கும், நரிவானநவநீதம் போலேவைநீ நவிலுவோம்வீ
சட்டுப் பாயுமதுபாரு, அறிவானதேவிச மிதுபோலுமுண்டோ
அறிவுள்ளோர்செய்தமுறை யறிந்துநீபாரு, வறிவானவதன்ரசத்தைச்
சீஷாவிலிட்டு வசனித்தோமயேஸ்பரிவின் பூசையதுசெய்யே. (1036)

செய்யப்பாடுவாரி ரசக்குனிகையைக்கேளு செப்பினுமுகண்
ணரவர்க் கீடுமுண்டோ, மெய்யப்பாடுவையசத்தில் செரொன்றுவாங்கி
விளங்கியதோர்பிங்கானி லிட்டுமேநீயும், பொய்யப்பாடுபாகாம்ல் முன்
சொன்னரசந்தான் புகழானவெள்ளையென்ற பாஷானரசமாகில், வை
யப்பாடுவையிடைதான் கெட்டியுதிவிட்டால் வலுத்தமடாயிழுத்து
ரசங் கட்டுமதுபாரே, (1037)

பாரப்பாடுவாரிசசக் கட்டதாரும் பாரினிலையாரறிவார் மகத்
தானகட்டு, ஊரப்பாவுலுத்தரென்ற மனிதர்காணு ருறுதிபெறுமெய்
ஞ்ஞானி யவர்தான்காண்பர், ஆரப்பாவறிவார்க ளாருநிலை அரிதரி
துவாதியடா சென்மிக்கும்பேர், காரப்பாவவர்கேர்மை சொல்லொண்
றுது கண்டவரைத்தொண்டுபண்ணிக் கைவிடாதே. (1038)

கைவிடகெவாரிசசக் கட்டைகொண்டு கல்வமதிற்கட்டதனைக்
கருதாயிட்டு, மைவிடாமாதருட நாதவிந்திட்டு மைந்தனேசிருசாமனா
ஞ்சாடிக்கால், கைவிட்டநாரதுபோல் திரளும்பாரு நலமானசிவவிந்து
சேர்தானிட்டு ஐவிடாமுச்சாம முறிற்றினால் அரகாரகுனிகையது
யருளொண்ணுதே. (1039)

ஒண்ணுதகுனிகைதனை சாரணையைத்தீர்ந்தால் ஒகோகோபுவ
லாதி லோகமெல்லாம், எண்ணுதபலவகைகள் தோற்றுந்தோற்று மெ
ன்னசொல்வேன தின்பெருமை யெவருங்காணார், பெண்ணுசைதீர்ந்து
விடுங் குனிகையினாலே பேரானகுனிகையிட்டு பெருகதனைக்கேளும்,
வெண்ணுதபொருளிதுபார் விந்தைகட்டும் வேரென்றவேரிதுதான்
விளம்பக்கேளே. (1040)

விளம்புவோமிக்குனிகை யரைபிற்கட்டி வெருவிதமாய்மனமக்
கலைபதுசெய்தால், அளம்புவோமரைநொடியில தீதம்பேர்ஸ்திரீக ளவ
ருடனேபுணர்ச்சிசெய்தா லருள்வோநாம, உளம்புமுளபுகாந்தரமட்
டும் விந்துவிழாது உத்தமனேதிரோமது வாடாதுபாரு, புளம்பக்கே
ள்குனிகையை வாயிலிட்டு புணர்ந்திடவேவிந்துவது பூர்க்குந்தானே.

பூர்க்குனின்றகுனிகை சாரணையக்கொண்டு புனிதமுடன்பிர
ணையபீடஞ்சென்று, காக்குகின்றமுனைசுழியில் வாசியொட்டு கருணை

பெற்றோசகங்கொண் டோட்டிப்பார்த்து, வாக்குநின்றவங்கென்று
வாழ்விட்டு வருஷிப்பாமொருநிலையாய்த் தம்பித்தாயானால், கூங்குநின்
றகுவினையது யண்டாண்டங்கொண் டோடியனாரொடிக்குள் வருகு
ந்தானே. (1042)

வருகின்றவழகண்ணர் வைத்தரசவைப்பு வகையாகச் சொல்லி
விட்டோம் கெவிரசமாகில், அருகின்றவவர்கைத்த கெவிரசமாகில்
ஓர்நிலைவருடைய நேர்மைதனைக்காணார், புருகின்றபுலையருக்குத்
தெரியாதிதுபாரீர் பூணத்திலமுர்தமுண் ணும் பெரியோர்க்குத் தெரி
யும், நருகின்றவழகண்ணர்கைத்த வைப்புசொன்னோம் நவிலுவோந்
தொழுகண்ணர் தண்மையிதைப்பாரீர். (1043)

தொழுகண்ணர்கைத்த தொட்டபாஷாணரசவைப்பு.

பாடப்பாபுலத்தியனே யின்னங்கேளையா பாடுகிறேன் தொழுக
ண்ணர் பண்மைதனைப்பாரீர், ஓரப்பாவவர்கைத்த வைப்பதனைப்
பாரீர் அடவானதொட்டி பாஷாணங்கேளு, தோப்பாகெளரியதில்
சேருகொண்டுவாங்கி தெளிவானதொட்டி பாஷாணஞ் சேகையா,
நேரப்பாபூரமதில் சேருதான்பாதி நேர்மைபெறவிரமதில் சேர்தானு
மாமே. (1044)

ஓமேதான்சினமது சேரதிலேபாதி யருளானதாலையடா வாலே
ரசஞ்சேரு, நாமேதான்வாச்சாரஞ் சேரதிலேபாதி நல்லவெழுப்புப்பத
னிற் சேரதிலேபாதி, போமேதான்பொட்டலுப்பு சேர் அநிலேபாதி
புகழானகல்லுப்பு சேர்தானுமொன்று, வாமேதானிகையெல்லாம் கல்
வத்திலிட்டு வசனித்தோமாதிலிந்து நாதஞ்சேரண்டே. (1045)

ரெண்டானநாதவிந்தை விட்டுமதைக்கேளு நேர்மையிருசாமம்
விடாதே யதைச்சாடு, உண்டானசாடியதோர் பிறகதனைக்கேளு உண்
மைபெறவிரண்டுசேர் குருசெயநீர்விட்டு, கண்டாயோபுலத்தியனே
முச்சாமஞ்சாடக் கருவதுபோலாகுமிது காணீரோமைந்தா, அண்டா
யோகருவில்கிவ கெங்கைசேரண்டு அருளினோநாற்சாமமாட்டுவாயே.

ஆட்டையிலேபாகுபேர லாகுமிதுபாரு அப்புறத்தேவழித்து
மொரு பீங்காளிலிட்டு, சேட்டைபெறப்பூரணதி செந்தூரமையா சிவ
முப்புண்ணமது நஞ்சுக்கொடிசுன்னம், வாட்டுவாயொவ்வொன்று
வீதம் பணவிடைதான் வசனித்தோம்பாகதிலே விட்டுமிதைஐயா, நா
ட்டுவாய்விழுகத்தில் பீங்காளிகைத்து நாற்சாமஞ்சென்றபின்ன
தின் பெருமைகாணே. (1047)

காணுவாய்விட்டுயிறக்குமதுபாரு காளசத்தமேகம்போ லருவி
துபாயும், வாணுவாய்வருவிக்குமது கலசந்தானு மகத்தானசலாநதி
யின கெங்கையதுபோலே, ஆணுவாய்தொட்டி பாஷாணரசந்தானு
மதன்பெருமை பென்னுலேபதீதஞ் சொல்லப்போமோ, ஏணுவாயிந்
தரசச்சிகாமணியிலிட்டு யேகியேநாதசத்தி பூசைபதுசெம்பே. ()

செய்திந்தரசந்தன்னிற் சேரிண்ணிவாங்கி செய்பாகமாகவுந்
தான் பிங்கானிட்டு, மைதுமலர்வாசமது போலேயதுகவயா மைந்
தனேபிங்கானை வளமாகக்கொண்டு, செயதந்தகொளிரசமதிற் பணவி
டைதான செனிதமதாய்த் தொட்டிரசமதனையிட்டால், கைதுமேநா
ரதுபோல் கட்டுமதுபாரு கருவுடையோரறியு மின்மைபாகனேறே.()

கண்ணுனதொட்டிரசக் கட்டதனைக்கொண்டு நாதவிந்திலதைநன்
ருக்கிவிட்டு, கண்ணுனவிருநாழி நாதமதிலிருந்தால் கனயோகக்கட்டா
குந் தொட்டிரசமாகில், அண்ணுனபுலத்தியனை நவாசபோகி அடவா
னகுளிகையடா யிதுபோலுமுண்டோ, வண்ணுனதொட்டிரச மார்தா
னறிவார் மகத்தானவிவயோகி மதியாலிகையறியே. (1050)

அறிவானசித்தர்களே யின்னமொன்றுசொல்வே னருளானகுளி
கையிது வன்பாகக்கொண்டு, மறிவானதமுரிதனில் கட்டையிதுபிட்
டு மைந்தனையிருநாழி வளாயிதைவைத்தால், வறிவானவச்சிரம்போ
ல் கண்டுமிதுபாரு மாணுக்காள்தொட்டிரச மாறிவார்தேர்மை விரி
தானகுளிகையிது தொழுகண்ணர்வைப்பு விளங்கினோஞ் சௌமியத்
தில் விசிதமிதுதானே. (1051)

தானுனகுளிகை சாரணையின்பெருமை சைதன்னியமாகவுநான்
கிவகெங்கைசேர்கொண்டு, மாணுனமதியமுர்தங் கொண்டுமேதான்
மகத்தானகல்வத்தி லன்னீரைவிட்டு, தேனுனசெயம்பெறவே சாம
மையா தெவிட்டாமலிருசாமஞ் சாடினுக்கால், சேனுனமைபோலே
யாகும்பாரு சித்திக்குங்குளிகையதை செயம்பெறவேதாக்கே. ()

தாக்கியேகுருசெயரீர் சேரொன்றுவாங்கி தனதாகவிட்டதிலே
யிருசாமஞ்சாடு, தாக்கியேசாடையிலே மெழுகதுபோலாகுந் துதிபெ
றவேயம்மெழுகை வழத்துநீஐயா, வாக்கிலேவின்றாடு மமுர்தசந்தரி
யே மகமாயி ஆயிரீ செகமாயிவுவு, நோக்கியேயவன்பதமே தெரிசித்து
நீயும் துண்மைதருமெழுகதனை யுருட்டியுண்டாக்கே. (1053)

ஆக்கியேயமுரிதனி லிருசாமமிட்டா வதன்பெருமை நேர்மை
தனையாருகாணார்கள், தாக்கியேயிருசாமஞ் செந்தனைஐயா தொட்டி

ரசக்குளிகையிதைக் கொண்டுமீமைந்தா, நாக்கியேரோம செயநீரதி
லேபோட்டால் நலவாணசாரணையு மாகுமிதுபாரீர், சாக்கியேபிதுவதி
கஞ் சித்தர்களேகேள் சாரணையாங்கெவுன்மிது சார்ந்துமிசுபாரே. ()

பாரப்பாபுலத்தியனே நவராஜயோகி பரிவாணசாரணையைக்
கொண்டுமீமைந்தா, பேரப்பாடிராணை பூசைதனைச்செய்து பெரு
மூலச்சுழிமுனையி லங்கியதைபூட்டி, ஆரப்பாமணக்கண்ணுலங் கென்
றுநாட்டி யருபெறவேயாக்கினைபி லறுகோணமேவி, ஏரப்பாவரை
யாமுபனிசண்டுமேகி யியம்புகிறேன்ரேசகங்கொண் டிழுத்துநீபாரே.

கொண்டுமீவாசியதைக் கும்பகத்தில்நிறுத்திக் கும்மென்றுபூ
கஞ் சென்றதேயாகில், அண்டுமீயப்பூரகந் தெரிசனமாஞ்சித்தி யடுத்த
சாரணக்குளிகை யதிதஞ்சித்தியாகும், கண்டுசாரணையை வாயிலிதை
யிட்டுக் கருணைபெறத்தம்பித்துக் கனயோகஞ்செய்தால், கொண்டு
விடுமண்டரண்ட புவனமுதலையா கூறினோநாற்றிசையுங் கொண்டு
ரும்பாரே. (1056)

வருகுமென்றதொட்டி பாஷாணரசக்குளிகை வருஷித்தோம்
தொழுகண்ணர் வைத்தவைப்பிதுதான், அருகின்றவக்குளிகை யார்
செய்வாரையா அருகினோந்தொழுகண்ண ரவர்க்கிடுண்டோ, நரு
கின்றசௌமியசாகர மின்றுலில் நாம்சொன்னோமகத்தியனும் நன்ற
கக்கேளு, தொருகின்றதொட்டி பாஷாணரசவைப்பு சொன்னோ
ம்நாம்புலத்தியனே தொழுகண்ணர்வைப்பு. (1057)

வைப்பானவைப்பதனி லின்னமொருசெய்தி வசனிம்போம்
சுந்தரமே வளமாய்க்கேளு, கொப்பானயெமநாட்டு சித்தரின்பெருமை
கூறவுந்தானுவதனாற் கூறம்போமோ, செய்பானவவர்க்கை வைப்ப
தனைக்கேளு செகத்தினிலே யாரறிவார்சித்தருடமாய்கை, ஐயப்பா
கேள்புலத்தியனே நவராசபூபதி அருளுகிறோமகத்தியனு மடவத
னைக்காணே, (1058)

எமநாட்டுச் சித்தர்வைத்த காந்தரசவைப்புமுறை.

அடவானயெமநாட்டுச் சித்தருடனேமை அரிதரிதுயாரறிவா
கத்தியங்கண்டேன், நடவானபூமலரின் வாசமதுபோலே நாம்சொல்
வோங்கருக்களுட நன்மைதனைக்காண்பீர், கடவானகாந்தரச வைப்
தனைக்கேளும் காளினியில்மணிதரவர் காணுமிரிதாகில், செடமான
ஞானபா தேசிகனேகேளுஞ் சிவமோகசித்தர்களே செம்புவோம்
நாமே. (1059)

செப்புவோம்காந்தமது சேரொன்றுவாங்கி சிவசிவாகெந்தியது
சினஞ்சேரொன்று, நப்புவேம்கவாச்சாரம் படிக்காமாகில் நல்லதொ
ருபொட்டிப்பு யிந்துப்புச்சேர்தான், அப்புவேமுப்பு சேரொன்று
அடவானபாஷாணம் சேரதிலேபாதி, ஒப்புவேங்கெயுரிசேர் வீரமது
சேரு வொன்றானகல்வமதி லிவ்வகையெல்லாம்போடே. (1060)

போடப்பாபுலத்தியனே சுந்தராகேளும் புனிதமென்றசிவகெங்
கைகாதவிந்துசேரு, சாடப்பாபிருசாமஞ் சாடினாலையா சாற்றுவது
போலேயல்லோ சைதன்னியமாகும், நாடப்பாகுருசெயரீ ரோமசெய
ரீரு நன்றாகவிதமொன்று சேரொன்றுவாங்கி, ஆடப்பாயதைவிட்டு
முச்சாமஞ்சாடு அடவாகச்சாடயிலே நாரதுபோலாமே. (1061)

ஆமேதான்கினிசெயரீர் சேரொன்றுவாங்கி யநீரிலதைவிட்டு
யிருசாமஞ்சாட, நேமேதான்கினியது பாகதுபோதும் நீமகனோதை
வழித்துப் பிங்கானிலிட்டு, நாமேதான்பூரணாதி செந்தூரம்பணவி ட
தான் நஞ்சுகொடிசுண்ணமதில் விராகனிகைகொண்டு, வாமேதான
திலிட்டு ரவிமுகத்தில்வைத்தால் வழியுமதுயிருசாம மருவியதுதாமே.

காந்தரசக்குளிகை.

தானென்றகாந்தரச மதிலிறங்கு ம்பாரு தநவா னகீர தனைச்சீஷா
விலிட்டு, மானென்றமனோன்மணியின் வாழைபூசைசெய்து மதனதம்ப
பாய்கூசையது சிவயோகஞ்செய்து, பானென்றபதனமதாய்க் காந்தா
சம்வைத்துப் பணிந்திடாய்பூரணமே பண்மைபெறத்தானும், கோ
னென்றகுருகூசை பரபூசைசெய்து குளிகைசாரணைசெய்யக் கூறு
வோமே. (1062)

கூறுவோம்காந்தரசக் குளிகைதனைக்கேளு கூரானரசமதனி விர
ண்டுசேர்வாங்கி, தேறுவோம்ரசமதனைப் பிங்கானிலிட்டு செயம்பெற
வேதொட்டி பாஷாணரசமாகில், வாறுவோம்பணவிகைதான் ரசத்தி
லிட்டு மகத்தானரவியிலிருநாழி வீதம்வைத்தால், ஆறுவோம்காந்த
ரசங் குளிகைகட்டாகும் அருளானகட்டெடுத்துக் கல்பேதிலிட்டே.

இட்டிடவேகாந்தமதின் கட்டதனைபயா இட்டுநீகாதவிந்துங்
குருசெயரீர்கேளு, வட்டிடவேயிரண்டுமொவ் வொருசேரையா மகத்
தானநீரைவிட்டுச் சாடுமிருசாமம், கட்டிடவேசாடிமறுபே ரதனைக்
கேளு கருணைபெரோமசெய ரீருசிவகங்கை, வெட்டிடவேயிட்டுமுச்
சாமஞ்சாட விதமானநாரதுபோ லாகுமிதுகானே. (1063)

காணப்பாபுலத்தியனே நாரதனைக்கொண்டு கருதவேயுருட்டி
யுண்டை யாக்கியேநீதான், வாணப்பாபொட்டுலுப்பு செயரீற்சாமம்

சுவனிக் கோமெடுத்ததனைக் கருவதனைப்பெடுத்து, ஆணப்பாயமுறிதனி
லிந்தனிகையிட்டா லடவானகெவுனரசுக் குனிகையிதுவாகும், நாண
ப்பாயமுறிதனி லிருநாழியிருந்தால் நலமானசாரணைக்கிது குனிகை
நன்றே. (1066)

நன்றானகுனிகையிதை மேருவதற்கிப்பந்தால் நனிலுவோஞ்சாரணை
யாஞ் சாரணையைக்கொண்டு, சொன்னோநாங்குந்தரசுக் குனிகையிது
வாகும் கரும்பொறலாம்வாசியது சொன்னபடிக்கேட்கும், நன்றானகுனி
கையிது இலையுந்தந்தைந் கண்ணோடேயாறுவதை குவிந்தே
தூங்கி, அன்றானயாண்டரண்டங் கொண்டேயோடி யகாரகொடியிற்
கெவுனகுனிகை வருகும்பாரே. (1067)

வருகியிதுயிக்குனிகை யெமநாட்டுச்சித்தர் வசனித்தவைவர்பு
முறை காங்குசமாகில், அமுதுநிதுயார்செய்தா நகஸ்தியனென்செய்தே
னருளாசசாரணைய பாடங்கமதுசெய்து, தெருகுமி நவானைமனேன்
ணியியின்பூசை தெனிலா நமவுனமதின் பூசைசெய்து, மருகுமிதுயெம
நாட்டுச்சித்தர்வைப்பை மகிழ்ந்நடிபணிந்துருமல ரடியைப்போற்றே.

போற்றுவாயெமநாட்டுச் சிதருடபெருமை புலத்தியே சொல்
லிவிட்டோஞ் சௌமியத்திற்றானும், ஆற்றுவாரவர்பெருமை யாரு
மறியார்க ளறிந்தவனேநானறிப மற்றபெருண்டோ, பூத்தமலர்வா
மதுபோலே யருள்செய்தோம் பூதலத்தன்னிலே தேறுவாரிவர்கள்,
நாற்றிசையுபுத்தபெறலா மிக்குனிகையாலே நாற்றிசையுஞ்நற்றிவா
லாகுமிதுபாரே. (1068)

கோரக்கர்வைத்த பூரசசவைப்பு.

வரலாகுமின்னமொரு கருவதனைக்கேளு மகத்தானகோரக்கர்
மலையெதனைக்கேளு, அரலாதுவருடைய கோரையாரறிவா ளறிந்த
வனையகந்தியனா ராருநிலைபாரும், வெரலாகுமவர்வைத்த வைப்பு
முறைக்கேளு விளங்கினும்விசிதமுடன் விபாமதாயானும், திரலாகுஞ்
சவ்விராச வைப்பைக்கேளுந் தெனிவதனாற்சொல்லுகிறோந் தேரும்
சசமிதுவே. (1069)

மிதுவானகோரக்கர் வைத்தரசமாகில் மேன்மைபெறச்சொல்லு
கிறேன் மேலாகியபண்போர், சதுவானசவ்விரஞ் சேரதுதானாகில்
சம்பிரமதாய்க்கெந்திசைக் கெவுரிசேராகில், செதுவானசீனமதுசே
ரொன்றுவாகில் செப்புனோம்பூமது சேரொன்றுவாகில், அதுவான
பாஷாணஞ் சேரொன்றுவாகில் அருளினோந்துருக்கசே ரடவாகப்
பாரே. (1070)

(1071)

பாரப்பாபுலத்தியனே சொல்லக்கேளும் பரிவாபடிக்காரம்
பொட்டுப்புதானும், ஆரப்பாபிவமுப்பு வைந்துபலமாகும் அருளி
னோஞ்சுத்தியுப்பு வைந்துபலமாகும், கோரப்பாபிவைபெல்லாங் கல்வ
மநிலிட்டுக் கூரானபிவகெங்குகுரு செயநீர்தானும், வேரப்பாபித
மொரு சேர்தானும்வாங்கி விட்டதிருசாமம் விடாமலதைச்சாடே.

சுடையிலேபாககுபோ லாகுமிதுபாரு சார்பாகபாகங்கண் மரோ
யானில், வாடயிலேவேண்டாமையா நவராசபூபதியே வாகானினி
செயநீர் நாதவிர்துதானும், ஓடயிலேவிதமொருசே ரொன்று வாங்கி
புதுதியெம்பாகதனி லின்னீசைவிட்டு, ஆடையிலேமெழுகதுபோ
லாகுமிதுபாரீ ரருளினோம்வழித்ததனை புன்டையதைச்செய்யே. ( )

செய்யப்பாவுண்டைதனைப் பிங்கானிலிட்டு செயம்பெழவேயது
நடுவில் குழியாகச்செய்து, பொய்யப்பாபோகாது பூனாநீசெய்துதாம்
புகழானிலசெந்துதாம் பூபதியின்னீசை வண், வெய்யப்பாபி நமொரு
விராகனெடைகொண்டு விளங்கவேயக்குழியில் விதமாகவிட்டு
நய்யப்பாயம்மெழுகால் மேல்முடிசெய்து நலமானவிதனிலேவிரு
சாமம்வையே. (1074)

வைத்தப்பாபிவயோகிபுலத்தியனேயையாவைத்ததினால்தீட்டு
வருவியதுபாயும், புத்தப்பாநவரீத ரசமதுபிறங்கும் பூமென்றரச
மதனைப் பார்த்திரேயாகித், சித்தமறவைத்ததினால் செயசித்தியாகும்
செனத்திலேவிரசம் சீஷராவிலவாங்கி, கைத்துகைப்பாகமதாய்
விட்டதினேபிரடை கருதவேகருணைநெய்வைத் ததனைப்போற்றே. ( )

போற்றியேவாலைமனோன்மணி பூசைசெய்து புகழாகவவனுடை
ய கமலபதந்தனிலே, வாற்றியேயடிபணிந்து பிங்கிரேயாகில் வருவி
ப்பான்மதி யமுர்தந்தானும், ஆற்றியேயண்ணாவு தட்டாமலையா வரு
ளுகிறென்முன்னாக்கி லமுர்தங்கொள்ள, சாற்றியேசவ்வீரம் தீதசத்தி
யாகும் கைதன்னியப்பொருளெனவே சாம்பதம்போற்றே. (1076)

பதமானசவ்வீரக் குளிகைதனைக்கேளு பரிவானரசமதிலே சே
ரிசண்டுவாங்கி, கதமானரசமதனைப் பிங்கானிலிட்டுக் கருணைபெறக்
கூர்ந்தரசம் விராகனெடையிட்டால், சதமானசவ்வீரமதி கட்டாருஞ்
சார்வானகட்டதனைச் சம்பிரமதாமக்கொண்டு, நதமானகட்டதனைக்
கல்லமதிலிட்டு நாதவிர்துசேர்விட்டு நனிமதாயாட்டே. (1077)

ஆட்டுவாய்முச்சாம நாதம்தாலாட்ட அடவானநாரதுபோலாகு
மிதுபாரீர், காட்டுவாய்மதிசெயநீர் சேர்கொண்டையா நன்பாகநாற்

சாமம் நனினமதாயாட்டு, சாட்டுவாய்ராடையில மெழுஞ்சாரணியா
ஞ் சம்பிரமதாய்ப்பாகங் கண்டுகூர்ந்து, தேட்டுவாய்வழித்ததனை யுண்
டையதாய்ச்செய்து செயலானவுண்டதனை யமுரிதனிற்போடே. ()

போடப்பாபுலத்தியனே யின்னங்கேளப்பா புதழாகவதிலிட்ட
குளிகையதைவாங்கி, பாடப்பாபார்த்தீரே யாமாநுற்கேளு பரிசடை
யசவ்வீர குளிகையதுநன்றும், வாடப்பாருளிகைதனை மேவுநக்கீய்ந்
தால் வசனிப்போங்குளிகை சாணையுமாகும், தேடப்பாருளிகை
சாணையைக்கொண்டு சிவபோகத்திலிருந்து தியானமதுசெய்யே. ()

செய்துசிவபூசைதனைச் செய்தீரேயாகில் செயதித்தியாருமிதுச
வ்வீரக்குளிகை, கைதானீரோனாய பீடமேசென்று நன்கென்றுவாசி
கொண்டு சிங்கென்றிழுத்தால், வைதானீகுருவினடி பிரசன்னமாகு ம
க்குருவை தெரிசிப்பாய் மதியறிவாகையா, ஐதானீயவருடைய கமலபத
ந்தனிலே அர்ச்சித்துவவர்பதமே பூசித்துப்பாரே. (1080)

பாடப்பாபுலத்தியனே நவராசபோதி மரிவானசாணையை வாசி
னிலிட்டே, சாரப்பாதம்பித்துக் கும்பித்தாயானல் சைதன்னியபொரு
டோற்றுஞ் சற்றுமில்லாதே, ஆரப்பாவுனக்கீடு ரேசகந்தானொட்டி
யங்கென்றுகும்பித்து தம்பித்துநின்றால், குரப்பாவாயிலிட்டிக் குளி
கைசாணைதான் தூக்குமப்பாயண்டரண்ட மயங்காதேகானே. ()

காணப்பாபுலமெல்லாஞ் சுற்றியரைகொடியில் கண்முடி விழி
க்குமுன்னே குளிகைசாணையையும், ஆணப்பாருளிகை கொண்டு
வருகுமதுபாரு அநீதமிந்தக்குளிகையது யருமையெவர்காண்பார்,
பாணப்பாபரிட்சையிதைப் பாகமதாற்காணு பண்மைபெறக்குளிகை
தனைப் பதனமதாய்ச்செய்து, கோணப்பாவாரதுயதித சித்தன்பாரு
கோரக்கரவருடைய மகிமைமெத்ததானே. (1082)

தானுனவவருடை பெருமைதனைக்கேளு தராதாங்கனாதாரு
செணத்தில்கிக்கண்டார், கோனுவரை யாறுங்கண்டார் கூறிகே
ந்தொண்ணூற்றார் கருவிமுதற்கண்டார், வானுனரவியமிர்ந்த மவர்தா
னேகொண்டார் வளமானயண்டகாயா கற்பங்கொண்டார், தேனான
தேகசித்திகாய சித்திபெற்றார் திருவாககருக்குருவு மறிவுமுதலாமே.
இந்நூலிற்பாடியபொருள்களெல்லாங்கண்டு துகையறிய

ஆமென்றகோரக்க ரவருடையநேர்மை யாரறிவார்வையகத்தி
லாருமறியார்கள், தேமென்றமொழியுடையோ ரவர்மகிமைகாண்பார்
சித்தரவர்தானறிவார் சிவபோதியவர்காண்பார், மாமெனறவவர்பெரு

மை மகாதிரமோமெத்த மானிலத்தில்மனிதாறி யார்கனிதுபாரீர்,
வேமென்றவவர்பெருமை நேர்மைமெத்தசொன்னேம வேதார்தயான
வர்க்கே வெனியாகும்பாரே. (1084)

வெனியானமறைப்பெல்லா மிந்நூலிற்சொன்னேம வெட்டவெ
னியாகவுந்தான விதிமதாய்க்காண்பீர், வெனியானவெனிக்குள்ளே
வேதமயமறிவீர் வேதார்தஞானமய மவுனமயங்காண்பீர், வெனியான
வெனிக்குள்ளே மனோன்மணியாம்பாரு விசத்தியறுகோணத்தினு
கண்டவிபரமதைக்காண்பீர், வெனியானவெனயெல்லாஞ் சௌமி
யத்திற்கண்டோம்விளங்கினோங்கருக்கிடையுங்கருக்கிடையும்நன்றே

நன்றானமறைப்பெல்லா நனிமதாய்ச்சொன்னேம ஞானத்தி
ன்குறிப்பெல்லா நண்பாசுவிண்டோம், குன்றமலர்கேளும் புலத்தி
யனையோகி கூறினோம்வழிபுப்புசெந்நூரஞ்சொன்னேம, அன்றான
பூமிநாதச் சுண்ணமுஞ்சொன்னே மதிற்கோடாகோடிசெந் நூரஞ்
சொன்னேம, சன்றானசாச்சுகனில் கட்டுபற்பஞ்சொன்னேஞ் சதா
கோடிமுறையெல்லாஞ் சாற்றினோமே. (1087)

சாற்றினோஞ்சௌமிய சாகரந்தானாகும் சார்வானபொருளெல்
லாஞ் சைதன்னியமாக, போற்றினோமுறைசெய்தோம் புலத்தியனே
கேளும் பூட்டினதோர்பூட்டெல்லாம் மிந்நூலிற்சொன்னேம, ஆற்றி
னோமேதென்று லதிதமான அளவில்லாக்கருக்களெல்லா மிதிலேசொ
ன்னேம, வேற்றுமைகளில்லையப்பா யிந்நூல்பீடம் வேதார்தசாரமிது
விலக்கமாமே. (1088)

விலக்கமென்றவைப்புமுறை தீதமதுசொன்னேம விஸ்தாரமா
னதொருகருக் குருவுஞ்சொன்னேஞ், வழக்கமென்றசாக்குவைப்பில்
ரசந்தானுஞ்சொன்னேம வாலேசமுதலானசெய நீருஞ்சொன்னேம,
தெளக்கமென்றதிராவகங்க ளமுர்தமதுசொன்னேஞ் தெளிவானகற்
பங்கள் குணிகையதுசொன்னேஞ், நனிப்பமென்றநவரீதத் தயிலமுஞ்
சொன்னேம நனிமென்றவெங்காய நலமுஞ்சொன்னேமே. (1089)

நலமானதிரேகமாங் காயாதிகற்பம் நாதவிந்துசிவவிந்து நன்றா
கச்சொன்னேம, வலமானவைங்கோலத் தயிலமதுசொன்னேம மகத்
தானபதினெண்பேர்வைப் பெல்லாஞ்சொன்னேம, சலமானவப்பி
னிட பன்னீருஞ்சொன்னேம சமர்த்தானதேசமதின் கிரிகள்சொன்
னேம, குலமானபூரீறு பூர்க்குந்தேசங்கள் காரானவண்மைபெல்லாங்
கூறினோமே. (1090)

கற்றோஞ்சித்தருட பெருமைசொன்னோங் காரணகருளையின்
மைவையச்சொன்னோம், தேறினோமதீதப்பொருள் மறைப்பெல்லாந்
தான் திரட்டில்லாப்பூட்டையெல்லாந்தெளி வாகச்சொன்னோம், சா
றினோஞ்சௌமியசாகர மென்றிந்நூல்சொன்னோஞ் சமர்த்தானரத்
தினம்போல் சாடினோம்பார், வாரிநோமாயிரத்திர நூறுநானும் வச
னித்தோம்புலத்திபனே வசனித்தோமே. (1091)

பெரியோர்களிடஞ்சென்றால் அவர்களால்

காணப்படுகிறபொருளறிய.

வசனித்தோமிந்நூலைப் பதனஞ்செய்து மகத்தானசதாகாலம் பூ
சித்தாக்கால், ஓசனித்தோமொருகுறையு மனுகாதையா யுகாயுநாந்தி
ரங்கோடி வாழலாகும், அசனித்தோமாயிரத் திருநூறுக்கு னடக்கி
விட்டோஞ்சதாகோடி நூல்பூட்டெல்லாம், துசனித்தோம்புலத்திய
னே சொல்லக்கேளுந் தர்ச்சனரோடுறவாகா தூரநிலே. (1092)

தூரநின்றபெரியோர்க னிடத்திற்சென்று துலங்குகின்ற மறை
ப்பெல்லாங் கேள்விகேட்டு, தேரோரியவரிடத்தில் பன்னிரண்டாண்டு
சேவித், உவர்பதமே பணிந்துநீயும், பேருபெறவவர்க்குமை யாகி
ரினறு பெலமானவிந்நூல் சாஸந்திரத்தையும், கூருரியவரோதிரேரின்
நூலும் கடசாமல்மனஞ்சலி யாமற்போற்றே. (1092)

போற்றியேயிந்நூலைப் பகருளுக்கால் பூரணம்போல்வருமனங்
களி கூர்ந்துதானும், முத்தியேகொடுப்பதற்குச் செவியும்கேட்பார்
முடிமூலக்கருவையெல்லாம் வின்னுவாரப்பா, சத்திவிவமொடுங்குநிலை
தவமுஞ்சொல்வார் தன்மைபெறுமத்துவத்தின் கருவைச்சொல்வார்,
எத்திசைக்குஞ் சித்தனென்றுபேருமீவா ரெட்டுபத்துமைந்திரண்டு
மிகழ்வார்பாரே. (1094)

பாப்பாபத்துதிங்கள் கருவைச்சொல்வார் பன்மைபெறுமெட்
டுதிங்கள் பழமைசொல்வார், ஆரப்பாவாருமறி யாதவொன்றை யரு
ளுவார்முன்றுடனே ரண்டஞ்சொல்வார், நேரப்பாபூரணத்தி னிலையு
ஞ்சொல்வார் நிகரில்லாநாற்சாதி பனிநீர்சொல்வார், தேரப்பாதெளிந்
தசித்த சகமுஞ்சொல்வார் தெகட்டாதகருவையெல்லாந் தெளிவிப்
பாரே. (1095)

தெளிவிப்பாருபரிடதம் பசுபதியுஞ்சொல்வார் தேறுவோர்கறி
வுபத்தி நிலையுஞ்சொல்வார், கனிவிப்பார்கருக்கிடையுந் குளிக்கிடையுந்
காட்டி கண்ணோட்டம்வாசிரிலை மவுனஞ்சொல்வார், நனிவிப்பார் ஞா
னத்தின் கருவுஞ்சொல்வார், நாதாந்திரோன்மணித்தாய் வலியஞ்

செகல்வார், வழிவிப்பார்வழியென்ற குருவைச்சொல்வார் வாமப்
பாலமுர்தநிலை வசனிப்பாரே. (1096)

வசனிப்பாரட்டம் ஈதித்துஞ்சொல்வார் வையாறுயேந்தீரவ
ரை ஞாலஞ்சொல்வார், அசனிப்பாரிந்தாமயேந்தீர மயேந்தீரஜாலம்
அருளுவார்செகரணங் கோகரஞ்சொல்வார், வசனிப்பார்பலகலை
யுந் தெனியச்சொல்வார் பாகங்கள்செய்பாசும் பரிவாய்ச்சொல்வார், நச
னிப்பார்சித்தறு பத்துநான்கும் நவிலுவாரிந்நூலினுட் பொருள்சொ
ல்வாரே. (1097)

சொல்லுவாசவருடனே தொண்டுசெய்தால் துறையெல்லாம்வ
ழிதுவையாய் நன்றாய்ச்சொல்லி, சல்லுவார்சாயுச்சிய பதவிதந்து தன்
னிடத்திற்றமசியதாய் வைத்துக்கொள்வார், எல்லுவாரித்தனையும் வழி
யாச்சொல்வா ரென்மகனையறிவதஞ் லெல்லாங்கண்டு, கல்லுவாருன்
னதிற் கபடுண்டாகில் காலகாலமிருக்கச் சிவபோகஞ்செய்யே. (1098)

செய்யப்பாநாள்முன்று காலம்வாசி சிதருமல்துலத்தி லொருமி
த்தொன்றாய், எய்யப்பாயிருநூற்றி யிருபத்தோராயிரத் தறுநூறுச
வாசம்மோங் காரலீட்டில், பையப்பவாசபத்தும் கற்பத்தாலடைத்துப்
பண்மைபெறவாசியந்தான் சிதறொட்டாமல், கையப்பாகன்னியர்தன்
மோகந்தள்ளிக் கனவிலும்பெண்மாய்கை நீனைக்கப்போகா (1099)

போக்கானததுகளைப் பேசலாகாது பூரணம்பேரல்மனதுகந்து
நித்திமர்தான், வாக்கானவொருமனதாய் நிலைக்கவேணு மாயர்சத்தி
கிரியாசத்தி மயக்கமாகா, தேக்கானயிலைதனிலே பொருபேர்தன்னம்
வசயகாலமெத்தி யானஞ்செய்வாள், பாக்கானகனிப்பாக்கை யக
லத்தள்ளு பரிவானகொட்டைப் பாக்குந்தானே. (1100)

காலேசிவயோகம் தேக்கெலையிலன்னமுண்பது.

காணுகின்றபாக்கிடித் தூளாய்ச்செய்து ததுப்பேறுமலைமீளாகு
யிலையைக்கொண்டு, ஆணுகின்றவாண்பணிநீர் கீராகனெடைகொண்
டு அருளானகற்பூர சுண்ணஞ்செய்து, ஒணுமென்வசுண்ணமறை வி
ராகனெடையெடுத்து வோகோகோபணிநீர் குழைத்துநீயும், வாணு
கின்றயிலையாரில சுண்ணம்பூசி வளமானயறிலைபு மொன்றாய்வையே.

வைத்துமறைப்பலந் தூளாயதினிலிட்டு வளமாககருட்டியதை
நாள்முன்றுகாலம், கொத்திதனையோருண்டு யிங்விதமாய்க்கொண்டு
கூரானபொற்சாலிபத் சரிசியன்னம், கைத்துநீகொண்டுவிட்டுச் சிவ

யோகம்பாரு நலமானகால்முன்று நாழிரண்டு, கைத்தநீவாசியொட்டி வலக்கரமேழுட்டி கனமாசரவிதனிலே வைத்துப்பூனே. (1102)

கொட்டைப்பாக்கு வெற்றிலையுண்ணும்

பூணப்பாழாணமே மவுணங்கொண்டு புனிதமநாய்முன்றுநாழி தம்பித்தப்பாரு, நாணப்பாமுன்றுநாழி கால்மேலிட்டு நன்பாகவுட்கார்த்த முன்றுநாழிதம்பி, மாணப்பாமவுணமா யிருந்தாயானால் மனதறிவால்வழிகண்டு நடந்துபாரு, ஏணப்பாயிவ்விதமாயிரவு பகல்பன்னிரண்டு என்மகனேநாழிகையோர் வருஷத்தானே. (1103)

வாசிபார்க்கும் வகையறிய

தானென்றநாழிகைதானாலாயிரத்து முன்னுற்றறுபதாச்சு சாதித்திலோராண்டு குவ்விதமாய்த்தானும், ஊனென்றமாய்கையோலாமூண்டுபோச்சு வுகாரத்தினுசையெல்லா பூழலாய்ப்போச்சு, வேனென்றவிந்துபலன் மதயானையாச்சு விகற்பமெல்லமற்றுதடா நாயமாய்கை, கானென்றகருவிதெர்ண் ணுற்றுமையா கல்மலைபோலிறுகி விந்து கட்டிப்போச்சே. (1104)

சுவாசதம்பனநாழிகை தொகுப்பு.

போச்சென்றமனிதருக்கு முன்னோர்சொன்னார் புகழானசுவாசமதைப் புகலக்கேளும், ஏச்சென்றவிருநுற்றறுபத்தோ ராயிரத்தறுநறுசுவாசம் யெழுப்பினத்துக் கிதுவண்தான் மேலதிகமாகும், ஆச்சென்றறுபத்தையாயிரத்துத் தொளாயிரத்திருபதுக்குள் அருளினோம்சுவாசமதின் கணக்குநேர்மை, வாச்சென்றவித்தனையும் அகாரத்துளொட்டி வர்ங்கியேயாக்கினையி லங்கென்றுகாட்டே. (1105)

வாசி யெழுத்து

நாட்டியேநாளொன்றுக் கையாகேளு நவிலுவோநாழிகைதானாலாக்கும்பி, வாட்டியிழுத்தங்களை கூட்டித்தம்பித்தால் லசனித்தோஞ்சதாசிவத்தின் கோணங்கானும், தேட்டியேவைங்கோணந் தியங்கி நினற தெரிபுங்கான்சதாசிவத்தின் சத்தபீடம், பூட்டியேபீடமங்கென்று வாசியிழுத்து பூரணமேவசியநமவென்று தீட்சையோதே. ()

ஓதவேவங்சிங்யமநம மதிலென்றும் ஓகோகோசதாசிவமுநு சத்திராராவென்று, ஆதவேயடைத்துநீ ஓம்இறிம்மென்று அருளுவாய் தீட்சைசாண்டு மாண்பெண்ணுச்சு, வாதவேபிரண்டெழுத்து ஏகமா

விழுத்து வளமாகச்சொல்லினதோ ரட்சரங்கள், மாதவேமனென்ம
ணியைத் தியானஞ்செந்து மகத்தானவாக்கினையில் தம்பித்துப்பாரே.
வாசிக்கு மூலமந்திரதீட்சை சத்திசிவ வெட்டெழுத்து.

பாரப்பாபுலத்தியனே நால்நாழிகும்பி பார்க்கையிலேசதாசிவ
முஞ் சத்திதோன்றும், ஆரப்பாவங்குறின்றுயிரண்டு தீட்சைதியானம்
அடவாகப்பிரசன்னஞ் செய்யுமார்க்கம், தேரப்பாயிருநுறு செபித்தீ
ராகில் தெளிவானசதாசிவமுஞ் சத்திபிரசன்னம், வேரப்பாவிளங்கு
வா ராக்கினையினின்று வேணசித்திதந்துபா லாட்டுவாரே. (1108)

ஊட்டுவாரமுர்தமென்று முலைப்பாலைத்தான் ஒகோகோவாங்கி
நீவாசியில்தாக்கு, நாட்டுவாய்நாவதனு லுண்டிடுமண்டலந்தா னல
மாகவுண்டிடவே நாலாயிரமாண்டு, ஆட்டுவாய்ஜெயகண்டி செங்கோ
ல்லிலைபதியும் அதட்டியாய்நாணுறு முழுச்சித்தனுவாய், ஏட்டிலேயிந்
தபடிசொன்னேனென்று யெண்ணுதேமானுக்கா னியம்பிடரே. ()

இயம்பிடரிதற்குத் தத்துவம்வம்பிரிக்க யென்னுலேமுடியாது
யிவரைவெல்ல, சயமாடர்சதாசித்தி தீட்சையிரண்டாலே சாவேது
யொருநாளுந் தானென்றுநீயாவாய், உயம்பிடருகாயதங்கள் கண்ணி
ற்காண்பா புகவரைக்குமிப்படியே சாதித்தாயானால், பயம்பிடர்பல
நாளும் சிவசத்துவனுவாய் படர்ந்துவருங்கோரையது விழுதுமாமே.

விழுதானசடலமெல்லாந் தேகவிஷமே விறக்குறேமத்துவார
மேனியெல்லாம், விழுதாகவிறக்கியே பிறிகிவிறச்சேரும் விளங்குமப்பா
பரசருவேபிரமமாகும், விழுதானபிறதியியில் விழுந்துதானால் வந்து
கற்பம்மீடும் விகர்ப்பம்போச்சு, புழுதாகவெண்ணாரு மிருக்கலாம்பார்
மெய்குஞான பரகெதிகையக்காணலாமே. (1111)

காணலாந்தீட்சைரண்டு மீதனாலையா கருதலாம்பலகலையு மாகி
யாவாய், காணலாஞ்சதாசிவன் போலிருக்கலாகுஞ் சாயுச்சியபதவி
பெறும் சத்திகொலுவிருப்பாள், வாணலமாக்கினையைத் தெரிசித்
தாயானால் மனப்பூரணமாவாய் பகிழ்ந்துபாரு, பூணலாம்பதியொளி
யில்கழிகையநாட்டி போற்றிவொய்பூரணத்தை வசியமாக்கே. (1112)

தெய்வலோகத்தயிலம்.

ஆக்குகின்றவாக்கினையின் தீட்சைசொன்னேன் திவரமானவா
சியுட நிலையுஞ்சொன்னேன், போக்குகின்றபொருள்களெல்லா மிதி
லேசொன்னேன் பூரணமாய்நின்றதொரு நிலையைச்சொன்னேன்,
தேக்குகின்றபரகெதியு நன்றாய்ச்சொன்னேன் தெய்வலோகத்தயில

மதைச் செம்புலோம்பார், ஆங்குசுன்றதிலமதை யார்தான் மான்
பார் அறுபத்துநான்கு மாடக்கேளே. (1113)

ஆடலாந்தெய்வலோகத் தயிலங்கேளு அண்டாண்டமேறலார்
தயிலத்தாலே, சாடலாமகோரசுருபந் தானுநில் சார்வான தயிலத்தால்
மோடாகேசமுதிந்து, ஓடலாந்தயிலமுறை சித்தியாக வுரைக்கிறும்
புலத்தியனைபுற்றுபாரு, ஊரோடுங்குண்ணெரியாய்த் திரிபுமான்பா
ருவத்தருடன்சேராதே யுற்றுக்கேளே. (1114)

வைமியகுலபத்மினி பனிக்குடம் சத்தி

உற்றுக்கேளுகாமடா மவுனவேத முத்தியடாகழிமுனையில் மவு
னநாதம், சற்றேகேளுதுபடருமது சிங்குநாவு சைதன்னியஅகாரம
டா விந்துவிந்து, எற்றிகையிலுள்ளதுகாண் மனிதர்வாழ்க்கை மியம்
பிடுனும்வைமியகுலஞ் சத்திமாறில்,சாற்றக்கேள்சாதிவாத தேகமாகில்
சார்வாகப்பிறவிடையாம் பத்துவயதாமே. (1115)

சுத்தசலம தியானம்.

பத்துவாய்சித்தகாரநாள் பருவந்தன்னில் பிறவிடையாம்பியாழ
ங்குரு வெள்ளிபார்வை, அத்துப்பார்கன்னிப்பெண் ணுச்சம்பாரு ய
வனொளிப்பீடமதில் விந்துதித்தால், நெத்திப்பாருத்திரமாம் ரவியின்
காலம் நேர்மைபடுந்தலைவனப் பாயதிகமாகும், வித்தானபிண்டமது
வற்பனித்தால் வேதத்தசிகபாலன் பிண்டம்வாங்கே. (1116)

வாங்கியெயெடுக்குமுன்னே பனிக்குடந்தான்வீழ்து மக்குடந்
தானுடையாமற் செம்புப்பாண்டம், தாங்கியேபாண்டமதில் பனிகீரி
ட்டுத் தருவானவெண்கோழி யண்டோடுகண்ணம், பாங்கியேபதினா
று படிநீறிற்றானும் பலமிரணுகண்ணமதை யதனிலிட்டு, தூங்கியே
திரியாதேதாழனிசல்கலக்கி துருவமென்றாவிமுகத்திலிருநாழிவையே,

வைத்துயேப்பாக மானுலப்பா வசனித்தோம்வெளுமைநீர் பன்
னீராகும், அதுநீதெனிவாகுஞ் சுத்தசலமாகு மச்சலத்தைசேஷாவில்
யெடுத்தாவிட்டு, சுத்துநீசாமமது வெள்ளிவாரங் கருநிலேனும்ரோகணி
பில் திகாலமாகில், செத்துநீவயசிவயகமாலும்நீம்ஆம் யங்குஷாயாவை
ன்று செபியுருதாறுதான் தியானம்பண்ணே. (1118)

செயநீருக்குசெபவெழுத்து.

பண்ணப்பாமகேஸ்பரியின் பூசைசெப்து பணிந்தசுத்தசலமத
னைப் பதனப்பண்ணி, அண்ணப்பாமுன்சொன்ன ஷன்னிதலைப்பின்

டம் மதையெடுத்துக்கத்திகொண்டு அதனைக்கேறி, மண்ணப்பாபனிக் குடல்க னெருப்பையுஞ்சலப்பையு மகத்தானபெருங்குடல்க ளிது வெல்லாமெடுத்து, நண்ணப்பாபிறிதியியின் ஜலத்தைவிட்டு நளின மதாயுள்மூலஞ் சத்திபண்ணே. (1118)

கன்னிப்பிண்டமாக்கரு அகோரமாரண சொக்குபொடி.

பண்ணியயுள்மூலமீரல் பிச்சம்வாங்கி பாவகமாயுலர்த்தித்து ளிடித்துவடிகட்டி, முண்ணியேமுன்சொன்ன மாக்கருசேர்கொண்டு மூலமென்றவித்தானில் சேர்தான்கொண்டு, அண்ணியேயிரண்டுமொ ன்றாய்ச் சேர்த்துக்கொண்டா லகோரமாணசொக்குபொடி விதுதான் பாரு, தண்ணிமையாயிராதேயிந்தத் தூளைக்கொண்டு தனதாகவதிற் கலக்கும் வகையைக்கேளே. (1119)

வகையானஸ்திரீகொர்ப்பங் குழியானையும் வளமானசுழல்வண்டு யிப் புலிகருவண்டு, துகையானகுப்பையு கருங்குளவிதானும் தரு வமென்றசெங்குளவி பச்சைசிறுவண்டு, நகையானமினிப்பிச்சி செவ் வாலரணை நவிலுவோமபல்லியெட்டுக் காலிப்பூச்சி, அகையானசிற் றெரும்புபேரெரும்புமாகு மருளிஞோந்திசைப்பூச்சி மாப்புழுதானே.

தானென்றசெந்தேளு கருந்தேளுமாகுந் தருவானசெய்யான் பனை யேறிப்பாம்பு,மானென்றசலபச்சை தவளையாகும் மகத்தானதே றைவெள்ளை பச் சோந்தியிவைவெல்லாம், ஆனென்றமண்ணில்வாமும் பூச்சி யிருபலந்தான் அருளிஞோம்பெரும்பூச்சி சமூலமாகும், கோ னென்றயாகவகை துகையைக்கேளு கூறிஞோமிருபத்து முன்றுவகை யாமே. (1121)

வகையானயிவைவெல்லாம் ரவியுலரவைத்து வாரஞ்சென்றெடு த்திலொய் சித்திரைகாலத்தில், எகையானயிதுவெல்லாங் கல்லுரலி லிட்டு யெழுவுலக்கைகொண்டுநீ சாமஞ்சாடு, அகையாகச்சாடையிலே மாத்துளாகும் அப்பனையதைத்தோண்டி வடித்தெடுத்துக்கொண்டு, முகையாமல்முன் தூனில் கலந்துகொண்டு முண்மைபெறப்பதன மதாய் வைத்திடரே. (1122)

வைத்துத்தானின்னமொருதூள் பொடியைக்கேளு வசனிப் போம்பூச்சிவகை வளப்பமாக, வைத்துகின்றவழிமறிச்சான் கண்ணீர ல்பித்தும் நலமானதேவாங்கு கண்ணீரல்பித்தும், பைத்துகின்றவாந் தைக் கண்ணீரல்பித்தும் பண்பானகருங்குருவி கண்ணீரல்பித்தும், செத்துகின்றசெம்பருந்து கண்ணீரல்பித்தும் செயலானகோட்டான் கண்ணீரல்பிச்சே. (1123)

பிச்சானவிச்சனியின் கண்ணீரல்பித்தும் பிலமானகுழிநறியிற்
கண்ணீரல்பித்தும், செத்துகின்றபெருங்காடைக் கண்ணீரல்பித்தும்
செயமானபுலிப்பல்லின் கண்ணீரல்பித்தும், அத்தானநாகப்பரம் பிர
ல்காண்பித்தும் அருளிஞோம்செம்போத்துக் கண்ணீரல்பித்தும், கச்
சானகருங்காக்கை பிரல்கண்பித்தும் கழுதைக்கண்காலொடு பித்து
மாமே. (1124)

ஆமென்றகருங்கோழிக் கண்ணீரல்பித்தும் அடவானகருநாபி
ன் கண்ணீரல்பித்தும், நாமென்றகரும்பூனைக் கண்ணீரல்பித்தும் நல
மானமலையுடும்புக் கண்ணீரல்பித்தும், வாமென்றசெவ்வாலரணைக்
கண்ணீரல்பித்தும் மகத்தானகருமந்திக் கண்ணீரல்பித்தும், கோ
மென்றரசானிக் கண்ணீரல்பித்தும் கூறிஞோந்துக்கணங்குருவி கண்
னீரல்பிச்சே. (1125)

கண்ணுனபுலிக்குறத்தி கண்ணீரல்பித்தும் கணக்காக ஆகவகை
யிருபத்துமுன்று, நன்றுகக்கொண்டுவந்து சித்திரைக்காலத்தில் ரவி
முகத்தில்வாரமட்டு முலாச்செய்து, வண்ணுதவகையெல்லா மெடுத்து
நீயு மகத்தானகல்லுரலி லெல்லாமிட்டு, எண்ணுனபெழுவுலக்கை
பரிசாகக்கொண்டு யிருசாமம்விடாமலதைச் சாவொயே. (1126)

சாடயிலேமாத்நாளா மயதுளைத்தான் சார்வாகத்தோண்டிவடித்து
தெடுத்தநீயும், சூடதிலேமுன்சொன்ன துளதிலேசேர்த்து துடியாக
ப்பதனமதாய் வைத்துநீயும், நாடயிலேயின்னமொரு துளைக்கேளு
நவிலுவோங்கடைசரக்கில் நலமாய்த்தானும், ஆடயிலேசாதிக்காய்
சாதிபத்திரி அடவானகோஷ்டமேலம் லவங்கப்பூவே. (1127)

பூவானகஸ்தூரிமஞ்சள் * புழுகுபூரம் புனிதமெனுஞ்சாம்பிரா
ணி சுக்கரிதாரம், ஆவானவெடியுப்பு பிந்துநீரு அன்பானகல்லுப்பு
கோரைக்கிழங்கு, நாவானநாகமல்லிக் கிழங்குநாலும் நன்னூரிநத்தை
ச்சூரி வேரதாகும், மாவானசிறியாநங்கை விரியாநங்கை மகத்தான
வெண்குன்றி கருங்குன்றிவேரே. (1128)

வேரானபெட்டிகொட்டை புங்கங்கொட்டை விளம்புவோஞ்சிவ
னார் வேம்புநரிமிரட்டி, ஆரானவழுகண்ணி தொழுகண்ணியாகும் அட
வானபேறழிஞ்சிக் கோட்டையாகும், சேரானசெந்நாயுருவி வேரதா
குஞ் செம்பருத்திசித்திரமூல முத்தாமணிவேர், வாரானகருநெல்லி
வேர்தானாகும் வளமானவெட்பாலைமேல் புல்லுருவியாமே. (1129)

ஆமென்றகருவமுத்தை வேர்தானாகும் ஆடாதோடைவேர்செம் முள்ளி செரிஞ்சியாணைவோம், நாமென்றபூனைக்காலி தூட்டைவேரும் நல்லசிவகரந்தைவிஷ்ணு மூலியாகும், வாமென்றபெலிச்செவி வேர் பொன்னுமத்தை வசனித்தோம் திகைப்பூடு நாபிவேர்தான், நாமென்றகருங்காக்கணம் பூவும்வேரும் நல்லவன்மூலிதொட்டால் வாடியென்றெண்ணே. (1130)

என்றானநரிப்பாலை வேருதானாகும் இயல்பானகுதியடி வேருமாகும், நன்றானவிலாமிச்சம்வேர் வில்வவேரும் நனினமென்றவவுரி வேர் கஞ்சாமூலி, வன்றானபேய்மீட்டி வேருமாகும் வழக்கானசீந திற்கொடி மூலமாகும், மன்றானமுல்லைவே ரிருவாட்சிவேரும் மாதளம்வேர்சிறுகட்டுக் கொடியுமாமே. (1131)

ஆமேதானாகவகைவேர் மூலசரக்கும் அருளுகிறேமதிதுடைப முறைத்தானப்பா, நாமேதான்சொல்லுகிறே முரையைக்கேளு நவிலுவோம்காற்பத்து மூன்றதாகும், ஏமேதானிதுவகைக்குள் பலமுன்றுகும் என்மகனேகொண்டோவி முகத்தில்வாரம், சேமேதான்சித்திரா நான் காலாக்கிணையிலுலர்த்தி சிதறாமலெடுத்துக்கல்லு ரவியிற்றுக்கே.

தாக்கியேயிருப்புலக்கை பெருதாய்க்கொண்டு சாவியாய்முச்சாமஞ் சாடினாலையா, மாக்கியேமாத்துளா போலேயாகு மத்துனைத் தோண்டிவடித் தெடுத்துக்கொண்டு, முக்கியேமுன்தானி லொன்றுய்ச்சேர்த்து முத்துளாஞ்சிதறமற் பிங்கானிலிட்டு, வாக்குசித்திமுத்தி பெறச்சிவ பூபதிசுண்ணம் மனுசரித்தோம்சித்திபூ பதிதானென்றெண்ணே. (1132)

எண்ணுதற்குவகையென்ன புலத்தியனேகேளு எண்கோணத்தின்மூல மடைத்துநீயும், அண்ணவேவிசுத்தியிலே யகோரத்தைநாட்டி அடங்காதவாசிதனை விசுத்திதனிலிழுத்து, கண்ணவேகதிர்சோதி தீபசுடர்தன்னில் கடும் ரவிக்குகைத்தாங்கிச் சுழியிலேற்றி, முண்ணவேயிடதுகலைத் தமர்தான்மூடி முதண்டவாசிதனை ரேசுதத்தில்நாட்டே. (1134)

சத்திசிவம் சித்திக்க.

நாட்டியேமயேஸ்பரத்தின் தீட்சையாருணர்வார் நலமானபித்தியான தீட்சைதனைக்கொண்டு, வாட்டியேவடதுகலை மேரதனில்நிதுத்தி மகத்தானதெய்வலோக சேர்க்கையேகண்டு, தேட்டியேதீட்சைதனை மவுனத்துட்டி தியானமண்டலஞ்சுற்றிதம்பி பொருநாறு, பூட்டி

வரும்நாளொன்று நாலுசாமம்நானுறு புகழாகவுச்சாடித்தால்மகேஸ்
வாமுஞ்சித்தியாச்சே. (1135)

ஆச்சப்பாமகேஸ்பரியும் பிரசன்னமாவார் ஆத்தானுமப்பனுமே
வாந்தானீவார், ஆச்சப்பாயவர்வாத்தா லறுபத்துநாலு அஷ்டமாநவச்
சாரஞ் சித்தியாச்ச, நாச்சப்பாதொழில்களெல்லாஞ் சித்தியாச்ச நவ
சாரசங்களெல்லாஞ் சித்தியாச்ச, காச்சப்பானுனசித்தி கவுனசித்தி
கனயோகயஷ்டமா தொழிலுஞ்சித்தே. (1136)

சித்தானபெனக்குமுன்னோர் சொன்னவடமொழிகள் சூட்சுமை
யாயித்தீட்சை யிப்படியார்சொன்னா, எத்தானயிக்குருவே எனக்குப்
பின்னோர் எவாறிவார்படுனென்பேர் மறைத்தசூட்சம், வித்தானபிறி
திவியிலுள்ள சித்தரெல்லாம் விளம்பவிலையிக்குருவை வெனிவிட்
டேன்பார், கத்தாலுமிப்பொருளைக் கற்கவேண்டுங் கற்காட்டாலான்
மடையர்பெண் ணெண்ணலாமே. (1137)

எண்ணவேகுருசாட்சி யெவருஞ்சொல்லார் யானவெளியாய்ச்
சொல்லிகிட்டேன்மறைத்திடாமல், உண்ணவேசிவன்சொன்னுருமை
மறைத்தான் ஒகோகோயென்னந்திக் குரைக்கும்போது, தண்ணவே
வெனியடக்கம் கந்திசெய்தார் தன்வந்திரிவெனிவிட்டார் பாகமில்லை,
அண்ணவேயீஸ்பரிதான் மவுனவெனிவிட்டார் அகத்தியனுமகாதெ
ளிவா யறைந்திட்டேனே. (1138)

அரைந்திட்டசௌமிய சாகரமின்னூலில் அதிதபண்போர்மறை
த்தபொரு ளெல்லாம்விண்டோர், மறைத்திட்டாரின்னூல்சௌமியத்
தைகண்டோர் மயங்கார்கள்செய்பாகம் கைபாகமெல்லாம், திறந்
திட்டேன்குருபாகஞ் சுத்திமுறைதீட்சை கூறினோமொளிக்கவில்கை
கூர்ந்துபாரு, வறைந்திட்டோம்சொக்குபொடி சித்தியாச்ச மகத்தான
பொடி கட்கெல்லாம் குருவிதாச்சே. (1139)

தெய்வலோக சொக்குபொடி.

ஆச்சௌறபொடியெடுத்த தூபதீபம் அன்னமறுகவைபுடனே
வைவேக்தியம்பூசை, வாச்சௌறதெய்வலோகச் சொக்குபொடிதான்
வனமானயிப்படியில் சகலசித்துமாகும், மாச்சௌறபின்னூலில் சால
மிதிவாடு மதற்கெல்லாங்குருவிதுதான் மயேந்திரசித்தாகில், ஏச்சௌ
றவதிசித்துக் கெல்லாந்தானும் எள்ளளவுபொடிபட்டா லெல்லா
மாமே. (1140)

ஆமப்பாபுலத்தியனே ஐயாகேளு அறுபத்துநாலுக்குங் குருவா
ம்பாரு, மாமப்பாமதீதகெஜ கரணத்துக்கு மகத்தானகோகரண சித்

துக்கெல்லாம், கோமப்பாசோடாகோடி சித்துக்கெல்லாம் குருவித
தான்சகலத்திற்கு மூலமூலம், நாமப்பாசொல்லிவிட்டோம் வேலோக
ப்பொடியில் நவிலுவோமென்னிடைதா னெடுத்துக்கொள்ளே.(1141)

பொடிக்குத் தியானவெழுத்து.

கொள்ளவேபொடியெடுத்துக் கரத்திலேந்திக் குருவானகத்த
சல முள்ளிடைதானிட்டு, அள்ளவேகுருசெயநீர்துவரம் பருப்பிடை
தான் அதில்வார்த்துநாத விந்துபாதி, வள்ளலேதியானித்து ஒம்-அ
றிம்மென்று வளமாகக்கஸ்தூரியெஸ் னிட்டுக்குழைத்து, மொள்ளவே
மந்திரத்தா லுச்சாடித்து முனைவெள்ளிக்கண்புருவதிற் நிலர்தந்
திட்டே. (1142)

தீட்டியேயொருவாறு செபிப்பாயாகில் திசைநாலுதிக்கெட்டுக்
கொன்றுபதினாறு, ஆட்டிடவேயாதிபந்த மண்டமெல்லாம் அதிலுள்
ளவதிசயங்க ளெல்லாங்காணும், மேட்டியாய்த்திரியாதே மேதினியி
லுள்ள வேடிக்கைகளதீதமெல்லாங் காணலாகும், முட்டியேநாகத்தில்
வாசிதனைக்கொண்டு முர்க்கமதாய்சிங்கெனவே சும்பிப்பாயே. ( )

சும்பித்துரசக்குளிகை வாயிவிட்டுக் சும்பமென்றபொதிகைக்
குப் போகவென்று, நம்பித்துதெட்சணமே போகவென்று நலமாக
கினைத்துமே வாசிதனையொட்டி, அம்பித்துதெட்சணமே யெழும்பி
னாக்கால் அம்மலையிற்கொண்டுவிடுங் குளிகைமைந்தா, எம்பித்துப்பா
ர்க்கையிலே யானுங்காண்பென் யான்கண்டால்சித்திமுத்தி தருவேன்
பாரே. (1144)

பாரப்பாயான்கண்ட போதேயையா பனிரண்டுகலைபுஞ்சித்தி
முத்தியாகும், ஆரப்பாவறிவார்கள் மோட்சமீவோரை யறுபத்துசித்
திமுறை தீட்சைசொல்வேன், மாரப்பாயதன்பிறகு மகாகோடிசித்தர்
வருவிப்பார்க்கேட்டபொரு ளெல்லாஞ்சொல்வார், தோப்பாசித்தரெ
ல்லா மெச்சிக்கொண்டு சேனாதிபதிபட்டமுனக் களிப்பார்பாரே. ( )

பாரப்பாபுலத்தியனே வையாகேளு பதினான்குலட்சந லதீதத்
துக்கு, வேரப்பாதெய்வலோகசொக்கு பொடியென்பார்கள் வேதை
யெல்லாமிப்பொடி தொட்டாட்டினாக்கால், தூரப்பாவெருதூர மொ
ருவர்காணார் சொன்னாலுங்கருக்காணா குதென்பார்கள், ஆரப்பா
சித்தரெல்லாங் கூடிக்கொண்டு அதீதமெல்லாமறைத்தாரென்று கூறு
வாரே. (1146)

கூறுவார்சாஸ்திர பாஷைகாணார் கூறிருக்கும்போதகத்தின்
பொருளைக்காணார், தேறுவார்சாஸ்திரத்தின் பயனைக்காணார் செப்பி

ருக்குழலத்தின் றெனீவைக்கானூர், மாறுவார்வாயதனானேகங் கே
ள்விசொல்லார் மகத்தானவுயிருக்கு மகிமைகானூர், ஊர்தோரும்பே
யதுபோல் பினத்துமாட்டை யுலகப்பேயாபேயைக் குருவென்பாரே.

குருவானபேயதனைக் குருவென்றெண்ணிக் கொள்ளடங்காத்
திவினையைக் கோறுமட்டி, அருளானசுருபமதை மனதாற்காண்பீர்
ஆதாநிலையேகி யன்பாய்நீயும், மருவானபிரமத்தைக் காணவென்று
மவுனமதில்வேதனால் விசிக்கஞ்செய்தால், சருவானசதாசிவத்தைக்
காணலாகுஞ் சச்சிதானந்தவெனி தான்காண்பீரே. (1148)

காணவேஞானசத்தி யப்போதெய்துங் காணிடுங்காண்ஞானிக்
குக் கருவாகாது, பேணவேபிண்டகரு வாகாதையா பெருமூலசூழிக்
கருதான் பேசும்பேசும், மாணவேமவுனிக்குக் கருவைக்கேளு மவு
ணத்தால்வாசிதனை யித்தாலே, கோணவேசகுனிகை தம்பனத்தி
னாலே குருதிபடுமவுணசித்தர்க் குருவிகாமே. (1149)

ஆமென்றசிவயோகவாய்வு பத்தும்நிலைத்தால் அங்கங்கேதமர்
வாசல் பத்துமூடும், மூமென்றவாய்வதுவு மூடினாக்கால் முறுதிபடுஞ்
சிவயோகங் குருவிதாச்சு, நாமென்றசித்தருக்குச் சுவாசமெல்லாம்
நரம்பெல்லாம்பிடுத்துகாணி பாவனைபோலாகில், சாமென்றதேகசடங்
கெட்டியாச்சு சட்டைபோனால்தித்தனெறு பேருண்டாச்சே. (1150)

உண்டானகடைசரக்கர் லொன்றுமாகாது ஒகோகோமூலிகை
யா லொன்றுமாகாது, வண்டானதாசியினு லொன்றுமாகாது வாய்வு
வென்றததனாலே யொன்றுமாகாது, நன்றானபுத்தியறி வொன்றாய்வே
னும் நாவுபலபலநினைவு பெண்ணலாகாது, தொண்டாதுவாதியடர்
வாதக்காறன் தொடுகுருவாமுப்புரு வழலையாமே. (1151)

ஆமென்றவாதிகுரு வழலைவிட்டால் அடவானவெரையொன்று
குருவொன்றில்லை, நாமென்றவதன்தொழில்கள் வழலையாபல நலமா
னவவர்க்குரு சுவர்க்காரந்தான், தாமென்றசுவர்க்கார மதியாகுஞ் சம
ர்த்தானசுவர்க்காரம் பிரமபிண்டம், போமென்றபிறவிபிண்டம் வழ
லையாநி பெண்ணடிதான் பன்னீருகுருவுமாச்சே. (1152)

பிண்டம் சுத்திவகை பெண்ணடியாதி.

ஆச்சென்றதெய்வலோகச் சொக்குப்பொடிதான் அரகராபதன
மதர யடக்கஞ்செய்து, வாச்சென்றமுன்கத்தி பிண்டம்வாங்கி வாய்
முழித்துபிண்டந்தனில் சலத்தைவார்த்து, காச்சென்றுகழுவிவோயே
திவிசையப்பா கண்ணாடியொளிவதுபோற் காணுங்காணும், வாச்செ

ன்றபின்டத்தின் தலையெவாங்கி மத்தலையில்மயிர்ச்சவ்வுங் கொரை
போக்கே. (1153)

போக்கியேயண்டைமூளை சிதருமற்றான புனிதமதயண்டபொ
டி சொக்குச்சுண்ணம், ஆக்கியேயாவதற்குக் கல்லுரலிலிட்டு சூதுசா
மசுத்தசலம் விட்டுச்சாடி, தூக்கியேயாடையிலே மெழுகுபோலார்
துருவமென்றமெழுகதனைத் தோண்டியப்பா, ஏக்கியேதோண்டியதை
ப் பிங்கானிலிட்டு என்மகனேகுருசெயநீ நிரண்டுசேர்வாரே. (1154)

காய்கண்ட தலைமூளை சுண்ணம்.

வார்த்துமேகரமதுவால் கலக்கியுந்தான் வளமாகநஞ்சுகொடி
சுண்ணமரைப்பலந்தான், ஆர்த்துமேரவிதனிலே வைத்திடுசாமம் ஆ
யிடுங்காண்மெழுகுக்கட்டி பொரிபோலரியும்ப்பா, நாற்ற்சையுமயக்க
லாமிப் பொடியினுலே நகிலுவோம்சந்திரன்போல் வெளுமைகாணும்,
போற்றிவொப்பொடியதனை யெடுத்துக்கொண்டு பூரணமேம்செய்
து பதனம்பண்ணே. (1155)

பண்ணுமந்தப்பொடிதனிலே சேரொன்றுவாங்கி பண்மைபெற
வடிகட்டி பொடியைக்கொண்டு, அண்ணுமந்தப்பொடிதனைப் பிங்கா
னிலிட்டு அடவானதிருகளனிப்பால் சேருமிட்டு, உண்ணுமந்தப்
பொடியதனைக் கூட்டிமத்தித்து ஓரிடையாய்க்கையகலஞ் சதாம்
பண்ணி பெண்ணுமந்தவில்லைதட்டி சித்திரைநாள்ரவியில் பெலமாக
வுலருமட்டும் ரவியில்வையே. (1176)

வைத்ததனைபுலர்த்திபின்பு யெடுத்துக்கொண்டு வளமான அண்
டோடு மெழுக்கவசஞ்செய்து, நைத்ததனைநாதவிந்தாற் சீலையேழுசெ
ய்து ரவியிலரைநாழிவைத்து யெடுத்துநீயப்பா, ஐத்துநீகாடைபொரு
புடத்தைப்போட்டால் அப்பனைதலைமூளைச் சுண்ணமாகு, முத்து
போல்நீறியதுநீருய்ப்போகு மூலதுரைகாய்கண்ட சுண்ணமாச்சே.()

முன்சுண்ணத் துக்குத்தியானம்.

போற்றியேபின்டமதைக் கழுத்துகொண்டையா புகழுவோங்
கால்மட்டாய் சிதறெட்டாமல், ஆற்றியேயெடுத்துமதைச் சொல்லக்
கேளப்பா அரகாவெடியுப்பு சவர்க்காரவுண்டை, நாற்ற்சையும்புக
ழ்பெறவே கல்லுப்புச்சுட னலமானபூமுடன் கஸ்தூரிமஞ்சள், பா
ற்றியேவெண்காரங் கஸ்தூரிபுணுகு பண்பைபெறுமல்லிகைப்பு முல்
லைப்பூவே. (1158)

பூவானயிருவாட்சி செங்கழனிப்பூவும் புனிதமென்றதேவதாரஞ்
சந்தனம், ஆவானமல்லிப்பு தாமரைப்பூவும் அடவானசாதிக்காய்லவ

ஆமப்பாசாக்கெல்லாந் களங்கமாகும் அக்களங்கில்கோடாகோ
டி. வேதையாடும், நாமப்பாயிச்சுண்ணத்தா லனந்ததித்திபெற்றோம்
நனிமென்ற சுண்ணமிதுபதனஞ்செய்து, கோமப்பாகுரு தத்தில்
தியானபூசை குருவானபூரணமே பணிந்துபோற்று, வாமப்பால்
சொரியுமடா மவுனஞ்செய்தால் மாய்கையெல்லா மற்றுதடா மதியாற்
ருணே. (1173)

தானாகச்சுண்ணமதைச் செந்தூரஞ்செய்ய சாற்றுகிறேன் புல
த்தியனேசாவாய்க்கேளு, வானுனவாலைசெந்தூரஞ் சொல்வேன் மக
த்தானகனம்கோயதற் கெல்லாந்தான், கோனானகுருசெயல் தன்ன
ருனினுலேகருவோம்வாலைசுண்ணஞ்செர்கொண்டையா, பேனானபிங்
கானில்குண்ணமிட்டுப் பிலமானவைங்காய மெழுகுபணவியைபே. ()

இடையான குருசெயரீர்நாதவிந்து யென்னசொல்வேன் சுத்த
சலமுன்னுமதைக்கேளு, இடையானவாவ்வொரு நீர்விதம்பலமுன்
துதெளிவானநீர் தன்னைப் பிங்கானிலிட்டு, நடையானசவர்க்கார வுண்
டைபலமிட்டு நனிமதாயதைக் கட்டிமத்திக்கேளு, தடையறவே
புண்டைசெய்து ரவியிலிருசாமந் தாக்கியதைபுலர்ந்ததொரு வுண்
டைவாங்கே. (1175)

வாங்கியேபுண்டைதனைச் சுத்தசலஞ்சேரெட்டில் வளமாகவுண்
டைதனைச் சலத்திலிட்டுக்கேளு, தாங்கியேதிரியாதோண்டரை நாழி
கைதான் துதிபெறவேயூரினபின் னெடுத்துப்பார்த்தால், நாங்கியது
வெண்கலப்போலுருளுமாகில் நவிலுவோம்வெண்கல வுண்டைசுத்த
மெத்த, பாங்குபெறவுண்டையதை புள்ளங்கையிலிட்டு பண்மைபெ
றவுண்விழியா லுற்றுபாரே. (1176)

உற்றுதான்பார்க்கையிலே சோதியொளிகாணு முன்னைப்போ
ல்குருபமெல்லாஞ் சிவமயமாய்த்தோற்றும், பற்றுநிலைசடமதுவில்கின்
ருயானால் பாணமெல்லாம்பளிச்சென்றுநிறமதிகங்காணும், எற்றதினா
லறிவானிரீயேயானுலியிருக்குநிலை கண்கண்டபோதே பெடுத்துக்கொ
ள்ளு, சற்றுமதுசௌமியந்தான் சத்தியவாக்கு தவருதுஅறிவுடை
யோன்றண்மையாமே. (1177)

தவருது யெப்படிதா னென்பிரையா தண்மைபெருமைக்குண்
பிலட்சண மிதுவஞ்சாகில், நண்மைபெரும் வாதசட்டங்குறதாகும்
நல்குவோம் வாற்துராசிபுள்ளோன், அண்மைபென்ற வவர்க்கெய்து

மோட்சஞ்சித்தி யடவெல்லாம்பிடித்த குதீயறிவாரையா, தன்மை
யவர்க்கொருநாளும் வாராதப்பா சொன்னோநாகஸ்தியென்று துதி
செய்வாயே. (1178)

துதிசெய்வோம் வாலுபுதிசெந்தூரஞ் சொன்னதெல்லா மாடு
மடாயதன் பெருமைகாணார், அதிகமதயிதன்பெருமை யாருங்காணா
ரதுகண்டோரிதப்பா யெனியோருக்கும், சதியவரைசெய்தாலுஞ்
சித்திரவகைசெய்தாலும் தவறார்களவர்மனது தாமறிந்துறிப்பார், சதி
யொருநாள்செய்வார்களவர் நன்மைபொருமை சத்துருவைக் காக்கு
மவர் தன்மைமதிதானே. (1179)

மதியறிவால்வியு மதுவுஞ்சேர்ந்தால் மகத்தானபலபுத்தியதீத
மாகும், மதியானவிதனிலே மதியுஞ்சேர்ந்தால் அறிவொன்றிலடக்க
மதா மெல்லாமையா, ததியானபுருவமையங் க ணுவோர்கள் தாக்
கானபூணமேயறிவாரையா, விதியானபென்னறிவு யிலைத்துதானால்
விட்டகுறை தொட்டகுறை யிடங்காண்பாயே. (1180)

காண்பதற்கு முன்சொன்ன வுண்டைதனைவாங்கிக் கதீர்முனை
யதுபோலே துவாரம்பண்ணி, காண்பதற்கு சத்தலைமென்னிடைதா
னதிலிட்டு நன்மைபெறப்பிடுங்கானி லுண்டைதனைவைத்து, பூணவே
குருபதத்தைத் தியானஞ்செய்து பூப்பணிந்துவிழுத்தி லரைநாழி
மட்டும், வானவேவைத்திடவே வைத்தீராகில் வளமானசெத்தூர
மாய் வருகும்பாரே. (1181)

பாரப்பாழுருக்கம்பூ யிதற்கிண்கோ பாரேழுசாகரமு மிதற்
கிண்கோ, வேரப்பாகஸ்தூரி யிதற்கிண்கோ வேண துண்டுபலகிற
முமிதற்கிண்கோ, ஆரப்பாவாலுபுதிசெந்தூரம் அதுமலர்ந்தபூவத
னைச் சரைப்பாண்டிலிட்டு, நேரப்பாநிராமயமாய் சோதியொளிதன்
னில் நினைவைபொட்டி மவுனமதில் தியானஞ்செய்யே. (1182)

செய்யப்பா-சிவசயம-ஓம் மென்றுவாறுஞ் செபிக்கையிலே ஸ்ரீ-
தீம்-இதீமென்றுஞ்செய்யிருநாறு, மெய்யப்பாவெளிதிநந்தே னென்
மேலாணைண்டு வெனிவிடாசெந்தூரம் பூசைசெய்து, கையப்பாவெ
குபதனம் வைத்துப்போற்றி கருணைபெறச்சித்திக்குங் கருவிவெய்
தும், பொய்யப்பா வுலுத்தர்சொல்வார் சாஸ்திரம்பொய்யென்பார்
பூணமேமனதறியாப் புலையர்நானே. (1183)

தானென்றசெந்துரம் பெருமைமெத்த தனதாகச்சொன்னாறு
மறிவேவேனும், வேனென்றசெகத்தோர்கள் கர்மனாய்க்கு விளம்பு
வோம்வரையிட வாசம்பட்டால், நாமென்றமன்வந்தாப் போலே
யல்லோ நடுநடுங்கியோடுமடா விதினோயெல்லாம், வானென்றவாதத்
தால் வருநோய்க்கெல்லாம் வசனித்தோங்குகுப் பிரமாணந்தானே.

தானென்றசெந்துர மீவ்விதமாய்கொண்டு தருவான சுத்தசலம்
பணவிடைதானிட்டு, கோனென்றகுழைத்து நோயாளிநாவல் கூறிட
வேழுன்றுவேளை செந்துரமுண்டால், தேனென்றவாதமுதல் பித்தம்
யாவும் தீராதசேத்துமழு மொதுங்கியோடும், ஆனென்றவதீத நோ
யெல்லாமோடும் அப்பனேகன்மவினை துலைந்துபோமே. (1185)

போமென்றபித்தத்தா லெழுந்தநோய்க்குப் போடுவாய்பொட்டி
னாப்பு செயரீர்தன்னில், ஆமென்றுமுன்சொன்ன பாகவிதங்கொடு
த்தா லாறிவிடும்பித்தத்தா லெழுந்த நோயெல்லாம், வானென்றவாறு
போலமு துண்டாயானால் வச்சிரம்போல்தேகமெல்லாம் வளப்பமா
கும், தாமென்ற சிலேற்பனநோய் சகலத்துக்குஞ் சொல்லிடவேகுரு
நீரில் கொடுத்துப்பாரே. (1186)

கொடுத்திடவே யெட்டுநா னுண்டாயானால் குறிகெட்டசிலேற்
பனநோயெப்படிபோகும், முடித்திடுவாய்வாதபித்த சிலேற்பனமுன்
துக்குமுதண்டமிது வாதசெந்துரந்தான், வடுத்திடவேவயித்தியர்க்கு
க்குருவிதப்பா வாதமென்ற வழலைக்கு மதீதம்பாரு, நடுத்திடவேனா
னகற்பமிது வான்ருற்றான் நன்றானவட்டசித்து மாடுமென்றே. ()

என்றானவாலைபூதி செந்துரந்தான் மார்செய்வார்சிவயோகிய
வரேசெய்வார், நன்றுகளாம்சொன்னோஞ் சௌமியத்தில் நவசித்தரின்
னாற்போற்சொல்லவில்லை, வன்றானயின்னாலிற் சொன்னதெல்லாங்
குருவு வழிபாதைசுருதி முடிவுயின்னாலாதி, கன்றானயேமகாலியந்
தான் பஞ்சகாலியங் கருணைபெறுமின்னாலும் நிகண்டோடேழே. ()

ஏழானவிதன்கோர்வை சுருக்கமெல்லாந்தான் யென்மகனேபா
ர்த்துவுரை தெளிந்தாரானால், கூராகநிலைத்திடுங்காண் வாதமெல்லாந்
தோயுங் குருவானையென்குருவால் நன்றாப்ச்சொன்னேன், வாரான
பெருவாழ்வு சிவயோகவாழ்வு மற்றதெல்லாம்சடலப்பா மலைத்திட
மக்கள், சாரானசௌமியத்தி விண்டதெல்லாம்வெளிதான் சர்க்குவி
ன்கமலபதஞ் சாட்சிதானே. (1189)

தானென்றாங்கள்சொன்ன பொருளெல்லாந்தான்சாக்கினாலே
டாகச்சாற்றினோம்பார், போனென்றபொருளெல்லாம் பொடியாய்ச்
சொன்னோம் பொருளறிவான்சென்மராசியிருந்துகானால், பானென்ற
பாகமடாயின்னூல் போலொருநூலுமில்லை பகராதுபகர்ந்தாலு மறை
ப்பாய்க்காணும், கோனென்ற நிகண்டெண்ணுறதீதபீடம் கூறினோம்
பதினாறு லட்சத்துக்கே. (1190)

லெட்சமென்ற லெட்சயந்தை யெவருங்காணார் நிகண்டெண்
னுறிருந்து தானூல்பாஷையெல்லாந்தோன்றும், அட்சயந்தான்பெ
றுவதற்கு நிகண்டுவேணும் அப்போவல்லோவாதத்தின் மறைப்பெல்
லாம்விள்ளும், பட்சமென்றநிகண்டதனை வைத்துக்கொண்டு பாஷை
யறிந்திட்டாக்கால்பண்மையாகும், கட்சிபெறுமெண்ணூர்நானூர்கொ
டுக்கப்போறார் கணகமென்றதிரவியத்தைக்கொடுத்துவாங்கே. (1191)

கொத்தாலும் பணங்கோடி யீயா ரீயார் கூறினதோர் சேதியெல்
லாம் நிகண்டில்விள்ளும், அடுத்தாலு மாசானை நிகண்டைப் பாரு மவ
ரீயார் சேதியெல்லாமறியலாம்பார், கடுத்திடனால்கொடுத்ததோர் மன
துநொந்தாக்கால்கனகம்நோய் சித்திக்குமுண்மைபாரு, தொடுத்தொ
ருவர்வாய்பேசார் நிகண்டிருந்தால் தலைவனையுந் தலைவியையுந் காண
லாமே. (1192)

அஷ்டகர்மச்சீலை.

காணலாமுன்சொன்னதலைப்பிண்டந்தான்
கருணைபெறச்சொல்லுகிறோம்புலத்தியாகேள்
ஆணலாமறுபத்துநாலுமாட
யஷ்டகம்பச்சிலையதுகையருளக்கேளும்
பேணலாம்பிண்டமதைக்கல்லூரிலிட்டுப்
பேருகமுன்சொன்னபிண்டமாவிட்டு
தோணலாஞ்சுத்தசலமிரண்டுசேரிட்டு
துதிபெறவேயகாரவிந்துவுகாரவிந்தே. (1193)

விந்தானயிரண்டதுமே யொவ்வொன்றுசேரு விட்டதிலேபித
லோகப்பொடிசேண்டு, செந்தானசெயநீர் மெழுகெல்லாமையா சிற
ப்பாகவொவ்வொன்று சேர்தானிட்டு, அத்தானசெயநீர்வகை யெல்
லாமைந்தா அருளினோ மொவ்வொன்று சேர்தானிட்டு, மைந்தான

திருக்கள்ளிப் பால்சேரண்டு மைந்தனே மாக்கருசேர் வளமாய்ப்
போடே (1194)

போட்டுயிரும்புலக்கைகொண்டுபெதினாசாமம்புகழாகச்சிறுகெ
ங்கை படியாற்றன்னில், ஆட்டுவாய்சாமமதுக் கொருதரம்விட்டு அட
வானயிருப்புலக்கை யதனாற்சாடு, வாட்டுவாய்கருநாகப்பழ மதுபோ
லாகுமப்பாகங்கண்டுநீயஷ்டமாமாமெழுக்கை, வாட்டுபெற வெல்லாநீ
தோண்டியப்பா வரிசைபெறமெழுக்கெடுத்துப் பீங்கானில்வையே. ( )

அஷ்டமாதத்தயிலம்.

வையப்பாயம்மெழுகில்பா தியதைபெடுத்து
வளமாகப்பீங்கானில்வையத்தரீயும்
எய்யப்பாவாலைபூபதிசெந்துரமதனில்
விராகனெடைமெழுகுவதனில்வையத்து
வையப்பாரவிமுகத்திலொருநாழிவையத்தால்
நலமானவஷ்டமாதயிலம்பாயும்
பொய்யப்பாசொல்லவில்லைதயிலமதைக்கொண்டு
பூசைசெய்துசீஷாவிற்பதனமதாய்ப்பண்ணே. (1196)

பண்ணப்பா மதிமெழுகெடுத்துரீயும் பாலகனைப்போல் ரெட்டு
சீலையுருவாய்ச்செய்து, கண்ணப்பாமுகங்கால்களையுண்டாக்கி கன
த்தமெய் வாயுதடு கருவுண்டாக்கி, எண்ணப்பா வண்ண மெல்லாஞ்
செய்து முடிப்பித்து என்மகனே காவியத்தின் பாகங்கண்டு, அண்ண
ப்பா முடித்துசீலை திரியுண்டாக்கி அஷ்டயோக சித்திபெற பதனஞ்
செய்யே.

இந்நூல்கருக்கமுந்நூறும்பாரு.

பதனமென்றசீலையினுட ஆட்டமெல்லாம்
பண்மைபெறுமிந்நூல்சொச்சமுன்னூர்தன்னில்
அதனமென்றயிருபத்துநான்குகித்தி
யடவாக ஆடுதற்குகருவைச்சொன்னோம்
மதனமதாய்திரியாதேயிந்நூலாதி
மைந்தனே ஆயிரத்திருநூறுதன்னில்
குதனமென்றகுருக்களெல்லாமுடித்தோம்பாரு
குருநூலுசௌமியசாகரந்தான் பாரே. (1198)

பாரப்பாபுலத்தியனே முன்னுறம்பாரு பரிவாகவாயிரத்தைந்
நுறம்பாரு, ஆரப்பாவறிவாளி சமுத்திரம்தன்னில் ஆடலாங்கடை
போட்டுமுன்னுர்தன்னில், வேரப்பாசித்துவினையதீதமெல்லாம் விள
ம்பிடுனோம் சொச்சமும்நீ விரித்துப்பாரு, தேரப்பாதேகசித்தி காய
சித்திசொன்னோம் சிவயோகசித்திமெய்ஞ்ஞானசித்தே. (1199)

சித்தான மவுனசித்தி கெவுனசித்திசொன்னோம் தெளிவானகு
ளிகைசித்தி வாதசித்திசொன்னோம், அக்தானவறுபத்துநான்கு சித்
திசொன்னோம் யதீதம்பெற்றுவாழ்வா மின்னூல்தன்னில், முத்தா
னசொச்சமில்லா வாயிரத்தைந்நுறு பூடிவதற்குச் சௌமியத்தின்
குஸ்திரம்பாரு, வித்தானவித்தெல்லாந்நன்றாய்த்தோன்று மெய்ஞ்ஞா
னபரகெதியில் விளங்குந்தானே. (1200)

தானானமூலமெல்லாஞ் சொல்லியிட்டோஞ் சைதன்னி யப்பொ
ருளெல்லாம் வெனியாய்ச்சொன்னோங், கோனானகுருவாசான் முறை
புஞ்சொன்னோம் கூறினோங்கைபாகங் குணமுஞ்சொன்னோம், வானா
னவாதமொடு வைப்புச்சொன்னோம் வளமான குருகோடி சண்ணஞ்
சொன்னோம், ஆனான திராவகங்கள் செயரீருஞ் சொன்னோம் அதீத
கோடாகோடி மெழுகருளினோமே. (1201)

அருளினோஞ்சரக்குவைப்புவுபசரங்கள்
அருளானகுளிகைசாரணைகள்சொன்னோம்
மருளினோமாதியென்றபனிநீர்சொன்னோம்
மகத்தானகோடாகோடிதொழில்கள்சொன்னோம்
வெருளினோம்வேகையிலேயனந்தஞ்சொன்னோம்
வேதாந்ததீட்சைகுருபூசைசொன்னோம்
வருளினோமாயிரத்திருநூருபிடம்
வசனித்தோம்சௌமியசாகரமுற்றே. (1202)

அகவ்ஸ்தியரருளிச்செய்த

சௌமியசாகரம் - 1200

முற்றுப்பெற்றது.

கைராட்டினமாம் என்ற மெட்டு.

பல்லவி.

கந்தப்பனும் குகன் கந்தப்பனும்
கதிர்காமப்பதிவளர் கந்தப்பனும்

சந்தத்தொடர்.

கருணாகர பழனிப் பதிவாழ்	கந்த
காந்தேன் கழுகா சலனாகிய	கந்த
கஞ்ச நானதொரு பஞ்ச பா தகனை	
வஞ்சமே செய்மால் மருகனவனும்	கந்த
கதித்து மனம் துதித்து சுகம்	
விதித்து அருள் துதித்தேனே சிகி	கந்த
காமும் பன்னிரண்டு கையும் வேலுடன்	
வாமும் தந்திட வந்தருள் இதுததி	
வாமருகா வந்தெனைக் கார்த்திடு	
மால்மருகா வாமயிலேறிய	
வள்ளிசுகா வந்தனம் ஜோதிவேல் சந்ததமே புகழ்	கந்த

திணைப்புனக்காக்கி.

சோலை சிங்காரம் என்ற மெட்டு.

திணைப்புனச் சிங்காரம்	
தென் கதிரை அலங்காரம்	
இணையாகவொன்றைச் சொல்ல	
துணையாகவொன்றுமில்லை	திணைப்
சேருமாமயில் கோருமே கிளி	
காறுகாறெனப் போருமே செய்யும்	திணைப்
நினைப்புடன் நீலவார்ன்ன பகடிகள் கூடியே	
நேரான கொண்டலாத்தி குருவிகள் சோடியே	
கனைப்புடன் காடை கௌதாரிகளும் பாடியே	
கண்டானதங் கொள்ளவே கதிர்மலை தேடியே	
கலையுமான்புலியுமோ எதேஷ்டம்	
மலை காட்டாணை பன்றியுட நாட்டம்	
சிலமிருகங்களென்றோ டொன்றாய் கூட்டம்	
தலை சீருதே சிங்கம் யாளி கோஷ்டம்	

தினைப்புனத்தை நாடி சென்ற பகறிகள் கோடி
வனத்தில் கவண்சாடி வள்ளி ஆலோலம் பாடி

தினைப்

மனக்காரி மதுரை மீனாக்ஷியொரு என்ற மெட்டு.

வள்ளியம்மை பகறி விரட்டுதல்
ஆலோலம் அருமைமிகும் பகறிகள் ஆலோல
ஆவலோடு கிளி சேவலோடு அன்னம்
காவனம் தனில் மாவினங்களை
மாக்ஷியும் பகறிகள்
வான்பயிரி வண்டி நங்காள்
காலம் தெரியாமல் கதறாதிர் வீணாய்
கவண் கல்லாலெறிந்திடுவேனிதோ வொண்ணாய்
பாடி வனந்தனிலே பறந்திடுவிண்ணாய்
பக்குவமதாய் இகஞ்ஞ மேகாய்
தக்க வேகமாய் தைத்துதோ செல்வாய்
எத்தனை சொன்னாலும் ஏற்காமல் வாது
இடாது செய்கிறீர் படர்வன மீது
சுத்துகிறீர் தினைப் புனத்தை இப்போது
ஜோதிவேல் செந்தமிழ் சொகுசுடன் வோது
சுத்தகாரணி யுக்திதந்து நீ
சத்தி வள்ளி நீ முதல் தமிழ் கருள்வாய் நீ

ஆலோ

ஆலோ

ஆலோ

ஆலோ

விருத்தம்.

மலைவளம்.

1 ஆதிக்கையமலை அண்டர்கள் போற்றும்மலை
ஆனந்த மான மலையே
அருளது விளங்குமலை அன்பர்கள் போற்றும்மலை
அடியாரை கார்க்கு மலையே
சாதிமயிலாடுமலை சற்சனர்கள் போற்றும்மலை
சத்திவேல் நிற்கு மலையே
சகலபிணி நீர்க்கு மலை சந்நிதிமுன் தோற்றும்மலை
சாதுக்கள் தங்கு மலையே
வேதினை அகற்றும்மலை விண்ணவர்கள் போற்றும்மலை
வேதாந்த மான மலையே
வேலனருள் தங்குமலை வேடுவர்கள் போற்றும்மலை
விஞ்சை மந்திரம் நிறைந்த மலையே

அசையிசை பிசகினாலும் ஐங்கரா பொறுத்து
ஆளும் ஆத ரித்து
ஹைமென்னை கார்த்து
ஜோதிவேலுன் பக்தனெனை

ஏழை
என்
அத்திமுகா
யாள்வாய்

ஆ ந ந் த க் க ளி ப் பு.

சீர்மேவும் கதிர்காமம் என்ற மெட்டு.

வாழ்வி.

தானந் தனா தந்த னான தந்த
தானா தனா தந்த னாதந்த னான

சிகமீதுயுகநால மைத்த
சிவனாரும் தேவர் முனிவோர்களுமே
முகமான தும்பிக்கையோனாம்
கதிர்காமம் தன்னி லென்னானமே
ஆறுமுகன் வேல் மயிலும் வாழ்க
ஐங்கரனும் நாரணனு மென்னானும்
சீருடனே தெய்வானை வாழ்க
சிவ பக்தர் பாலுகுடி ஹிலார் நபியும்
பாருலகில் வள்ளியம்மை வாழ்க
பதிதனிலே முத்துலிங்க சுவாமியுமே
தேரழகி மாரியம்மன் வாழ்க
பராசத்தி காளியுமே
பக்தர் பணியேல் மலையும் வாழ்க
பண்கூடாசூர மலையும் களஞ்சியம்போல்
வெற்றிலேல் கப்பரானை வாழ்க
முருகன் சந்நிதியின் மாணேஜர்
சித்தர்களும் பக்தர்களும் வாழ்க
சந்நிதியி லன்னமட மென்னானும்
இத்தமிழ் படிப்போரும் கேள்ப்போரும் வாழ்க என்குரு
இரத்தினகிரி நாயனார்
குகனே கதிர்காம நகரில்
குழந்தை வடிவேலர் தெய்வானை வள்ளி
சுகமாக வேல் மயிலும்வாழ்க
ஜோதிவேல் செந்தமிழும் நீழே

சத்தி
வாழ்க
செல்வ
வாழ்க
கதிரை
வாழ்க
உலகில்
வாழ்க
கதிரை
வாழ்க
திருகுவி
வாழ்க
கந்தன்
வாழ்க
வேல்
வாழ்க
கதிரை
வாழ்க
என்குரு
வாழ்க
எங்கள்
வாழ்க
ஏழை
வாழ்